

I EØS-ORGANER**1. EØS-rådet****2. EØS-komiteen**

98/EØS/27/01	EØS-komiteens beslutning nr. 50/97 av 27. juni 1997 om endring av EØS-avtalens XX (Miljø)	1
	Rådsvedtak 94/904/EF av 22. desember 1994 om utarbeiding av en liste over farlig avfall i henhold til artikkel 1 nr. 4 i direktiv 91/689/EØF om farlig avfall	2
98/EØS/27/02	EØS-komiteens beslutning nr. 73/97 av 4. oktober 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	11
	Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 102/97/EF av 16. desember 1996 om vedtaking av eit fellesskapshandlingsprogram for å førebygge narkotikavanebruk innan ramma av innsatsen for folkehelsa (1996-2000)	12
98/EØS/27/03	EØS-komiteens beslutning nr. 86/97 av 31. oktober 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	20
98/EØS/27/04	EØS-komiteens beslutning nr. 87/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) og vedlegg IV (Energi)	21
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/57/EF av 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske hushaldskjøleskap og -frysasar og kombinasjonar av slike	22
98/EØS/27/05	EØS-komiteens beslutning nr. 88/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	29
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/70/EF av 28. oktober 1996 om endring av rådsdirektiv 80/777/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om utnyttelse og markedsføring av naturlig mineralvann	30
98/EØS/27/06	EØS-komiteens beslutning nr. 89/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	33
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 345/97 av 26. februar 1997 om endring av artikkel 3 i forordning (EØF) nr. 207/93 om fastsettelse av innholdet i vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler, og om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av bestemmelsene i artikkel 5 nr. 4 i nevnte forordning	34

98/EØS/27/07	EØS-komiteens beslutning nr. 90/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	36
	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2232/96 av 28. oktober 1996 om fastsetjing av ein framgangsmåte for Fellesskapet for aromastoff som vert nytta eller skal nyttast i eller på næringsmiddel	37
98/EØS/27/08	EØS-komiteens beslutning nr. 91/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	41
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 2017/96 av 22. oktober 1996 om endring av vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse	42
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 2034/96 av 24. oktober 1996 om endring av vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse	45
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 17/97 av 8. januar 1997 om endring av vedlegg I, II, III og IV til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse	49
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 270/97 av 14. februar 1997 om endring av vedlegg I, II, III og IV til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse	54
98/EØS/27/09	EØS-komiteens beslutning nr. 92/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	58
	Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/56/EF av 3. september 1996 om endring av direktiv 67/548/EØF om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer	59
98/EØS/27/10	EØS-komiteens beslutning nr. 93/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	60
	Kommisjonsvedtak 97/129/EF av 28. januar 1997 om fastsetjing av identifikasjons-systemet for emballasjemateriale i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall	61
98/EØS/27/11	EØS-komiteens beslutning nr. 94/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	65
	Kommisjonsvedtak 97/138/EF av 3. februar 1997 om fastsetjing av skjema for databasesystemet i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall	66
98/EØS/27/12	EØS-komiteens beslutning nr. 95/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	75
	Rådsdirektiv 69/493/EØF av 15. desember 1969 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om krystallglass	76

98/EØS/27/13	EØS-komiteens beslutning nr. 96/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens VI (Trygd)	81
	Rekommandasjon nr. 21 av 28. november 1996 om bruken av artikkel 69 nr. 1 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 på arbeidslause i følge med ektefelle som er sysselsatt i ein annan medlemsstat enn den kompetente staten	82
98/EØS/27/14	EØS-komiteens beslutning nr. 97/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens XX (Miljø)	83
	Rådsdirektiv 96/82/EF av 9. desember 1996 om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer	84
98/EØS/27/15	EØS-komiteens beslutning nr. 98/97 av 12. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	107
98/EØS/27/16	EØS-komiteens beslutning nr. 99/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin	110
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1056/96 av 12. juni 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 3201/90 om fastsettelse av nærmere regler for betegnelse på og presentasjon av vin og druemost	111
98/EØS/27/17	EØS-komiteens beslutning nr. 100/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	114
	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2061/96 av 8. oktober 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 1601/91 om alminnelige regler om definisjon av, betegnelse på og presentasjon av aromatiserte viner, aromatiserte vinbaserte drikker og aromatiserte cocktails av vinprodukter	115
98/EØS/27/18	EØS-komiteens beslutning nr. 101/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	117
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 2215/96 av 20. november 1996 om fastsettning av unntakstiltak for "Glühwein"	118
98/EØS/27/19	EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin	119
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1128/96 av 24. juni 1996 om gjennomføringsreglar for samanstikking av bordvinar i Spania	121
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1915/96 av 3. oktober 1996 om endring av forordning (EF) nr. 554/95 om nærmere regler for betegnelse på og presentasjon av musserende viner og kullsyreimpregnerte musserende viner	122
	Rådsforordning (EF) nr. 1426/96 av 26. juni 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 823/87 om fastsettelse av særlige bestemmelser om kvalitetsviner fra bestemte dyrkingsområder	123
	Rådsforordning (EF) nr. 1427/96 av 26. juni 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 2392/89 om fastsettelse av alminnelige regler for betegnelse på og presentasjon av vin og druemost	125
	Rådsforordning (EF) nr. 1428/96 av 26. juni 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 2332/92 om musserende viner produsert i Fellesskapet	130

	Rådsforordning (EF) nr. 1429/96 av 26. juni 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 2333/92 om alminnelige regler om betegnelse på om presentasjon av musserende viner og kullsyreimpregnerte musserende viner	132
	Rådsforordning (EF) nr. 1592/96 av 30. juli 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 822/87 om den felles markedsordning for vin	136
	Rådsforordning (EF) nr. 1594/96 av 30. juli 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 2332/92 om musserende viner produsert i Fellesskapet og forordning (EØF) nr. 4252/88 om framstilling og markedsføring av sterkviner produsert i Fellesskapet	139
98/EØS/27/20	EØS-komiteens beslutning nr. 103/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens XI (Telekommunikasjonstjenester)	140
	Rådsresolusjon av 21. november 1996 om nye politiske prioriteringar i samband med informasjonssamfunnet	141
98/EØS/27/21	EØS-komiteens beslutning nr. 104/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens XI (Telekommunikasjonstjenester) og vedlegg XIV (Konkurranse)	146
	Kommisjonsdirektiv 95/51/EF av 18. oktober 1995 om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til oppheving av begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett for yting av teletjenester som allerede er avmonopolisert	147
98/EØS/27/22	EØS-komiteens beslutning nr. 105/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens XI (Telekommunikasjonstjenester) og vedlegg XIV (Konkurranse)	152
	Kommisjonsdirektiv 96/2/EF av 16. januar 1996 om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til mobil- og personkommunikasjon	153
98/EØS/27/23	EØS-komiteens beslutning nr. 106/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens XI (Telekommunikasjonstjenester) og vedlegg XIV (Konkurranse)	161
	Kommisjonsdirektiv 96/19/EF av 13. mars 1996 om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til innføring av fri konkurranse på telekommunikasjonsmarkedene	162
98/EØS/27/24	EØS-komiteens beslutning nr. 107/97 av 2. februar 1998 om endring av EØS-avtalens XIV (Konkurranse)	173
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 2236/97 av 10. november 1997 om endring av forordning (EØF) nr. 417/85 og (EØF) nr. 418/85 om bruk av artikkel 85 nr. 3 i traktaten på grupper av høvesvis spesialiseringsavtaler og forskings- og utviklingsavtaler	174

3. Parlamentarikerkomiteen for EØS

4. Den rådgivende komité for EØS

II EFTA-ORGANER

- 1. EFTA-statenes faste komité**
- 2. EFTAs overvåkningsorgan**
- 3. EFTA-domstolen**

III EF-ORGANER

- 1. Rådet**
- 2. Kommisjonen**

98/EØS/27/25	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1245 – Valeo/ITT Electricals)	175
98/EØS/27/26	Melding om et fellesforetak (Sak nr. IV/C2/36.878)	176
98/EØS/27/27	Statsstøtte - Sak nr. C 29/95 - Italia	176
98/EØS/27/28	Statsstøtte - Sak nr. C 17/97 - Portugal	176
98/EØS/27/29	Statsstøtte - Sak nr. C 84/97 - Østerrike	177
98/EØS/27/30	Statsstøtte - Sak nr. C 24/98 - Østerrike	177
98/EØS/27/31	Statsstøtte - Sak nr. C 25/98 - Spania	178
98/EØS/27/32	Statsstøtte - Sak nr. C 27/98 - Tyskland	178

- 3. Domstolen**

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

98/EØS/27/01

nr. 50/97
av 27. juni 1997

om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 22/95 av 5. april 1995⁽¹⁾.

Rådsvedtak 94/904/EF av 22. desember 1994 om utarbeiding av en liste over farlig avfall i henhold til artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF om farlig avfall⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XX etter nr. 32a (rådsdirektiv 91/689/EØF) skal nytt nr. 32aa lyde:

“32aa. **394 D 0904:** Rådsvedtak 94/904/EF av 22. desember 1994 om utarbeiding av en liste over farlig avfall i henhold til artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF om farlig avfall (EFT nr. L 356 av 31.12.1994, s. 14).

Liechtenstein kan, for farlig avfall disponert eller gjenvunnet i Sveits, anvende sveitsiske forskrifter om farlig avfall som får anvendelse i Liechtenstein i henhold til overenskomst av 29. mars 1923 om innlemmelse av Fyrstedømmet Liechtenstein i den sveitiske tollunion, idet disse forskriftene anses å sikre et tilsvarende miljøvernivå som bestemmelsene fastsatt i direktiv 75/442/EØF, endret ved direktiv 91/156/EØF, og direktiv 91/689/EØF, og omhandlet i forordning (EØF) nr. 259/93.”

Artikkel 2

Teksten til rådsvedtak 94/904/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juli 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 27. juni 1997.

For EØS-komiteen

Formann

C. Day

(¹) EFT nr. L 158 av 8.7.1995, s. 46, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 25 av 8.7.1995, s. 14.

(²) EFT nr. L 356 av 31.12.1994, s. 14.

RÅDSVEDTAK

av 22. desember 1994

**om utarbeiding av en liste over farlig avfall i henhold til artikkel 1 nr. 4 i
rådsdirektiv 91/689/EØF om farlig avfall(*)****(94/904/EF)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽¹⁾, særlig artikkel 1 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til artikkel 1 nr. 4 i direktiv 91/689/EØF skal det på grunnlag av vedlegg I og II til nevnte direktiv utarbeides en liste over farlig avfall som har en eller flere av egenskapene angitt i vedlegg III til samme direktiv.

I unntakstilfeller kan medlemsstatene på grunnlag av dokumentasjon, framlagt av besitteren på en hensiktsmessig måte, fastsette at en bestemt type avfall oppført på listen ikke har noen av egenskapene angitt i vedlegg III til direktiv 91/689/EØF.

Listen vil bli gjennomgått med jevne mellomrom og om nødvendig bli revidert etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽²⁾ -

GJORT DETTE VEDTAK:**Artikkel 1**

Listen over farlig avfall vedlagt dette vedtak vedtas.

Avfallet skal anses å ha en eller flere av egenskapene angitt i vedlegg III til direktiv 91/689/EØF og en eller flere av følgende

egenskaper med hensyn til H3 til H8 i nevnte vedlegg:

- flammepunkt ≤ 55 °C,
- totalinnhold på $\geq 0,1$ % av ett eller flere stoffer klassifisert som meget giftig,
- totalinnhold på ≥ 3 % av ett eller flere stoffer klassifisert som giftig,
- totalinnhold på ≥ 25 % av ett eller flere stoffer klassifisert som helseskadelig,
- totalinnhold på ≥ 1 % av ett eller flere etsende stoffer klassifisert med R 35,
- totalinnhold på ≥ 5 % av ett eller flere etsende stoffer klassifisert med R 34,
- totalinnhold på ≥ 10 % av ett eller flere irriterende stoffer klassifisert med R 41,
- totalinnhold på ≥ 20 % av ett eller flere irriterende stoffer klassifisert med R 36, R 37, R 38,
- totalinnhold på $\geq 0,1$ % av ett eller flere stoffer anerkjent som kreftframkallende (kategori 1 eller 2).

Artikkel 2

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 22. desember 1994.

For Rådet

H. SEEHOFER

Formann

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 158 av 8.7.1995, s. 46, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 50/97 av 27. juni 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 20. Direktivet sist endret ved direktiv 94/31/EF (EFT nr. L 168 av 2.7.1994, s. 28).

(²) EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48).

VEDLEGG

FARLIG AVFALL I HENHOLD TIL ARTIKKEL 1 NR. 4 I DIREKTIV 91/689/EØF

Innledning

1. De ulike typer avfall oppført på listen identifiseres fullt ut ved den seksifrede koden for avfallet og den to- og firesifrede kategorikoden.
2. Oppføring på listen betyr ikke at stoffet eller gjenstanden er avfall under alle omstendigheter. Det dreier seg om avfall bare dersom stoffet eller gjenstanden er i samsvar med definisjonen av «avfall» i artikkel 1 bokstav a) i direktiv 75/442/EØF, unntatt dersom artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i nevnte direktiv får anvendelse.
3. Avfall oppført på listen omfattes av bestemmelsene i direktiv 91/689/EØF, unntatt dersom artikkel 1 nr. 5 i nevnte direktiv får anvendelse.
4. Etter artikkel 1 nr. 4 annet strekpunkt i direktiv 91/689/EØF er annet avfall enn det som er oppført på listen nedenfor, farlig avfall når en medlemsstat anser at det har noen av egenskapene angitt i vedlegg III til nevnte direktiv. Alle slike tilfeller skal meldes til Kommisjonen og vil bli gjennomgått med sikte på å endre listen i samsvar med artikkel 18 i direktiv 75/442/EØF.

LISTE OVER FARLIG AVFALL

EAK-kode	Beskrivelse
02	AVFALL FRA PRIMÆRPRODUKSJON I LANDBRUK, HAGEBRUK, JAKT, FISKE OG AKVAKULTUR, TILBEREDNING OG BEARBEIDING AV MATVARER
0201	AVFALL FRA PRIMÆRPRODUKSJON
020105	Landbrukskjemisk avfall
03	AVFALL FRA TREINDUSTRI, PRODUKSJON AV PAPIR, PAPP/KARTONG, TREMASSE, PLATER OG MØBLER
0302	AVFALL FRA TREIMPREGNERINGSMIDLER
030201	Organiske treimpregneringsmidler som ikke inneholder halogen
030202	Klororganiske treimpregneringsmidler
030203	Metallorganiske treimpregneringsmidler
030204	Uorganiske treimpregneringsmidler
04	AVFALL FRA INDUSTRIPRODUKSJON AV LÆRVARER OG TEKSTILER
0401	AVFALL FRA INDUSTRIPRODUKSJON AV LÆRVARER
040103	Avfettingsavfall som inneholder løsemidler uten flytende fase
0402	AVFALL FRA INDUSTRIPRODUKSJON AV TEKSTILER
040211	Halogenert avfall fra beredning og ferdiggjøring
05	AVFALL FRA OLJERAFFINERING, RENSING AV NATURGASS OG PYROLYTISK BEHANDLING AV KULL
0501	OLJEHOLDIG SLAM OG FAST AVFALL
050103	Bunns slam fra tanker
050104	Alkylsyreslam
050105	Oljespill

EAK-kode	Beskrivelse
050107	Syreholdig tjære
050108	Annen tjære og asfalt
0504	BRUKTE FILTRERINGSLEIRER
050401	Brukte filtreringsleirer
0506	AVFALL FRA PYROLITISK BEHANDLING AV KULL
050601	Syreholdig tjære
050603	Annen tjære
0507	AVFALL FRA RENSING AV NATURGASS
050701	Kvikksølvholdig slam
0508	AVFALL FRA OLJEREGENERERING
050801	Brukte filtreringsleirer
050802	Syreholdig tjære
050803	Annen tjære
050804	Flytende vandig avfall fra oljeregenerering
06	AVFALL FRA UORGANISKE KJEMISKE PROSESSER
0601	AVFALL I FORM AV SYREHOLDIGE LØSNINGER
060101	Svovelsyre og svovelholdige syrer
060102	Saltsyre
060103	Hydrogenfluorid
060104	Fosforsyre og fosforholdige syrer
060105	Salpetersyre og nitrogenholdige syrer
060199	Annet ikke spesifisert avfall
0602	AVFALL I FORM AV ALKALISKE LØSNINGER
060201	Kalsiumhydroksid
060202	Natron
060203	Ammoniakk
060299	Annet ikke spesifisert avfall
0603	AVFALL I FORM AV SALTER OG SALTØSNINGER
060311	Salter og saltløsninger som inneholder cyanider
0604	METALLHOLDIG AVFALL
060402	Metalliske salter (unntatt 060300)
060403	Arsenholdig avfall
060404	Kvikksølvholdig avfall
060405	Avfall som inneholder andre tungmetaller
0607	AVFALL FRA KJEMISKE HALOGENPROSESSER
060701	Avfall som inneholder asbest fra elektrolyse
060702	Avfall i form av aktivkull brukt til klorproduksjon
0613	AVFALL FRA ANDRE UORGANISKE KJEMISKE PROSESSER
061301	Uorganiske pesticider, biocider og treimpregneringsmidler
061302	Brukt aktivkull (unntatt 060702)
07	AVFALL FRA ORGANISKE KJEMISKE PROSESSER
0701	AVFALL FRA PRODUKSJON, BEARBEIDING, DISTRIBUTJON OG BRUK (PBDB) AV ORGANISKE GRUNNPRODUKTER
070101	Vaskevann og vandige utgangsvæsker
070103	Halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070104	Andre organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070107	Halogenerte reaksjonsrester og destillasjonsrester
070108	Andre reaksjonsrester og destillasjonsrester
070109	Halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
070110	Andre filterkaker og brukte absorbenter

EAK-kode	Beskrivelse
0702	AVFALL FRA PBDB AV PLASTMATERIALER, GUMMI OG SYNTETISKE FIBRER
070201	Vaskevann og vandige utgangsvæsker
070203	Halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070204	Andre organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070207	Halogenerte reaksjonsrester og destillasjonsrester
070208	Andre reaksjonsrester og destillasjonsrester
070209	Halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
070210	Andre filterkaker og brukte absorbenter
0703	AVFALL FRA PBDB AV ORGANISKE FARGER OG PIGMENTER (UNNTATT 061100)
070301	Vaskevann og vandige utgangsvæsker
070303	Halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070304	Andre organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070307	Halogenerte reaksjonsrester og destillasjonsrester
070308	Andre reaksjonsrester og destillasjonsrester
070309	Halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
070310	Andre filterkaker og brukte absorbenter
0704	AVFALL FRA PBDB AV ORGANISKE PESTICIDER (UNNTATT 020105)
070401	Vaskevann og vandige utgangsvæsker
070403	Halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070404	Andre organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070407	Halogenerte reaksjonsrester og destillasjonsrester
070408	Andre reaksjonsrester og destillasjonsrester
070409	Halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
070410	Andre filterkaker og brukte absorbenter
0705	AVFALL FRA PBDB AV LEGEMIDLER
070501	Vaskevann og vandige utgangsvæsker
070503	Halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070504	Andre organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070507	Halogenerte reaksjonsrester og destillasjonsrester
070508	Andre reaksjonsrester og destillasjonsrester
070509	Halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
070510	Andre filterkaker og brukte absorbenter
0706	AVFALL FRA PBDB AV FETTSTOFFER, SÅPE, RENGJØRINGSMIDLER, DESINFEKSJONSMIDLER OG KOSMETIKK
070601	Vaskevann og vandige utgangsvæsker
070603	Halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070604	Andre organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070607	Halogenerte reaksjonsrester og destillasjonsrester
070608	Andre reaksjonsrester og destillasjonsrester
070609	Halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
070610	Andre filterkaker og brukte absorbenter
0707	AVFALL FRA PBDB AV KJEMISKE PRODUKTER FRA FINKJEMI OG ANDRE KJEMISKE PRODUKTER IKKE SPESIFISERT ANDRE STEDER
070701	Vaskevann og vandige utgangsvæsker
070703	Halogenerte organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070704	Andre organiske løsemidler, vaskevæsker og utgangsvæsker
070707	Halogenerte reaksjonsrester og destillasjonsrester
070708	Andre reaksjonsrester og destillasjonsrester
070709	Halogenerte filterkaker og brukte absorbenter
070710	Andre filterkaker og brukte absorbenter

EAK-kode	Beskrivelse
08	AVFALL FRA PRODUKSJON, BEARBEIDING, DISTRIBUTJON OG BRUK (PBDB) AV BELEGGINGSPRODUKTER (MALINGER, LAKKER OG GLASSEMALJER), LIM, TETNINGSMASSER OG TRYKKFARGER
0801	AVFALL FRA PBDB AV MALINGER OG LAKKER
080101	Avfall fra malinger og lakker som inneholder halogenerte løsemidler
080102	Avfall fra malinger og lakker uten halogenerte løsemidler
080106	Slam fra fjerning av malinger og lakker som inneholder halogenerte løsemidler
080107	Slam fra fjerning av malinger og lakker uten halogenerte løsemidler
0803	AVFALL FRA PBDB AV TRYKKFARGER
080301	Avfall fra trykkfarger som inneholder halogenerte løsemidler
080302	Avfall fra trykkfarger uten halogenerte løsemidler
080305	Slam fra trykkfarger som inneholder halogenerte løsemidler
080306	Slam fra trykkfarger uten halogenerte løsemidler
0804	AVFALL FRA PBDB AV LIM OG TETNINGSMASSER (HERUNDER VANNTETNINGSMIDLER)
080401	Avfall fra lim og tetningsmasser som inneholder halogenerte løsemidler
080402	Avfall fra lim og tetningsmasser uten halogenerte løsemidler
080405	Slam fra lim og tetningsmasser som inneholder halogenerte løsemidler
080406	Slam fra lim og tetningsmasser uten halogenerte løsemidler
09	AVFALL FRA FOTOGRAFISK INDUSTRI
0901	AVFALL FRA FOTOGRAFISK INDUSTRI
090101	Vannbaserte framkallingsvæsker med aktivator
090102	Vannbaserte framkallingsvæsker for offset-plater
090103	Løsemiddelbaserte framkallingsvæsker
090104	Fikserbad
090105	Blekebad og bleke-/fikserbad
090106	Avfall som inneholder sølv fra lokal behandling av fotografisk avfall
10	UORGANISK AVFALL FRA VARMEBEHANDLINGSPROSESSER
1001	AVFALL FRA KRAFTSTASJONER OG ANDRE FORBRENNINGSANLEGG (UNNTATT 190000)
100104	Flygeaske fra fyringsolje
100109	Svovelsyre
1003	AVFALL FRA PRODUKSJON AV ALUMINIUM
100301	Tjære og annet karbonholdig avfall fra produksjon av anoder
100303	Skimmings
100304	Slagg fra primærproduksjon av aluminium
100307	Brukte katodeføringer
100308	Saltslagg fra sekundærproduksjon av aluminium
100309	Slagg fra sekundærproduksjon av aluminium
100310	Avfall fra behandling av saltslagg og slagg fra sekundærproduksjon av aluminium
1004	AVFALL FRA BLYPRODUKSJON
100401	Slagg (fra primær- og sekundærproduksjon)
100402	Slagg og skum (fra primær- og sekundærproduksjon)
100403	Kalsiumarsenat
100404	Støv fra filtrering av røykgass
100405	Andre partikler og støv
100406	Fast avfall fra rensing av røykgass
100407	Slam fra rensing av røykgass

EAK-kode	Beskrivelse
1005	AVFALL FRA SINKPRODUKSJON
100501	Slagg (fra primær- og sekundærproduksjon)
100502	Slagg og skum (fra primær- og sekundærproduksjon)
100503	Støv fra filtrering av røykgass
100505	Fast avfall fra rensing av røykgass
100506	Slam fra rensing av røykgass
1006	AVFALL FRA KOBBERPRODUKSJON
100603	Støv fra filtrering av røykgass
100605	Avfall fra elektrolyseraffinering
100606	Fast avfall fra rensing av røykgass
100607	Slam fra rensing av røykgass
11	UORGANISK AVFALL SOM INNEHOLDER METALLER, FRA BEHANDLING OG BELEGGING AV METALLER, OG FRA IKKE-JERNHOLDIG HYDROMETALLURGI
1101	FLYTENDE AVFALL OG SLAM FRA BEHANDLING OG BELEGGING AV METALLER (F.EKS. GALVANISERINGSPROSESSER, FORSINKINGS-PROSESSER, SYREBADING, ETSING, FOSFATERING OG ALKALISK AVFETTING)
110101	Cyanidisk (alkalisk) avfall som inneholder andre tungmetaller enn krom
110102	Cyanidisk (alkalisk) avfall uten tungmetaller
110103	Ikke-cyanidisk avfall som inneholder krom
110105	Syrebadløsninger
110106	Syrer ikke spesifisert andre steder
110107	Alkaliske løsninger ikke spesifisert andre steder
110108	Fosfateringsslam
1102	AVFALL OG SLAM FRA HYDROMETALLURGISKE PROSESSER MED IKKE-JERNHOLDIGE METALLER
110202	Slam fra sinkhydrometallurgi (herunder jarositt og geothitt)
1103	SLAM OG FAST AVFALL FRA HERDEPROSESSER
110301	Cyanidholdig avfall
110302	Annet avfall
12	AVFALL FRA FORMING OG MEKANISK OVERFLATEBEHANDLING AV METALLER OG PLASTSTOFFER
1201	AVFALL FRA FORMING (SMIING, SVEISING, PRESSING, TREKKING, DREIING, KAPPING OG FRESING)
120106	Brukte bearbeidingsoljer som inneholder halogener (ikke i form av emulsjon)
120107	Brukte bearbeidingsoljer uten halogener (ikke i form av emulsjon)
120108	Brukte bearbeidingsemulsjoner som inneholder halogener
120109	Brukte bearbeidingsemulsjoner uten halogener
120110	Syntetiske bearbeidingsoljer
120111	Bearbeidingslam
120112	Voks- og fettavfall
1203	AVFALL FRA AVFETTINGSPROSESSER MED VANN OG DAMP (UNNTATT 110000)
120301	Vandige rengjøringsvæsker
120302	Dampavfettingsavfall

EAK-kode	Beskrivelse
13	BRUKTE OLJER (UNNTATT MATOLJER OG KATEGORI 050000 OG 120000)
1301	BRUKTE HYDRAULISKE OLJER OG BREMSEVÆSKER
130101	Hydrauliske oljer som inneholder PCB eller PCT
130102	Andre klorerte hydrauliske oljer (unntatt emulsjoner)
130103	Ikke-klorerte hydrauliske oljer (unntatt emulsjoner)
130104	Andre klorerte hydrauliske oljer (emulsjoner)
130105	Ikke-klorerte hydrauliske oljer (emulsjoner)
130106	Mineralske hydrauliske oljer
130107	Andre hydrauliske oljer
130108	Bremsevæsker
1302	BRUKTE MOTOROLJER, GIROLJER OG SMØREOLJER
130201	Klorerte motoroljer, giroljer og smøreoljer
130202	Ikke-klorerte motoroljer, giroljer og smøreoljer
130203	Andre motoroljer, giroljer og smøreoljer
1303	BRUKTE ISOLASJONSOLJER OG VARMEOVERFØRINGSOLJER OG ANDRE VÆSKER
130301	Isolasjonsoljer og varmeoverføringsoljer og andre væsker som inneholder PCB eller PCT
130302	Andre klorerte isolasjonsoljer og varmeoverføringsoljer og andre væsker
130303	Ikke-klorerte isolasjonsoljer, varmeoverføringsoljer og andre væsker
130304	Syntetiske isolasjonsoljer, varmeoverføringsoljer og andre væsker
130305	Mineralske isolasjonsoljer, varmeoverføringsoljer og andre væsker
1304	BUNNOLJER
130401	Bunnoljer fra fart på innlands vannveier
130402	Bunnoljer fra moloavløp
130403	Bunnoljer fra andre typer skipsfart
1305	INNHold I VANN/OLJE-SEPARATORER
130501	Fast avfall fra vann/olje-separatorer
130502	Slam fra vann/olje-separatorer
130503	Slam fra oljeutskillere
130504	Avsaltingsslam eller -emulsjoner
130505	Andre emulsjoner
1306	BRUKTE OLJER IKKE SPESIFISERT ANDRE STEDER
130601	Brukte oljer ikke spesifisert andre steder
14	AVFALL FRA ORGANISKE STOFFER BRUKT SOM LØSEMIDLER (UNNTATT 070000 OG 080000)
1401	AVFALL FRA AVFETTING AV METALLER OG VEDLIKEHOLD AV MASKINER
140101	Klorfluorkarboner
140102	Andre halogenerte løsemidler og løsemiddelblandinger
140103	Andre løsemidler og løsemiddelblandinger
140104	Vandige halogenerte løsemiddelblandinger
140105	Vandige løsemiddelblandinger uten halogen
140106	Slam eller fast avfall som inneholder halogenerte løsemidler
140107	Slam eller fast avfall uten halogenerte løsemidler
1402	AVFALL FRA RENGJØRING AV TEKSTILER OG AVFETTING AV NATURPRODUKTER
140201	Halogenerte løsemidler og løsemiddelblandinger
140202	Løsemiddelblandinger eller organiske væsker uten halogenerte løsemidler
140203	Slam eller fast avfall som inneholder halogenerte løsemidler
140204	Slam eller fast avfall som inneholder andre løsemidler
1403	AVFALL FRA ELEKTRONIKKINDUSTRIEN

EAK-kode	Beskrivelse
140301	Klorfluorkarboner
140302	Andre halogenerte løsemidler
140303	Løsemidler og løsemiddelblandinger uten halogenerte løsemidler
140304	Slam eller fast avfall som inneholder halogenerte løsemidler
140305	Slam eller fast avfall som inneholder andre løsemidler
1404	AVFALL FRA KJØLEVÆSKER OG AEROSOL- OG SKUMDRIVGASSER
140401	Klorfluorkarboner
140402	Andre halogenerte løsemidler og løsemiddelblandinger
140403	Andre løsemidler og løsemiddelblandinger
140404	Slam eller fast avfall som inneholder halogenerte løsemidler
140405	Slam eller fast avfall som inneholder andre løsemidler
1405	AVFALL FRA GJENVINNING AV LØSEMIDLER OG KJØLEVÆSKER (DESTILLASJONSBUNNFALL)
140501	Klorfluorkarboner
140502	Andre halogenerte løsemidler og løsemiddelblandinger
140503	Andre løsemidler og løsemiddelblandinger
140504	Slam som inneholder halogenerte løsemidler
140505	Slam som inneholder andre løsemidler
16	AVFALL IKKE BESKREVET ANDRE STEDER I KATALOGEN
1602	KASSET UTSTYR OG KNUSINGSAVFALL
160201	Transformatorer og akkumulatører som inneholder PCB eller PCT
1604	AVFALL FRA EKSPLOSIVE VARER
160401	Ammunisjonsavfall
160402	Fyrverkeriavfall
160403	Annet avfall fra eksplosive varer
1606	BATTERIER OG AKKUMULATORER
160601	Blybatterier
160602	Ni-Cd-batterier
160603	Kvikksølvbatterier
160606	Elektrolytt fra batterier og akkumulatører
1607	AVFALL FRA RENGJØRING AV TRANSPORT- OG LAGRINGSTANKER (UNNTATT KATEGORI 050000 OG 120000)
160701	Avfall fra rengjøring av sjøtransporttanker som inneholder kjemikalier
160702	Avfall fra rengjøring av sjøtransporttanker som inneholder olje
160703	Avfall fra rengjøring av transporttanker for vei og jernbane som inneholder olje
160704	Avfall fra rengjøring av transporttanker for vei og jernbane som inneholder kjemikalier
160705	Avfall fra rengjøring av lagringstanker som inneholder kjemikalier
160706	Avfall fra rengjøring av lagringstanker som inneholder olje
17	AVFALL FRA BYGGE- OG RIVINGSARBEID (HERUNDER VEIBYGGING)
1706	ISOLASJONSMATERIALER
170601	Asbestholdige isolasjonsmaterialer
18	AVFALL FRA MEDISINSK BEHANDLING ELLER VETERINÆR-BEHANDLING OG/ELLER TILHØRENDE FORSKNING (UNNTATT KJØKKEN- OG RESTAURANTAVFALL SOM IKKE DIREKTE OPPSTÅR VED MEDISINSK BEHANDLING)
1801	AVFALL FRA FØDEAVDELINGER, DIAGNOSTISERING, BEHANDLING ELLER FOREBYGGING AV SYKDOMMER HOS MENNESKER
180103	Annet avfall der innsamling og disponering stiller særlige krav til forebygging av infeksjoner

EAK-kode	Beskrivelse
1802	AVFALL FRA FORSKNING, DIAGNOSTISERING, BEHANDLING ELLER FOREBYGGING AV SYKDOMMER HOS DYR
180202	Annet avfall der innsamling og disponering stiller særlige krav til forebygging av infeksjoner
180204	Kasserte kjemikalier
19	AVFALL FRA AVFALLSBEHANDLINGSANLEGG, EKSTERNE RENSEANLEGG OG VANNFORSYNING
1901	AVFALL FRA FORBRENNING ELLER PYROLYSE AV KOMMUNALT AVFALL OG LIGNENDE AVFALL FRA HANDEL, INDUSTRI OG INSTITUSJONER
190103	Flygeaske
190104	Kjelstøv
190105	Filterkaker fra rensing av røykgass
190106	Vandig avfall i væskeform fra rensing av røykgass og annet vandig avfall i væskeform
190107	Fast avfall fra rensing av røykgass
190110	Brukt aktivkull fra rensing av røykgass
1902	AVFALL FRA SÆRLIG FYSISK-KJEMISK BEHANDLING AV INDUSTRIAVFALL (F.EKS. FJERNING AV KROM, FJERNING AV CYANID, NØYTRALISERING)
190201	Metallhydroksidslam og annet slam fra metallutfellingsprosesser
1904	FORGLASSET AVFALL OG AVFALL FRA FORGLASSING
190402	Flygeaske og annet avfall fra rensing av røykgass
190403	Ikke-forglasset fast fase
1908	AVFALL FRA RENSEANLEGG IKKE SPESIFISERT ANDRE STEDER
190803	Blandinger av olje og fett fra separering av olje/spillvann
190806	Mattede eller brukte ionebytterharpikser
190807	Løsninger og slam fra regenerering av ionebyttere
20	KOMMUNALT AVFALL OG LIGNENDE AVFALL FRA HANDEL, INDUSTRI OG INSTITUSJONER, HERUNDER SEPARAT INNSAMLEDE AVFALLSTYPER
2001	SEPARAT INNSAMLEDE AVFALLSTYPER
200112	Maling, trykkfarger, lim og harpikser
200113	Løsemidler
200117	Fotografiske kjemikalier
200119	Pesticider
200121	Lysstoffrør og annet kvikksølvholdig avfall

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/02****nr. 73/97
av 4. oktober 1997****om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige
områder utenfor de fire friheter****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er bl.a. endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 54/96 av 4. oktober 1996⁽¹⁾.

Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til også å omfatte et fellesskapshandlingsprogram for å forebygge narkotikavanebruk innenfor rammen av innsatsen for folkehelsen (1996-2000), som fastsatt i europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 102/97/EF⁽²⁾.

Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 1997 -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

1. I avtalens protokoll 31 artikkel 16 nr. 1 skal nytt strekpunkt lyde:

“- **397 D 0102:** Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 102/97/EF av 16. desember 1996 om vedtaking av eit fellesskapshandlingsprogram for å forebygge narkotikavanebruk innan ramma av innsatsen for folkehelsen (1996-2000) (EFT nr. L 19 av 22.1.1997, s. 25).”

2. Artikkel 16 nr. 2 skal lyde:

“2. EFTA-statene skal delta i fellesskapsprogrammene og - tiltakene nevnt i de tre første strekpunktene i nr. 1 fra 1. januar 1996, og i programmet nevnt i fjerde strekpunkt fra 1. januar 1997.”

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 5. oktober 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1. Den får anvendelse fra 1. januar 1997.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 4. oktober 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 21 av 23.1.1997, s. 9, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 4 av 23.1.1997, s. 54.

⁽²⁾ EFT nr. L 19 av 22.1.1997, s. 25.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSAVGJERD nr. 102/97/EF

av 16. desember 1996

om vedtaking av eit fellesskapshandlingsprogram for å førebyggje narkotikavanebruk innan ramma av innsatsen for folkehelsa (1996-2000)(*)**EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 129,

med tilvising til framlegget frå Kommissjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegn frå Økonomi- og sosialutvalet⁽²⁾,

med tilvising til fråsegn frå Regionutvalet⁽³⁾,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 189 B i traktaten⁽⁴⁾, på grunnlag av det felles framlegget frå Forliksutvalet av 1. oktober 1996, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Narkotikavanebruken har auka i urovekkjande omfang i medlemsstatane og har alvorlege følgjer for helsa til einskildpersonar og for velferda til ålmenta.
- 2) Då Europaparlamentet i 1985 skipa ein kommisjon som skulle granske narkotikaproblemet i medlemsstatane i Det europeiske fellesskapet, viste det at det ønskjer ei djuptgåande gransking av dei faktorane som skapar etterspurnad etter narkotika, og som gjer det mogleg å halde fram med å framstille og distribuere narkotika.
- 3) I dei resolusjonane som det har vedteke om dette problemet⁽⁵⁾, har Europaparlamentet gjort ei rekkje framlegg, særleg med sikte på fellesskapstiltak for å førebyggje narkotikavanebruk.
- 4) Under møtet sitt i Dublin 25.-26. juni 1990 streka Det europeiske rådet under at «kvar medlemsstat har ansvar for

å utvikle eit føremålstenleg program for å minske etterspurnaden etter narkotika», og såg det slik at «ein effektiv innsats frå kvar medlemsstat, støtta av felles handling frå dei tolv og frå Fellesskapet, bør ha høg prioritet i dei komande åra».

- 5) Dei tiltaka som er gjorde på fellesskapsplan på grunnlag av resolusjonar, fråsegner og konklusjonar frå Rådet om førebygging av narkotikavanebruk, særleg etter at Det europeiske rådet under møtet sitt i Roma 14.-15. desember 1990 la stor vekt på den europeiske planen for kamp mot narkotika, har medverka til å halde ved lag innsatsen frå medlemsstatane.
- 6) For å følgje opp kommisjonsmeldinga av 24. november 1993 om rammene for innsatsen for folkehelsa, tok Rådet i resolusjonen sin av 2. juni 1994⁽⁶⁾ med narkotikavanebruk blant dei prioriterte områda for fellesskapsinnsats som Kommissjonen vart oppmoda om å gjere framlegg til tiltak for.
- 7) Ved forordning (EØF) nr. 302/93⁽⁷⁾ vart det skipa eit europeisk senter for overvaking av narkotika og narkotikavanebruk, som har til oppgåve å gje Fellesskapet og medlemsstatane opplysningar om narkotika og narkotikavanebruk som er pålitelege og kan jamførast.
- 8) I samsvar med den forordninga som det vart skipa ved, går Overvakingssenteret aktivt inn for å samarbeide med internasjonale organisasjonar og andre statlege og ikkje-statlege organ, særleg europeiske, som har narkotikasaker som sitt ansvarsområde.
- 9) I den fråsegn som Det europeiske rådet vedtok under møtet sitt i Brussel 29. oktober 1993 i samband med at traktaten om Den europeiske unionen tok til å gjelde, vart det streka under at traktaten gjev «ei strukturert institusjonell ramme som særleg gjer det mogleg å få betre kontroll med grenseoverskridande samfunnsproblem som t.d. narkotika (...)».

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 19 av 22.1.1997, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 73/97 av 4. oktober 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 257 av 14.9.1994, s. 4, og TEF nr. C 34 av 7.2.1996, s. 4.

(2) TEF nr. C 110 av 2.5.1995, s. 8.

(3) TEF nr. C 210 av 14.8.1995, s. 88.

(4) Europaparlamentsfråsegn av 20. september 1995 (TEF nr. C 269 av 16.10.1995, s. 65), felles haldning frå Rådet av 20. desember 1995 (TEF nr. C 37 av 9.2.1996, s. 1) og europaparlamentsavgjerd av 16. april 1996 (TEF nr. C 141 av 13.5.1996, s. 42). Rådsavgjerd av 12. november 1996.

(5) TEF nr. C 172 av 2.7.1984, s. 130, TEF nr. C 283 av 10.11.1986, s. 79, TEF nr. C 47 av 27.2.1989, s. 51 og TEF nr. C 150 av 15.6.1992, s. 42.

(6) TEF nr. C 165 av 17.6.1994, s. 1.

(7) TEF nr. L 36 av 12.2.1993, s. 1.

- 10) Problema i samband med narkotika er av ei slik art at dei krev ein fullt ut samordna og heilskapleg strategi, slik det vart slått fast under møtet til Det europeiske rådet i Brussel 10.-11. desember 1993.
- 11) Ein tverrfagleg metode bør særleg sikre at det vert teke omsyn til dei sosiale og personlege verknadene av narkotikaproblema, slik at dei skadelege følgjene for helsa og den sosiale situasjonen til dei personane det gjeld, vert avgrensa.
- 12) Narkotikavanebruk er det einaste alvorlege problemet som er uttrykkjeleg nemnt i dei føresegnene i traktaten som gjeld folkehelse, og er difor eit prioritert handlingsområde for Fællesskapet innan den ramma som Kommisjonen har fastsett for innsatsen for folkehelsa.
- 13) Narkotikavanebruk er eit svært alvorleg helseproblem som det er mogleg å førebyggje.
- 14) Ein fællesskapsstrategi som er utforma for å medverke til å førebyggje narkotikavanebruk, bør byggje på ein heilskapleg førebyggingsmetode.
- 15) Dette programmet er ein viktig del av meldinga frå Kommisjonen til Europaparlamentet og Rådet av 23. juni 1994 om ein handlingsplan for Den europeiske unionen for kamp mot narkotika (1995-1999), som Rådet uttala seg om i konklusjonane sine av 2. juni 1995.
- 16) Omfanget og verknadene av ein fællesskapsinnsats som oppmuntrar til å støtte førebygging av narkotikavanebruk, vil gjere det lettare å nå dei måla som er fastsette i artikkel 129 i traktaten, særleg nr. 1 andre leddet.
- 17) Samarbeidet med kompetente internasjonale organisasjonar og med tredjestatar bør styrkjast.
- 18) For å førebyggje narkotikavanebruk og dei tilhøyrande problema bør det setjast i gang eit fleirårig program med klare mål for innsatsen i Fællesskapet og veljast ut prioriterte innsatsområde og høvelege metodar for å vurdere innsatsen.
- 19) Føremålet med programmet bør vere å medverke i kampen mot narkotikavanebruk ved å førebyggje den avhengnaden som har samband med bruken av narkotika og psykotrope stoff og med tilhøyrande bruk av andre produkt for å oppnå rusverknad.
- 20) I ein fællesskapsstrategi må det leggjast vekt på data, forskning og vurdering og dessutan på informasjon, helseundervisning og opplæring, og det må takast omsyn til den kompliserte eigenarta til og farane i samband med narkotikaproblema og til at det er svært viktig å ha til rådvelde ei rekkje ulike helsemessige og sosiale reaksjonsmåtar som er avgjerande for helsevern og livskvalitet.
- 21) Denne strategien må tilpassast dei tiltaka som vert gjennomførde innan ramma av andre fællesskapsprogram og -initiativ, særleg på området folkehelse og på det sosiale området.
- 22) Fællesskapshandlingsprogrammet for helsefremjande tiltak omfattar særskilde tiltak for å førebyggje alkoholmisbruk og dei helsemessige og sosiale følgjene av slik misbruk og tiltak for å fremje ein fornuftig bruk av lækjemiddel. Dette programmet omfattar særskilde tiltak for å førebyggje bruk av alle typar narkotika og psykotrope stoff, medrekna dei nye syntetiske narkotiske stoffa, og tilhøyrande bruk av andre produkt for å oppnå rusverknad (blandingsvanebruk).
- 23) Kunnskapane om narkotika og narkotikavanebruk og om følgjene deira bør betrast, liksom kunnskapane om kva middel og metodar som kan nyttast for å førebyggje narkotikavanebruk og farane i samband med slik vanebruk.
- 24) Det er naudsynt med både allmenne førebyggjande tiltak og førebyggjande tiltak retta mot særskilde målgrupper, særleg ungdom og utgrupper, men samstundes bør stereotype oppfatningar av narkotikavanebrukarar unngåast.
- 25) Det må takast omsyn til sosio-økonomiske tilhøve i samband med førebygging av narkotikavanebruk, og desse tilhøva kan såleis få innverknad på dei tiltaka som vert gjorde.
- 26) Fengselsmiljøet er eit av dei miljøa der det synest naudsynt med ein førebyggjande innsats.
- 27) Kommisjonen må syte for å gjennomføre dette programmet i nært samarbeid med medlemsstatane. Difor bør det fastsetjast ein framgangsmåte som sikrar at medlemsstatane heilt og fullt tek del i gjennomføringa.
- 28) Det kom 20. desember 1994 i stand ein modus vivendi mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om gjennomføringstiltaka for rettsakter som er vedtekne etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 189 B i traktaten.
- 29) Ut frå eit operasjonelt synspunkt bør det arbeidet tryggjast og førast vidare som er gjort i dei føregåande åra for å skipe fællesskapsnett av ikkje-statlege organisasjonar og for å mobilisere alle dei som medverkar. Tverrfagleg samarbeid og samarbeid mellom den offentlege og den private sektoren, medrekna ikkje-statlege organisasjonar, bør fremjast med sikte på å førebyggje narkotikavanebruk.
- 30) Dobbeltarbeid bør unngåast ved å fremje utveksling av røynsler og ved felles utvikling av basismodular for informasjon til ålmenta, for helseundervisning og for opplæring av helsepersonell og medarbeidarar frå dei ulike gruppene som tek del i førebygginga av narkotikavanebruk; desse basismodulane kan vere retta mot særskilde målgrupper.

- 31) Måla med dette programmet og dei tiltaka som vert gjorde for å gjennomføre det, er ein del av dei krava til helsevern som er nemnde i artikkel 129 nr. 1 tredje leddet i traktaten, og utgjør såleis ein del av fellesskapspolitikken på andre område; føremålet er å nytte dei høva som byr seg innan ramma av fellesskapspolitikken på andre område, andre fellesskapsprogram og -ordningar, til å gjere førebygginga av narkotikavanebruk meir effektiv.
- 32) For å auke verdien og verknaden av handlingsprogrammet bør tiltaka vurderast jamleg både på nasjonalt plan og på fellesskapsplan, særleg med omsyn til effektivitet og verkeleggjering av måla, og dersom det er naudsynt, bør programmet tilpassast.
- 33) I denne avgjerda er det for heile det tidsrommet programmet varer, fastsett ei finansiell ramme som i medhald av punkt 1 i fråsegna frå Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen av 6. mars 1995 er det viktigaste referansegrunnlaget for budsjettstyresmakta ved den årlege budsjetthandsaminga.
- 34) Dette programmet bør gjelde i fem år, slik at det vert nok tid til å gjennomføre tiltaka og nå måla deira -

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

Fastsetjing av programmet

1. Innan ramma av innsatsen for folkehelsa vert det for tidsrommet 1. januar 1996-31. desember 2000 vedteke eit fellesskapsprogram for å førebyggje narkotikavanebruk, heretter kalla «programmet».
2. Føremålet med programmet er å medverke i kampen mot narkotikavanebruk, særleg ved å oppmuntre til samarbeid mellom medlemsstatane, støtte innsatsen deira og fremje samordninga av politikken og programma deira med sikte på å førebyggje avhengnad som har samband med bruk av narkotika og psykotrope stoff og med tilhøyrande bruk av andre produkt for å oppnå rusverknad.
3. Dei tiltaka som skal gjennomførast innan ramma av programmet, og dei særskilde måla for dei er førde opp i vedlegget under desse overskriftene:
  - A. Data, forskning, vurdering
  - B. Informasjon, helseundervisning og opplæring.

Artikkel 2

Gjennomføring

1. Kommisjonen skal i nært samarbeid med medlemsstatane syte for at dei tiltaka som er førde opp i vedlegget, vert gjennomførde i samsvar med artikkel 5.
2. Kommisjonen skal samarbeide med institusjonar og organisasjonar som arbeider for å minske etterspurnaden etter narkotika; han skal fremje tverrfagleg samarbeid og samarbeid mellom offentleg og privat sektor, medrekna ikkje-statlege organisasjonar.
3. Medlemsstatane vert oppmoda om å gjere dei tiltaka som dei finn naudsynte for å samordne og leggje til rette gjennomføringa av programmet på nasjonalt plan.

Artikkel 3

Budsjett

1. Den finansielle ramma for gjennomføringa av programmet er 27 millionar ECU for det tidsrommet som er nemnt i artikkel 1.
2. Dei årlege løyvingane skal godkjennast av budsjettstyresmakta innan ramma av dei finansielle overslaga.

Artikkel 4

Samanheng og komplementaritet

1. Kommisjonen skal syte for at det er samanheng og komplementaritet mellom tiltak som skal gjennomførast innan ramma av programmet og andre aktuelle fellesskapsprogram og -initiativ, medrekna programma Sokrates, Leonardo da Vinci og Ungdom for Europa (III) og forskingsprogrammet innan biomedisin og helse under fellesskapsrammeprogrammet for forskning, og sosiale tiltak for å fremje rehabilitering av narkotikavanebrukarar og tidlegare narkotikavanebrukarar.
2. Kommisjonen skal likeins syte for at dei tiltaka som vert gjennomførde, tek omsyn til det arbeidet som vert gjort av Det europeiske senteret for overvaking av narkotika og narkotikavanebruk. Han skal òg, saman med medlemsstatane, syte for at det i programma til Overvakingssenteret vert teke tilbørleg omsyn til dei prioriteringane og ønska som Fellesskapet har.
3. Kommisjonen og medlemsstatane skal syte for at det er samanheng med handlingsplanen til Den europeiske unionen for kamp mot narkotika.

Artikkel 5

Utval

1. Kommisjonen skal få hjelp av eit utval som er samansett av to representantar for kvar medlemsstat og vert leidd av representanten for Kommisjonen.
2. Representanten for Kommisjonen skal leggje fram for utvalet utkast til tiltak som gjeld
  - a) møteføresegnene til utvalet,
  - b) eit årleg arbeidsprogram som syner dei prioriterte innsatsområda,
  - c) dei nærmare reglane, kriteria og framgangsmåtane for utveljing og finansiering av prosjekt innan ramma av programmet, medrekna prosjekt som omfattar samarbeid med internasjonale organisasjonar som arbeider med folkehelse, og deltaking frå dei statane som er nemnde i artikkel 6 nr. 2,
  - d) framgangsmåten ved vurdering,
  - e) dei nærmare reglane for spreiding og formidling av resultat,
  - f) dei nærmare reglane for samarbeidet med dei institusjonane og organisasjonane som er nemnde i artikkel 2 nr. 2.

Utvalet skal kome med ei fråsegn om dei førnemnde utkasta til tiltak innan ein frist som leiaren kan fastsetje etter kor mykje saka hastar. Fråsegna skal gjevast med det fleirtalet som artikkel 148 nr. 2 i traktaten fastset for avgjerder som Rådet skal ta etter framlegg frå Kommisjonen. Ved røysting i utvalet skal røystene til representantane for medlemsstatane ha den vekta som den førnemnde artikkelen fastset. Leiaren skal ikkje røyste.

Kommisjonen skal vedta tiltak som skal setjast i verk straks. Dersom tiltaka ikkje er i samsvar med fråsegna frå utvalet, skal Kommisjonen straks gje Rådet melding om dei. I slike høve

- skal Kommisjonen utsetje iverksetjinga av dei tiltaka som han har vedteke, i to månader rekna frå den dagen meldinga vart gjeven,
  - kan Rådet med kvalifisert fleirtal ta ei anna avgjerd innan den fristen som er fastsett i første strekpunktet.
3. Kommisjonen kan dessutan rådspørje utvalet i alle andre saker som gjeld gjennomføringa av programmet.

Representanten for Kommisjonen skal leggje fram for utvalet eit utkast til tiltak som skal gjerast. Utvalet skal kome med ei fråsegn om utkastet, om naudsynt ved røysting, innan ein frist som leiaren kan fastsetje etter kor mykje saka hastar.

Fråsegna skal protokollførast; i tillegg skal kvar medlemsstat ha rett til å be om å få standpunktet sitt protokollført.

Kommisjonen skal ta mest mogleg omsyn til fråsegna frå utvalet. Kommisjonen skal melde frå til utvalet om korleis han har teke omsyn til fråsegna.

4. Representanten for Kommisjonen skal jamleg gje utvalet melding om

- den finansielle støtta som vert gjeven innan ramma av programmet (sum, tidsrom, spesifikasjon og mottakarar),
- framlegg frå Kommisjonen eller fællesskapsinitiativ og iverksetjing av program på andre område som har direkte samband med verkeleggjinga av måla for programmet, slik at sambanden og komplementariteten som er nemnde i artikkel 4, vert tryggja.

Artikkel 6

Internasjonalt samarbeid

1. I samband med gjennomføringa av programmet skal det oppmuntrast til samarbeid med tredjestatar og internasjonale organisasjonar som arbeider med folkehelse, og samarbeidet skal setjast i verk etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 5.

Kommisjonen skal særleg samarbeide med Pompidou-gruppa i Europarådet, med internasjonale mellomstatlege organisasjonar som Verdhelseorganisasjonen (WHO), Organisasjonen til Dei sameinte nasjonane for utdanning, vitenskap og kultur (UNESCO), Den internasjonale arbeidsorganisasjonen (ILO) og med Det internasjonale programmet til Dei sameinte nasjonane for kontroll med narkotika (UNDCP).

2. Dei assosierte statane i Sentral- og Aust-Europa (ASSAE) kan ta del i programmet på dei vilkåra som er fastlagde i dei tilleggsprotokollane til assosieringsavtalene som gjeld deltaking i fællesskapsprogram, og som skal inngåast med desse statane. Kypros og Malta kan ta del i programmet på grunnlag av tilleggsføyvingar etter dei same reglane som gjeld for statane i Det europeiske frihandelssambandet (EFTA), i samsvar med dei framgangsmåtane som skal avtalast med desse statane.

Artikkel 7**Overvaking og vurdering**

1. Kommisjonen skal syte for at dei tiltaka som er gjennomførde, vert vurderte på bakgrunn av dei rapportane som er utarbeidde av medlemsstatane, og eventuelt med medverknad frå uavhengige sakkunnige.

2. Kommisjonen skal leggje fram for Europaparlamentet og Rådet ein førebels rapport halvvegs i programmet og ein sluttrapport når programmet er avslutta. Kommisjonen skal innarbeide resultatane av vurderingane i rapportane. Han skal òg sende rapportane over til Økonomi- og sosialutvalet og Regionutvalet.

Utfærdet i Brussel, 16. desember 1996.

For Rådet

I. YATES

Formann

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

VEDLEGG

FELLESSKAPSHANDLINGSPROGRAMMET FOR Å FØREBYGGJE NARKOTIKAVANEBRUK

A. DATA, FORSKING, VURDERING

Mål

Betre kunnskapen om narkotika og narkotikavanebruk og følgjene deira og om kva middel og metodar som kan nyttast for å førebyggje narkotikavanebruk og farane i samband med slik vanebruk, særleg ved å nytte opplysningar frå Det europeiske senteret for overvaking av narkotika og narkotikavanebruk og dei høva som byr seg innan ramma av igangverande fællesskapsprogram og -ordningar.

Tiltak

1. Medverknad til å identifisere dei dataa som skal samlast inn, analyserast og spreia for å støtte føremåla med programmet, medrekna data om blandingsvanebruk.
2. Utnytting av dei dataa som er mest nyttige for gjennomføringa av programmet, særleg på grunnlag av jamlege meldingar om arbeidet til Overvakingssenteret.
3. Medverknad til å utvikle ein strategi for forskning innan førebygging av narkotikavanebruk, særleg med sikte på å betre kunnskapen om følgjene på folkehelseområdet av den politikken som vert førd overfor narkotikavanebrukarar, om verknadene av narkotika og om bruk av føremålstenlege førebyggjande teknikkar.
4. Støtte til granskingar av og forsøksprosjekt om kva faktorar (sosio-økonomiske, sosio-kulturelle og sosio-psykologiske) som har samband med narkotikavanebruk, òg i målgruppene.
5. Støtte til granskingar av og tiltak for og fremjing av utveksling av røynsler om kva middel og metodar som kan nyttast for å førebyggje dei farane som har samband med narkotikavanebruk, særleg med sikte på å
  - førebyggje dei farmakologiske følgjene for fosteret hjå gravide narkotikavanebrukarar og farane for overføring av infeksjonar til barnet,
  - minske farane i samband med sprøytebruk av narkotika,
  - vurdere helsemessige tilleggstiltak, særleg program for bruk av avløyingsstoff,
  - vurdere metodar og program for førebygging og reduksjon av farane i samband med handsaming av narkotikavanebrukarar i fengsel.
6. Støtte og oppmuntring til å utveksle opplysningar om og røynsler frå førebygging av tilbakefall til narkotikavanebruk, medrekna rehabilitering av narkotikavanebrukarar og samanhengar mellom sosiale og helsemessige aspekt, særleg blant medlemmer av ulike grupper som tek del i det førebyggjande arbeidet mot narkotikavanebruk, og blant personar som over lengre tid har ein gunstig innverknad på narkotikavanebrukarar, t.d. familiemedlemmer og verjer; likeins støtte og oppmuntring til slik utveksling med omsyn til dei andre tiltaka som er nemnde i artikkel 4 nr. 1.

B. INFORMASJON, HELSEUNDERVISNING OG OPPLÆRING**Mål**

Medverke til å betre informasjonen, undervisninga og opplæringa med sikte på å førebyggje narkotikavanebruk og farane i samband med slik vanebruk, særleg blant ungdom i deira naturlege miljø (t.d. heim, skule, universitet og fritid) og blant særleg utsette grupper, medrekna tidlegare narkotikavanebrukarar.

a) *Informasjon og helseundervisning***Tiltak**

7. Støtte til tiltak for å vurdere effektiviteten av opplysnings- og helseundervisningskampanjar; gjennomføring av jamlege meiningsmålingar ved hjelp av Eurobarometer for å overvake endringar i haldningane til narkotika blant europearar.
8. Tilrettelegging av fleire europeiske veker for førebygging av narkotikavanebruk, på grunnlag av tidlegare røynsler.
9. Medverknad til å fastleggje, prøve ut og utvikle dei beste verktøya og metodane for informasjon til og undervisning av målgruppene, særleg
  - oppmuntring til å nytte informasjon som er tilpassa særskilde miljø eller grupper, samstundes som det vert teke omsyn til endringar i forbruksmønster og av dei produkta som vert nytta, og til blandingsvanebruk,
  - støtte til tiltak for å tilpasse budskapet alt etter kva særtrekk dei særleg utsette gruppene har, og alt etter kva dei treng,
  - støtte til å utvikle telefonhjelpenester og vurdering av om det kan innførast eitt og same telefonnummer til slike tenester i alle medlemsstatane.
10. Medverknad til å fastleggje retningslinjer for førebygging av narkotikavanebruk og fremjing av utveljing og bruk av undervisningsmetodar og -materiell, særleg i samband med Det europeiske nettet av helsefremjande skular, slik at det særleg vert mogleg å utarbeide høgt spesialiserte program for sosial åtferd som kan skape haldningar hjå ungdom som gjer dei i stand til å unngå narkotika og narkotikavanebruk; støtte til integrerte prosjekt, program og andre initiativ for førebygging av narkotikavanebruk på stader der barn og ungdom held til, i nær dialog med dei og, når det er mogleg, i samarbeid med foreldre og andre som det kjem ved; fremjing av utnytting av kunnskapane til personar som kan kome i kontakt med moglege brukargrupper.
11. Oppmuntring til å utveksle røynsler frå initiativ som tek sikte på å betre samordninga mellom alle aktørane på undervisningsområdet.
12. Støtte til tiltak for å gje lærarar, familiar og dei som arbeider med ungdom, råd om korleis dei kan oppdage narkotikabruk på eit tidleg tidspunkt, og om korleis det bør reagerast på slik bruk.
13. Oppmuntring til, eventuelt i samarbeid med Overvakingssenteret og Europarådet, å utvide det europeiske nettet av «forsøksbyar», med sikte på å fremje teknisk samarbeid om dei metodane og midla som desse byane nyttar for å minske etterspurnaden etter narkotika.

14. Støtte til å utveksle røynsler, særleg over landegrensene på regionalt plan, om lokale førebyggjande initiativ på grasrot- og gatenivå med sikte på å gagne risikogrupper som ikkje alltid vert nådde gjennom dei tradisjonelle hjelpe- og førebyggingsstrategiane; støtte til å utveksle røynsler om førebyggingsmodellar og -praksis der det frå ulike medlemsstatar tek del byar som er særleg råka av narkotikaproblemet.

b) *Opplæring*

15. Fremjing av initiativ for å styrkje den delen som gjeld førebygging av narkotikavanebruk, i yrkesretta opplæringsprogram for lærarar og dei som arbeider med ungdom, og oppmuntring til å utveksle studentar som utdannar seg til yrke i sosialomsorga og helsestellet, medrekna utveksling innan ramma av andre fællesskapsprogram.
16. Støtte til å utvikle vidareutdanningsprogram, undervisningsmateriell og modular for personar som kan kome i kontakt med narkotikavanebrukarar og risikogrupper, særleg tilsette i sosialomsorga, helsestellet, politiet og rettsapparatet; fremjing av tverrfagleg samarbeid og samarbeid mellom offentleg og privat sektor, medrekna ikkje-statlege organisasjonar, med sikte på å førebyggje narkotikavanebruk.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/03****nr. 86/97
av 31. oktober 1997****om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige
områder utenfor de fire friheter****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret bl.a. ved EØS-komiteens beslutning nr. 8/94 av 7. juni 1994⁽¹⁾.

Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til også å omfatte forsøksordningen for europeisk frivillig tjeneste for unge i budsjettåret 1997.

Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 1997 -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

- 1) I avtalens protokoll 31 etter artikkel 4 nr. 2 skal nytt nr. 2a lyde:

“2a. EFTA-statene skal fra 1. januar 1997 delta i Fellesskapets tiltak i forbindelse med budsjettposten B3-1011 “Europeisk frivillig tjeneste”, oppført i Fellesskapets budsjett for året 1997.”

- 2) I avtalens protokoll 31 skal artikkel 4 nr. 3 lyde:

“3. EFTA-statene skal bidra finansielt til programmene og tiltakene nevnt i nr. 1, 2 og 2a i samsvar med artikkel 82 nr. 1 bokstav a).”

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft 1. november 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1. Den får anvendelse fra 1. januar 1997.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 31. oktober 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 198 av 30.7.1994, s. 142, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 25 av 30.7.1994, s. 1.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/04****nr. 87/97
av 9. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) og vedlegg IV (Energi)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 33/96 av 31. mai 1996⁽¹⁾.

Avtalens vedlegg IV er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 81/97 av 12. november 1997⁽²⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/57/EF av 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske husholdskjøleskap og -frysarar og kombinasjonar av slike⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel IV etter nr. 4 (rådsdirektiv 92/75/EØF) skal nytt nr. 5 lyde:

“5. **396 L 0057:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/57/EF av 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske husholdskjøleskap og -frysarar og kombinasjonar av slike (EFT nr. L 236 av 18.9.1996, s. 36).”

Artikkel 2

I avtalens vedlegg IV etter nr. 12 (europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EF) skal nytt nr. 13 lyde:

“13. **396 L 0057:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/57/EF av 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske husholdskjøleskap og -frysarar og kombinasjonar av slike (EFT nr. L 236 av 18.9.1996, s. 36)⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Oppført her til informasjon. For anvendelsen, se vedlegg II - Tekniske forskrifter, spesifikasjoner, prøving og sertifisering.”

Artikkel 3

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/57/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 10. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 237 av 19.9.1996, s. 25, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 41 av 19.9.1996, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. L 134 av 7.5.1998, s. 10, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 7.5.1998, s. 76.

⁽³⁾ EFT nr. L 236 av 18.9.1996, s. 36.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 96/57/EF**av 3. september 1996****om energieffektivitetskrav til elektriske husholdskjøleskap og -frysarar og kombinasjonar av slike(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 100 A,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽²⁾,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 189 B i traktaten⁽³⁾, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Det er viktig å fremje tiltak som sikrar at den indre marknaden verkar tilfredsstillande.
- 2) I resolusjonen sin av 15. januar 1985 om forbedring av medlemsstatenes energisparingsprogrammer⁽⁴⁾ oppmoda Rådet medlemsstatane om å halde fram med og eventuelt auke innsatsen sin for å fremje ei meir fornuftig energiutnytting ved hjelp av ein integrert energisparingspolitikk.
- 3) Elektrisitetsforbruket til kjøleapparat til hushaldsbruk utgjer ein monaleg del av hushaldsforbruket av elektrisitet i Fellesskapet, og såleis av det samla elektrisitetsforbruket. Dei ulike modellane av kjøleapparat som er tilgjengelege på fellesskapsmarknaden, har svært ulikt elektrisitetsforbruk sjølv om dei har like stort volum og dei same eigenskapane, dvs. at energieffektiviteten deira varierer svært mykje.
- 4) Nokre medlemsstatar er i ferd med å vedta føresegner om energieffektiviteten til husholdskjøleskap og -frysarar, noko som kan føre til hindringar for handelen med slike produkt i Fellesskapet.
- 5) I framlegg til tilnærming av lover og forskrifter i medlemsstatane om helse, tryggleik, miljøvern og forbrukarvern bør utgangspunktet vere eit høgt vernnivå. Dette direktivet sikrar eit høgt vernnivå for både miljøet og forbrukaren, ettersom siktemålet er å betre energieffektiviteten til dei førnemnde apparata monaleg.
- 6) Det høyrer inn under ansvarsområdet til Fellesskapet å vedta slike tiltak. Krava i dette direktivet går ikkje lenger enn det som er naudsynt for å nå dei måla som er fastsette i direktivet, og er såleis i samsvar med føresegnene i artikkel 3 B i traktaten.
- 7) I artikkel 130 R i traktaten er det vidare fastsett at måla for fellesskapspolitikken på miljøområdet m.a. skal omfatte vern og betring av miljøet og ei varsam og fornuftig utnytting av naturressursane. Produksjon og forbruk av elektrisk kraft står for 30 % av dei utsleppa av karbondioksid (CO₂) som er valda av menneske, og tilsvarar om lag 35 % av det primære energiforbruket i Fellesskapet. Desse prosentdelane er aukande.
- 8) Rådsvedtak 89/364/EØF av 5. juni 1989 om Fellesskapets handlingsprogram for bedre elektrisitetsutnyttelse⁽⁵⁾ har eit dobbelt mål: å oppmuntre forbrukarane til å velje apparat og utstyr med høg elektrisitetseffektivitet, og å betre effektiviteten til apparata og utstyret.
- 9) I konklusjonane sine av 29. oktober 1990 sette Rådet som mål at utsleppa av karbondioksid (CO₂) i Fellesskapet skal stabiliserast på 1990-nivået innan år 2000. For å nå dette målet trengst det strengare tiltak for å stabilisere CO₂-utsleppa i Fellesskapet.
- 10) Ved vedtak 91/565/EØF⁽⁶⁾ vart det skipa eit program for å fremje energieffektiviteten i Fellesskapet (SAVE-programmet).

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 236 av 18.9.1996, s. 36, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 87/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering) og vedlegg IV (Energi), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 390 av 31.12.1994, s. 30, og TEF nr. C 49 av 20.2.1996, s. 10.

(2) TEF nr. C 155 av 21.6.1995, s. 18.

(3) Europaparlamentsfråsegn av 26. oktober 1995 (TEF nr. C 308 av 20.11.1995, s. 134), felles haldning frå Rådet av 11. mars 1996 (TEF nr. C 120 av 24.4.1996, s. 10) og europaparlamentsavgjerd av 18. juni 1996 (TEF nr. C 198 av 8.7.1996).

(4) TEF nr. C 20 av 22.1.1985, s. 1.

(5) TEF nr. L 157 av 9.6.1989, s. 32.

(6) TEF nr. L 307 av 8.11.1991, s. 34.

- 11) Dei energieffektivitetstiltaka som det er teke omsyn til i dei nyaste, tilgjengelege kjøleapparatmodellane, aukar ikkje produksjonskostnadene i særleg grad, og kostnadene i samband med tiltaka kan på få år eller snøggare tenast inn gjennom redusert elektrisitetsforbruk. Dette reknestykket tek ikkje omsyn til den tilleggsføremona som følgjer av at dei eksterne kostnadene i samband med produksjonen av den elektriske krafta fell bort, t.d. når det gjeld utslipp av karbondioksid (CO₂) og andre ureinande stoff.
- 12) Den vinsten i energieffektivitet som følgjer naturleg av konkurransepresset i marknaden og av betra produksjonsprosessar, og som er vurdert til om lag 2 % per år, medverkar til innsatsen for å innføre strengare standardar for energiforbruk.
- 13) Direktiv 92/75/EØF⁽¹⁾ (rammedirektiv) og kommisjonsdirektiv 94/2/EF⁽²⁾ (gjennomføringsdirektiv for direktiv 92/75/EØF), som krev obligatorisk merking av apparat og andre former for opplysning om energiforbruket, vil gjere forbrukarane meir medvitne om energieffektiviteten til kjøleapparat til hushaldsbruk. Difor vil dette tiltaket òg oppmuntre dei ulike konkurrentane til å tilby apparat med høgare energieffektivitet enn det som er fastsett i standardane i dette direktivet. Forbrukarinformasjonen må likevel innehalde opplysningar om standardane for å kome fullt ut til nytte og føre til ei faktisk betring av den samla gjennomsnittlege energieffektiviteten til dei apparata som vert selde.
- 14) Dette direktivet, som har som mål å fjerne tekniske hindringar i samband med å betre energieffektiviteten til kjøleapparat til hushaldsbruk, må følgje den nye metoden som vart innført ved rådsresolusjon av 7. mai 1985 om ein ny metode for teknisk harmonisering og standardisering⁽³⁾, der det uttrykksleg er fastlagt at harmoniseringa av lovgjeving er avgrensa til å vedta, ved hjelp av direktiv, dei viktigaste krava som skal stettast av produkt som vert marknadsførde.
- 15) Det må innførast ei effektiv gjennomføringsordning for å sikre korrekt gjennomføring av direktivet, garantere produsentane like konkurransevilkår og verne rettane til forbrukarane.
- 16) Det bør takast omsyn til rådsavgjerd 93/465/EØF av 22. juli 1993 om modulene for de forskjellige fasene i rutinene for samsvarsvurdering og reglene for påføring og bruk av CE-samsvarmerking til bruk i direktivene om teknisk harmonisering⁽⁴⁾.
- 17) Av omsyn til den internasjonale handelen bør internasjonale standardar nyttast der det er føremålstenleg. Elektrisitetsforbruket til eit kjøleapparat er definert av Den europeiske standardiseringsorganisasjonen i EN-standard 153 av juli 1995, som byggjer på ein internasjonal standard.
- 18) Kjøleapparat til hushaldsbruk som er i samsvar med energieffektivitetskrava i dette direktivet, må vere påførde CE-merking og tilhøyrande opplysningar for at dei skal kunne omsetjast fritt.
- 19) Dette direktivet omfattar nettdrivne kjøleapparat til hushaldsbruk som er meinte for næringsmiddel, men ikkje apparat som er framstilte etter særskilde spesifikasjonar. Kjøleutstyr til kommersiell bruk er mykje meir variert, og fell difor utanfor verkeområdet til dette direktivet -

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Dette direktivet skal nyttast på nye, nettdrivne hushaldskjøleskap, -fryseskap og -fryseboksar og kombinasjonar av slike, slik det er definert i vedlegg I, heretter kalla «kjøleapparat». Direktivet omfattar ikkje apparat som òg kan drivast med andre energikjelder, t.d. batteri, kjøleapparat til hushaldsbruk som verkar etter absorpsjonsprinsippet, og apparat som er framstilte etter særskilde spesifikasjonar.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal gjere alle dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at dei kjøleapparata som dette direktivet omfattar, kan marknadsførast i Fællesskapet berre dersom elektrisitetsforbruket til det aktuelle apparatet er mindre enn eller lik det største tillatne elektrisitetsforbruket for kategorien, slik det er rekna ut etter framgangsmåtane i vedlegg I.

2. Produsenten av eit kjøleapparat som dette direktivet omfattar, representanten hans som er etablert i Fællesskapet, eller den personen som er ansvarleg for marknadsføringa av apparatet i Fællesskapet, skal syte for at kvart apparat som vert marknadsført, er i samsvar med det kravet som er nemnt i nr. 1.

Artikkel 3

1. Medlemsstatane kan ikkje forby, avgrense eller hindre marknadsføring på territoriet sitt av kjøleapparat som er påførde CE-merkinga som stadfestar at dei er i samsvar med alle føresegnene i dette direktivet.

2. Med mindre dei kan prove det motsette, skal medlemsstatane gå ut ifrå at kjøleapparat som er påførde CE-merking i samsvar med artikkel 5, stettar alle føresegnene i dette direktivet.

3. a) Dersom kjøleapparat er omfatta av andre direktiv som dekkjer andre aspekt, og som òg krev CE-merking, skal merkinga syne at dei aktuelle kjøleapparata òg er rekna for å stette føresegnene i dei andre direktiva, med mindre det motsette kan provast.

⁽¹⁾ TEF nr. L 297 av 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ TEF nr. L 45 av 17.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ TEF nr. C 136 av 4.6.1985, s. 1.

⁽⁴⁾ TEF nr. L 220 av 30.8.1993, s. 23.

b) Dersom eitt eller fleire av desse direktiva i ein overgangperiode gjev produsenten høve til å velje kva reglar som skal nyttast, skal CE-merkinga syne at apparata berre stettar føresegnene i dei direktiva som produsenten nyttar. I slike tilfelle må tilvisingsnummeret for dei direktiva som er nytta, slik det er kunngjort i Tidend for Dei europeiske fellekskapa, først opp i dei dokumenta, rettleiingane eller instruksjonane som følgjer med kjøleapparata.

Artikkel 4

Framgangsmåtane for samsvarsvurdering og pliktene i samband med CE-merkinga av kjøleapparat er fastsette i vedlegg II.

Artikkel 5

1. Når apparata vert marknadsførde, skal dei vere påførde CE-merking. Merkinga er samansett av bokstavane «CE». Modellen som skal nyttast, er oppført i vedlegg III. CE-merkinga skal vere påført kjøleapparatet og eventuelt emballasjen på ein slik måte at ho er synleg, leseleg og usletteleg.

2. Det er forbode å påføre kjøleapparat merking som kan villeie tredjemann med omsyn til tydinga og den grafiske utforminga av CE-merkinga. All anna merking kan påførast apparata, emballasjen deira, bruksrettleiinga deira eller andre dokument på det vilkåret at ho ikkje gjer CE-merkinga mindre synleg og leseleg.

Artikkel 6

1. Dersom ein medlemsstat slår fast at påføringa av CE-merkinga er urettkomen, har produsenten eller representanten hans som er etablert i Fellekskapet, plikt til å syte for at produktet stettar føresegnene att, og til å stanse mishaldet på dei vilkåra som medlemsstaten fastset. Dersom verken produsenten eller representanten hans er etablert i Fellekskapet, ligg denne plikta på den personen som er ansvarleg for marknadsføringa av kjøleapparatet i Fellekskapet.

2. Dersom produktet held fram med å ikkje stette føresegnene, skal medlemsstaten i medhald av artikkel 7 gjere alle dei tiltaka som er naudsynte for å avgrense eller forby marknadsføringa av det aktuelle produktet eller for å sikre at det vert trekt tilbake frå marknaden.

Artikkel 7

1. Alle vedtak gjorde i medhald av dette direktivet som avgrensar marknadsføringa av kjøleapparat, skal vere utførleg grunngjevne. Den parten som det kjem ved, skal straks få melding om vedtaket og skal samstundes få opplysningar om kva klagerettar og klagefristar han har etter gjeldande lovgjeving i den aktuelle medlemsstaten.

2. Medlemsstaten skal straks melde frå til Kommissjonen om slike tiltak og grunngje avgjerda si. Kommissjonen skal gje dei andre medlemsstatane melding om dette.

Artikkel 8

Innan fire år etter at dette direktivet er vedteke, skal Kommissjonen vurdere dei resultatane som er oppnådde, samanlikna med dei som var venta. Med sikte på at arbeidet med å betre energieffektiviteten kan gå over i ein andre fase, skal Kommissjonen deretter, i samråd med dei partane det gjeld, vurdere om det må fastsetjast ei ny rekkje føremålstenlege tiltak med sikte på monaleg betring av energieffektiviteten til kjøleapparat til hushaldsbruk. I så fall skal alle energieffektivitetstiltak og datoen då dei tek til å gjelde, vere baserte på energieffektivitetsnivå som er økonomisk og teknisk grunngjevne ut frå dei aktuelle tilhøva. Det skal òg takast omsyn til alle andre tiltak som vert vurderte som føremålstenlege med sikte på å betre effektiviteten til kjøleapparat til hushaldsbruk.

Artikkel 9

1. Medlemsstatane skal vedta og kunngjere dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan eitt år etter at det er vedteke. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette.

Medlemsstatane skal nytte desse føresegnene frå utgangen av eit tidsrom på tre år rekna frå den dagen då dette direktivet vart vedteke.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Medlemsstatane skal sende Kommissjonen teksta til dei internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

3. I eit tidsrom på tre år etter at dette direktivet er vedteke, skal medlemsstatane tillate marknadsføring av kjøleapparat som stettar dei vilkåra som galdt på territoriet deira den dagen då dette direktivet vart vedteke.

Artikkel 10

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fellekskapa*.

Artikkel 11

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 3. september 1996.

For Rådet

For Europaparlamentet

I. YATES

K. HÄNSCH

Formann

President

VEDLEGG I

METODE FOR UTREKNING AV DET STØRSTE TILLATNE ELEKTRISITETSFORBRUKET FOR EIT KJØLEAPPARAT OG FRAMGANGSMÅTE FOR SAMSVARSKONTROLL

Elektrisitetsforbruket til eit kjøleapparat (som kan uttrykkjast i kWh per 24 timar) er avhengig av kva apparatkategori det høyrer til (t.d. kjøleskap merkt med éi stjerne, fryseboks osv.), volumet til apparatet og energieffektiviteten til konstruksjonen (tjukklegeiken på isolasjonen, yteevna til kompressoren osv.) og skilnaden mellom omgjevnadstemperaturen og temperaturen inni apparatet. Når det skal fastsetjast standardar for energieffektivitet, må det difor takast omsyn til dei viktigaste konstruksjonsfaktorane som påverkar energiforbruket (dvs. kategorien og volumet til apparatet). Difor vert det største tillatne elektrisitetsforbruket til eit kjøleapparat definert ved hjelp av ei førstegradslikning som ein funksjon av volumet til apparatet, med ulike likningar for kvar kategori apparat.

For at det største tillatne elektrisitetsforbruket til eit særskilt apparat skal kunne reknast ut, må det difor først plasserast i ein av kategoriane nedanfor:

Kategori	Apparattype
1	Kjøleskap utan fryseavdeling ⁽¹⁾
2	Kjøle-/svalskap med avdelingar med 5 °C og/eller 12 °C
3	Kjøleskap med fryseavdeling utan stjernemerking
4	Kjøleskap med fryseavdeling merkt med éi stjerne (*)
5	Kjøleskap med fryseavdeling merkt med to stjerner (**)
6	Kjøleskap med fryseavdeling merkt med tre stjerner (***)
7	Kjøle-/fryseskap med frysar merkt med fire stjerner (****)
8	Fryseskap
9	Fryseboks
10	Kjøle-/fryseskap med meir enn to dører, eller andre apparat som ikkje er nemnde ovanfor

(1) Alle avdelingar med ein temperatur på -6 °C eller lågare.

Ettersom kjøleapparat har ulike avdelingar som skal halde ulik temperatur (noko som i stor grad innverkar på elektrisitetsforbruket), vert det største tillatne elektrisitetsforbruket i praksis definert som ein funksjon av det justerte volumet, som er ein vegen sum av voluma til dei ulike avdelingane.

I dette direktivet vert såleis det justerte volumet (V_{adj}) til eit kjøleapparat definert ved følgjande formel:

$$V_{adj} = \sum V_c \times W_c \times F_c \times C_c$$

$$W_c = (25 - T_c) / 20$$

der T_c er den nominelle temperaturen for kvar avdeling (i °C), og

der V_c er nettovolumet til ein særskild type avdeling i apparatet og F_c er ein faktor som er lik 1,2 for avdelingar med kaldluftfrysing ("no frost"-avdeling) og lik 1 for andre avdelingar.

$C_c = 1$ for kjøleapparat for klimasonene med normale temperaturar (N) og temperaturar som er lågare enn normalt (SN),

$C_c = X_c$ for kjøleapparat for klimasona med subtropiske temperaturar (ST),

$C_c = Y_c$ for kjøleapparat for klimasona med tropiske temperaturar (T).

Vegingskoeffisientane X_c og Y_c for dei ulike typene avdelingar er:

Tabell over vegingskoeffisientane X_c og Y_c etter temperaturen i avdelinga

	X_c	Y_c
Svalavdeling	1,25	1,35
Kjøleavdeling	1,20	1,30
Avdeling med 0 °C	1,15	1,25
Avdeling utan stjernemerking	1,15	1,25
Avdeling merkt med éi stjerne (*)	1,12	1,20
Avdeling merkt med to stjerner (**)	1,08	1,15
Avdeling merkt med tre stjerner (***) og fire stjerner (****)	1,05	1,10

Både det justerte volumet og nettovolumet skal oppgjevast i liter.

Det største tillatne elektrisitetsforbruket ($E_{\max}$ uttrykt i kWh per 24 timar og utrekna med to desimalar) for ein type apparat med justert volum V_{adj} vert utrekna etter følgjande likningar for kvar kategori apparat:

Kategori	Apparattype	$E_{\max}$ (kWh/24 t)
1	Kjøleskap utan fryseavdeling	$(0,207 \times V_{\text{adj}} + 218) / 365$
2	Kjøle-/svalskap med avdelingar med 5 °C og/eller 12 °C	$(0,207 \times V_{\text{adj}} + 218) / 365$
3	Kjøleskap med fryseavdeling utan stjernemerking	$(0,207 \times V_{\text{adj}} + 218) / 365$
4	Kjøleskap med fryseavdeling (*)	$(0,557 \times V_{\text{adj}} + 166) / 365$
5	Kjøleskap med fryseavdeling (**)	$(0,402 \times V_{\text{adj}} + 219) / 365$
6	Kjøleskap med fryseavdeling (***)	$(0,573 \times V_{\text{adj}} + 206) / 365$
7	Kjøle-/fryseskap med frysar (****)	$(0,697 \times V_{\text{adj}} + 272) / 365$
8	Fryseskap	$(0,434 \times V_{\text{adj}} + 262) / 365$
9	Fryseboks	$(0,480 \times V_{\text{adj}} + 195) / 365$

For kjøle-/fryseskap med meir enn to dører eller andre apparat som ikkje er nemnde ovanfor, vert det største tillatne elektrisitetsforbruket ($E_{\max}$) fastsett på grunnlag av temperaturen og talet på stjerner for den avdelinga som har lågast temperatur, på følgjande måte:

Temperaturen i den kaldaste avdelinga	Kategori	$E_{\max}$ (kWh/24 t)
> -6 °C	1/2/3	$(0,207 \times V_{\text{adj}} + 218) / 365$
≤ -6 °C (*)	4	$(0,557 \times V_{\text{adj}} + 166) / 365$
≤ -12 °C (**)	5	$(0,402 \times V_{\text{adj}} + 219) / 365$
≤ -18 °C (***)	6	$(0,573 \times V_{\text{adj}} + 206) / 365$
≤ -18 °C (****)	7	$(0,697 \times V_{\text{adj}} + 272) / 365$

Framgangsmåtar for prøving med sikte på å kontrollere om eit apparat er i samsvar med krava til elektrisitetsforbruk i dette direktivet

Dersom elektrisitetsforbruket til eit kjøleapparat som skal prøvast, er mindre enn eller lik verdien $E_{\max}$ (det største tillatne elektrisitetsforbruket for kategorien, slik det er definert ovanfor) pluss 15 %, vert apparatet godkjent som samsvarande med krava til elektrisitetsforbruk i dette direktivet. Dersom elektrisitetsforbruket til apparatet er større enn verdien $E_{\max}$ pluss 15 %, må elektrisitetsforbruket til tre apparat til målast. Dersom det aritmetiske gjennomsnittet av elektrisitetsforbruket til desse tre apparata er mindre enn eller lik verdien $E_{\max}$ pluss 10 %, vert apparatet godkjent som samsvarande med krava til elektrisitetsforbruk i dette direktivet. Dersom det aritmetiske gjennomsnittet overstig verdien $E_{\max}$ pluss 10 %, må apparatet reknast for å ikkje vere i samsvar med krava til elektrisitetsforbruk i dette direktivet.

Definisjonar

Dei termene som er nytta i dette vedlegget, svarar til definisjonane i den europeiske standarden EN 153 av juli 1995, som er fastsett av Den europeiske standardiseringsorganisasjonen.

VEDLEGG II

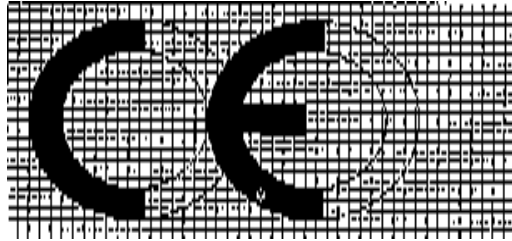
FRAMGANGSMÅTAR FOR SAMSVARSVURDERING (MODUL A)

1. Denne modulen gjer greie for den framgangsmåten som produsenten eller representanten hans som er etablert i Fellesskapet, som utfører dei pliktene som er fastsette i nr. 2, nyttar for å sikre og gjere kjent at kjøleapparatet stettar krava i dette direktivet. Produsenten skal påføre CE-merkinga på kvart kjøleapparat som han produserer, og utarbeide ei skriftleg samsvarsfråsegn.
2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen som det er gjort greie for i nr. 3, og produsenten eller representanten han som er etablert i Fellesskapet, skal la dokumentasjonen stå til rådvelde for nasjonale styresmakter med sikte på inspeksjon i eit tidsrom på minst tre år rekna frå den siste produksjonsdagen for apparatet.

Dersom verken produsenten eller representanten hans er etablert i Fellesskapet, ligg plikta til å la den tekniske dokumentasjonen stå til rådvelde på den personen som er ansvarleg for marknadsføringa av kjøleapparatet i Fellesskapet.
3. Den tekniske dokumentasjonen skal gjere det mogleg å vurdere om kjøleapparatet er i samsvar med krava i dette direktivet. Han skal så langt det er naudsynt for vurderinga, omfatte konstruksjonen av, framstillinga av og verkemåten til kjøleapparatet, og innehalde:
  - i) namnet og adressa til produsenten,
  - ii) ein generell omtale av modellen som gjer det mogleg å identifisere han på ein eintydig måte,
  - iii) opplysningar, eventuelt med teikningar, om dei viktigaste konstruksjonskjenneteikna ved modellen, særleg eigenskapar som har ein klår innverknad på elektrisitetsforbruket, t.d. dimensjonar, volum, kompressorspesifikasjonar, særlege kjenneteikn osv.,
  - iv) eventuell bruksrettleiing,
  - v) resultata av målingar av elektrisitetsforbruket utførde i samsvar med nr. 5,
  - vi) nærmare opplysningar om samsvaret til desse målingane med dei krava til energiforbruk som er fastsette i vedlegg I.
4. Teknisk dokumentasjon som er utarbeidd i medhald av andre fellesskapsreglar, kan nyttast i den grad han stettar krava i dette vedlegget.
5. Produsentane av kjøleapparata har ansvaret for å slå fast kor stort elektrisitetsforbruket er for kvart kjøleapparat som dette direktivet omfattar, etter dei framgangsmåtane som er fastsette i den europeiske standarden EN 153, og for å syte for at apparatet er i samsvar med krava i artikkel 2.
6. Produsenten eller representanten hans skal ta vare på ein kopi av samsvarsfråsegna saman med den tekniske dokumentasjonen.
7. Produsenten skal gjere alle dei tiltaka som er naudsynte for at produksjonsprosessen sikrar at dei kjøleapparata som vert produserte, er i samsvar med den tekniske dokumentasjonen som er nemnd i nr. 2, og med dei krava i direktivet som gjeld for dei.

VEDLEGG III**CE-SAMSVARSMERKING**

CE-samsvarsmerkinga er samansett av bokstavane «CE» med følgjande grafiske utforming:

Dersom CE-merkinga vert forminska eller forstørra, må ho likevel ha dei storleikshøva som går fram av rutemønsteret ovanfor.

Dei ulike delane av CE-merkinga må så langt som råd vere jamhøge og ikkje lågare enn 5 mm.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/05****nr. 88/97
av 9. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 64/97 av 4. oktober 1997⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/70/EF av 28. oktober 1996 om endring av rådsdirektiv 80/777/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om utnyttelse og markedsføring av naturlig mineralvann⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 26 (rådsdirektiv 80/777/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0070:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/70/EF av 28. oktober 1996 (EFT nr. L 299 av 23.11.1996, s. 26).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/70/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 10. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 5.2.1998, s. 35, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 5 av 5.2.1998, s. 126.

⁽²⁾ EFT nr. L 299 av 23.11.1996, s. 26.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 96/70/EF**av 28. oktober 1996****om endring av rådsdirektiv 80/777/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om utnyttelse og markedsføring av naturlig mineralvann(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet, særleg artikkel 100 A,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽²⁾,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 189 B i traktaten⁽³⁾, og

ut frå desse synsmåtene:

- 1) Ved rådsdirektiv 80/777/EØF⁽⁴⁾ vart lovgjevingane til medlemsstatane om utnytting og marknadsføring av naturleg mineralvann harmoniserte.
  - 2) Hovudføre måla med alle reglar for naturleg mineralvann bør vere å verne helsa til forbrukarane, hindre at forbrukarane vert villeidde og sikre god forretningsskikk.
  - 3) Direktiv 80/777/EØF bør endrast, slik at det kan takast omsyn til den vitskaplege og tekniske utviklinga sidan 1980. Det er òg ønskjeleg at føresegnene i det førnemnde direktivet vert i samsvar med andre føresegner i fællesskapsregelverket for næringsmiddel.
  - 4) For at dei administrative framgangsmåtene skal verte enklare, må godkjenningssperioden lengjast for naturleg mineralvann som har opphav i tredjestatar.
  - 5) Det er naudsynt å fastleggje vilkåra for at det kan nyttast ozon-opprikt luft til å skilje ut ustabile sambindingar frå naturleg mineralvann utan at samansetnaden av vatnet med omsyn til vesentlege delemne vert påverka.
- 6) Av omsyn til forbrukarane bør det gjerast obligatorisk å opplyse om den analytiske samansetnaden av naturleg mineralvann.
  - 7) Det bør fastsetjast visse føresegner om kjeldevatn.
  - 8) For å sikre at den indre marknaden for naturleg mineralvann verkar tilfredsstillande, bør det innførast ein framgangsmåte som gjer det mogleg for medlemsstatane å samordne tiltaka sine i naudssituasjonar som kan innebere ein fare for folkehelsa.
  - 9) Det bør fastsetjast ein framgangsmåte for å vedta visse nærmare føresegner om naturleg mineralvann, særleg med omsyn til grenser for konsentrasjonen av visse delemne i naturleg mineralvann. Likeeins bør det vedtakast føresegner om at det på etiketten skal opplysast om høge konsentrasjonar av visse delemne. Det bør fastsetjast analysemetodar, medrekna påvisningssgrenser, som skal nyttast til å kontrollere at naturleg mineralvann ikkje er ureina, og nærmare reglar for prøvetaking og analysemetodar som skal nyttast til å kontrollere dei mikrobiologiske eigenskapane til naturleg mineralvann.
  - 10) Alle vedtak om naturleg mineralvann som kan ha innverknad på folkehelsa, bør gjerast etter samråd med Vitskapsutvalet for næringsmiddel -

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 299 av 23.11.1996, s. 26, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 88/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

⁽¹⁾ TEF nr. C 314 av 11.11.1994, s. 4, og TEF nr. C 33 av 6.2.1996, s. 15.

⁽²⁾ TEF nr. C 110 av 2.5.1995, s. 55.

⁽³⁾ Europaparlamentsfråsegn av 11. oktober 1995 (TEF nr. C 287 av 30.10.1995, s. 101), felles haldning frå Rådet av 22. desember 1995 (TEF nr. C 59 av 28.2.1996, s. 44) og europaparlamentsavgjerd av 22. mai 1996 (TEF nr. C 166 av 10.6.1996, s. 61). Rådsavgjerd av 26. juli 1996.

⁽⁴⁾ TEF nr. L 229 av 30.8.1980, s. 1. Direktivet sist endra ved tilmeldingsakta av 1994.

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:**Artikkel 1**

I direktiv 80/777/EØF vert det gjort følgjande endringar:

1. I artikkel 1 nr. 2 skal tredje leddet lyde:

«Bekreftelsen nevnt i foregående ledd kan ikke gjelde i mer enn fem år. Det er ikke nødvendig å gi ny godkjenning som nevnt i første ledd dersom bekreftelsen fornyes før utløpet av nevnte periode.»

2. Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

1. Naturlig mineralvann, slik det er ved utspringet, kan ikke gis annen behandling enn

a) utskilling av ustabile forbindelser, så som jern- og svovel-forbindelser, ved filtrering eller dekantering, eventuelt etter oksygenering, så lenge slik behandling ikke endrer vannets sammensetning med hensyn til vesentlige bestanddeler som gir vannet dets egenskaper,

b) utskilling av jern-, mangan- og svovelforbindelser samt arsen fra visse typer naturlig mineralvann ved behandling med ozon-anriket luft, så lenge slik behandling ikke endrer vannets sammensetning med hensyn til vesentlige bestanddeler som gir vannet dets egenskaper, og forutsatt at

— behandlingen oppfyller bruksvilkårene som skal fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 12 og etter samråd med Vitenskapskomiteen for næringsmidler nedsatt ved kommisjonsbeslutning 95/273/EF(*),

— det gis melding om behandlingen til de ansvarlige myndigheter, og at denne underlegges deres særlige kontroll,

c) utskilling av andre uønskede bestanddeler enn dem angitt i bokstav a) eller b), så lenge slik behandling ikke endrer vannets sammensetning med hensyn til vesentlige bestanddeler som gir vannet dets egenskaper, og forutsatt at

— behandlingen oppfyller bruksvilkårene som skal fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 12 og etter samråd med Vitenskapskomiteen for næringsmidler,

— det gis melding om behandlingen til de ansvarlige myndigheter, og at denne underlegges deres særlige kontroll,

d) fullstendig eller delvis fjerning av fritt karbondioksid ved utelukkende fysiske prosesser.

2. Naturlig mineralvann, slik det er ved utspringet, kan ikke gis annen tilsetning enn tilførsel eller ny tilførsel av karbondioksid på de vilkår som er fastsatt i vedlegg I del III.

3. Enhver desinfeksjonsbehandling uansett metode og, med forbehold for nr. 2, tilsetning av bakteriostatisk midler eller enhver annen behandling som kan endre det heterotrofe kimtallet i det naturlige mineralvannet, skal særlig forbys.

4. Nr. 1 skal ikke være til hinder for at naturlig mineralvann eller kildevann kan benyttes til framstilling av alkoholfrie leskedrikker.

(*) EFT nr. L 167 av 18.7.1995, s. 22.»

3. Artikkel 7 nr. 2 skal lyde:

«2. Etiketten på naturlig mineralvann skal også inneholde følgende obligatoriske opplysninger:

a) vannets analytiske sammensetning ved angivelse av de karakteristiske bestanddeler,

b) stedet der kilden utnyttes, og navnet på kilden,

c) angivelse av eventuell behandling som nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) og c).

2a. Dersom det ikke foreligger fællesskapsbestemmelser om angivelse av eventuell behandling som nevnt i nr. 2 bokstav c), kan medlemsstatene opprettholde sine nasjonale bestemmelser.»

4. Artikkel 7 nr. 3 vert oppheva.

5. I artikkel 9 vert nytt nr. 4a og 4b lagde til:

«4a. Betegnelsen «kildevann» skal være forbeholdt vann som er beregnet på konsum i sin naturlige tilstand og tappes på flasker ved kilden, og som

— oppfyller utvinningsvilkårene fastsatt i vedlegg II nr. 2 og 3, som fullt ut får anvendelse på kildevann,

— oppfyller de mikrobiologiske kravene fastsatt i artikkel 5,

— oppfyller kravene til opplysninger på etiketten fastsatt i artikkel 7 nr. 2 bokstav b) og c) og artikkel 8,

— ikke har gjennomgått annen behandling enn det som er nevnt i artikkel 4. Det kan etter framgangsmåten i artikkel 12 gis tillatelse til annen behandling.

Kildevann skal dessuten oppfylle bestemmelsene i rådsdirektiv 80/778/EØF av 15. juli 1980 om drikkevannets kvalitet(*).

4b. Dersom det ikke foreligger fællesskapsbestemmelser om behandling av kildevann som nevnt i nr. 4a fjerde strekpunkt, kan medlemsstatene opprettholde sine nasjonale bestemmelser om behandling.

(*) EFT nr. L 229 av 30.8.1980, s. 11. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.»

6. Artikkel 10 nr. 2 vert oppheva.

7. Ny artikkel 10a skal lyde:

«Artikkel 10a

1. Dersom en medlemsstat har tilstrekkelige grunner til å anta at et naturlig mineralvann som omsettes fritt i én eller flere medlemsstater, ikke oppfyller bestemmelsene i dette direktiv eller utgjør en fare for folkehelsen, kan medlemsstaten midlertidig begrense eller innstille handelen med produktet på sitt territorium. Den skal umiddelbart underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om dette og gi grunner for sin avgjørelse.

2. På anmodning fra en medlemsstat eller Kommisjonen skal den medlemsstaten som har godkjent vannet, framlegge alle opplysninger av betydning for godkjenningen, sammen med resultatene av den jevnlike kontrollen.

3. Kommisjonen skal snarest mulig og innen rammen av Den faste komité for næringsmidler undersøke grunnene gitt av medlemsstaten nevnt i nr. 1 og skal deretter straks avgi uttalelse og treffe egnede tiltak.

4. Dersom Kommisjonen anser at det av hensyn til vernet av folkehelsen er nødvendig å endre dette direktiv, skal den iverksette framgangsmåten i artikkel 12 med sikte på vedtakelse av slike endringer. I slike tilfeller kan den medlemsstat som har truffet beskyttelsestiltakene, opprettholde dem inntil endringene er vedtatt.»

8. Artikkel 11 skal lyde:

«Artikkel 11

1. Følgende skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12:

- grenser for konsentrasjonen av bestanddeler i naturlig mineralvann,
- nødvendige bestemmelser om opplysninger på etiketten om høye konsentrasjoner av visse bestanddeler,
- vilkårene for bruk av ozon-anriket luft som nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b),
- angivelse av behandling som nevnt i artikkel 7 nr. 2 bokstav c).

2. Følgende kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 12:

- analysemetoder, herunder påvisningsgrenser, som skal benyttes til å kontrollere at naturlig mineralvann ikke er forurenset,
- nærmere regler for prøvetaking og analysemetoder som er nødvendige for å kontrollere naturlig mineralvanns mikrobiologiske egenskaper.»

9. Ny artikkel 11a skal lyde:

«Artikkel 11a

Ethvert vedtak som kan ha innvirkning på folkehelsen, skal gjøres av Kommisjonen etter samråd med Vitenskapskomiteen for næringsmidler.»

Artikkel 2

Medlemsstatene skal om naudsynt endre lovene og forskriftene sine slik at dei

- innan 28. oktober 1997 tillèt handel med produkt som er i samsvar med dette direktivet,
- frå 28. oktober 1998 forbyr handel med produkt som ikkje er i samsvar med dette direktivet. Handelen med produkt som er marknadsførde eller merkte før denne datoen, og som ikkje er i samsvar med dette direktivet, kan likevel halde fram inntil lagra er tømde.

Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatene, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatene fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatene.

Utfërda i Luxembourg, 28. oktober 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

I. YATES

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/06****nr. 89/97
av 9. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 64/97 av 4. oktober 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 345/97 av 26. februar 1997 om endring av artikkel 3 i forordning (EØF) nr. 207/93 om fastsettelse av innholdet i vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler, og om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av bestemmelsene i artikkel 5 nr. 4 i nevnte forordning⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54e (rådsforordning (EØF) nr. 207/93) skal følgende tilføyes:

“, endret ved:

- **397 R 0345:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 345/97 av 26. februar 1997 (EFT nr. L 58 av 27.2.1997, s. 38).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 345/97 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 10. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 5.2.1998, s. 35, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 5 av 5.2.1998, s. 126.

⁽²⁾ EFT nr. L 58 av 27.2.1997, s. 38.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 345/97

av 26. februar 1997

om endring av artikkel 3 i forordning (EØF) nr. 207/93 om fastsettelse av innholdet i vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler, og om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av bestemmelsene i artikkel 5 nr. 4 i nevnte forordning(*)**KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 418/96⁽²⁾, særlig artikkel 5 nr. 3 bokstav b), nr. 4, nr. 5a bokstav b) og nr. 7, og

ut fra følgende betraktninger:

I rådsforordning (EF) nr. 1935/95⁽³⁾ er det fastsatt, for kategoriene nevnt i artikkel 5 nr. 3 og nr. 5a i forordning (EØF) nr. 2092/91, at ingredienser av landbruksopprinnelse som ikke er framstilt i samsvar med reglene fastsatt i artikkel 6 eller ikke er importert fra tredjestater innen rammen av ordningen fastsatt i artikkel 11, skal oppføres i vedlegg VI del C eller må omfattes av en midlertidig tillatelse fra en medlemsstat.

Framgangsmåten fastsatt i artikkel 3 i kommisjonsforordning (EØF) nr. 207/93⁽⁴⁾ må revideres på bakgrunn av de erfaringer som er gjort, og ut fra utviklingen i tilgjengeligheten på det felles marked av visse økologisk framstilte ingredienser av landbruksopprinnelse.

Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nevnt i artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91-

VEDTATT DENNE FORORDNING:**Artikkel 1**

Artikkel 3 i forordning (EØF) nr. 207/93 skal lyde:

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 58 av 27.2.1997, s. 38, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 89/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 198 av 22.7.1991, s. 1.

(²) EFT nr. L 59 av 8.3.1996, s. 10.

(³) EFT nr. L 186 av 5.8.1995, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 25 av 2.2.1993, s. 5.

«Artikkel 3

1. Så lenge en ingrediens av landbruksopprinnelse ikke er oppført i del C i vedlegg VI til forordning (EØF) nr. 2092/91, kan den brukes i samsvar med unntaket fastsatt i artikkel 5 nr. 3 bokstav b) og nr. 5a bokstav b) i nevnte forordning, forutsatt at

a) den næringsdrivende har gitt vedkommende myndighet i medlemsstaten alle nødvendige bevis for at den aktuelle ingrediensen oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 5 nr. 4,

b) vedkommende myndighet i medlemsstaten i samsvar med bestemmelsene i artikkel 5 nr. 4 midlertidig har tillatt bruk av ingrediensen i et tidsrom på høyst tre måneder etter å ha fått bekreftet at den næringsdrivende har tatt de nødvendige kontakter med de øvrige leverandører i Fellesskapet for å forsikre seg om at aktuelle ingredienser som oppfyller vedkommende kvalitetskrav, ikke er tilgjengelige; medlemsstaten kan forlenge tillatelsen høyst tre ganger, hver gang med et tidsrom på sju måneder.

2. Dersom det er gitt tillatelse som nevnt i nr. 1, skal medlemsstaten omgående gi de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen følgende opplysninger:

a) datoen da tillatelse ble gitt,

b) betegnelsen på og eventuelt en nøyaktig beskrivelse av og kvalitetskrav til den aktuelle ingrediens av landbruksopprinnelse,

c) de mengder som kreves, og en begrunnelse for dette,

d) årsakene til knappheten og hvor lenge denne forventes å vare,

e) datoen da medlemsstaten oversender opplysningene til de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen,

f) endelig frist for kommentarer fra medlemsstatene og/eller Kommisjonen, som skal fastsettes til minst 30 dager etter datoen for oversendelsen nevnt i bokstav e).

3. Dersom kommentarene gitt av en medlemsstat til Kommisjonen og til den medlemsstat som gav tillatelsen, innen 30 dager etter datoen for oversendelsen viser at ingrediensen er tilgjengelig under knapphetsperioden, skal medlemsstaten vurdere å trekke tillatelsen tilbake eller å forkorte dens varighet, og den skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om de tiltak den har truffet, innen 15 dager fra den dag den mottok de aktuelle opplysninger.

4. I de tilfeller der tillatelsen forlenges, som nevnt nr. 1 bokstav b), får framgangsmåtene nevnt i nr. 2 og 3 anvendelse.

5. Etter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommisjonens initiativ skal saken forelegges komiteen nevnt i artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 for behandling. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 14 kan det besluttes at tillatelsen skal trekkes tilbake eller dens gyldighetstid endres, eventuelt at vedkommende ingrediens skal oppføres i vedlegg VI del C.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 30. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 26. februar 1997.

For Kommisjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommisjonen

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/07****nr. 90/97
av 9. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 64/97 av 4. oktober 1997⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2232/96 av 28. oktober 1996 om fastsetjing av ein framgangsmåte for Fellesskapet for aromastoff som vert nytta eller skal nyttast i eller på næringsmiddel⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XII etter nr. 54p (kommisjonsvedtak 96/8/EF) skal nytt nr. 54q lyde:

“54q. **396 R 2232:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2232/96 av 28. oktober 1996 om fastsetjing av ein framgangsmåte for Fellesskapet for aromastoff som vert nytta eller skal nyttast i eller på næringsmiddel (EFT nr. L 299 av 23.11.1996, s. 1).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2232/96 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 10. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 30 av 5.2.1998, s. 35, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 5 av 5.2.1998, s. 126.

⁽²⁾ EFT nr. L 299 av 23.11.1996, s. 1.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 2232/96

av 28. oktober 1996

om fastsetjing av ein framgangsmåte for Fellesskapet for aromastoff som vert nytta eller skal nyttast i eller på næringsmiddel(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 100 A,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽²⁾,

etter samråd med Vitskapsutvalet for næringsmiddel,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 189 B i traktaten⁽³⁾, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I rådsdirektiv 88/388/EØF av 22. juni 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lovgiving om aromaer som kan brukes i næringsmidler, og om kildematerialer beregnet på framstilling av slike aromaer⁽⁴⁾ er det fastsett at Rådet skal vedta føremålstenlege føresegnar om aromastoff.
- 2) Bruken av desse føresegnene må ikkje røre ved den generelle ramma som er fastsett i direktiv 88/388/EØF.
- 3) Dei nasjonale lovgjevingane om aromaer er ulike, og dette hindrar den frie omsetjinga av næringsmiddel. Ulikskapane kan føre til ulike konkurransevilkår og følgjeleg få direkte innverknad på verkemåten til den indre marknaden.
- 4) I dei nasjonale lovgjevingane om aromaer for bruk i eller på næringsmiddel må det først og fremst takast omsyn til krava til vern av menneskehelse, men òg til økonomiske og tekniske krav innanfor dei grensene som helsevernet set.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 299 av 23.11.1996, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 90/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

⁽¹⁾ TEF nr. C 1 av 4.1.1994, s. 22, og TEF nr. C 171 av 24.6.1994, s. 6.

⁽²⁾ TEF nr. C 195 av 18.7.1994, s. 4.

⁽³⁾ Europaparlamentsfråsegn av 5. mai 1994 (TEF nr. C 205 av 25.7.1994, s. 398), felles haldning frå Rådet av 22. desember 1995 (TEF nr. C 59 av 28.2.1996, s. 37) og europaparlamentsavgjerd av 22. mai 1996 (TEF nr. C 166 av 10.6.1996, s. 62). Rådsavgjerd av 25. juni 1996.

⁽⁴⁾ TEF nr. L 184 av 15.7.1988, s. 61. Direktivet endra ved direktiv 91/71/EØF (TEF nr. L 42 av 15.2.1991, s. 25).

- 5) For å oppnå fri omsetjing av næringsmiddel er det naudsynt å nærme desse lovgjevingane til kvarandre.
- 6) Dei fellesskapstiltaka som er planlagde med denne forordninga, er ikkje berre naudsynte, men òg uunngåelege for å nå dei fastsette måla. Medlemsstatane kan ikkje nå desse måla kvar for seg.
- 7) Det må fastsetjast allmenne kriterium for bruken av aromastoff.
- 8) På grunnlag av dei nyaste vitskaplege fråsegnene må det utarbeidast ei liste over aromastoff som kan nyttast i eller på næringsmiddel.
- 9) Lista må vere open og kunne endrast i lys av den vitskaplege og tekniske utviklinga.
- 10) Aromastoff som alt er godkjende og vert framstilte ved prosessar eller av kjeldemateriale som Vitskapsutvalet for næringsmiddel ikkje har vurdert, må på nytt leggjast fram for dette utvalet til fullstendig vurdering.
- 11) Av helsemessige grunnar kan det vere naudsynt å vedta vilkår for bruken av visse aromastoff.
- 12) I første omgang bør det utarbeidast eit register over dei aromastoffa som faktisk vert nytta i medlemsstatane, og som ingen av medlemsstatane i medhald av dei allmenne reglane i traktaten kan ha innvendingar mot at vert nytta. Eit slikt register kjem ikkje inn under artikkel 7 i direktiv 88/388/EØF og gjer det difor heller ikkje naudsynt å rådspørje Vitskapsutvalet for næringsmiddel på dette stadiet.
- 13) Det må likevel finnast ein tryggingssklausul som gjer det mogleg for ein medlemsstat å gjere naudsynte tiltak dersom eit aromastoff kan vere ein fare for folkehelse.
- 14) I samsvar med artikkel 214 i traktaten er det naudsynt å verne om den immaterialretten som har samband med utviklinga og produksjonen av aromastoff -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

1. I denne forordninga er det fastsett ein framgangsmåte for å utarbeide reglar for dei aromastoffa som er nemnde i artikkel 5 nr. 1 tredje, fjerde, femte og sjette strekpunktet i direktiv 88/388/EØF. Bruken av denne forordninga rører ikkje ved dei andre føresegnene i direktiv 88/388/EØF.

2. Denne forordninga skal nyttast på aromastoff, slik dei er definerte i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) i direktiv 88/388/EØF, som vert nytta eller skal nyttast i eller på næringsmiddel for å gje dei lukt og/eller smak.

3. Bruken av denne forordninga rører ikkje ved dei særdirrektiva som tillèt at aromastoff som kjem inn under denne forordninga, vert nytta til andre føremål enn dei som er nemnde i nr. 2.

Artikkel 2

1. Aromastoffa skal stette dei allmenne brukskriteria som er oppførde i vedlegget.

2. Det skal i samsvar med artikkel 3, 4 og 5 utarbeidast ei liste over aromastoff som det er tillate å nytte, medan alle andre aromastoff skal haldast utanfor.

Artikkel 3

1. Innan eitt år etter at denne forordninga har teke til å gjelde, skal medlemsstatane sende over til Kommissjonen lista over aromastoff som i samsvar med direktiv 88/388/EØF kan nyttast i eller på næringsmiddel som vert marknadsførde på territoriet deira. Dei oversende listene skal innehalde alle nyttige opplysningar om

- a) kva slags aromastoff det dreier seg om, t.d. kjemisk formel, CAS-nummer, EINECS-nummer, UICPA-nomenklatur, opphavet deira og eventuelt vilkåra for bruken av dei,
- b) kva næringsmiddel aromastoffa i hovudsak vert nytta i eller på,
- c) korleis kriteria i artikkel 4 i direktiv 88/388/EØF vert stetta i kvar medlemsstat, saman med ei grunngjeving.

2. På grunnlag av dei oversende listene som er nemnde i nr. 1, og etter at Kommissjonen har granska dei i lys av nr. 1 bokstav c), skal aromastoff der den lovlege bruken i ein medlemsstat skal godkjennast av dei andre medlemsstatane, førast inn i eit register som skal vedtakast etter framgangsmåten i artikkel 7 innan eitt år etter utgangen av den oversendingsfristen som er fastsett i nr. 1. Om naudsynt kan registeret omfatte brukskriterium.

Aromastoffa skal omtalast på ein slik måte at immaterialretten til produsenten vert verna om.

3. Dersom ein medlemsstat på grunnlag av ei utførleg melding som følgje av nye opplysningar eller ei ny vurdering av eksisterande opplysningar gjord etter utarbeidinga av det registeret som er nemnt i nr. 2, slår fast at eit aromastoff kan vere ein fare for folkehelsa, kan han innstille eller avgrense bruken av stoffet på territoriet sitt. Han skal straks melde frå til Kommissjonen og dei andre medlemsstatane om dette og gje grunnane for avgjerda si.

Kommissjonen skal så snart som råd granske grunnane som den aktuelle medlemsstaten har gjeve, og rådspørje Det faste næringsmiddelutvalet, som er oppnemnt i medhald av rådsavgjerd 69/414/EØF⁽¹⁾. Kommissjonen skal deretter kome med ei fråsegn.

Dersom Kommissjonen finn at det for å sikre vernet av folkehelsa er naudsynt å gjere endringar i registeret over aromastoff, skal han setje i verk den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 7, med sikte på å vedta endringane. Den medlemsstaten som har vedteke vernetiltaka, kan halde dei ved lag inntil endringane tek til å gjelde.

Artikkel 4

1. For å kontrollere at aromastoffa i det registeret som er nemnt i artikkel 3, stettar dei allmenne brukskriteria som er oppførde i vedlegget, skal det innan ti månader etter at registeret er vedteke, og etter framgangsmåten i artikkel 7 vedtakast eit program for vurdering av aromastoffa.

I programmet skal det særleg fastleggjast

- kva prioriteringsorden aromastoffa skal granskast i, på bakgrunn av bruken deira,
- fristar,
- kva aromastoff som skal omfattast av vitenskapleg samarbeid.

2. Dei som er ansvarlege for marknadsføringa av aromastoffa, skal sende over til Kommissjonen dei opplysningane som er naudsynte for vurderinga, eventuelt på oppmoding frå Kommissjonen.

3. Dersom det etter vurderinga av eit aromastoff syner seg at stoffet ikkje stettar dei allmenne brukskriteria som er oppførde i vedlegget, skal stoffet slettast i registeret etter framgangsmåten i artikkel 7.

Artikkel 5

1. Etter gjennomføringa av det vurderingsprogrammet som er fastsett i artikkel 4, skal den lista over aromastoff som er nemnd i artikkel 2 nr. 2, vedtakast etter framgangsmåten i artikkel 8 innan fem år etter at programmet er vedteke.

(1) TEF nr. L 291 av 19.11.1969, s. 9.

2. Etter framgangsmåten i artikkel 7 kan det gjevast løyve til å nytte eit nytt aromastoff som ikkje er oppført i det registeret som er fastsett i artikkel 3 nr. 2. For dette føremålet skal stoffet først, etter framgangsmåten i artikkel 7, takast med i det vurderingsprogrammet som er nemnt i artikkel 4 nr. 1. Stoffet skal vurderast ut frå den plasseringa det vert gjeve i programmet.

Artikkel 6

1. Bruken av denne forordninga rører ikkje ved dei fellesskapsføresegnene som gjev løyve til å nytte visse kategoriar aromastoff, slik det er definert i artikkel 1 i direktiv 88/388/EØF, i eller på visse næringsmiddel.

2. Aromastoff i desse kategoriane må likevel stette dei allmenne brukskriteria som er oppførde i vedlegget.

Artikkel 7

1. Kommisjonen skal få hjelp av Det faste næringsmiddelutvalet, heretter kalla «utvalet».

2. Leiaren skal leggje fram saker for utvalet anten på eige initiativ eller etter oppmoding frå representanten for ein medlemsstat.

3. Representanten for Kommisjonen skal leggje fram for utvalet eit utkast til tiltak som skal gjerast. Utvalet skal kome med ei fråsegn om utkastet innan ein frist som leiaren kan fastsetje etter kor mykje saka hastar. Fråsegna skal gjevast med det fleirtalet som artikkel 148 nr. 2 i traktaten fastset for avgjerder som Rådet skal ta etter framlegg frå Kommisjonen. Ved røysting i utvalet skal røystene til representantane for medlemsstatane ha den vekt som den førnemnde artikkelen fastset. Leiaren skal ikkje røyste.

Kommisjonen skal vedta dei planlagde tiltaka dersom dei er i samsvar med fråsegna frå utvalet.

Dersom dei planlagde tiltaka ikkje er i samsvar med fråsegna frå utvalet eller det ikkje er gjeve noka fråsegn, skal Kommisjonen straks gjere framlegg for Rådet om tiltak som skal gjerast. Rådet skal ta avgjerda si med kvalifisert fleirtal.

Dersom Rådet ikkje har teke noka avgjerd innan tre månader etter at framlegget vart gjort, skal Kommisjonen vedta dei framlagde tiltaka.

Artikkel 8

I det tilfellet som er nemnt i artikkel 5 nr. 1, skal framgangsmåten i artikkel 7 nyttast, men dersom Rådet ikkje har teke noka avgjerd innan tre månader etter at framlegget vart gjort, skal Kommisjonen vedta dei framlagde tiltaka, med mindre Rådet har forkasta tiltaka med vanleg fleirtal.

Artikkel 9

Medlemsstatane kan ikkje forby, avgrense eller hindre marknadsføringa eller bruken av aromastoff i eller på næringsmiddel dersom stoffa stettar føresegnene i denne forordninga.

Artikkel 10

Føresegner som skal tilpasse eksisterande fellesskapsrettsakter til denne forordninga, skal vedtakast etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 7.

Artikkel 11

Denne forordninga tek til å gjelde den dagen ho vert kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Luxembourg, 28. oktober 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

I. YATES

Formann

VEDLEGG**ALLMENNE KRITERIUM FOR BRUKEN AV AROMASTOFF I MEDHALD A
V ARTIKKEL 2 NR. 1**

1. Det kan gjevast løyve til å nytte aromastoff på det vilkåret at
  - dei ikkje utgjer nokon fare for helsa til forbrukaren ut frå den vitenskaplege vurderinga som er fastsett i artikkel 7 i direktiv 88/388/EØF,
  - bruken av dei ikkje villeier forbrukaren.
2. For at eventuelle skadelege verknader av eit aromastoff skal kunne vurderast, må stoffet gjennomgå ei føremålstenleg toksikologisk vurdering. Dersom eit aromastoff inneheld eller utgjer ein genmodifisert organisme, slik det er definert i artikkel 2 nr. 1 og 2 i rådsdirektiv 90/220/EØF av 23. april 1990 om utsetting i miljøet av genetisk modifiserte organismer⁽¹⁾, skal artikkel 11-18 i direktivet ikkje nyttast. Når tryggleiken ved dette aromastoffet skal vurderast, må det likevel takast omsyn til dei krava til tryggleik for miljøet som er fastsette i det førnemnde direktivet.
3. Alle aromastoff må overvakast jamleg og må vurderast på nytt dersom det er naudsynt.

⁽¹⁾ TEF nr. L 117 av 8.5.1991, s. 15. Direktivet sist endra ved direktiv 94/15/EF (TEF nr. L 103 av 22.4.1994, s. 20).

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/08****nr. 91/97
av 9. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 78/97 av 12. november 1997⁽¹⁾.

Fire kommisjonsforordninger (nr. 2017/96⁽²⁾, nr. 2034/96⁽³⁾, nr. 17/97⁽⁴⁾ og nr. 270/97⁽⁵⁾), som alle endrer vedlegg til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fællesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XIII nr. 14 (rådsforordning (EØF) nr. 2377/90) skal nye strekpunkter lyde:

“- **396 R 2017:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2017/96 av 22. oktober 1996 (EFT nr. L 270 av 23.10.1996, s. 2),

- **396 R 2034:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2034/96 av 24. oktober 1996 (EFT nr. L 272 av 25.10.1996, s. 2),
- **397 R 0017:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 17/97 av 8. januar 1997 (EFT nr. L 5 av 9.1.1997, s. 12),
- **397 R 0270:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 270/97 av 14. februar 1997 (EFT nr. L 45 av 15.2.1997, s. 8).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 2017/96, nr. 2034/96, nr. 17/97 og nr. 270/97 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 10. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 av 7.5.1998, s. 6, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 7.5.1998, s. 34.

⁽²⁾ EFT nr. L 270 av 23.10.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 272 av 25.10.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 5 av 9.1.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 45 av 15.2.1997, s. 8.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2017/96

av 22. oktober 1996

om endring av vedlegg III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR-**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2010/96⁽²⁾, særleg artikkel 6, 7 og 8, og

ut frå desse synsmåtane:

I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsetjast maksimumsgrenser for restmengder av alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon.

Maksimumsgrenser for restmengder kan først fastsetjast etter at Utvalet for veterinærpreparat har granska alle viktige opplysningar med omsyn til om restmengder av det aktuelle stoffet er skadelege for forbrukarane av næringsmiddel av animalsk opphav, og med omsyn til kva innverknad restmengdene har på den industrielle foredlinga av næringsmiddel.

Når det skal fastsetjast maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparat i næringsmiddel av animalsk opphav, må det gjerast greie for kva dyreartar slike restmengder kan finnast i, kor store restmengder som kan tillatast i kvart av dei aktuelle kjøtveva frå dyret som er handsama (målvev), og kva type restmengd som skal kontrollerast (restmarkør).

Når det gjeld kontrollen av restmengder i medhald av regelverket til Fellesskapet på dette området, bør maksimumsgrensene for restmengder vanlegvis fastsetjast for målvev i levra eller nyrene. Levra og nyrene vert ofte fjerna frå dyreskrottar i internasjonal handel, og difor bør det òg fastsetjast grenseverdier for muskel- eller feittvev.

Dersom veterinærpreparat skal tilførast eggleggjande fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, må det òg fastsetjast grenseverdier for egg, mjølk eller honning.

For å gjere det mogleg å fullføre vitenskaplege granskingar bør aminosidin, marbofloxacin og cymiazol førast opp i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det bør fastsetjast ein frist på 60 dagar før denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere naudsynte tilpassingar i løyva til å marknadsføre dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endra ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾.

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegnen frå Det faste utvalet for veterinærpreparat -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

Vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde 60. dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 270 av 23.10.1996, s. 2, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 91/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1.

(²) TEF nr. L 269 av 22.10.1996, s. 5.

(³) TEF nr. L 317 av 6.11.1981, s. 1.

(⁴) TEF nr. L 214 av 24.8.1993, s. 31.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 22. oktober 1996.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

I vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90 vert det gjort følgjande endringar:

1. Anti-infektiva
  - 1.2. Antibiotika
    - 1.2.5. Aminoglykosider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.5.6. Aminosidin 1998»	Aminosidin	Storfe, svin, kaniner, kyllinger	500 mg/kg	Muskler	Midlertidige MRL utløper 1. juli
			1 500 mg/kg	Lever, nyrer	

- 1.2.6. Kinoloner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.6.3. Marbofloxacin	Marbofloxacin	Storfe	150 mg/kg 50 mg/kg 75 mg/kg	Muskler, lever, nyrer Fett Melk	Midlertidige MRL utløper 1. juli 1998»
		Svin	150 mg/kg 50 mg/kg	Muskler, lever, nyrer Fett + hud	

2. Parasittmidler
  - 2.2. Midler som virker på ektoparasitter
    - 2.2.3. Derivat av iminofenyltiazolidin

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«2.2.3.1. Cymiazol	Cymiazol	Honningbier	1 000 mg/kg	Honning	Midlertidige MRL utløper 1. juli 1999»

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2034/96**av 24. oktober 1996****om endring av vedlegg I, II og III til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)****KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2010/96⁽²⁾, særlig artikkel 6, 7 og 8, og

ut fra følgende betraktninger:

I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsettes maksimumsgrenser for restmengder av alle farmakologisk virksomme stoffer som i Fellesskapet benyttes i veterinærpreparater beregnet på å tilføres dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon.

Maksimumsgrenser for restmengder kan fastsettes først etter at Komiteen for veterinærpreparater har gjennomgått alle opplysninger av betydning for spørsmålet om hvorvidt restmengdene av det aktuelle stoff er uskadelige for forbrukeren av næringsmidler av animalsk opprinnelse, og om restmengdenes innvirkning på industriell bearbeiding av næringsmidler.

Ved fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse bør det angis i hvilke dyrearter slike restmengder kan forekomme, hvilke nivåer som kan tillates for hvert av de aktuelle kjøttvev fra det behandlede dyr (målvev), og arten av den restmengde som er av betydning for kontrollen av restmengder (restmarkør).

For kontrollen av restmengder, som fastsatt i Fellesskapets regelverk på området, bør maksimumsgrenser for restmengder vanligvis fastsettes for målvev fra lever eller nyrer. Imidlertid er lever og nyrer ofte fjernet fra skrotter i internasjonal handel, og det bør derfor også fastsettes grenseverdier for muskel- eller fettvev.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 272 av 25.10.1996, s. 2, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 91/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 269 av 22.10.1996, s. 5.

Dersom veterinærpreparater er beregnet på å tilføres eggleggende fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, bør det også fastsettes grenseverdier for egg, melk eller honning.

Penetamat (gjelder vev hos storfe) bør innsettes i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90.

På grunnlag av den eksisterende godkjente bruk innen veterinærmedisin bør borsyre og borater, polysulfatert glykosaminglykan, rifaksimin og tau-fluvalinat innsettes i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Visse stoffer er tidligere blitt vurdert etter framgangsmåter brukt i Den europeiske union, f.eks. i Vitenskapskomiteen for næringsmidler. Enkelte av disse stoffene er blitt ansett som akseptable som tilsetningsstoffer i næringsmidler og tildelt et E-nummer. Det er lite sannsynlig at tilførsel av disse stoffene som bestanddeler i veterinærpreparater til dyr som brukes til produksjon av næringsmidler, vil føre til at det i næringsmidler av animalsk opprinnelse dannes restmengder som enten er betydelig ulike tilsetningsstoffet eller har konsentrasjoner som overstiger konsentrasjonen i næringsmidler der tilsetningsstoffet er tilsatt direkte. På grunnlag av den eksisterende godkjente bruk innen veterinærmedisin bør stoffer som er godkjent som tilsetningsstoffer i næringsmidler beregnet på konsum og har et gyldig E-nummer, innsettes i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

For å muliggjøre gjennomføringen av vitenskapelige undersøkelser bør rifaksimin (gjelder kumelk) innsettes i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det bør fastsettes en frist på 60 dager før denne forordning trer i kraft, for å gi medlemsstatene mulighet til å foreta de tilpasninger som på bakgrunn av bestemmelsene i denne forordning kan være nødvendige i tillatelsene til markedsføring av de aktuelle veterinærpreparatene gitt i henhold til rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endret ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾.

Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for veterinærpreparater -

⁽³⁾ EFT nr. L 317 av 6.11.1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 214 av 24.8.1993, s. 31.

VEDTATT DENNE FORORDNING:**Artikkel 2****Artikkel 1**

Vedlegg I, II og III til forordning (EØF) nr. 2377/90 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Denne forordning trer i kraft den 60. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 24. oktober 1996.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

I forordning (EØF) nr. 2377/90 gjøres følgende endringer:

A. I vedlegg I gjøres følgende endringer:

1. Antiinfektiva
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.1. Penicilliner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.1.7. Penetamat	Benzylpenicillin	Storfe	50 µg/kg 4 µg/kg	Nyrer, lever, muskler, fett Melk»	

B. I vedlegg II gjøres følgende endringer:

1. Uorganiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyrearter	Andre bestemmelser
«1.8. Borsyre og borater	Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler»	

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyrearter	Andre bestemmelser
«2.34. Polysulfatert glykosaminoglykan 2.35. Rifaksimin	Hester Storfe	Bare til innføring i juret (unntatt dersom juret kan brukes som næringsmiddel beregnet på konsum) og til innføring i uterus
2.36. Tau-fluvalinat	Honningbier»	

5. Stoffer som brukes som tilsetningsstoffer i næringsmidler beregnet på konsum

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyrearter	Andre bestemmelser
«5.1. Stoffer med E-nummer	Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler	Bare stoffer som er godkjent som tilsetningsstoffer i næringsmidler beregnet på konsum, med unntak for konserveringsmidlene oppført i del C i vedlegg III til rådsdirektiv 95/2/EF(*)

(*) EFT nr. L 61 av 18.3.1995, s. 1.»

C. I vedlegg III gjøres følgende endringer:

1. Antiinfektiva
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.7. Ansamycin med naftalinring

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.7.1. Rifaksimin	Rifaksimin	Storfe	60 µg/kg	Melk	Midlertidige MRL utløper 1. juni 1998»

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 17/97**av 8. januar 1997****om endring av vedlegg I, II, III og IV til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90
om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av
maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i
næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)****KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2034/96⁽²⁾, særlig artikkel 6, 7 og 8, og

ut fra følgende betraktninger:

I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsettes maksimumsgrenser for restmengder av alle farmakologisk virksomme stoffer som i Fellesskapet benyttes i veterinærpreparater beregnet på å tilføres dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon.

Maksimumsgrenser for restmengder kan fastsettes først etter at Komiteen for veterinærpreparater har gjennomgått alle opplysninger av betydning for spørsmålet om hvorvidt restmengdene av det aktuelle stoff er uskadelige for forbrukeren av næringsmidler av animalsk opprinnelse, og om restmengdenes innvirkning på industriell bearbeiding av næringsmidler.

Ved fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse bør det angis i hvilke dyrearter slike restmengder kan forekomme, hvilke nivåer som kan tillates for hvert av de aktuelle kjøttvev fra det behandlede dyr (målvev), og arten av den restmengde som er av betydning for kontrollen av restmengder (restmarkør).

For kontrollen av restmengder, som fastsatt i Fellesskapets regelverk på området, bør maksimumsgrenser for restmengder vanligvis fastsettes for målvev fra lever eller nyrer. Imidlertid er lever og nyrer ofte fjernet fra skrotter i internasjonal handel, og det bør derfor også fastsettes grenseverdier for muskel- eller fettvev.

Dersom veterinærpreparater er beregnet på å tilføres eggleggende fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, bør det også fastsettes grenseverdier for egg, melk eller honning.

Eprinomektin bør oppføres i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Sinkacetat, sinkklorid, sinkglukonat, sinkoleat, sinkstearat, klorheksidin, glyserolfomal, hesperidin, hesperidinmetylchalcon, menbuton og kvatresin bør oppføres i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

For å muliggjøre gjennomføringen av vitenskapelige undersøkelser bør flumekvin, doksosykin og albendazolsvoveloksid oppføres i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det har vist seg at det ikke kan fastsettes maksimumsgrenser for restmengder av klorpromazin, ettersom rester av dette stoffet i en hvilken som helst konsentrasjon utgjør en helsefare for forbrukerne. Klorpromazin bør derfor oppføres i vedlegg IV til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det bør fastsettes en frist på 60 dager før denne forordning trer i kraft, for å gi medlemsstatene mulighet til å foreta de tilpasninger som på bakgrunn av bestemmelsene i denne forordning kan være nødvendige i tillatelsene til markedsføring av de aktuelle veterinærpreparatene gitt i henhold til rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endret ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾.

Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for veterinærpreparater -

VEDTATT DENNE FORORDNING:

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 5 av 9.1.1997, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 91/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1.

(²) EFT nr. L 272 av 25.10.1996, s. 2.

(³) EFT nr. L 317 av 6.11.1981, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 214 av 24.8.1993, s. 31.

Artikkel 1

Vedlegg I, II, III og IV til forordning (EØF) nr. 2377/90 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 60. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 8. januar 1997.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

I forordning (EØF) nr. 2377/90 gjøres følgende endringer:

A. I vedlegg I gjøres følgende endringer:

2. Parasittmidler
- 2.3. Midler som virker på endo- og ektoparasitter
- 2.3.1. Avermektiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«2.3.1.4. Eprinomektin	Eprinomektin B1 a	Storfe	30 µg/kg 30 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg	Muskler Fett Lever Nyrer Melk»	

B. I vedlegg II gjøres følgende endringer:

1. Uorganiske kjemiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyrearter	Andre bestemmelser
«1.24. Sinkacetat 1.25. Sinkklorid 1.26. Sinkglukonat 1.27. Sinkoleat 1.28. Sinkstearat	Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler»	

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyrearter	Andre bestemmelser
«2.69. Klorheksidin 2.70. Glycerolfomal 2.71. Hesperidin 2.72. Hesperidinmetylchalkon 2.73 Menbuton 2.74. Kvatresin	Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler Dyr av hestefamilien Dyr av hestefamilien Storfe, sau, geit, svin, dyr av hestefamilien Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler	Bare til lokal bruk Bare til bruk som konserveringsmiddel i konsentrasjoner på høyst 0,5 %»

C. I vedlegg III gjøres følgende endringer:

1. Antiinfektiva
- 1.2. Antibiotika
- 1.2.6. Kinoloner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.6.4. Flumekvin	Flumekvin	Storfe, sau, svin, kylling av tamhøns Laksefisk	50 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 150 µg/kg	Muskler, fett eller fett/hud Lever Nyrrer Muskler/hud	Midlertidige MRL utløper 1. 1. 2000»

1.2.8. Tetrasykliner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.8.1. Doksisyklin stoffet og dets 4-epimer	Summen av det opprinnelige	Svin, fjørfe	600 µg/kg	Nyrer	Midlertidige MRL utløper 1. 1. 1998»
		Storfe	300 µg/kg 100 µg/kg 600 µg/kg 300 µg/kg 100 µg/kg	Lever, hud/fett Muskler Nyrer Lever Muskler	

2. Parasittmidler

2.1. Midler som virker på endoparasitter

2.1.1. Benzimidazoler og pro-benzimidazoler

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«2.1.1.10. Albendazol-svoveloksid	Summen av albendazol, albendazolsvoveloksid, albendazol-sulfon og albendazol 2-aminosulfon uttrykt som albendazol	Storfe, sau, fasan	1 000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Lever Nyrer Muskler, fett	Midlertidige MRL utløper 1. 1. 1998»
		Storfe, sau	100 µg/kg	Melk	

D. I vedlegg IV gjøres følgende endring:

Liste over farmakologisk virksomme stoffer det ikke kan fastsettes maksimumsgrenser for

«8. Klorpromazin».

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 270/97**av 14. februar 1997****om endring av vedlegg I, II, III og IV til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90
om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av
maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i
næringsmidler av animalsk opprinnelse(*)****KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP
HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 211/97⁽²⁾, særlig artikkel 6, 7 og 8, og

ut fra følgende betraktninger:

I samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90 må det gradvis fastsettes maksimumsgrenser for restmengder av alle farmakologisk virksomme stoffer som i Fellesskapet benyttes i veterinærpreparater beregnet på å tilføres dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon.

Maksimumsgrenser for restmengder kan fastsettes først etter at Komiteen for veterinærpreparater har gjennomgått alle opplysninger av betydning for spørsmålet om hvorvidt restmengdene av det aktuelle stoff er uskadelige for forbrukerne av næringsmidler av animalsk opprinnelse, og om restmengdenes innvirkning på industriell bearbeiding av næringsmidler.

Ved fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse bør det angis i hvilke dyrearter slike restmengder kan forekomme, hvilke nivåer som kan tillates for hvert av de aktuelle kjøttvev fra det behandlede dyr (målvev), og arten av den restmengde som er av betydning for kontrollen av restmengder (restmarkør).

For kontrollen av restmengder, som fastsatt i Fellesskapets regelverk på området, bør maksimumsgrenser for restmengder vanligvis fastsettes for målvev fra lever eller nyrer. Imidlertid er lever og nyrer ofte fjernet fra skrotter i internasjonal handel, og det bør derfor også fastsettes grenseverdier for muskel- eller fettvev.

Dersom veterinærpreparater er beregnet på å tilføres eggleggende fjørfe, dyr i laktasjon eller honningbier, bør det også fastsettes grenseverdier for egg, melk eller honning.

Doramektin og cefazolin (for melk) bør oppføres i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Alfaprostrol, cefazolin, medroksyprogesteronacetat og propylenglykol bør oppføres i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

For å muliggjøre gjennomføringen av vitenskapelige undersøkelser bør cefapirin oppføres i vedlegg III til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det har vist seg at det ikke kan fastsettes maksimumsgrenser for restmengder av kloroform, ettersom rester av dette stoffet i en hvilken som helst konsentrasjon utgjør en helsefare for forbrukerne. Kloroform bør derfor oppføres i vedlegg IV til forordning (EØF) nr. 2377/90.

Det bør fastsettes en frist på 60 dager før denne forordning trer i kraft, for å gi medlemsstatene mulighet til å foreta de tilpasninger som på bakgrunn av bestemmelsene i denne forordning kan være nødvendige i tillatelsene til markedsføring av de aktuelle veterinærpreparatene gitt i henhold til rådsdirektiv 81/851/EØF⁽³⁾, sist endret ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾.

Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for veterinærpreparater -

VEDTATT DENNE FORORDNING:

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 45 av 15.2.1997, s. 8, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 91/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. L 224 av 18.8.1990, s. 1.

(²) EFT nr. L 35 av 5.2.1997, s. 1.

(³) EFT nr. L 317 av 6.11.1981, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 214 av 24.8.1993, s. 31.

Artikkel 1

Vedlegg I, II, III og IV til forordning (EØF) nr. 2377/90 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 60. dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 14. februar 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

A. I vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2377/90 gjøres følgende endringer:

1. Antiinfektiva

1.2. Antibiotika

1.2.2. Cefalosporiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.2.2. Cefazolin	Cefazolin	Storfe	50 µg/kg	Melk»	

2. Parasittmidler

2.3. Midler som virker på endo- og ectoparasitter

2.3.1. Avermektiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«2.3.1.3. Doramektin	Doramektin	Storfe	150 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg 10 µg/kg	Fett Lever Nyrer Muskler»	

B. I vedlegg II gjøres følgende endringer:

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyrearter	Andre bestemmelser
«2.75. Alfaprostol	Storfe, svin, dyr av hestefamilien	
2.76. Cefazolin	Storfe	Bare til innføring i juret (unntatt dersom juret kan brukes som næringsmiddel beregnet på konsum)
2.77. Medroksyprogesteronacetat	Sau	Bare til innføring i skjeden for avlsformål
2.78. Propylenglykol		Alle arter som brukes til produksjon av næringsmidler»

C. I vedlegg III gjøres følgende endringer:

1. Antiinfektiva

1.2. Antibiotika

1.2.4. Cefalosporiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyrearter	MRL	Målvev	Andre bestemmelser
«1.2.4.2. Cefapirin	Summen av cefapirin og desacetylcefapirin	Storfe	100 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg	Nyrer Muskler, lever, fett Melk»	Midlertidige MRL utløper 1. 1. 1999

D. I vedlegg IV gjøres følgende endring:

Liste over farmakologisk virksomme stoffer det ikke kan fastsettes maksimumsgrenser for:

«9. Kloroform»

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/09****nr. 92/97
av 9. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 79/97 av 12. november 1997⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/56/EF av 3. september 1996 om endring av direktiv 67/548/EØF om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 1 (rådsdirektiv 67/548/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0056:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/56/EF av 3. september 1996 (EFT nr. L 236 av 18.9.1996, s. 35).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/56/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 10. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 av 7.5.1998, s. 8, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 7.5.1998, s. 57.

⁽²⁾ EFT nr. L 236 av 18.9.1996, s. 35.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 96/56/EF

av 3. september 1996

om endring av direktiv 67/548/EØF om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet, særleg artikkel 100 A,

med tilvising til framlegget frå Kommissjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegnen frå Økonomi- og sosialutvalet⁽²⁾,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 189 B i traktaten⁽³⁾, og

ut frå desse synsmåtene:

Forkortinga «EØF» finst i nokre av føresegnene i rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽⁴⁾.

Ved artikkel G i traktaten om Den europeiske unionen vart uttrykket «Det europeiske økonomiske fællesskapet» endra til «Det europeiske fællesskapet». I dei førnemnde føresegnene bør difor forkortinga «EØF» endrast til «EF».

Marknadsdeltakarar får vanlegvis levert etikettar i store parti, og visse farlege stoff som er merkte på rett måte med etikettar påførde forkortinga «EØF», kan vere lagra på produksjonsstadene i eit etter måten langt tidsrom før dei vert marknadsførde. Endringa av forkortinga kan føre med seg store ekstrautgifter for desse marknadsdeltakarane. Difor bør dei få ein rimeleg frist der dei kan halde fram med å marknadsføre farlege stoff som er merkte med ein etikett som har eit «EØF-nummer» og nemninga «EØF-etikett».

Direktiv 67/548/EØF bør difor endrast -

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

I direktiv 67/548/EØF vert det gjort følgjande endringar:

- a) I artikkel 21 nr. 2 vert «EØF-nummer» endra til «EF-nummer».
- b) I artikkel 23 nr. 2 bokstav f) vert «EØF-nummer» og «EØF-etikett» endra til høvesvis «EF-nummer» og «EF-etikett».

Medlemsstatane skal likevel inntil 31. desember 2000 tillate marknadsføring av stoff som er merkte med ein etikett som har eit «EØF-nummer» og nemninga «EØF-etikett».

Artikkel 2

Medlemsstatane skal innan 1. juni 1998 setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde tredje dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 3. september 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

I. YATES

Formann

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 236 av 18.9.1996, s. 35, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 92/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 73 av 13.3.1996, s. 20.

(2) Fråsegn gjeven 28. februar 1996 (TEF nr. C 153 av 28.5.1996, s. 1).

(3) Europaparlamentsfråsegn av 13. februar 1996 (TEF nr. C 65 av 4.3.1996, s. 26), felles haldning frå Rådet av 4. mars 1996 (TEF nr. C 134 av 6.5.1996, s. 9) og europaparlamentsavgjerd av 22. mai 1996 (TEF nr. C 166 av 10.6.1996, s. 60).

(4) TEF nr. 196 av 16.8.1967, s. 1. Direktivet sist endra ved direktiv 94/69/EF (TEF nr. L 381 av 31.12.1994, s. 1) og ved tilmeldingsakta av 1994.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/10****nr. 93/97
av 28. november 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 50/96 av 27. september 1996⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/129/EF av 28. januar 1997 om fastsetjing av identifikasjonssystemet for emballasjemateriale i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XVII etter nr. 7 (europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF) skal nytt nr. 7a lyde:

“7a. **397 D 0129:** Kommisjonsvedtak 97/129/EF av 28. januar 1997 om fastsetjing av identifikasjonssystemet for emballasjemateriale i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall (EFT nr. L 50 av 20.2.1997, s. 28).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 97/129/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 28. november 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. 21 av 23.1.1997, s. 4, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 4 av 23.1.1997, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 50 av 20.2.1997, s. 28.

KOMMISJONSVEDTAK**av 28. januar 1997****om fastsetjing av identifikasjonssystemet for emballasjemateriale i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall(*)**

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/129/EF)**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall⁽¹⁾, særleg artikkel 8 nr. 2, og

ut frå desse synsmåttane:

Identifikasjonssystemet skal vere frivillig, i det minste i første omgang, men systemet må kunne reviderast for å avgjere om det skal gjerast obligatorisk på eit seinare stadium.

Identifikasjonssystemet bør jamleg vurderast på nytt og eventuelt endrast etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 21 i direktiv 94/62/EF.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 21 i direktiv 94/62/EF -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Føremålet med dette vedtaket, som gjeld all emballasje som direktiv 94/62/EF omfattar, er å fastsetje dei tala og forkortingane som identifikasjonssystemet skal byggje på for å syne kva slags emballasjemateriale som er nytta, og dessutan å opplyse om kva materiale identifikasjonssystemet omfattar.

Artikkel 2

I dette vedtaket

- gjeld dei definisjonane som er fastsette i artikkel 3 i direktiv 94/62/EF, når det er aktuelt,
- tyder «komposittemballasje» emballasje som er framstilt av ulike materiale som ikkje kan skiljast frå kvarandre for hand, og der ingen av materiala utgjer meir enn ein viss vektprosent som skal fastsetjast etter framgangsmåten i artikkel 21 i direktiv 94/62/EF. Eventuelle unntak for visse materiale kan fastsetjast etter den same framgangsmåten.

Artikkel 3

Tala og forkortingane i identifikasjonssystemet er fastlagde i vedlegga.

Bruken av tala og forkortingane skal vere frivillig for plastmateriala nemnde i vedlegg I, papir- og pappmateriala nemnde i vedlegg II, metall materiala nemnde i vedlegg III, tremateriala nemnde i vedlegg IV, tekstilane nemnde i vedlegg V, glasmateriala nemnde i vedlegg VI og komposittmateriala nemnde i vedlegg VII.

Etter framgangsmåten i artikkel 21 i direktiv 94/62/EF kan det gjerast vedtak om å innføre eit obligatorisk identifikasjonssystem for eitt eller fleire materiale.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 28. januar 1997.

For Kommisjonen

Ritt BJERREGAARD

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 50 av 20.2.1997, s. 28, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 93/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF nr. L 365 av 31.12.1994, s. 10.

VEDLEGG I

Tal og forkortinger⁽¹⁾ for plast

Materiale	Forkorting	Tal
Polyetylentereftalat	PET	1
Polyetylen med høg tettleik	HDPE	2
Polyvinylklorid	PVC	3
Polyetylen med låg tettleik	LDPE	4
Polypropylen	PP	5
Polystyren	PS	6
		7
		8
		9
		10
		11
		12
		13
		14
		15
		16
		17
		18
		19

⁽¹⁾ Berre blokkbokstavar skal nyttast.

VEDLEGG II

Tal og forkortinger⁽¹⁾ for papir og papp

Materiale	Forkorting	Tal
Bølgjepapp	PAP	20
Annan papp	PAP	21
Papir	PAP	22
		23
		24
		25
		26
		27
		28
		29
		30
		31
		32
		33
		34
		35
		36
		37
		38
		39

⁽¹⁾ Berre blokkbokstavar skal nyttast.

VEDLEGG III

Tal og forkortinger for metall

Materiale	Forkorting	Tal
Stål Aluminium	FE	40
	ALU	41
		42
		43
		44
		45
		46
		47
		48
	49	

VEDLEGG IV

Tal og forkortinger⁽¹⁾ for tremateriale

Materiale	Forkorting	Tal
Tre Kork	FOR	50
	FOR	51
		52
		53
		54
		55
		56
		57
		58
		59

(¹) Berre blokkbokstavar skal nyttast.

VEDLEGG V

Tal og forkortinger⁽¹⁾ for tekstilar

Materiale	Forkorting	Tal
Bomull Jute	TEX	60
	TEX	61
		62
		63
		64
		65
		66
		67
		68
	69	

(¹) Berre blokkbokstavar skal nyttast.

VEDLEGG VI

Tal og forkortinger⁽¹⁾ for glas

Materiale	Forkorting	Tal
Fargelaust glas	GL	70
Grønt glas	GL	71
Brunt glas	GL	72
		73
		74
		75
		76
		77
		78
		79

(1) Berre blokkbokstavar skal nyttast.

VEDLEGG VII

Tal og forkortinger⁽¹⁾ for komposittmateriale

Materiale	Forkorting	Tal
Papir og papp/ulike metall		80
Papir og papp/plast		81
Papir og papp/aluminium		82
Papir og papp/fortinna blekk		83
Papir og papp/plast/aluminium		84
Papir og papp/plast/aluminium/fortinna blekk		85
		86
		87
		88
		89
Plast/aluminium		90
Plast/fortinna blekk		91
Plast/ulike metall		92
		93
		94
Glas/plast		95
Glas/aluminium		96
Glas/fortinna blekk		97
Glas/ulike metall		98
		99

(*) For komposittmateriale: C pluss forkortinga for det dominerande materialet (C/).

(1) Berre blokkbokstavar skal nyttast.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/11****nr. 94/97
av 28. november 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 50/96 av 27. september 1996⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/138/EF av 3. februar 1997 om fastsetjing av skjemaa for databasesystemet i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XVII etter nr. 7a (kommisjonsvedtak 97/129/EF) skal nytt nr. 7b lyde:

“7b. **397 D 0138:** Kommisjonsvedtak 97/138/EF av 3. februar 1997 om fastsetjing av skjemaa for databasesystemet i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall (EFT nr. L 52 av 22.2.1997, s. 22).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 97/138/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 28. november 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. 21 av 23.1.1997, s. 4, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 4 av 23.1.1997, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 52 av 22.2.1997, s. 22.

KOMMISJONSVEDTAK

av 3. februar 1997

om fastsetjing av skjemaa for databasesystemet i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

(97/138/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall⁽¹⁾, særleg artikkel 12 nr. 3, og

ut frå desse synsmåtane:

Skjemaa og rammene for oversending av data bør jamleg vurderast på nytt på grunnlag av praktiske røynsler og eventuelt endrast.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegnen frå det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 21 i direktiv 94/62/EF -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Føremålet med dette vedtaket, som gjeld all emballasje marknadsført i Fællesskapet og alt emballasjeavfall i samsvar med artikkel 2 nr. 1 i direktiv 94/62/EF, er å fastsetje skjemaa for det databasesystemet for emballasje og emballasjeavfall som skal skipast for at medlemsstatane og Kommisjonen skal få hjelp til å føre tilsyn med at måla i direktiv 94/62/EF vert nådde.

Føremålet med skjemaa er å harmonisere kjenneteikna ved og presentasjonen av dei dataa som vert framlagde, og å sikre at dataa frå medlemsstatane vert kompatible.

Artikkel 2

I dette vedtaket

- gjeld dei definisjonane som er fastsette i artikkel 3 i direktiv 94/62/EF, når det er aktuelt,
- tyder «komposittemballasje» emballasje som er framstilt av ulike materiale som ikkje kan skiljast frå kvarandre for hand, og der ingen av materiala utgjer meir enn ein viss vektprosent som skal fastsetjast etter framgangsmåten i artikkel 21 i direktiv 94/62/EF. Eventuelle unntak for visse materiale kan fastsetjast etter den same framgangsmåten.

Artikkel 3

Skjemaa i vedlegga skal kvart år fyllast ut med data for eit heilt kalenderår, første gong for 1997, og sendast over til Kommisjonen innan 18 månader etter utgangen av det aktuelle året. Skjemaa skal dessutan følgje med dei nasjonale rapportane som vert sende over til Kommisjonen i samsvar med artikkel 17 i direktiv 94/62/EF.

Artikkel 4

Medlemsstatane skal leggje fram for Kommisjonen føremålstenlege kvalitative opplysningar om konsentrasjonen av tungmetall i emballasje i medhald av artikkel 11 i direktiv 94/62/EF og om innhaldet av skadelege stoff og materiale og andre farlege stoff i medhald av vedlegg II nr. 1 tredje strekpunktet i direktiv 94/62/EF.

Likeins skal medlemsstatane leggje fram for Kommisjonen kvantitative opplysningar om emballasjeavfall som i medhald av føresegnene i rådsdirektiv 91/689/EØF⁽²⁾ og rådsvedt 94/904/EF⁽³⁾ vert rekna som farleg på grunn av ureining frå innhaldet, særleg dersom avfallet ikkje eignar seg for attvinning.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 52 av 22.2.1997, s. 22, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 94/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF nr. L 365 av 31.12.1994, s. 10.

(2) TEF nr. L 377 av 31.12.1991, s. 20.

(3) TEF nr. L 356 av 31.12.1994, s. 14.

Det skal leggjast fram ein rapport for Kommisjonen innan utgangen av den første femårsperioden som er nemnd i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 94/62/EF. Det same gjeld for dei påfølgjande femårsperiodane.

Artikkel 5

Medlemsstatane skal leggje fram for Kommisjonen i utfylt stand dei skjema som er oppførde i dette vedtaket, saman med ei føremålstenleg utgreiing om korleis dataa er samla inn, og om kva som er dei viktigaste kjenneteikna ved dei databasane som dataa er henta frå.

Utgreiinga skal særleg omfatte dei anslaga som vert nytta for å rekne ut kor store mengder og prosentdelar emballasjeavfall som vert attvunne og resirkulerte, og kor stor ombruksprosenten er.

Artikkel 6

Dei dataa som skal førast inn i vedlegg III (skjema 3, 4.1 og 4.2) med omsyn til vekta av emballasjeavfall som er attvunne eller resirkulert, gjeld dei mengdene emballasjeavfall som vert handsama ved bruk av ein effektiv attvinnings- eller resirkuleringsprosess.

Berre avfall frå marknadsført emballasje kan takast med når desse mengdene vert rekna ut; restprodukt frå framstilling av emballasje eller emballasjemateriale eller frå andre produksjonsprosessar kan såleis ikkje takast med.

Artikkel 7

Føremålet med dataa i skjema er at det skal kunne førast tilsyn med at måla i direktiv 94/62/EF vert nådde; dataa skal dessutan vere ei informasjonskjelde og gje grunnlag for framtidig avgjerdstaking.

Utfylling av vedlegg II (skjema 2) er frivillig.

Inndeling av data i vedlegg III (skjema 3, 4.1 og 4.2) i data om biologisk handsaming og andre former for resirkulering, energiutvinning og andre former for attvinning, forbrenning og deponering er gjord berre for informasjonsføremål og skal vere frivillig.

Utfylling av kolonnane «Samla mengd», «Samla mengd resirkulert avfall» og «Samla mengd attvunne avfall» er obligatorisk. Utfylling av kolonnen «Sortert for resirkulering» er frivillig.

Framlegging av data er obligatorisk for emballasjemateriala glas, plast, papir og papp og metall.

Artikkel 8

Etter framgangsmåten i artikkel 21 i direktiv 94/62/EF skal Kommisjonen på nytt vurdere rammene for oversending av data frå medlemsstatane for å sikre at dataa kan jamførast og er einsarta. Rammene bør omfatte dei definisjonane som skal nyttast, òg for komposittmateriale, og gje til kjenne kor nøyaktige dataa skal vere.

Artikkel 9

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfjerda i Brussel, 3. februar 1997.

For Kommisjonen

Ritt BJERREGAARD

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

Skjema 1

Marknadsført mengd emballasje i medlemsstaten

(i tonn)

Materiale	Produksjon av	Import (tom emballasje og fylt emballasje)	Eksport (tom emballasje og fylt emballasje)	Marknadsført mengd
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
GLAS				
PLAST	PET			
	PE			
	PVC			
	PP			
	PS			
	Andre			
	Samla mengd			
PAPIR OG PAPP				
METALL	Stål			
	Aluminium			
	Samla mengd			
KOMPOSITTMATERIALE				
TRE				
ANDRE				
SAMLA MENGD				

1. Kolonne 2, 3, og 4 skal fyllast ut dersom metoden for utfylling av kolonne 5 byggjer på produksjon og statistikk over import og eksport.
2. Kolonne 3 og 4 kan delast inn i tom og fylt emballasje.
3. Utfylling av data fordelt på ulike kategoriar plast og på metalla stål og aluminium og utfylling av rubrikkane for komposittmateriale og tre er frivillig. Utfylling av skraverte felt er frivillig.
4. Data om komposittmateriale kan anten førast opp med den samla vekten under det dominerande materialet eller spesifiserast for kvart materiale.

VEDLEGG II

Skjema 2

Ombruksemballasje

Materiale	Emballasjetype	Produkt	Produktmengd i ombruks-emballasje	Samla produktmengd i ombruks-emballasje og eingongs-emballasje av same type	Ombruks-einingar i omlaup	Gjennomsnittleg omlaupstal per år	Levetid	Marknadsførde eingongs-emballasjeeiningar av same type
GLAS	Flasker	Drikkar						
		Andre produkt						
	Romfang							
PLAST	Tønner - fat > 20 l - < 250 l	Næringsmiddel						
		Andre produkt						
	Fat > 250 l	Næringsmiddel						
		Andre produkt						
	Store posar							
	Flasker	Drikkar						
		Andre produkt						
	Esker							
	Romfang							
	Kassar							
Pallar								
PAPP	Esker							
	Fat							
	Romfang							
	Pallar							
METALL	Aluminium	Tønner < 50 l	Næringsmiddel					
		Andre produkt						
	Tønner > 50 l - < 300 l	Næringsmiddel						
		Andre produkt						
	Stål	Tønner < 50 l	Næringsmiddel					
		Andre produkt						
Fat > 50 l - < 300 l	Næringsmiddel							
Andre produkt								
TRE	Esker							
	Kassar							
	Tønner							
	Pallar							
	Pallekassar							

Utfylling av skjema 2 er frivillig og gjeld berre dei produkt- og/eller emballasjekategoriene som dei nasjonale styresmaktene meiner er aktuelle i samband med føresegnene i artikkel 5 i direktiv 94/62/EF.

Kolonnane «Emballasjetype» og «Produkt» dekkjer såleis alle moglege kategoriar ombruksemballasje, men berre dei rubrikkane som er aktuelle for dei nasjonale ombrukssystema, skal fyllast ut. Om naudsynt kan rubrikkane tilpassast dei faktiske tilhøva i desse systema.

Dersom dei føreliggjande dataa gjev høve til det, kan dei generelle rubrikkane «Drikkar», «Næringsmiddel» og «Andre produkt» delast inn i typenemningar som t.d. mineralvatn, leskedrikkar, mjølk, alkoholhaldige drikkar, kjøt, fisk, reingjeringsmiddel osv.

Kor omfattande og nøyaktige dei framlagde dataa skal vere, bør vere avhengig av datatilgang og kostnader og kan tilpassast situasjonen i medlemsstatane.

Merknader:

«Einingar i omlaup»: talet på einingar som er i omlaup innanfor returordninga.

«Omlaupstal per år»: kor mange gonger einingane vert returnerte per år i gjennomsnitt.

Svarte felt vert rekna som uaktuelle i alle tilfella. Mengdene skal førast opp i liter for drikkar/væsker og i kilogram for alle andre produkt.

Skjema 3

Mengder emballasjeavfall som er produserte og handterte i medlemsstaten

(i tonn)

Materiale	Samla mengd	Sortert for resirkulering	Former for attvinning						Disponert ved	
			Biologisk handsaming	Andre former for resirkulering	Samla mengd resirkulert avfall	Energi-utvinning	Andre former for attvinning	Samla mengd attvunne avfall	Forbrenning	Deponering
GLAS										
PLAST	PET									
	PE									
	PVC									
	PP									
	PS									
	Andre									
	Samla mengd									
PAPIR OG PAPP										
METALL	Aluminium									
	Stål									
	Samla mengd									
KOMPOSITTMATERIALE										
TRE										
ANDRE										
SAMLA MENGD										

Skjema 4.1

Overvakte mengder emballasjeavfall som er produserte i medlemsstaten og attvunne utanfor medlemsstaten

(i tonn)

Materiale	Former for attvinning					
	Biologisk handsaming	Andre former for resirkulering	Samla mengd resirkulert avfall	Energiutnytting	Andre former for attvinning	Samla mengd attvunne avfall
GLAS						
PLAST	PET					
	PE					
	PVC					
	PP					
	PS					
	Andre					
	Samla mengd					
PAPIR OG PAPP						
METALL	Aluminium					
	Stål					
	Samla mengd					
KOMPOSITTMATERIALE						
TRE						
ANDRE						
SAMLA MENGD						

Skjema 4.2

Overvakte mengder emballasjeavfall som er produserte utanfor medlemsstaten og attvunne i medlemsstaten

Materiale		Former for attvinning				
		Biologisk handsaming	Andre former for resirkulering	Samla mengd resirkulert avfall	Energiutnytting	Andre former for attvinning
GLAS						
PLAST	PET					
	PE					
	PVC					
	PP					
	PS					
	Andre					
	Samla mengd					
PAPIR OG PAPP						
METALL	Aluminium					
	Stål					
	Samla mengd					
KOMPOSITTMATERIALE						
TRE						
ANDRE						
SAMLA MENGD						

Merknader til skjema 3, 4.1 og 4.2

1. Dataa i skjema 3 kan på frivillig basis delast inn i kommunalt og anna avfall.
2. Utfylling av kolonnen «Samla mengd» er obligatorisk. Utfylling av kolonnen «Sortert for resirkulering» er frivillig.
3. Utfylling av kolonnane «Biologisk handsaming» og «Andre former for resirkulering» er frivillig. Utfylling av kolonnen «Samla mengd resirkulert avfall» er obligatorisk.
4. Utfylling av kolonnane «Energiutnytting» og «Andre former for attvinning» er frivillig. Utfylling av kolonnen «Samla mengd attvunne avfall» er obligatorisk.
5. Utfylling av kolonnane «Forbrenning» og «Deponering» er frivillig.
6. Utfylling av data fordelt på ulike kategoriar plast og på metalla stål og aluminium og utfylling av rubrikkane for komposittmateriale og tre er frivillig.
7. Data om komposittmateriale kan anten førast opp med den samla vekta under det dominerande materialet eller spesifiserast for kvart materiale.
8. Svarte felt vert rekna som uaktuelle i alle tilfella. Utfylling av skraverte felt er frivillig.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

nr. 95/97
av 9. desember 1997

**om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 16/97 av 26. mars 1997⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 69/493/EØF av 15. desember 1969 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om krystallglass⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XIX etter nr. 3f (europaparlaments- og rådsvedtak nr. 3052/95/EF) skal nytt nr. 3g lyde:

“3g. **369 L 0493**: Rådsdirektiv 69/493/EØF av 15. desember 1969 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om krystallglass (EFT nr. L 326 av 29.12.1969, s. 36).”

Artikkel 2

Teksten til rådsdirektiv 69/493/EØF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 10. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. 182 av 10.7.1997, s. 49, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 29 av 10.7.1997, s. 70.

⁽²⁾ EFT nr. L 326 av 29.12.1969, s. 36.

RÅDSDIREKTIV

av 15. desember 1969

om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om krystallglass(*)

(69/493/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske økonomiske fellesskap, særlig artikkel 100,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité og

ut fra følgende betraktninger:

Bruken av særskilte betegnelser for krystallglassprodukter og de tilsvarende kravene til bestanddelene i slike produkter er underlagt ulike regler i visse medlemsstater. Disse ulikhetene hindrer handel med slike produkter og kan føre til konkurransevridning innen Fellesskapet.

Disse hindringene for det felles markeds opprettelse og virkemåte kan fjernes ved at alle medlemsstatene vedtar de samme kravene.

For betegnelser som er fastsatt for de ulike kategorier krystallglass og disse kategoriens kjennetegn, har de fellesskapsbestemmelser som skal vedtas, som formål på den ene side å verne kjøperen mot forfalskninger og på den annen side å verne produsenter som følger disse bestemmelser.

For å iverksette fellesskapsregler må det etableres ensartede metoder for å bestemme de kjemiske og fysiske egenskapene til krystallglassproduktene som bærer de betegnelsene dette direktiv fastsetter -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1**

Dette direktiv får anvendelse på produkter som faller inn under posisjon 70.13 i den felles tolltariff.

Artikkel 2

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for at sammensetning, produksjonsegenskaper og merking med hensyn til produktene nevnt i artikkel 1 samt reklame av enhver art for disse produktene er i samsvar med definisjoner og regler fastsatt i dette direktiv og dets vedlegg.

Artikkel 3

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for at betegnelsene oppført i vedlegg I kolonne b ikke skal kunne brukes i handelen for å betegne andre produkter enn dem som har de egenskaper som er angitt i vedlegg I kolonne d-g.

Artikkel 4

1. Dersom et produkt som omfattes av dette direktiv, bærer en av betegnelsene gjengitt i vedlegg I kolonne b, kan det også bære identifikasjonssymbolet vist og definert i i dette direktivs vedlegg I kolonne h og i.

2. Dersom et varemerke, et forretningsnavn eller en annen påskrift inneholder enten som hovedledd eller som adjektiv eller rotord en av betegnelsene fastsatt i vedlegg I kolonne b og c eller kan føre til forveksling med disse, skal medlemsstatene treffe alle nødvendige tiltak for at det umiddelbart før merket eller forretningsnavnet eller påskriften med svært tydelig skrift er påført:

- a) betegnelsen på produktet, når produktet har de egenskaper som er angitt i vedlegg I kolonne d-g,
- b) opplysning om produktets materiale, når produktet ikke har de egenskaper som er angitt i vedlegg I kolonne d-g.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 326 av 29.12.1969, s. 36, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. C 108 av 19.10.1968, s. 35.

Artikkel 5

Betegnelse og identifikasjonssymbolene fastsatt i vedlegg I kan stå på samme etikett.

Artikkel 6

Samsvar mellom betegnelse og identifikasjonssymbolene på den ene side og egenskapene fastsatt i vedlegg I kolonne d-g på den annen side kan fastslås bare ved bruk av metodene definert i vedlegg II.

Artikkel 7

Dette direktivs bestemmelser får ikke anvendelse på produkter beregnet på eksport fra Fællesskapet.

Artikkel 8

Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 18 måneder etter at det er meddelt dem, og umiddelbart underrette Kommisjonen om dette. Når dette direktiv er meddelt medlemsstatene, skal de dessuten sørge for at Kommisjonen i god tid blir underrettet om alle ytterligere utkast til viktige lover og forskrifter som de akter å vedta på det område dette direktiv omhandler, slik at Kommisjonen kan komme med sine merknader.

Artikkel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfærdiget i Brussel, 15. desember 1969.

For Rådet

H. J. DE KOSTER

Formann

VEDLEGG I

LISTE OVER KRYSTALLGLASSKATEGORIER

Nr	Betegnelse på kategori	Forklarende noter	Egenskaper				Merking	
			Metall- oksider (%)	Tetthet	Brytning- stall	Over- flate hardhet	Sym- bolets form	Merk- nader
-a-	-b-	-c-	-d-	-e-	-f-	-g-	-h-	-i-
1	CRISTAL SUPERIEUR 30 % CRISTALLO SUPERIORE 30 % HOCHBLEIKRISTALL 30 % VOLLOODKRISTAL 30 %	Betegnelse kan benyttes fritt, uansett opprinnelsesland eller bestemmelsesland	PbO ≥ 30 %	$\geq 3,00$	x			Runde merker Farge: gull $\varnothing \geq 1$ cm
2	CRISTAL AU PLOMB 24 % CRISTALLO AL PIOMBO 24 % BLEIKRISTALL 24 % LOODKRISTALL 24 %	Tallet angir blyoksidinnholdet i prosent.	PbO ≥ 24 %	$\geq 2,90$	x			
3	CRISTALLIN VETRO SONORO SUPERIORE KRISTALLGLAS KRISTALLJINGLAS ⁽¹⁾ SONOORGLAS ⁽²⁾	Bare betegnelsen på språket eller språkene i det landet der varene markedsføres kan benyttes. Unntak: På det tyske markedet kan pressglass med 18 % PbO med en tetthet på minst 2,70 selges under betegnelsen «PRESSBLEIKRISTALL» eller «BLEIKRISTALL GEPRESST» (med samme bokstavtyper)	ZnO BaO PbO K ₂ O alene eller sammen ≥ 10 %	$\geq 2,45$	nD $\geq 1,520$			Kvadratiske merker. Farge: sølv side ≥ 1 cm
4	VERRE SONORE VETRO SONORO KRISTALLGLAS SONOORGLAS		BaO PbO K ₂ O alene eller sammen ≥ 10 %	$\geq 2,40$		Vickers - 550 ± 20		Merker i form av en likesidet trekant Farge: sølv side ≥ 1 cm

(x) nd $\geq 1,545$ som kjennetegn for en ytterligere, ikke-destruktiv bestemmelse av produktene (ved tidspunktet for import).⁽¹⁾ i Belgia.⁽²⁾ i Nederland.

VEDLEGG II

METODER FOR BESTEMMELSE AV KJEMISKE OG FYSISKE EGENSKAPER FOR
KRYSTALLGLASSKATEGORIENE

1. KJEMISKE ANALYSER

1.1. BaO og PbO

1.1.1. Bestemmelse av det samlede innholdet av BaO + PbO

Vei opp med en nøyaktighet på 0,0001 g ca. 0,5 g pulverisert glass som overføres til en platinaskål. Fukt med vann, og tilsett 10 ml 15 % svovelsyreløsning og 10 ml hydrogenfluorid. Varm opp i sandbad til det avgis hvit damp. La blandingen avkjøles, og skylld sidene på skålen med vann. Varm opp til det avgis hvit damp på nytt. La blandingen avkjøles, og tilsett forsiktig 10 ml vann, og overfør så til et 400 ml begerglass. Skylld skålen flere ganger med en løsning av 10 % svovelsyre, og tynn ut til 100 ml med samme løsning. Kok i 2-3 minutter. La stå over natten.

Filtrer gjennom en filterdigel med porøsitet 4, vask først med en 10 % svovelsyreløsning og deretter to eller tre ganger med etanol. Tørk i én time i tørkeskap ved 150 °C. Vei BaSO₄ + PbSO₄.

1.1.2. Bestemmelse av BaO

Vei opp med en nøyaktighet på 0,0001 g ca. 0,5 g pulverisert glass som overføres til en platinaskål. Fukt med vann, og tilsett 10 ml hydrogenfluorid og 5 ml perklorisyre. Varm opp i sandbad til det avgis hvit damp.

La blandingen avkjøles, og tilsett igjen 10 ml hydrogenfluorid. Varm opp til det avgis hvit damp på nytt. La blandingen avkjøles, og skylld sidene på skålen med destillert vann. Varm opp på nytt, og la blandingen dampe inn til den nesten er tørr. Begynn på nytt med 50 ml 10 % saltsyre, og varm forsiktig opp for å lette oppløsningen. Overfør til et 400 ml begerglass, og tynn ut til 200 ml med vann. Kok opp, og send en strøm av hydrogensulfid gjennom den varme løsningen. Stans gasstrømmen når bunnfallet av blyulfid har sunket ned til bunnen av begerglasset. Filtrer gjennom et finfilterpapir, og vask med kaldt vann mettet med hydrogensulfid.

Kok filtratene, og reduser dem om nødvendig til 300 ml ved fordamping. Ha 10 ml 10 % svovelsyreløsning i den kokende blandingen. Ta av varmen, og la blandingen stå i minst fire timer.

Filtrer gjennom et finfilterpapir, og vask med kaldt vann. Kalsiner bunnfallet ved 1050 °C og vei BaSO₄.

1.2. Bestemmelse av ZnO

Damp inn filtratene fra utskillingen av BaSO₄ slik at mengden reduseres til 200 ml. Nøytraliser med ammoniakk med tilstedeværelse av metylrød, og tilsett 20 ml N/10 svovelsyre. Juster pH-verdien til 2 (pH-meter) ved å tilsette enten N/10 svovelsyre eller N/10 natriumhydroksid, alt etter tilfellet, og fell ut bunnfallet av sinkulfid kaldt ved å sende en strøm av hydrogensulfid gjennom løsningen. La bunnfallet stå i fire timer, og samle det deretter på et finfilterpapir. Vask med kaldt vann mettet med hydrogensulfid. Løs bunnfallet opp på filteret ved å helle gjennom det 25 ml av en varm 10 % saltsyreløsning. Vask filteret med kokende vann til det er blitt en mengde på ca. 150 ml. Nøytraliser med ammoniakk under tilstedeværelse av lakmuspapir, tilsett deretter 1-2 g urotropin i fast form for å fiksere pH-verdien til ca. 5. Tilsett noen dråper av en nytillaget vandig løsning av 0,5 % xylenoloransje, og titrer med en N/10-løsning av Complexon III til fargen skifter fra lyserød til sitrongul.

1.3. Bestemmelse av K_2O

ved utfelling og veing av kaliumtetrafenylborat.

Framgangsmåte: 2 g glass knuses og siktes og oppløses deretter i
2 ml konsentrert HNO_3
15 ml HCO_4
25 ml HF

i en platinaskål i vannbad og deretter i sandbad. Når det er avgitt tett damp av perklorisyre (damp inn til det er tørt), løses blandingen i 20 ml varmt vann og 2-3 ml konsentrert HCl.

Ha over i en 200 ml målekolbe, og fyll opp til merket med destillert vann.

Reagenser: 6 % løsning av natriumtetrafenylborat: Løs opp 1,5 g av reagensen i 250 ml destillert vann. Fjern den gjenværende lette uklarheten ved å tilsette 1 g aluminiumhydrat. Rist i 5 minutter og filtrer, og pass på å filtrere de første 20 ml på nytt gjennom filteret.

Vaskeløsning for bunnfallet: Gjør klar litt kaliumsalt gjennom utfelling i en løsning på ca. 0,1 g KCl til 50 ml HCl N/10, som løsningen av tetrafenylborat deretter helles i under omrøring inntil bunnfallet opphører. Filtrer gjennom sinter. Vask med destillert vann. Tørk i en eksikator ved romtemperatur. Ha deretter 20-30 mg av dette saltet i 250 ml destillert vann. Rør om av og til. Etter 30 minutter tilsettes 0,5-1 g aluminiumhydrat. Rør i noen minutter. Filtrer.

Framgangsmåte: Ta en delmengde som tilsvarer ca. 10 mg K_2O fra saltsyrevæsken. Tynn ut til ca. 100 ml. Hell sakte oppi reagensløsningen, ca. 10 ml per 5 mg med antatt K_2O , under forsiktig omrøring. La hvile høyst 15 minutter, og filtrer i sintret tarert filterdigel nr. 3 eller 4. Vask med vaskeløsning. Tørk i 30 minutter ved 120 °C. Omregningsfaktor 0,13143 for K_2O .

1.4 Analysetoleranse

± 0,1 i absolutt verdi for hver bestemmelse.

Dersom en analyse gir en verdi innenfor toleransen som er mindre enn de fastsatte grensene (30, 24 eller 10 %), må det tas et gjennomsnitt fra minst tre analyser. Dersom det gjennomsnittet er større enn eller lik henholdsvis 29,95, 23,95 eller 9,95, skal glasset godtas i kategoriene som tilsvarer henholdsvis 30, 24 og 10 %.

2. FYSISK BESTEMMELSE

2.1. Tetthet

Metode ved hjelp av en hydrostatisk vekt med en nøyaktighet på ± 0,01. En prøve på minst 20 g veies i luft og veies nedsenket i destillert vann ved 20 °C.

2.2. Brytningstall

Brytningstallet måles med refraktometer med en nøyaktighet på ± 0,001.

2.3. Mikrohardhet

Vickers' hardhet skal måles etter standard ASTM E 92-65 (revisjon 1965), men med en vekt på 50 g og et gjennomsnitt av 15 bestemmelser.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/13****nr. 96/97
av 28. november 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg VI er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 82/97 av 12. november 1997⁽¹⁾.

Rekommandasjon nr. 21 av 28. november 1996 om bruken av artikkel 69 nr. 1 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 på arbeidslause i følge med ektefelle som er sysselsett i ein annan medlemsstat enn den kompetente staten⁽²⁾, vedtatt av De europeiske fellesskaps administrative kommisjon for trygd for vandrearbeidere, skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg VI etter nr. 4.7 (rekommandasjon nr. 20) skal nytt nr. 4.8 lyde:

“4.8 **97/C 67/03**: Rekommandasjon nr. 21 av 28. november 1996 om bruken av artikkel 69 nr. 1 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 på arbeidslause i følge med ektefelle som er sysselsett i ein annan medlemsstat enn den kompetente staten (EFT nr. C 67 av 4.3.1997, s. 3).”

Artikkel 2

Teksten til rekommandasjon nr. 21 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 28. november 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 av 7.5.1998, s. 11, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 7.5.1998, s. 77.

⁽²⁾ EFT nr. C 67 av 4.3.1997, s. 3.

REKOMMANDASJON nr. 21**av 28. november 1996****om bruken av artikkel 69 nr. 1 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 på arbeidslause i følgje med ektefelle som er sysselsett i ein annan medlemsstat enn den kompetente staten(*)**

(97/C 67/03)

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISJONEN TIL DEI EUROPEISKE FELLESKAPA FOR TRYGD FOR VANDREARBEIDARAR -

som viser til artikkel 81 bokstav a) i rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 av 14. juni 1971 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fællesskapet, der han vert pålagt å handsame alle administrative spørsmål eller tolkingsspørsmål som melder seg i samband med forordning (EØF) nr. 1408/71 og seinare forordningar, og

som legg desse synsmåtane til grunn:

Etter artikkel 69 nr. 1 kan ein heilt arbeidslaus arbeidstakar eller sjølvstendig næringsdrivande som reiser til éin eller fleire andre medlemsstatar enn den kompetente staten for å søkje arbeid der, på visse vilkår og med visse avgrensingar halde ved lag retten sin til ytingar ved arbeidsløyse.

Eit av dei vilkåra som er fastsette i bokstav a) i det førnemnde nummeret, er at den personen det gjeld, må ha vore til rådvelde for arbeidsformidlinga i den kompetente staten i minst fire veker etter han eller ho vart arbeidslaus.

Etter bokstav a) siste punktet kan den kompetente arbeidsformidlinga eller institusjonen likevel samtykkje i at den arbeidssøkjande reiser før fristen på fire veker går ut.

Eit slikt samtykke bør i prinsippet gjevast til personar som ønskjer å følgje med ektefelle som har fått arbeid i ein annan medlemsstat, dersom dei stettar dei andre vilkåra som er fastsette i artikkel 69 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Denne rekommandasjonen er gjeven på dei vilkåra som er fastsette i artikkel 80 i forordning (EØF) nr. 1408/71 -

OPPMODAR dei kompetente arbeidsformidlingane og institusjonane om følgjande:

1. Samtykke til å reise før utgangen av den fristen på fire veker som er fastsett i artikkel 69 nr. 1 bokstav a), skal gjevast til heilt arbeidslause arbeidstakarar eller sjølvstendig næringsdrivande som følgjer med ektefelle som har fått arbeid i ein annan medlemsstat enn den kompetente staten, dersom dei stettar alle dei andre vilkåra som er fastsette i artikkel 69 nr. 1.
2. Denne rekommandasjonen skal nyttast frå første dagen i månaden etter at han er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Denis CROWLEY

President for Den administrative kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjord i EFT nr. C 67 av 4.3.1997, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 96/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/14****nr. 97/97
av 28. november 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 28/97 av 30. april 1997⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 96/82/EF av 9. desember 1996 om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Direktiv 96/82/EF opphever, med virkning fra den dato det er 24 måneder siden ikrafttredelsen, rådsdirektiv 82/501/EØF av 24. juni 1982 om faren for større ulykker i forbindelse med visse aktiviteter i industrien⁽³⁾, som er innlemmet i avtalen og skal utgå fra avtalen med virkning fra samme dato -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XX etter nr. 23 (rådsdirektiv 82/501/EØF) skal nytt nr. 23a lyde:

“23a. **396 L 0082:** Rådsdirektiv 96/82/EF av 9. desember 1996 om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer (EFT nr. L 10 av 14.1.1997, s. 13).”

Artikkel 2

Teksten til nr. 23 (rådsdirektiv 82/501/EØF) utgår med virkning fra 3. februar 1999.

Artikkel 3

Teksten til rådsdirektiv 96/82/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 1. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 28. november 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 242 av 4.9.1997, s. 77, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 37 av 4.9.1997, s. 116.

⁽²⁾ EFT nr. L 10 av 14.1.1997, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 230 av 5.8.1982, s. 1.

RÅDSDIREKTIV 96/82/EF**av 9. desember 1996****om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- (1) Rådskonferansen 82/501/EØF av 24. juni 1982 om faren for større ulykker i forbindelse med visse aktiviteter i industrien⁽⁴⁾ omhandler forebygging av større ulykker som kan oppstå på grunn av visse aktiviteter i industrien, og begrensnng av de følger ulykkene kan få for mennesker og miljø.
- (2) Målene og prinsippene for Fellesskapets miljøpolitikk, som fastlagt i traktatens artikkel 130 R nr. 1 og 2 og nærmere utformet i Det europeiske fellesskaps handlingsprogrammer for miljø⁽⁵⁾, består særlig i å bevare og verne miljøets kvalitet og beskytte menneskers helse gjennom forebyggende tiltak.

- (3) I resolusjonen om det fjerde handlingsprogram for miljø⁽⁶⁾, vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet, understrekes behovet for en mer effektiv gjennomføring av direktiv 82/501/EØF, og oppfordres det til en revisjon av direktivet for om nødvendig å utvide dets virkeområde og øke utvekslingen av opplysninger mellom medlemsstatene. I det femte handlingsprogram for miljø, som Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet i store trekk godkjente i sin resolusjon av 1. februar 1993⁽⁷⁾, legges det også vekt på bedre risiko- og ulykkeshåndtering.

- (4) I lys av ulykkene i Bhopal og Mexico by, som viste hvilke farer som kan oppstå dersom farlige anlegg er plassert i nærheten av boligområder, har Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet i sin resolusjon av 16. oktober 1989 oppfordret Kommisjonen til å innta i direktiv 82/501/EØF bestemmelser om kontroll av arealplanleggingen ved godkjenning av nye anlegg og utbygging av byområder omkring eksisterende anlegg.

- (5) Rådet oppfordret i sistnevnte resolusjon Kommisjonen til å samarbeide med medlemsstatene for å fremme en bedre gjensidig forståelse og harmonisering av nasjonale prinsipper og framgangsmåter for sikkerhetsrapporter.

- (6) Det bør finne sted en utveksling av de erfaringer som er gjort gjennom ulike tilnæringsmåter til kontrollen med farer som kan forårsake større ulykker. Kommisjonen og medlemsstatene bør med henblikk på tredjestater utvikle sine forbindelser med de relevante internasjonale organer og søke å få fastsatt tilsvarende tiltak som dem fastlagt i dette direktiv.

- (7) Konvensjonen fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa om virkninger av industriulykker over landegrensene fastsetter tiltak til forebygging av, beredskap i tilfelle og bekjempelse av industriulykker som kan forårsake virkninger over landegrensene, samt internasjonalt samarbeid på dette området.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 10 av 14.1.1997, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 97/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 106 av 14.4.1994, s. 4 og EFT nr. C 238 av 13.9.1995, s. 4.

(2) EFT nr. C 295 av 22.10.1994, s. 83.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 16. februar 1995 (EFT nr. C 56 av 6.3.1995, s. 80), Rådets felles holdning av 19. mars 1996 (EFT nr. C 120 av 24.4.1996, s. 20) og europaparlamentsbeslutning av 15. juli 1996 (EFT nr. C 261 av 9.9.1996, s. 24).

(4) EFT nr. L 230 av 5.8.1982, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 337 av 31.12.1991, s. 48).

(5) EFT nr. C 112 av 20.12.1973, s. 1. EFT nr. C 139 av 13.6.1977, s. 1. EFT nr. C 46 av 17.2.1983, s. 1. EFT nr. C 70 av 18.3.1987, s. 1. EFT nr. C 138 av 17.5.1993, s. 1.

(6) EFT nr. C 328 av 7.12.1987, s. 3.

(7) EFT nr. C 138 av 17.5.1993.

- (8) Direktiv 82/501/EØF utgjorde et første trinn i harmoniseringsprosessen. Nevnte direktiv bør endres og utvides for å sikre høye vernnivåer i hele Fællesskapet på en konsekvent og effektiv måte. Denne harmonisering er begrenset til de tiltak som er nødvendige for å innføre en mer effektiv ordning for forebygging av større ulykker med omfattende virkninger samt begrensnings av deres følger.
- (9) Større ulykker kan få følger over landegrensene. De økologiske og økonomiske kostnadene ved ulykker bæres ikke bare av den berørte virksomhet, men også av de berørte medlemsstater. Det må derfor treffes tiltak for å sikre et høyt vernnivå i hele Fællesskapet.
- (10) Bestemmelsene i dette direktiv bør få anvendelse med forbehold for fællesskapsbestemmelsene om helse og sikkerhet på arbeidsplassen.
- (11) Bruken av en liste som gir en spesifisert beskrivelse av enkelte anlegg, men som utelukker andre anlegg som innebærer tilsvarende farer, er lite egnet og kan medføre at mulige kilder til større ulykker faller utenfor reglene. Virkeområdet til direktiv 82/501/EØF bør derfor endres, slik at bestemmelsene får anvendelse på alle anlegg der farlige stoffer forekommer i tilstrekkelige mengder til å kunne utgjøre en fare for en større ulykke.
- (12) Samtidig som det tas hensyn til traktaten, kan medlemsstatene i samsvar med de relevante fællesskapsbestemmelser opprettholde eller treffe egnede tiltak i forbindelse med transport til dokker, kaier og skiftestasjoner, som er unntatt fra dette direktiv, for å sikre et tilsvarende sikkerhetsnivå som det fastsatt i dette direktiv.
- (13) Transport av farlige stoffer gjennom rørledninger medfører også en fare for større ulykker. Etter å ha innsamlet og vurdert opplysninger om de eksisterende mekanismer innen Fællesskapet som regulerer slike aktiviteter, og om hyppigheten av relevante hendelser, bør Kommisjonen utarbeide en kunngjøring der det redegjøres for situasjonen og eventuelt framsettes forslag til de best egnede tiltak på dette området.
- (14) Samtidig som det tas hensyn til traktaten, kan medlemsstatene i samsvar med de relevante fællesskapsbestemmelser opprettholde eller treffe tiltak for fyllplasser, som er unntatt fra dette direktivs virkeområde.
- (15) En analyse av de innrapporterte større ulykkene i Fællesskapet viser at de fleste av dem skyldes mangelfull ledelse og/eller organisering. Det bør derfor på fællesskapsplan fastsettes grunnleggende prinsipper for styringssystemer som gjør det mulig å forebygge og ha kontroll over farene ved større ulykker samt å begrense deres følger.
- (16) Ulikheter i bestemmelsene om vedkommende myndigheters tilsyn med virksomhetene kan forårsake avvikende vernnivåer. Det må derfor på fællesskapsplan fastsettes grunnleggende krav som må oppfylles av de kontrollsystemer medlemsstatene oppretter.
- (17) For å påvise at alt det nødvendige med hensyn til forebygging, beredskapsplaner og nødtiltak er gjort for å forhindre større ulykker, bør den driftsansvarlige ved en virksomhet der farlige stoffer forekommer i betydelige mengder, framlegge en sikkerhetsrapport for vedkommende myndighet med nærmere opplysninger om virksomheten, de aktuelle farlige stoffene, anlegget eller lagringsstedet, mulige større ulykker og tilgjengelige styringssystemer, slik at risikoen for større ulykker minskes og de nødvendige skritt for å begrense følgene av dem kan tas.
- (18) For å redusere faren for dominoeffekter bør det dersom flere virksomheter er plassert på en slik måte eller så nær hverandre at det kan øke sannsynligheten og muligheten for større ulykker eller forverre deres følger, finne sted en utveksling av relevante opplysninger og etableres et samarbeid om opplysninger rettet mot offentligheten.
- (19) For å bedre adgangen til opplysninger om miljøet, bør sikkerhetsrapportene utarbeidet av de driftsansvarlige være offentlig tilgjengelige, og personer som med sannsynlighet vil berøres av en større ulykke, bør gis tilstrekkelige opplysninger til at de kan opptre riktig i slike tilfeller.
- (20) For å sikre tilstrekkelig høy beredskap i virksomheter der farlige stoffer forekommer i betydelige mengder, bør det etableres eksterne og interne beredskapsplaner og opprettes systemer som sikrer at slike planer i nødvendig grad utprøves og vurderes på nytt og iverksettes i tilfelle av en større ulykke eller ved sannsynlighet for en slik ulykke.
- (21) Virksomhetens personale må rådspørres om den interne beredskapsplanen, og offentligheten må rådspørres om den eksterne beredskapsplanen.
- (22) For å gi bedre vern til boligområder, områder med stor offentlig ferdsel og områder som i kraft av av sin natur har særlig stor interesse eller er særlig sårbare, må medlemsstatene i sin arealbrukspolitikk og annen relevant politikk ta hensyn til behovet for på lang sikt å opprettholde en egnet avstand mellom slike områder og virksomheter som framviser farer, og, for allerede eksisterende virksomheter, ta hensyn til behovet for tekniske tilleggstiltak, slik at risikoen for mennesker ikke økes.
- (23) For å sikre at det treffes egnede tiltak ved en større ulykke, skal den driftsansvarlige straks underrette vedkommende myndigheter og gi dem tilstrekkelige opplysninger til at de kan vurdere følgene av ulykken.

(24) For å fremme informasjonsutvekslingen og forhindre tilsvarende ulykker i framtiden bør medlemsstatene oversende Kommisjonen opplysninger om større ulykker på sitt territorium, slik at Kommisjonen kan analysere farene forbundet med dem og opprette en ordning for formidling av opplysninger om større ulykker og de erfaringer som er gjort i forbindelse med dem. Denne informasjonsutvekslingen bør også omfatte «nestenulykker» som medlemsstatene anser for å ha særlig stor teknisk betydning ved forebygging av større ulykker og begrensning av deres følger -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Mål

Dette direktiv har som mål å forebygge større ulykker der farlige stoffer inngår, samt å begrense de følger de får for mennesker og miljø, med sikte på å sikre høye verneverdier i hele Fellesskapet på en enhetlig og effektiv måte.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på virksomheter der farlige stoffer forekommer i mengder som er like store som eller større enn mengdene angitt i kolonne 2 i del 1 og 2 i vedlegg I, med unntak for artikkel 9, 11 og 13, som får anvendelse bare på virksomheter der farlige stoffer forekommer i mengder som er like store som eller større enn mengdene angitt i kolonne 3 i del 1 og 2 i vedlegg I.

I dette direktiv menes med «forekomst av farlige stoffer» faktisk eller forventet forekomst av slike stoffer i virksomheten eller den forekomst av slike stoffer som antas å kunne dannes dersom en industriell kjemisk prosess kommer ut av kontroll, i mengder som er like store som eller større enn terskelverdiene angitt i del 1 og 2 i vedlegg I.

2. Bestemmelsene i dette direktiv berører ikke fellesskapsbestemmelsene om arbeidsmiljø, særlig rådsdirektiv 89/391/EØF av 12. juni 1989 om iverksetting av tiltak som forbedrer arbeidstakernes sikkerhet og helse på arbeidsplassen⁽¹⁾

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med

1. «virksomhet»: hele det område som står under kontroll av en driftsansvarlig, der farlige stoffer forekommer i ett eller flere anlegg, herunder felles eller tilknyttede infrastrukturer eller aktiviteter,

2. «anlegg»: en teknisk enhet innenfor en virksomhet der det framstilles, brukes, håndteres eller lagres farlige stoffer. Det skal omfatte alle typer utstyr, bygninger, rørledninger, maskiner, verktøy, private sidelinjer og sidespor, laste- og lossekaier som brukes ved anlegget, moloer, lagre eller lignende strukturer, herunder flytende slike, som er nødvendige for driften av anlegget,

3. «driftsansvarlig»: enhver fysisk eller juridisk person som driver eller eier virksomheten eller anlegget, eller som i henhold til nasjonal lovgivning er gitt avgjørende økonomisk råderett med hensyn til den tekniske driften av anlegget eller virksomheten,

4. «farlig stoff»: et stoff, en blanding eller et preparat som er oppført i del 1 i vedlegg I eller oppfyller kriteriene fastsatt i del 2 i vedlegg I, og som forekommer som råstoff, produkt, biprodukt, restprodukt eller mellomprodukt, herunder stoffer som det er rimelig å anta kan dannes ved en ulykke,

5. «større ulykke»: en hendelse som f.eks. et større utslipp, en brann eller eksplosjon som skyldes at en industriaktivitet i en virksomhet omfattet av dette direktiv får en ukontrollert utvikling som umiddelbart eller senere medfører en alvorlig fare for mennesker innenfor eller utenfor virksomheten og/eller for miljøet, og der det inngår ett eller flere farlige stoffer,

6. «fare»: den iboende egenskap til et farlig stoff eller en fysisk tilstand som kan forårsake skade på menneskers helse og/eller miljøet,

7. «risiko»: sannsynligheten for at en bestemt virkning vil inntreffe innen et visst tidsrom eller under visse omstendigheter,

8. «lagring»: forekomsten av en bestemt mengde farlige stoffer med henblikk på midlertidig lagring, sikker deponering eller lagerhold.

Artikkel 4

Unntak

Dette direktiv får ikke anvendelse på

- militære virksomheter, anlegg eller lagre,
- farer i tilknytning til ioniserende stråling,
- transport på vei, jernbane, innlands vannveier, sjøveier eller luftveien samt midlertidig mellomlagring av farlige stoffer, herunder lasting, lossing og transport til eller fra andre transportmidler i dokkanlegg, kaier eller skiftestasjoner, utenfor virksomheter omfattet av dette direktiv
- transport av farlige stoffer i rørledninger, herunder pumpestasjoner, utenfor virksomheter omfattet av dette direktiv,

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 av 29.6.1989, s. 1.

- e) utvinningsindustriens aktiviteter i forbindelse med leting etter eller utvinning av mineraler i gruver og steinbrudd eller ved boring,
- f) fyllplasser.

Artikkel 5

Den driftsansvarliges alminnelige forpliktelser

1. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige er pålagt å treffe alle nødvendige tiltak for å forebygge større ulykker og begrense deres følger for mennesker og miljø.
2. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige til enhver tid, og særlig i forbindelse med kontrollene og inspeksjonene nevnt i artikkel 18, er pålagt å kunne godtgjøre overfor vedkommende myndighet nevnt i artikkel 16, heretter kalt «vedkommende myndighet», at han/hun har truffet alle nødvendige tiltak i henhold til dette direktiv.

Artikkel 6

Melding

1. Medlemsstatene skal pålegge den driftsansvarlige å oversende vedkommende myndighet en melding innen følgende frister:
  - for nye virksomheter, i rimelig tid før byggingen eller driften påbegynnes,
  - for eksisterende virksomheter, senest ett år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1.
2. Meldingen omhandlet i nr. 1 skal inneholde følgende opplysninger:
  - a) den driftsansvarliges navn eller firmanavn samt den berørte virksomhetens fulle adresse,
  - b) den driftsansvarliges forretningskontor med full adresse,
  - c) navn eller stilling til personen med ansvar for virksomheten dersom vedkommende er en annen enn personen nevnt i bokstav a),
  - d) tilstrekkelige opplysninger til å identifisere de farlige stoffene eller kategorien av farlige stoffer,
  - e) det farlige stoffets eller de farlige stoffenes mengde og fysiske form,
  - f) aktivitet eller planlagt aktivitet i virksomheten eller på lagringsstedet,
  - g) virksomhetens nærmeste miljø (forhold som kan forårsake en større ulykke eller forverre følgene av en slik ulykke).

3. Meldingen nevnt i nr. 1 kreves ikke for eksisterende virksomheter dersom den driftsansvarlige allerede har oversendt opplysningene fastsatt i nr. 2 til vedkommende myndighet i henhold til bestemmelser i nasjonal lovgivning ved ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv.

4. Den driftsansvarlige skal straks underrette vedkommende myndighet i tilfelle av

- en betydelig økning i mengden av det farlige stoffet eller en betydelig endring i det tilstedeværende farlige stoffets karakter eller fysiske form i forhold til den driftsansvarlige har oppgitt i meldingen oversendt i henhold til nr. 2, eller enhver endring i den prosess stoffet inngår i,
- eller
- permanent nedlegging av anlegget.

Artikkel 7

Plan for forebygging av større ulykker

1. Medlemsstatene skal pålegge den driftsansvarlige å utarbeide et dokument som beskriver vedkommendes plan for forebygging av større ulykker, og å sikre at den gjennomføres korrekt. Planen for forebygging av større ulykker utarbeidet av den driftsansvarlige skal sikre et høyt vernnivå for mennesker og miljø ved hjelp av egnede midler, strukturer og styringssystemer.
2. I dokumentet skal det tas hensyn til prinsippene angitt i vedlegg III, og det skal stilles til rådighet for vedkommende myndigheter, særlig i forbindelse med anvendelsen av artikkel 5 nr. 2 og artikkel 18.
3. Denne artikkel får ikke anvendelse på virksomhetene nevnt i artikkel 9.

Artikkel 8

Dominoeffekt

1. Medlemsstatene skal sørge for at vedkommende myndighet på grunnlag av de opplysninger de har mottatt fra den driftsansvarlige i samsvar med artikkel 6 og 9, kan identifisere virksomheter eller grupper av virksomheter der sannsynligheten og muligheten for eller følgene av en større ulykke kan være forsterket på grunn av deres beliggenhet og nærhet samt deres beholdning av farlige stoffer.
2. For de virksomheter som er identifisert på denne måten, skal medlemsstatene sikre
  - a) at relevante opplysninger utveksles på en egnet måte, slik at virksomhetene kan ta hensyn til arten og omfanget av den samlede fare for en større ulykke i sine planer for forebygging av større ulykker, sikkerhetsstyringssystemer, sikkerhetsrapporter og interne beredskapsplaner,

- b) at det fastsettes bestemmelser om samarbeid om formidling av opplysninger rettet mot offentligheten samt oversendelse av opplysninger til vedkommende myndighet med henblikk på utarbeidingen av eksterne beredskapsplaner.

Artikkel 9

Sikkerhetsrapport

1. Medlemsstatene skal kreve at den driftsansvarlige utarbeider en sikkerhetsrapport med henblikk på å

- a) fastslå at en plan for forebygging av større ulykker og et sikkerhetsstyringssystem til å gjennomføre den er iverksatt i samsvar med punktene oppført i vedlegg III,
- b) fastslå at farene for en større ulykke er identifisert, og at de nødvendige tiltak er truffet for å forhindre slike ulykker og begrense deres følger for mennesker og miljø,
- c) fastslå at tilstrekkelig sikkerhet og pålitelighet er innarbeidet i utforming, bygging, drift og vedlikehold av anlegg, lagringssteder, utstyr og infrastrukturer tilknyttet drift forbundet med farer for større ulykker innen virksomheten,
- d) fastslå at det er utarbeidet interne beredskapsplaner, og framlegge opplysninger som er nødvendige for å utforme den eksterne planen med henblikk på å treffe de nødvendige tiltak ved en større ulykke,
- e) sørge for at vedkommende myndigheter har mottatt tilstrekkelige opplysninger til å sikre at det kan tas beslutninger om plasseringen av nye virksomheter eller utviklingen i nærheten av slike virksomheter.

2. Sikkerhetsrapporten skal minst inneholde dataene og opplysningene angitt i vedlegg II. Den skal også inneholde en ajourført liste over hvilke farlige stoffer som forekommer i virksomheten.

Sikkerhetsrapporter, deler av rapporter eller andre tilsvarende rapporter som er utarbeidet i samsvar med annen lovgivning, kan i henhold til denne artikkel settes sammen til en enkelt rapport dersom unødig gjentakelse av opplysninger og fordobling av den driftsansvarliges eller vedkommende myndighets arbeidsoppgaver på denne måten unngås, forutsatt at samtlige krav i denne artikkel er oppfylt.

3. Sikkerhetsrapporten fastsatt i nr. 1 skal oversendes vedkommende myndighet innen følgende frister:

- for nye virksomheter, i rimelig tid før byggingen eller driften påbegynnes,
- for eksisterende virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av direktiv 82/501/EØF, tre år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,

- for andre virksomheter, to år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
- i forbindelse med den jevnlige gjennomgåelsen fastsatt i nr. 5, umiddelbart.

4. Før den driftsansvarlige innleder bygging eller drift, eller i tilfellene nevnt i nr. 3 annet, tredje og fjerde strekpunkt, skal vedkommende myndighet i rimelig tid etter å ha mottatt rapporten

- framlegge konklusjonene fra gjennomgåelsen av sikkerhetsrapporten for den driftsansvarlige, om nødvendig etter å ha anmodet om ytterligere opplysninger,

eller

- forby idriftsetting eller fortsatt drift av den berørte virksomheten i samsvar med fullmaktene og framgangsmåtene fastsatt i artikkel 17.

5. Sikkerhetsrapporten skal gjennomgås jevnlig og om nødvendig ajourføres

- minst hvert femte år,

- på et hvilket som helst annet tidspunkt på den driftsansvarliges initiativ eller på vedkommende myndighets anmodning dersom det er berettiget på grunnlag av nye opplysninger eller av hensyn til ny teknisk kunnskap om sikkerhetsspørsmål, f.eks. på grunnlag av analyser av ulykker eller, i den grad det er mulig, «nestenulykker», og utvikling i kunnskapene om vurdering av fare.

6. a) Dersom det til vedkommende myndighets tilfredsstillelse kan påvises at visse stoffer som forekommer i virksomheten eller deler av virksomheten, forekommer i en tilstand som ikke kan forårsake en større ulykke, kan medlemsstaten i samsvar med kriteriene fastsatt i bokstav b) begrense kravet om opplysninger i sikkerhetsrapporten til bare å omfatte de spørsmål som er relevante for forebygging av den resterende fare for større ulykker og begrensnings av deres følger for mennesker og miljø.

- b) Før anvendelsen av dette direktiv skal Kommissjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 i direktiv 82/501/EØF fastlegge harmoniserte kriterier for vedkommende myndighets beslutning om at en virksomhet ikke utgjør en fare for større ulykker som definert i bokstav a). Bokstav a) får ikke anvendelse før disse kriteriene er fastlagt.

- c) Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet oversender Kommissjonen en grunnlagt liste over de berørte virksomheter. Kommissjonen skal årlig oversende listen til komiteen nevnt i artikkel 22.

Artikkel 10

Endring av et anlegg, en virksomhet eller et lagringssted

Dersom et anlegg, en virksomhet, et lagringssted eller en prosess eller farlige stoffers egenskaper eller mengde endres på en måte som kan ha betydelig innvirkning på faren for større ulykker, skal medlemsstatene sørge for at den driftsansvarlige

- gjennomgår og om nødvendig ajourfører planen for forebygging av større ulykker samt styringssystemene og framgangsmåtene nevnt i artikkel 7 og 9,
- gjennomgår og om nødvendig ajourfører sikkerhetsrapporten og underretter vedkommende myndighet nevnt i artikkel 16 om detaljene i ajourføringen før endringen foretas.

Artikkel 11

Beredskapsplaner

1. Medlemsstatene skal for alle virksomheter som er omfattet av bestemmelsene i artikkel 9, sørge for at

- a) den driftsansvarlige utarbeider en intern beredskapsplan for tiltak som skal treffes innenfor virksomheten,
    - for nye virksomheter, før driften påbegynnes,
    - for eksisterende virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av direktiv 82/501/EØF, tre år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
    - for andre virksomheter, to år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
  - b) den driftsansvarlige framlegger for vedkommende myndigheter tilstrekkelige opplysninger til at det kan utarbeides eksterne beredskapsplaner innen følgende frister:
    - for nye virksomheter, før driften påbegynnes,
    - for eksisterende virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av direktiv 82/501/EØF, tre år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
    - for andre virksomheter, to år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
  - c) de myndigheter medlemsstaten har utpekt for dette formål, utarbeider en ekstern beredskapsplan for tiltak som skal treffes utenfor virksomheten.
2. Beredskapsplanene må utarbeides med henblikk på følgende mål:

- å begrense og kontrollere hendelser for å minske virkningene og begrense skader på mennesker, miljø og eiendom,
- å gjennomføre de nødvendige tiltak for å beskytte mennesker og miljø mot virkningene av større ulykker,
- å framlegge de nødvendige opplysninger for offentligheten og berørte instanser eller myndigheter i området,
- å gjenopprette og rense miljøet etter en større ulykke.

Beredskapsplanen skal inneholde opplysningene angitt i vedlegg IV.

3. Uten at vedkommende myndigheters plikter berøres, skal medlemsstatene sørge for at de interne beredskapsplanene fastsatt i dette direktiv utarbeides i samråd med personell i virksomheten, og at offentligheten rådspørres om de eksterne beredskapsplanene.

4. Medlemsstatene skal sikre at de interne og eksterne beredskapsplaner gjennomgås, utprøves og om nødvendig vurderes på nytt og ajourføres av de driftsansvarlige og de utpekte myndigheter med egnede mellomrom, som ikke må overstige tre år. I gjennomgåelsen skal det tas hensyn til endringer som er foretatt i de berørte virksomheter eller innenfor de berørte redningstjenester, ny teknisk kunnskap og kunnskap om tiltak som må treffes i tilfelle av større ulykker.

5. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige og om nødvendig vedkommende myndighet utpekt til dette formål iverksetter beredskapsplanene umiddelbart

- dersom det oppstår en større ulykke,

eller

- dersom det oppstår en ukontrollert hendelse av en slik art at den med rimelighet kan forventes å føre til en større ulykke.

6. Vedkommende myndighet kan på grunnlag av opplysninger i sikkerhetsrapporten ved en grunnlagt beslutning bestemme at kravet om å utarbeide en ekstern beredskapsplan i henhold til nr. 1 kan fravikes.

Artikkel 12

Arealplanlegging

1. Medlemsstatene skal i sin arealbrukspolitik og/eller annen relevant politikk sikre at målene for forebygging av større ulykker og begrensning av følgene av slike ulykker tas i betraktning. De skal søke å nå disse målene gjennom kontroll av

- a) plasseringen av nye virksomheter,

- b) endringer av eksisterende virksomheter omfattet av artikkel 10,
- c) nyutvikling som f.eks. transportforbindelser, steder med offentlig ferdsel og boligområder i nærheten av eksisterende virksomheter dersom beliggenheten eller utviklingen kan øke faren for eller virkningene av en større ulykke.

Medlemsstatene skal sikre at det i deres arealbrukspolitikk og/eller annen relevant politikk samt framgangsmåtene for gjennomføring av slik politikk tas hensyn til det langsiktige behovet for å opprettholde egnet avstand mellom virksomheter omfattet av dette direktiv og boligområder, områder med offentlig ferdsel og områder som i kraft av sin natur er særlig sårbare eller interessante, og, for eksisterende virksomheter, behovet for tekniske tilleggstiltak i samsvar med artikkel 5 for å unngå å øke risikoene for mennesker.

2. Medlemsstatene skal sørge for at alle vedkommende myndigheter og planleggingsmyndigheter med ansvar for beslutninger på dette område utarbeider egnede samrådsordninger for å lette gjennomføringen av planene fastlagt i samsvar med nr. 1. Samrådsordningene skal utformes slik at de sikrer at tekniske råd om risikoene forbundet med virksomheten er tilgjengelige når det tas beslutninger.

Artikkel 13

Opplysninger om sikkerhetstiltak

1. Medlemsstatene skal sikre at personer som med sannsynlighet kan bli berørt av en større ulykke, mottar opplysninger om sikkerhetstiltak og hensiktsmessig atferd i tilfelle av en ulykke ved en virksomhet omfattet av artikkel 9.

Opplysningene skal gjennomgås hvert tredje år og om nødvendig ajourføres og formidles på nytt, og i alle tilfeller dersom det foretas endringer som omhandlet i artikkel 10. Opplysningene skal til enhver tid være offentlig tilgjengelige. Formidlingen av opplysninger til offentligheten skal gjentas innen et tidsrom som ikke i noe tilfelle må overstige fem år.

Slike opplysninger skal minst inneholde punktene oppført i vedlegg V.

2. Medlemsstatene skal framlegge for andre medlemsstater som vil kunne bli berørt av en større ulykke med virkninger over grensene med opphav i en virksomhet som omhandlet i artikkel 9, tilstrekkelige opplysninger til at den berørte medlemsstaten kan anvende alle relevante bestemmelser i artikkel 11, 12 og denne artikkel.

3. Dersom vedkommende medlemsstat har fastslått at en virksomhet med beliggenhet nær en annen medlemsstats territorium ikke utgjør en fare for større ulykker utenfor virksomhetens område i henhold til artikkel 11 nr. 6 og derfor ikke er underlagt kravet om utarbeiding av ekstern sikkerhetsrapport i henhold til artikkel 11 nr. 1, skal den underrette den andre medlemsstaten om dette.

4. Medlemsstatene skal sørge for at sikkerhetsrapporten er offentlig tilgjengelig. Den driftsansvarlige kan anmode vedkommende myndighet om ikke å framlegge visse deler av rapporten for offentligheten med henvisning til industri- eller forretningshemmeligheter, personvern, offentlig sikkerhet eller nasjonalt forsvar. I slike tilfeller skal den driftsansvarlige etter godkjenning fra vedkommende myndighet levere myndigheten en endret rapport der disse delene er utelatt, og gjøre den offentlig tilgjengelig.

5. Medlemsstatene skal sikre at offentligheten gis anledning til å ta stilling til følgende saker:

- planlegging av nye virksomheter som omhandlet i artikkel 9,
- endringer av eksisterende virksomheter som omhandlet i artikkel 10 dersom endringene er underlagt kravene til arealplanlegging fastsatt i dette direktiv,
- utbygging omkring eksisterende anlegg.

6. For virksomheter som omfattes av bestemmelsene i artikkel 9, skal medlemsstatene sørge for at listen over farlige stoffer fastsatt i artikkel 9 nr. 2 er offentlig tilgjengelig.

Artikkel 14

Opplysninger som den driftsansvarlige skal framlegge etter en større ulykke

1. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige så snart som praktisk mulig etter en større ulykke ved hjelp av de best egnede midler er forpliktet til å

- a) underrette vedkommende myndighet,
- b) meddele vedkommende myndighet følgende opplysninger så snart de foreligger:
  - omstendighetene ved ulykken,
  - involverte farlige stoffer,
  - de data som foreligger for vurdering av ulykkens virkninger på mennesker og miljø,
- og
- de nødtiltak som er truffet,
- c) underrette vedkommende myndighet om hvilke skritt som skal tas for å
  - dempe virkningene av ulykken på mellomlang og lang sikt,
  - unngå at en slik ulykke oppstår igjen,

- d) ajourføre opplysningene som er framlagt, dersom videre undersøkelser avdekker tilleggselementer som endrer disse opplysningene eller konklusjonene som er trukket på grunnlag av dem.
2. Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndighet å
- a) sikre at de nødtiltak og tiltak på mellomlang og lang sikt som er nødvendige, er truffet,
- b) innsamle de nødvendige opplysninger til en fullstendig analyse av de tekniske, organisatoriske og ledelsesmessige sider av en større ulykke ved hjelp av inspeksjoner, undersøkelser eller andre egnede midler,
- c) treffe egnede tiltak for å sikre at den driftsansvarlige iverksetter alle nødvendige begrensende tiltak,
- d) framlegge tilrådinger for framtidige forebyggende tiltak.

Artikkel 15

Opplysninger som medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen

1. Med henblikk på å forebygge og begrense virkningene av større ulykker skal medlemsstatene underrette Kommisjonen så raskt som praktisk mulig om større ulykker som har funnet sted på deres territorium, og som oppfyller kriteriene angitt i vedlegg VI. De skal framlegge følgende opplysninger:
- a) medlemsstatens navn samt navn og adresse til den myndighet som har ansvar for rapporten,
- b) dato, klokkeslett og sted for den større ulykken, herunder den driftsansvarliges fulle navn og den berørte virksomhetens adresse,
- c) en kortfattet beskrivelse av omstendighetene ved ulykken, herunder involverte farlige stoffer og de umiddelbare virkninger på mennesker og miljø,
- d) en kortfattet beskrivelse av de nødtiltak som er truffet, og de umiddelbare forebyggende tiltak som er nødvendige for å unngå en gjentakelse av ulykken.
2. Så snart opplysningene omhandlet i artikkel 14 er innsamlet, skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om resultatene av sine analyser og tilrådinger ved hjelp av en blankett som utarbeides og ajourføres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 22.

Medlemsstatene skal kunne utsette framleggingen av disse opplysningene bare i den utstrekning det er nødvendig for gjennomføringen av rettssaker der forløpet kan påvirkes av framleggingen.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om navn og adresse på ethvert organ som kan ha relevante opplysninger om større ulykker, og som kan gi råd til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater som skal inngripe i tilfelle av en større ulykke.

Artikkel 16

Vedkommende myndighet

Uten at dette berører den driftsansvarliges forpliktelser, skal medlemsstatene opprette eller utpeke den vedkommende myndighet eller de vedkommende myndigheter som har ansvaret for å utføre pliktene fastsatt i dette direktiv, og om nødvendig organer som skal bistå vedkommende myndighet eller myndigheter på det tekniske plan.

Artikkel 17

Driftsforbud

1. Medlemsstatene skal forby drift eller idriftsetting av alle virksomheter, anlegg eller lagringssteder eller deler av disse dersom tiltakene som den driftsansvarlige har truffet til forebygging og begrensnings av større ulykker, er åpenbart utilstrekkelige.

Medlemsstatene kan forby drift eller idriftsetting av alle virksomheter, anlegg eller lagringssteder eller deler av disse dersom den driftsansvarlige innen den fastsatte frist ikke har framlagt meldingen, rapportene eller andre opplysninger som kreves i henhold til dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal sikre at den driftsansvarlige kan anke et forbud meldt av vedkommende myndighet i henhold til nr. 1 til et relevant organ fastsatt i henhold til nasjonal lovgivning og nasjonale regler.

Artikkel 18

Inspeksjon

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter gjennomfører inspeksjoner eller andre kontrolltiltak som er egnet for den aktuelle type virksomhet. Disse inspeksjonene eller kontrollene skal gjennomføres uavhengig av om sikkerhetsrapport eller andre rapporter er mottatt. Slike inspeksjoner eller andre kontrolltiltak skal være tilstrekkelig omfattende til å muliggjøre en planlagt og systematisk undersøkelse av de systemer som er i bruk i virksomheten, enten de er av teknisk, organisatorisk eller ledelsesmessig art, særlig med henblikk på å sikre

- at den driftsansvarlige kan godtgjøre at han/hun har truffet egnede tiltak med hensyn til de ulike aktiviteter ved virksomheten for å forebygge større ulykker,
- at den driftsansvarlige kan godtgjøre at han/hun har truffet egnede tiltak for å begrense virkningene av større ulykker på og utenfor virksomhetens område,

— at dataene og opplysningene oppgitt i sikkerhetsrapporten eller andre framlagte rapporter gir et nøyaktig bilde av forholdene ved virksomheten,

— at opplysningene fastsatt i artikkel 13 nr. 1 er gjort offentlig tilgjengelige.

2. Inspeksjonsordningen fastsatt i nr. 1 skal oppfylle følgende krav:

- a) det skal finnes et inspeksjonsprogram for alle virksomheter. Med mindre vedkommende myndighet har opprettet et inspeksjonsprogram på grunnlag av en systematisk vurdering av farene for større ulykker i den aktuelle virksomhet, skal programmet omfatte minst én inspeksjon på stedet utført av vedkommende myndighet hver tolvte måned for alle virksomheter omfattet av artikkel 9,
- b) etter hver enkelt inspeksjon skal vedkommende myndighet utarbeide en rapport,
- c) hver enkelt inspeksjon utført av vedkommende myndighet skal om nødvendig følges opp i samarbeid med virksomhetens ledelse innen en rimelig frist etter inspeksjonen.

3. Vedkommende myndighet kan kreve at den driftsansvarlige skal framlegge enhver tilleggsopplysning som er nødvendig for at myndigheten fullt ut kan vurdere muligheten for en større ulykke og bestemme omfanget av en mulig økt sannsynlighet for og/eller alvorligere følger av større ulykker, for å utarbeide en ekstern beredskapsplan og for å ta hensyn til stoffer som på grunn av sin fysiske tilstand, særskilte forhold eller plassering krever særlig oppmerksomhet.

Artikkel 19

Informasjonsutveksling og informasjonssystem

1. Medlemsstatene og Kommisjonen skal utveksle opplysninger om oppnådde erfaringer med hensyn til forebygging av større ulykker og begrensning av deres virkninger. Disse opplysningene skal særlig omhandle virkemåten til tiltakene fastsatt i dette direktiv.

2. Kommisjonen skal opprette og stille til rådighet for medlemsstatene et register og et informasjonssystem som særlig skal inneholde utførlige opplysninger om større ulykker som har inntruffet på medlemsstatenes territorium, med henblikk på

- a) rask spredning til alle vedkommende myndigheter av opplysningene framlagt av medlemsstatene i henhold til artikkel 15 nr. 1,
- b) formidling til vedkommende myndigheter av analyser av årsakene til større ulykker og de erfaringer som er gjort på grunnlag av dem,

c) formidling til vedkommende myndigheter av opplysninger om forebyggende tiltak som er truffet,

d) formidling av opplysninger om organisasjoner som kan gi råd eller relevante opplysninger om inntrufne større ulykker samt om forebygging og begrensning av slike ulykker.

Registeret og informasjonssystemet skal minst inneholde:

- a) opplysningene framlagt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 15 nr. 1,
- b) en analyse av årsakene til ulykkene,
- c) de erfaringer som er gjort på grunnlag av ulykkene,
- d) nødvendige forebyggende tiltak for å forhindre nye ulykker.

3. Med forbehold for artikkel 20 skal det være fri adgang til registeret og informasjonssystemet for medlemsstatenes departementer, industri- eller bransjeorganisasjoner, fagforeninger, ikke-statlige organisasjoner som arbeider med miljøvern, og andre, internasjonale organisasjoner eller forskningsinstitusjoner som arbeider på dette området.

4. Medlemsstatene skal etter framgangsmåten fastsatt i rådsdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 om standardisering og rasjonalisering med hensyn til rapporter om gjennomføring av enkelte miljødirektiver⁽¹⁾ framlegge for Kommisjonen en rapport hvert tredje år for virksomheter omfattet av artikkel 6 og 9. Kommisjonen skal offentliggjøre et sammendrag av disse opplysningene hvert tredje år.

Artikkel 20

Fortrolighet

1. Medlemsstatene skal av hensyn til offentligheten påse at vedkommende myndigheter er forpliktet til å gjøre opplysninger mottatt i henhold til dette direktiv tilgjengelige for enhver fysisk eller juridisk person som anmoder om det.

Opplysninger mottatt av vedkommende myndigheter eller Kommisjonen kan, dersom nasjonale bestemmelser krever det, behandles fortrolig, såfremt de berører

- vedkommende myndigheters og Kommisjonens fortrolige drøftinger,
- fortrolighet i internasjonale forbindelser og nasjonalt forsvar,
- offentlig sikkerhet,
- fortrolige forundersøkelser eller pågående rettssaker,
- forretningshemmeligheter, herunder immaterialrettigheter,

(¹) EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48.

- persondata og/eller dokumenter med personopplysninger,
  - opplysninger framskaffet av tredjemann dersom vedkommende anmoder om at de skal holdes fortrolige.
2. Dette direktiv skal ikke være til hinder for at en medlemsstat kan inngå avtaler med tredjestater om utveksling av opplysninger som den råder over på internt plan.

Artikkel 21

Komiteens mandat

De nødvendige tiltak for å tilpasse kriteriene nevnt i artikkel 9 nr. 6 bokstav b) og vedlegg II-VI til den tekniske utvikling og utarbeide rapporteringsblanketten nevnt i artikkel 15 nr. 2 skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 22.

Artikkel 22

Komité

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme. Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 23

Oppheving av direktiv 82/501/EØF

1. Direktiv 82/501/EØF oppheves 24 måneder etter ikrafttredelsen av dette direktiv.
2. Meldinger, beredskapsplaner og opplysninger til offentligheten framlagt eller utarbeidet i henhold til direktiv 82/501/EØF får fortsatt anvendelse inntil de erstattes i henhold til de tilsvarende bestemmelser i dette direktiv.

Artikkel 24

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest 24 måneder etter direktivets ikrafttredelse. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 25

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1996.

For Rådet

B. HOWLIN

Formann

Liste over vedlegg

	Side
<i>Vedlegg I</i> — Direktivets anvendelse	95
<i>Vedlegg II</i> — Minstekrav til data og opplysninger som skal tas i betraktning i sikkerhetsrapporten omhandlet i artikkel 9	100
<i>Vedlegg III</i> — Prinsippene omhandlet i artikkel 7 og opplysningene omhandlet i artikkel 9 om virksomhetens styringssystem og organisering med henblikk på forebygging av større ulykker	102
<i>Vedlegg IV</i> — Data og opplysninger som skal inngå i beredskapsplanene omhandlet i artikkel 11	103
<i>Vedlegg V</i> — Opplysninger som skal meddeles offentligheten i henhold til artikkel 13 nr. 1	104
<i>Vedlegg VI</i> — Kriterier for underretning av Kommisjonen om ulykker, som fastsatt i artikkel 15 nr. 1	105

VEDLEGG I

DIREKTIVETS ANVENDELSE

INNLEDNING

1. Dette vedlegg omhandler forekomst av farlige stoffer i virksomheter som definert i artikkel 3 i dette direktiv, og fastsetter anvendelsen av direktivets artikler.
2. Blandinger og preparater skal behandles på samme måte som rene stoffer forutsatt at de er innenfor konsentrasjonsgrensene fastsatt i henhold til deres egenskaper i de relevante direktiver oppført i del 2 note 1 i dette vedlegg eller deres siste tilpasning til den tekniske utvikling, med mindre den prosentvise sammensetning eller andre beskrivelser er særskilt oppgitt.
3. Mengdegrensene oppført nedenfor skal forstås som mengdegrensener per virksomhet.
4. Mengdene som skal tas i betraktning ved anvendelsen av de relevante artikler, er de maksimumsmengder som forekommer eller kan forekomme på et hvilket som helst tidspunkt. Farlige stoffer som forekommer i en virksomhet bare i mengder tilsvarende eller mindre enn 2 % av den relevante mengdegrense, skal ikke tas i betraktning ved beregningen av samlet tilstedeværende mengde dersom de er plassert på en slik måte innenfor virksomheten at de ikke kan utløse en større ulykke andre steder på virksomhetens område.
5. Reglene anført i del 2 note 4 om tilsetning av farlige stoffer eller grupper av farlige stoffer får anvendelse der de har relevans.

DEL 1

Spesifiserte stoffer

Dersom et stoff eller en stoffgruppe oppført i del 1 også faller innenfor en gruppe i del 2, skal mengdegrensen anført i del 1 brukes.

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige stoffer	Mengdegrense (tonn) for anvendelsen av	
	artikkel 6 og 7	artikkel 9
Ammoniumnitrat	350	2 500
Ammoniumnitrat	1 250	5 000
Arsenpentoksid, arsensyre (V) og/eller dens salter	1	2
Arsentrioksid, arsensyrling (III) og/eller dens salter		0,1
Brom	20	100
Klor	10	25
Nikkelforbindelser i pulverform som kan innåndes (nikkelmonoksid, nikkeldioksid, nikkelsulfid, trinikkeldisulfid, dinikkeltrioksid)		1
Etlyenimin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehyd (konsentrasjon $\geq$ 90 %)	5	50
Hydrogen	5	50
Hydrogenklorid (flytende gass)	25	250
Blyalkyler	5	50

Ekstremt brannfarlige flytende gasser (herunder LPG) og naturgass	50	200
Acetylen	5	50
Etylenoksid	5	50
Propylenoksid	5	50
Metanol	500	5 000
4,4'-metylenbis (2-kloranilin) og/eller dets salter i pulverform		0,01
Metylisocyanat		0,15
Oksygen	200	2 000
Tolyendiisocyanat	10	100
Karbyldiklorid (fosgen)	0,3	0,75
Arsentrihydrid (arsin)	0,2	1
Fosfortrihydrid (fosfin)	0,2	1
Svoveldiklorid	1	1
Svoveltrioksid	15	75
Polyklordibenzofuran og polyklordibenzodioksin (herunder TCDD), beregnet i TCDD-ekvivalenter		0,001
Følgende KREFTFRAMKALLENDE STOFFER:		
4-aminobifenyl og/eller dets salter, benzidin og/eller dets salter, diklormetyler, klormetylmetyler, dimetylkarbamylklorid, dimetylnitrosamin, heksametylfosforsyretriamid, 2-naftylamin og/eller dets salter og 1,3-propansulton-4-nitrodifenyl	0,001	0,001
Bilbensin og andre bensiner	5 000	50 000

NOTER

1. *Ammoniumnitrat (350/2 500)*

Dette gjelder ammoniumnitrat og blandinger av ammoniumnitrat (som ikke er nevnt i note 2) der innholdet av nitrogen fra ammoniumnitrat utgjør mer enn 28 vektprosent, og vannholdige ammoniumnitratløsninger der konsentrasjonen av ammoniumnitrat utgjør mer enn 90 vektprosent.

2. *Ammoniumnitrat (1 250/5 000)*

Dette gjelder ren ammoniumnitratgjødsel som oppfyller direktiv 80/876/EØF, og sammensatt gjødsel der innholdet av nitrogen fra ammoniumnitrat utgjør mer enn 28 vektprosent (sammensatt gjødsel inneholder ammoniumnitrat blandet med fosfat og/eller kalium).

3. *Polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioxiner*

Mengdene av polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioxiner beregnes ved hjelp av følgende vekt faktorer:

International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8,PeDD	0,5	2,3,4,7,8,PeCDF	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDD	} 0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,4,7,8-HxCDF	} 0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8,-HpCDD	0,01	1,2,3,6,7,8-HxCDF	
OCDD	} 0,001	2,3,4,6,7,8-HxCDF	
			1,2,3,4,6,7,8-HpCDF
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, HP = hepta, O = octa)

DEL 2

Kategorier av stoffer og preparater som ikke er uttrykkelig anført i del 1

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Kategorier av farlige stoffer klassifisert som:	Mengdegrense (tonn) farlig stoff som definert for i artikkel 3 nr. 4, for anvendelsen av	
	artikkel 6 og 7	artikkel 9
1. MEGET GIFTIG	5	20
2. GIFTIG	50	200
3. OKSIDERENDE	50	200
4. EKSPLOSIVT (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 2 bokstav a))	50	200
5. EKSPLOSIVT (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 2 bokstav b))	10	50
6. BRANNFARLIG (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 3 bokstav a))	5 000	50 000
7 a. MEGET BRANNFARLIG (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 3 bokstav b))	50	200
7 b. MEGET BRANNFARLIG (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 3 bokstav b) nr. 2)	5 000	50 000
8. EKSTREMT BRANNFARLIG (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 3 bokstav c))	10	50
9. MILJØFARLIG i kombinasjon med risikoseksetningene:		
i) R 50: «Meget giftig for vannlevende organismer»	200	500
ii) R 51: «Giftig for vannlevende organismer» og R 53: «Kan forårsake uønskede langtidsvirkninger i vannmiljøet»	500	2 000
10. ENHVER KLASSIFISERING som ikke dekkes av de ovennevnte, i kombinasjon med følgende risikoseksetninger:		
i) R 14: «Reagerer voldsomt med vann» (herunder R 14/15)	100	500
ii) R 29: «Ved kontakt med vann utvikles giftig gass»	50	200

NOTER

1. Stoffene og preparatene er klassifisert i henhold til følgende direktiver (med senere endringer) og deres seneste tilpasning til den tekniske utvikling:

- rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽¹⁾,
- rådsdirektiv 88/379/EØF av 7. juni 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige preparater⁽²⁾.
- rådsdirektiv 78/631/EØF av 26. juni 1978 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om klassifisering, emballering og merking av farlige preparater (plantevernmidler)⁽³⁾,

For stoffer og preparater som ikke er klassifisert som farlige i henhold til direktivene nevnt ovenfor, men som likevel forekommer eller kan forekomme i en virksomhet, og som ved de forhold som hersker ved virksomheten har eller kan ha tilsvarende egenskaper med hensyn til faren for å forårsake større ulykker, skal framgangsmåtene for foreløpig klassifisering følges i samsvar med den relevante artikkel i det aktuelle direktiv.

For stoffer og preparater med egenskaper som innebærer klassifisering i mer enn én kategori, skal de laveste grensene gjelde for formålene i dette direktiv.

For formålene i dette direktiv skal det utarbeides en liste med opplysninger om stoffer og preparater, ajourført og godkjent etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 22.

2. Med «eksplosjonsfarlig» menes:
- a) i) et stoff eller preparat som er årsak til eksplosjonsrisiko ved støt, gnidning, ild eller andre antennelseskilder (risikosetning R 2),
  - ii) et pyroteknisk stoff som er et stoff (eller en blanding av stoffer) beregnet på å avgi varme, lys, lyd, gass eller røyk eller en kombinasjon av disse virkningene gjennom ikke-detonerende selv bærende eksoterme kjemiske reaksjoner, eller
  - iii) en gjenstand som inneholder et eksplosjonsfarlig stoff eller preparat eller et pyroteknisk stoff,
- b) et stoff eller et preparat som er meget eksplosjonsfarlig ved støt, gnidning, ild eller andre antennelseskilder (risikosetning R 3).
3. Med «brannfarlig», «meget brannfarlig» og «ekstremt brannfarlig» (kategori 6, 7 og 8) menes:
- a) brannfarlige væsker:

stoffer og preparater som har et flammepunkt mellom 21°C og 55°C (risikosetning R 10) og bidrar til forbrenningen,
  - b) meget brannfarlige væsker:

1) - stoffer og preparater som i kontakt med luft ved normal romtemperatur og uten energitilførsel, kan utvikle varme og deretter antennes (risikosetning R 17),

- stoffer som har et flammepunkt på under 55°C og som forblir flytende under trykk, dersom det ved særskilte prosessforhold som f.eks. høyt trykk og høy temperatur kan oppstå fare for større ulykker,

⁽¹⁾ EFT nr. 196 av 16.8.1967, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 93/105/EF (EFT nr. L 294 av 30.11.1993, s. 21).

⁽²⁾ EFT nr. L 187 av 16.7.1988, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. L 206 av 29.7.1978, s. 13. Direktivet sist endret ved direktiv 92/32/EØF (EFT nr. L 154 av 5.6.1992, s. 1).

- 2) stoffer og preparater som har et flammepunkt på under 21 °C og som ikke er ekstremt brannfarlige (risikosegning R 11 annet strekpunkt)
- c) ekstremt brannfarlige gasser og væsker:
  - 1) stoffer og preparater i flytende form som har et flammepunkt lavere enn 0 °C og et kokepunkt (ved kokepunktsonråder gjelder startkokepunktet) lavere enn eller lik 35 °C ved normalt trykk (risikosegning R 12 første strekpunkt), og
  - 2) stoffer og preparater i gassform som er brannfarlige i kontakt med luft ved normal temperatur og normalt trykk (risikosegning R 12 annet strekpunkt) uansett om de oppbevares i gassform eller flytende form under trykk, unntatt ekstremt brannfarlige gasser i flytende form (herunder LPG) og naturgass som omhandlet i del 1, og
  - 3) stoffer og preparater i flytende form som oppbevares ved en temperatur over sitt kokepunkt.
4. Addisjonen av farlige stoffer til bestemmelse av hvilken mengde som forekommer i en virksomhet, skal utføres etter følgende formel:

Dersom summen

$$q_1/Q + q_2/Q + q_3/Q + q_4/Q + \dots > 1,$$

der q_x = tilstedeværende mengde av farlige stoffer eller kategori av farlige stoffer x under del 1 eller 2 i dette vedlegg,

Q = den relevante mengdegrense fra del 1 eller 2,

omfattes virksomheten av bestemmelsene i dette direktiv.

Denne formelen får anvendelse på følgende forhold:

- a) for stoffer og preparater under del 1 i mengder som ikke er mindre enn deres respektive mengdegrense og som forekommer sammen med stoffer som tilhører samme kategori i del 2, og for addisjonen av stoffer og preparater som tilhører samme kategori i del 2,
- b) for addisjon av kategori 1, 2 og 9 som forekommer i en virksomhet til samme tid,
- c) for addisjon av kategori 3, 4, 5, 6, 7 a, 7 b og 8 som forekommer i en virksomhet til samme tid.

VEDLEGG II**MINSTEKRAV TIL DATA OG OPPLYSNINGER SOM SKAL TAS I BETRAKTNING I
SIKKERHETSRAPPORTEN OMHANDLET I ARTIKKEL 9****I. Opplysninger om virksomhetens styringssystem og organisering med sikte på forebygging av større ulykker**

Disse opplysningene skal inneholde punktene oppført i vedlegg III.

II. Redegjørelse for virksomhetens miljø

- A. Beskrivelse av virksomhetens beliggenhet og omgivelser, herunder geografisk beliggenhet, de meteorologiske, geologiske og hydrografiske data og eventuelt virksomhetens forhistorie.
- B. Identifikasjon av anlegg og andre aktiviteter i virksomheten som kan utgjøre en fare for større ulykker.
- C. Beskrivelse av de områder som antas å kunne bli berørt av en større ulykke.

III. Beskrivelse av anlegget

- A. Beskrivelse av de viktigste aktiviteter og produksjonsformer i de delene av virksomheten som sett ut fra et sikkerhetssynspunkt er viktige, av kilder til farer for større ulykker samt av de forhold som en slik ulykke ville kunne oppstå under, fulgt av en beskrivelse av de foreslåtte forebyggende tiltak.
- B. Beskrivelse av prosessene, særlig driftsmetodene.
- C. Beskrivelse av de farlige stoffene:
  - 1) liste over de farlige stoffene sammen med:
    - identifikasjon av de farlige stoffene: kjemisk navn, CAS-nummer, navn i IUCPA-nomenklaturen,
    - den største mengde av det stoff eller de stoffer som forekommer eller kan forekomme,
  - 2) fysiske, kjemiske og toksikologiske egenskaper samt angivelse av såvel umiddelbare som senere virkninger for mennesker og miljø,
  - 3) fysisk eller kjemisk atferd ved normale bruksforhold eller forutsigelige ulykkesforhold.

IV. Identifikasjon og analyse av farene for ulykke og forebyggingstiltak

- A. Detaljert beskrivelse av mulige scenarier ved større ulykke og sannsynligheten for at de kan oppstå eller hvilke forhold de oppstår under, herunder en oversikt over de hendelser som kan bidra til å utløse slike scenarier, enten det skyldes interne eller eksterne forhold.
- B. Vurdering av omfanget og alvorlighetsgraden av identifiserte større ulykkers virkninger.
- C. Beskrivelse av tekniske parametere og utstyr installert i anlegget med henblikk på sikkerheten.

- V. **Verne- og nødtiltak med henblikk på å begrense virkningene av en ulykke**
- A. Beskrivelse av utstyret som er plassert i anlegget for å begrense virkningene av større ulykker.
  - B. Utløsning av alarmer og gjennomføring av nødtiltak.
  - C. Beskrivelse av interne og eksterne ressursr som kan mobiliseres.
  - D. Sammenfatning av de elementer beskrevet i avsnitt A, B, og C som er nødvendige for å utarbeide den interne beredsskapsplanen fastsatt i artikkel 11.

VEDLEGG III

PRINSIPPENE OMHANDLET I ARTIKKEL 7 OG OPPLYSNINGENE OMHANDLET I ARTIKKEL 9 OM VIRKSOMHETENS STYRINGSSYSTEM OG ORGANISERING MED HENBLIKK PÅ FOREBYGGING AV STØRRE ULYKKER

Ved gjennomføring av den driftsansvarliges plan for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystem skal det tas hensyn til følgende elementer. Kravene i dokumentet nevnt i artikkel 7 bør stå i forhold til de farer for større ulykker som virksomheten framviser.

- a) Planen for forebygging av større ulykker skal utarbeides skriftlig og inneholde den driftsansvarliges generelle mål og handlingsprinsipper med hensyn til kontrollen med faren for større ulykker.
- b) Sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte den delen av det generelle styringssystem som omfatter organisasjonsstruktur, ansvarsområder, praksis, framgangsmåter og ressurser til fastlegging og gjennomføring av planen for forebygging av større ulykker.
- c) Følgende punkter skal berøres av sikkerhetsstyringssystemet:
  - i) Organisasjon og personale: oppgaver og ansvarsområder for det personalet som skal forebygge større ulykker på alle nivåer i organisasjonen. Identifikasjon av dette personalets opplæringsbehov og gjennomføring av den nødvendige opplæring. Personalets og eventuelt underleverandørers deltakelse.
  - ii) Identifikasjon og vurdering av større farer: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for systematisk identifikasjon av farer for større ulykker ved normal eller unormal drift samt vurdering av deres sannsynlighet og alvorlighetsgrad.
  - iii) Driftskontroll: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter og instruksjoner for sikker drift, herunder vedlikehold, av anlegg, prosesser og utstyr samt sikkerhet ved midlertidig driftsstans.
  - iv) Styring av endringer: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for planlegging av endringer av eksisterende anlegg eller utforming av nye anlegg, prosesser eller lagringssteder.
  - v) Beredskapsplanlegging: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for identifikasjon av forutsigelige nødsituasjoner gjennom systematisk analyse samt utarbeiding, prøving og revisjon av beredskapsplaner for å kunne møte slike nødsituasjoner.
  - vi) Overvåking av virkeevne: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåten for løpende evaluering av samsvar med målsetningene oppstilt i den driftsansvarliges plan for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystem, og innføring av ordninger for undersøkelse og oppretting ved manglende samsvar. Framgangsmåtene skal omfatte den driftsansvarliges ordning for rapportering av større ulykker eller nestenulykker, særlig dersom det gjelder sviktende vernetiltak, samt undersøkelse og oppfølging av slike tiltak på grunnlag av oppnådde erfaringer.
  - vii) Kontroll og analyse: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for regelmessig og systematisk vurdering av planen for forebygging av større ulykker og effektiviteten og egnetheten til sikkerhetsstyringssystemet; en dokumentert analyse av resultatene av den eksisterende planen og sikkerhetsstyringssystemet samt ajourføringen av systemet foretatt av virksomhetens ledelse.

VEDLEGG IV**DATA OG OPPLYSNINGER SOM SKAL INNGÅ I BEREDSKAPSPLANENE
OMHANDLET I ARTIKKEL 11****1. Interne beredskapsplaner**

- a) Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har fullmakt til å iverksette beredskapsrutinene, samt på den person som har ansvaret for og samordner den ulykkesbegrensende innsatsen ved virksomheten.
- b) Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har ansvaret for forbindelsen med myndigheten med ansvaret for den eksterne beredskapsplanen.
- c) For forutsigelige situasjoner eller hendelser som vil kunne være utslagsgivende for en større ulykke: en beskrivelse av de tiltak som skal treffes for å få kontroll over de aktuelle situasjoner eller hendelser og begrense deres virkninger, herunder en beskrivelse av sikkerhetsstyr og tilgjengelige ressurser.
- d) Tiltak til begrensnig av farene for personer som befinner seg på området, herunder hvordan varslinger gis, og angivelse av hvordan personer skal forholde seg i tilfelle varsling.
- e) Ordninger for rask melding til myndigheten med ansvar for å igangsette den eksterne beredskapsplanen, angivelse av hvilke opplysninger som bør tas med i en første melding, og ordninger for formidling av mer detaljerte opplysninger etter hvert som de foreligger.
- f) Ordninger for opplæring av personalet i de oppgaver de forventes å utføre, samt en eventuell samordning av dette med eksterne redningstjenester.
- g) Ordninger til støtte for ekstern ulykkesbegrensning.

2. Eksterne beredskapsplaner

- a) Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har fullmakt til å iverksette beredskapsrutinene, samt på de personer som har ansvaret for og samordner den ulykkesbegrensende innsatsen utenfor virksomheten.
- b) Ordninger for tidlig mottak av varslinger om hendelser samt rutiner for utløsning av alarm og anrop om hjelp.
- c) Tiltak til samordning av de ressurser som er nødvendige for å gjennomføre den eksterne beredskapsplanen.
- d) Ordninger til støtte for intern ulykkesbegrensning.
- e) Ordninger for ekstern ulykkesbegrensning
- f) Ordninger for å gi offentligheten særskilte opplysninger om ulykken og om hvordan den bør forholde seg.
- g) Ordninger for formidling av opplysninger til andre medlemsstaters beredskapstjenester i tilfelle av en større ulykke med mulige virkninger over landegrensene.

VEDLEGG V**OPPLYSNINGER SOM SKAL MEDDELES OFFENTLIGHETEN I HENHOLD TIL
ARTIKKEL 13 NR. 1**

1. Den driftsansvarliges navn og virksomhetens adresse.
2. Identifikasjon av den person som gir opplysningene, ved angivelse av stilling.
3. Bekreftelse av at virksomheten er omfattet av regler og/eller forskrifter som gjennomfører dette direktiv, og at meldingen nevnt i artikkel 6 nr. 3 og sikkerhetsrapporten nevnt i artikkel 9 nr. 1 er framlagt for vedkommende myndighet.
4. En enkel redegjørelse for de aktiviteter som finner sted i virksomheten.
5. De vanlige navn på eller, for de farlige stoffene omfattet av del 2 i vedlegg I, fellesnavnene eller den allmenne fareklassifisering for de stoffer og preparater som forekommer i virksomheten og vil kunne føre til en større ulykke, med angivelse av deres viktigste farlige egenskaper.
6. Generelle opplysninger om arten fare for større ulykker, herunder deres mulige virkninger for mennesker og miljø.
7. Fyllestgjørende opplysninger om hvordan den berørte befolkning vil bli varslet og holdt underrettet i tilfelle av en ulykke.
8. Fyllestgjørende opplysninger om hvilke tiltak den berørte befolkning bør treffe i tilfelle av en ulykke, og om hvordan den bør forholde seg.
9. Bekreftelse av at den driftsansvarlige har plikt til å treffe egnede tiltak på virksomhetens område, herunder stå i kontakt med redningstjenester, med sikte på å bekjempe ulykker og redusere virkningene av dem mest mulig.
10. En henvisning til den eksterne beredskapsplanen som er utarbeidet for å møte enhver virkning av ulykken utenfor området. Den berørte befolkning bør i denne forbindelse oppfordres til å etterkomme alle instruksjoner og henstillinger fra redningstjenestene i tilfelle av en ulykke.
11. Nærmere angivelse av hvor ytterligere opplysninger kan innhentes, med forbehold for krav om taushetsplikt fastsatt i nasjonal lovgivning.

VEDLEGG VI

KRITERIER FOR UNDERRETNING AV KOMMISJONEN OM ULYKKER, SOM FASTSATT I ARTIKKEL 15 NR. 1

- I. Kommisjonen skal underrettes om enhver ulykke som omfattes av nr. 1, eller som har minst en av virkningene beskrevet i nr. 2, 3, 4 og 5.

1. **Stoffer**

Enhver brann eller eksplosjon eller et utilsiktet utslipp av farlige stoffer i en mengde som tilsvarer minst 5 % av mengdegrensen oppført i kolonne 3 i vedlegg I.

2. **Skader på personer og eiendom**

En ulykke som direkte skyldes et farlig stoff med en av de følgende konsekvenser:

- et dødsfall,
- seks skadede personer innenfor virksomheten med sykehusopphold på minst 24 timer,
- en skadet person utenfor virksomheten med sykehusopphold på minst 24 timer,
- bolig(er) utenfor virksomheten som er skadet og ubeboelig(e) som følge av ulykken,
- evakuering av eller portforbud for personer i mer enn to timer (personer x timer): verdi minst 500,
- avbrudd i forsyningen av drikkevann, elektrisitet, gass eller telefon i mer enn to timer (personer x timer): verdi minst 1 000.

3. **Umiddelbare miljøskader**

- *Permanente eller langvarige skader på habitater på landjorden*
  - minst 0,5 hektar av et habitat som er viktig ut fra et miljø- eller bevaringssynspunkt og som er vernet i henhold til lovgivning,
  - minst 10 hektar av et mer utstrakt habitat, herunder landbruksområder.
- *Betydelige eller langvarige skader på habitater i overflatevann eller hav(*)*
  - minst 10 km av en elv, kanal eller bekk,
  - minst 1 hektar av en innsjø eller dam,
  - minst 2 hektar av et delta,
  - minst 2 hektar av en kystsone eller åpent hav.
- *Betydelige skader på vannførende sjikt eller grunnvann(*)*
  - Minst 1 hektar

(*) Ved vurdering av skade kan det eventuelt vises til direktiv 75/440/EØF, 76/464/EØF og de direktiver som er vedtatt med henblikk på anvendelse på visse stoffer, nemlig 76/160/EØF, 78/659/EØF og 79/923/EØF, eller konsentrasjonsgraden LC 50 for arter som er representative for det berørte miljøet som definert i direktiv 92/32/EØF for kriteriet «miljøfarlig».

4. Materielle skader

- materielle skader innen virksomheten: minst 2 millioner ECU,
- materielle skader utenfor virksomheten: minst 0,5 millioner ECU.

5. Skader over landegrensene

Enhver ulykke i direkte tilknytning til et farlig stoff som er opphav til virkninger utenfor den aktuelle medlemsstats territorium.

- II. Ulykker og «nestenulykker» som medlemsstatene anser for å være av særskilt teknisk interesse med henblikk på forebygging av større ulykker og begrensnig av deres følger, og som ikke oppfyller de mengdemessige kriteriene ovenfor, bør meddeles Kommisjonen.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/15****nr. 98/97
av 12. desember 1997****om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige
områder utenfor de fire friheter****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 73/97 av 26. september 1997⁽¹⁾.

Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til også å omfatte EØS-relevante deler av Fellesskapets støtte til telematisk datautveksling mellom administrasjoner i Fellesskapet (IDA) (rådsavgjørd 95/468/EF)⁽²⁾.

Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 1997 -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens protokoll 31 skal ny artikkel 17 lyde:

“Artikkel 17

Telematisk datautveksling mellom administrasjoner (IDA)

1. EFTA-statene skal fra 1. januar 1997 og i samsvar med arbeidsprogrammet i tillegg 3 til denne protokoll delta i prosjektene og tiltakene knyttet til fellesskapsprogrammet nevnt i nr. 4.

2. EFTA-statene skal bidra finansielt til programmet nevnt i nr. 4 i samsvar med avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a).
3. EFTA-statene skal, fra den dag samarbeidet om programmet nevnt i nr. 4 innledes, delta fullt ut i de EØS-relevante deler av Komiteen for telematikk i administrasjoner (TAC) som bistår EF-kommisjonen i gjennomføringen, forvaltningen og utviklingen av programmet, med hensyn til de deler av programmet som er relevante for EØS.
4. Følgende fellesskapsrettsakt er gjenstand for denne artikkel:
  - **395 D 0468:** Rådsavgjørd 95/468/EF av 6. november 1995 om fellesskapsstøtte til telematisk datautveksling mellom administrasjoner i Fellesskapet (IDA) (EFT nr. L 269 av 11.11.1995, s. 23).”

Artikkel 2

Teksten i vedlegget til denne beslutning skal tilføyes til protokoll 31 som tillegg 3.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 13. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1 innen seks måneder etter denne beslutnings vedtaksdato. Den får anvendelse fra 1. januar 1997.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 12. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 av 9.7.1998, s. 6, s. 39 og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 9.7.1998, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. L 269 av 11.11.1995, s. 23.

VEDLEGG**til EØS-komiteens beslutning nr. 98/97****“TILLEGG 3 TIL PROTOKOLL 31****Telematisk datautveksling mellom administrasjoner (IDA)
Arbeidsprogram**

EFTA-statene skal delta bare i følgende prosjekter og tiltak innenfor rammen av artikkel 2 i rådsavgjørd 95/468/EF av 6. november 1995 om fellesskapsstøtte til telematisk datautveksling mellom administrasjoner i Fellesskapet (IDA):

- praktisk innføring av elektronisk post basert på X.400
- horisontale tiltak - arkitektur, generiske tjenester, TESTA
- horisontale tiltak - samtrafikkvegne mellom nasjonale telematikkssystemer
- horisontale tiltak - generiske tjenester - overvåking av markedstilbud
- horisontale tiltak - samtrafikkvegne for informasjonsinnhold
- horisontale tiltak - juridiske og sikkerhetsmessige spørsmål
- tiltak for å fremme og øke kunnskapen om IDA
- horisontale tiltak - kvalitetskontroll og prosjektstøtte
- TESS (Telematics for Social Security) - telematikk på trygdeområdet = SOSENET (Social Security Network) - nett på trygdeområdet
- EURES (EUROpean Employment Services) - europeisk arbeidsformidlingstjeneste:

Liechtensteins eventuelle deltakelse skal vurderes ved utgangen av 1997, med forbehold for utfallet av vurderingen foretatt i fellesskap i samsvar med avtalens protokoll 15 artikkel 9.

- EUPHIN (European Union Public Health Information Network) - Den europeiske unions informasjonsnett på området folkehelse
- ANIMO (Animal Movement) - forflytning av dyr

Norge og Island skal delta fra den dato EØS-komiteens beslutning om å innlemme de relevante fellesskapsrettsakter i EØS-avtalen trer i kraft. Liechtensteins eventuelle deltakelse skal vurderes ved utgangen av 1998.

- PHYSAN - felles sortliste
- PHYSAN - Europhyt:

EFTA-statene skal delta fra den dato EØS-komiteens beslutning om å innlemme de relevante fellesskapsrettsakter i EØS-avtalen trer i kraft.

- SHIFT (System to assist the Health Controls of Imports of items at Frontier Inspections posts from Third countries) - system til støtte for hygienekontroll utført ved grensekontrollstasjoner ved import fra tredjestater:

Norge og Island skal delta fra den dato EØS-komiteens beslutning om å innlemme de relevante fellesskapsrettsakter i EØS-avtalen trer i kraft.

Liechtensteins eventuelle deltakelse skal vurderes ved utgangen av 1998.

- ITCG (Illegal Traffic of Cultural Goods) - ulovlig handel med kulturgjenstander
- SIMAP (Information System for Public Procurement) - informasjonssystem for offentlige innkjøp
- TARIC (Integrated Tariff of the Community) - Fellesskapets integrerte tolltariff
- EBTI (European Binding Tariff Info) - bindende europeiske tariffingsopplysninger
- TRANSIT - Fellesskapet/felles for medlemsstatene
- CCN/CSI - felles kommunikasjonsnett
- EIONET - nett for Det europeiske miljøvernbyrå
- EMEA - nett for Det europeiske legemiddelvurderingsbyrå

EFTA-statene skal delta fra den dato EØS-komiteens beslutning om å innlemme de relevante fellesskapsrettsakter i EØS-avtalen trer i kraft.

- DSIS (Distributed Statistical Information Services) - statistisk informasjonstjeneste
- EXTRACOM
- SERT (Statistiques d'Entreprises et Réseaux Télématiques) - statistikk over foretak og nett på telematikkområdet
- STATEL - generiske tjenester (horisontale tiltak)

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/16****nr. 99/97
av 9. desember 1997****om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 47 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 46/97 av 11. juli 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1056/96 av 12. juni 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 3201/90 om fastsettelse av nærmere regler for betegnelse på og presentasjon av vin og druemost⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens protokoll 47 nr. 26 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 3201/90) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 R 1056**: Kommisjonsforordning (EF) nr. 1056/96 av 12. juni 1996 (EFT nr. L 140 av 13.6.1996, s. 15).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 1056/96 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 10. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 290 av 23.10.1997, s. 32, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 44 av 23.10.1997, s. 22.

⁽²⁾ EFT nr. L 140 av 13.6.1996, s. 15.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1056/96

av 12. juni 1996

om endring av forordning (EØF) nr. 3201/90 om fastsettelse av nærmere regler for betegnelse på og presentasjon av vin og druemost(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 822/87 av 16. mars 1987 om den felles markedsordning for vin⁽¹⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 1544/95⁽²⁾, særleg artikkel 72 nr. 5, og

ut frå desse synsmåtane:

I rådsforordning (EØF) nr. 2392/89⁽³⁾, sist endra ved forordning (EØF) nr. 3897/91⁽⁴⁾, er det fastsett allmenne reglar for nemning på og presentasjon av vinar og druemost.

I kommisjonsforordning (EØF) nr. 3201/90⁽⁵⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 692/96⁽⁶⁾, er det fastsett nærmare reglar for nemning på og presentasjon av vin og druemost.

Som følgje av dei geopolitiske endringane i det tidlegare Sovjetunionen og i det tidlegare Tsjekkoslovakia bør vedlegg I, II og IV til forordning (EØF) nr. 3201/90 tilpassast og utfyllast, slik at det vert teke omsyn til dei nye tilhøva.

I vedlegg III til forordning (EØF) nr. 3201/90 bør nr. «4. HELLAS» utfyllast med namnet på ein ny vinstokksort og synonymet for dette.

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegnen frå Forvaltingsutvalet for vin -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

I forordning (EØF) nr. 3201/90 vert det gjort følgjande endringar:

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 140 av 13.6.1996, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 99/97 av 9. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 84 av 27.3.1987, s. 1.

(²) TEF nr. L 148 av 30.6.1995, s. 31.

(³) TEF nr. L 232 av 9.8.1989, s. 13.

(⁴) TEF nr. L 368 av 31.12.1991, s. 5.

(⁵) TEF nr. L 309 av 8.11.1990, s. 1.

(⁶) TEF nr. L 97 av 18.4.1996, s. 15.

1. I vedlegg I vert det sett inn eit nytt nr. «18. MOLDOVA» etter nr. «17. SLOVENIA»:

«18. MOLDOVA

— vin de calitate».

2. I vedlegg II skal kapittel «18a. DEN SLOVAKISKE REPUBLIKK» lyde:

«18a. DEN SLOVAKISKE REPUBLIKK

Vin med et av følgende navn etter vindyrkingsområdet der den har sin opprinnelse:

— Galantský
— Hlohovecký
— Levický
— Malokarpatský
— Modrokamenský
— Nitrianský
— Podunajský
— Šamorínský
— Skalický
— Tekovský
— Trnavský
— Východoslovenský
— Záhorský».

3. I vedlegg II kapittel «24. MOLDOVA» vert «Taracha» endra til «Taraclia».

4. I vedlegg II skal kapittel «25. RUSSLAND» lyde:

«25. RUSSLAND

Vin med et av følgende navn etter vindyrkingsområdet eller -underområdet der den har sin opprinnelse:

— Nord-Kaukasus:
— Republikken Dagestans territorium
— Republikken Tsjetsjenias territorium

- Krasnodar
- Stavropol
- Rostov».

5. I vedlegg III nr. «4. HELLAS» vert følgjande namn lagde til:

Navn på vinstokksorten i klassifisering av vinstokksorter for den berørte administrative enheten	Godkjente synonymer
«Mavrodaphne	Thiniatiko (*)

(*) Bare for vin med opprinnelse på øya Kefallonia.»

6. I vedlegg IV skal nr. «19. DEN SLOVAKISKE REPUBLIKK» lyde:

Navn på sorter tillatt i Fellesskapet	Godkjente synonymer
«19. DEN SLOVAKISKE REPUBLIKK	
Alibernet	
André	
Aurelius	
Buovierovo hrozno	
Cabernet-Sauvignon	
Dievcie hrozno	
Feteasca regala	
Frankovka modrá	
Furmint	
Irsai Olivér	
Lipovina	
Müller-Thurgau	
Muškat moravský	
Muškat Ottonel	
Muškat žltý	
Neronet	
Neuburské	
Pálava	
Portugalské modré	
Rulandské biele	Pinot blanc
Rulandské modré	Pinot noir
Rulandské šedé	Pinot gris
Ryzling rýnsky	White Riesling, Riesling
Ryzling vlašský	Welschriesling
Sauvignon	Sauvignon blanc
Silvánské zelené	
Svätovavrinecké	Saint-Laurent
Tramín červený	Gewürztraminer
Veltlínske červené skoré	
Veltlínske zelené	Grüner Veltliner
Zweigeltrebe»	

7. I vedlegg IV nr. «24. MOLDOVA» vert følgjande namn lagde til:

Navn på sorter tillatt i Fellesskapet	Godkjente synonymer
«Feteasca alba	Leanca, Mädchentraube, Poama fetei
Kihsnich Moldavcky	
Kodrinski	
Muskat-Ottonel	Ottonel
Muskat Tantarnil	
Negru de Paloveni	
Pinot blanc	Pinot belyi
Pinot gris	Ruländer, Rulsanda, Grauer
Mönch, Pinot grigio	
Pinot noir	Pinot nero, Pinot nuar,
Spätburgunder	
Rhatsetelli	Cucura
Sauvignon blanc	Fumé blanc
Serexia	Rara neagra
Traminer blanc	
Traminer roze	Fleischwener
Viorika	
White Riesling	Riesling, Rhine Riesling»

8. I vedlegg IV skal nr. «25. RUSSLAND» lyde:

Navn på sorter tillatt i Fellesskapet	Godkjente synonymer
«25. RUSSLAND	
Aligoté	
Cabernet-Sauvignon	
Chardonnay	
Krasnostop	
Muscat blanc	
Pinot blanc	
Pinot noir	
Riesling	
Rkatsiteli	
Sapéravi	
Sauvignon	
Red Traminer»	

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde sjuande dagen etter at ho er kunningjord i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfærdet i Brussel, 12. juni 1996.

For Kommissjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommissjonen

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/17****nr. 100/97
av 15. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 48/97 av 10. juli 1997⁽¹⁾.

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2061/96 av 8. oktober 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 1601/91 om alminnelige regler om definisjon av, betegnelse på og presentasjon av aromatiserte viner, aromatiserte vinbaserte drikker og aromatiserte cocktailer av vinprodukter⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XXVII nr. 3 (rådsforordning (EØF) nr. 1601/91) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 R 2061:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2061/96 av 8. oktober 1996 (EFT nr. L 277 av 30.10.1996, s. 1).”

Artikkel 2

Teksten til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2061/96 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 16. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 15. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

(¹) EFT nr. L 290 av 23.10.1997, s. 34, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 44 av 23.10.1997, s. 27.

(²) EFT nr. L 277 av 30.10.1996, s. 1.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 2061/96**av 8. oktober 1996****om endring av forordning (EØF) nr. 1601/91 om alminnelige regler om definisjon av, betegnelse på og presentasjon av aromatiserte viner, aromatiserte vinbaserte drikker og aromatiserte cocktails og vinprodukter(*)****EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 43 og 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 B⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

For å ta hensyn til visse tradisjoner i enkelte medlemsstater må det fastsettes at aromatiserte viner også kan framstilles av frisk druemost der gjæringen er avbrutt ved tilsetning av alkohol, som nevnt i nr. 5 i vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 822/87 av 16. mars 1987 om den felles markedsordning for vin⁽⁴⁾.

Det er svært vanskelig å kontrollere at bestemmelsen om minsteinhold av vin i en aromatisert vin blir overholdt når det gjelder anrikede viner som stammer fra forskjellige produksjonsområder. Denne bestemmelsen må derfor tilpasses.

I definisjonen av et tradisjonelt produkt som f.eks. Glühwein må det tas hensyn til utviklingen som har funnet sted innenfor sektoren. Tilsetning av vann bør derfor forbys, med forbehold for tilsetning av vann som følge av eventuell søtning.

Bestemmelsen om behandlingsmetodene som kan anvendes i framstillingen av ulike produkter, bør formuleres klarere, under forutsetning av at medlemsstatene i påvente av fællesskapsbestemmelser kan anvende særlige regler på området dersom de er forenlige med fællesskapsretten.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 277 av 30.10.1996, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 100/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 28 av 1.2.1996, s. 8.

(2) Uttalelse avgitt 27. mars 1996 (EFT nr. C 174 av 17.6.1996, s. 30).

(3) Europaparlamentsuttalelse av 14. mars 1996 (EFT nr. C 96 av 1.4.1996, s. 235), Rådets felles holdning av 29. april 1996 (EFT nr. C 196 av 6.7.1996, s.130) og europaparlamentsbeslutning av 16. juli 1996 (EFT nr. C 261 av 9.9.1996, s. 23).

(4) EFT nr. L 84 av 27.3.1987, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1544/95 (EFT nr. L 148 av 30.6.1995, s. 31).

Forordning (EØF) nr. 1601/91⁽⁵⁾ bør derfor endres og tilpasses med hensyn til enkelte tekniske aspekter på bakgrunn av de erfaringer som er gjort -

VEDTATT DENNE FORORDNING:**Artikkel 1**

I forordning (EØF) nr. 1601/91 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 2 nr. 1 bokstav a)

i) skal første strekpunkt lyde:

«— er framstilt av én eller flere viner definert nr. 5 og i nr. 12-18 i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 822/87^(*), herunder kvalitetsviner fra bestemte dyrkingsområder definert i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 823/87^(**), unntatt bordvin av typen retsina, og eventuelt tilsatt druemost og/eller druemost i gjæring,

(*) EFT nr. L 84 av 27.3.1987, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1544/95 (EFT nr. L 148 av 30.6.1995, s. 31).

(**) EFT nr. L 84 av 27.3.1987, s. 59. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 3011/95 (EFT nr. L 314 av 28.12.1995, s. 14).»

ii) skal nest siste ledd lyde:

«Ferdigprodusert aromatisert vin skal inneholde minst 75 % av den vinen og/eller den friske druemosten der gjæringen er avbrutt ved tilsetning av alkohol, som er

(5) EFT nr. L 149 av 14.6.1991, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 3378/94 (EFT nr. L 366 av 31.12.1994, s. 1).

brukt i framstillingen. Med forbehold for bestemmelsene i artikkel 5 skal den laveste naturlige alkoholstyrke i volumprosent i produktene som brukes, være som fastsatt i artikkel 18 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 822/87.»

2) I artikkel 2 nr. 1 bokstav b) skal første strekpunkt lyde:

«— er framstilt av én eller flere viner definert i nr. 11-13 og nr. 15-18 i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 822/87, herunder kvalitetsviner fra bestemte dyrkingsområder definert i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 823/87, unntatt viner produsert ved tilsetning av alkohol og bordvin av typen retsina, og eventuelt tilsatt druemost og/eller druemost i gjæring.»

3) I den italienske språkversjonen gjøres følgende endringer i artikkel 2 nr. 2:

i) i bokstav a) endres «Vermut» til:

«Vermut o Vermouth o Vermout»,

ii) i bokstav b), *Vino aromatizzato amaro*, skal første strekpunkt lyde:

«— «*Vino alla china*» o «*Vino chinato*» quando l'aromatizzazione principale è fatta con aroma naturale di china.»

4) I artikkel 2 nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) i bokstav e), *Kalte Ente*, utgår «der smaken av disse er den mest framtrede»,

ii) i bokstav f), *Glühwein*, skal første punktum lyde:

«en aromatisert drikk framstilt utelukkende av rødvin eller hvitvin, aromatisert hovedsakelig med kanel og/eller kryddernellik. Med forbehold for vannmengden som følger av anvendelsen av bestemmelsene i artikkel 3 bokstav a), er det forbudt å tilsette vann.»

iii) i bokstav fa), *Viiniglögi/Vinglög*, skal første punktum lyde:

«en aromatisert drikk framstilt utelukkende av rødvin eller hvitvin, aromatisert hovedsakelig med kanel og/eller kryddernellik.»

5) I den italienske språkversjonen skal bokstav a) og b) i artikkel 2 nr. 5 lyde:

a) *extra secco o extra dry*: per i prodotti il cui tenore di zuccheri è inferiore a 30 grammi per litro,

b) *secco o dry*: per i prodotti il cui tenore di zuccheri è inferiore a 50 grammi per litro.»

6) Artikkel 5 skal lyde:

«Artikkel 5

1. De ønologiske behandlingsmetoder og framstillingsmåter fastsatt i samsvar med forordning (EØF) nr. 822/87 får anvendelse på vin og most som inngår i produktene nevnt i artikkel 1.

2. Behandlingsmetoder for produkter i framstillingen av et av de ferdige produktene nevnt i denne forordning skal fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 14.»

7) I vedlegg II tilføyes «*Thüringer Glühwein*» etter «*Nürnberger Glühwein*».

Artikkel 2

Det skal vedtas unntakstiltak for produktet «*Glühwein*» etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 i forordning (EØF) nr. 1601/91 for en overgangsperiode som utløper 31. januar 1998.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 8. oktober 1996.

For Europaparlamentet

K. HÄNSCH

President

For Rådet

P. RABBITTE

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/18****nr. 101/97
av 15. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 48/97 av 10. juli 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2215/96 av 20. november 1996 om fastsetjing av unntakstiltak for "Glühwein"⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg II kapittel XXVII etter nr. 6 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 2009/92) skal nytt nr. 7 lyde:

"7. **396 R 2215:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2215/96 av 20. november 1996 om fastsetjing av unntakstiltak for "Glühwein" (EFT nr. L 296 av 21.11.1996, s. 30)."

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 2215/96 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 16. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 15. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 290 av 23.10.1997, s. 34, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 44 av 23.10.1997, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. L 296 av 21.11.1996, s. 30.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2215/96**av 20. november 1996****om fastsetjing av unntakstiltak for «Glühwein»(*)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 1601/91 av 10. juni 1991 om alminnelige regler om definisjon av, betegnelse på og presentasjon av aromatiserte viner, aromatiserte vinbaserte drikker og aromatiserte cocktails av vinprodukter⁽¹⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 2061/96⁽²⁾, særleg artikkel 4 nr. 4,

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2061/96 av 8. oktober 1996 om endring av forordning (EØF) nr. 1601/91 om alminnelige regler om definisjon av, betegnelse på og presentasjon av aromatiserte viner, aromatiserte vinbaserte drikker og aromatiserte cocktails av vinprodukter, særleg artikkel 2, og

ut frå desse synsmåtane:

Etter artikkel 2 nr. 3 bokstav f) i forordning (EØF) nr. 1601/91 er det forbode å tilsetje vatn til «Glühwein», bortsett frå i samband med søting. I artikkel 2 i forordning (EF) nr. 2061/96 er det fastsett at det skal innførast unntakstiltak for dette produktet i ein overgangsperiode inntil 31. januar 1998. Desse unntakstiltaka bør vedtakast.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 20. november 1996.

For Kommisjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommisjonen

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Gjennomføringsutvalet for aromatiserte vinar, aromatiserte vinbaserte drikkar og aromatiserte cocktailar av vinprodukt -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

1. Med atterhald for søting kan «Glühwein» framstillast ved tilsetjing av vatn inntil 31. januar 1998, på det vilkåret at kravet til minsteinnhald av vinen nytta i framstillinga av aromatiserte vinbaserte drikkar i medhald av artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i forordning (EØF) nr. 1601/91 er stetta.

2. I denne forordninga tyder «framstilt produkt» eit ferdig produkt som er tappa, påført etikett og meint for sluttforbrukaren.

3. Produkt som er framstilte i samsvar med nr. 1, og som innan 31. januar 1998 faktisk er førde ut frå produksjonsføretaka og lagringsstadene deira, kan forvarast med sikte på sal, marknadsførast og eksporterast til lagra er tømde.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde sjuande dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjord i EFT nr. L 296 av 21.11.1996, s. 30, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 101/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 149 av 14.6.1991, s. 1.

(²) TEF nr. L 277 av 30.10.1996, s. 1.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/19****nr. 102/97
av 15. desember 1997****om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 47 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 46/97 av 11. juli 1997⁽¹⁾.

En rekke fellesskapsrettsakter om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

Tillegg 1 til avtalens protokoll 47 endres som fastsatt i vedlegget til denne beslutning.

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 1128/96 og nr. 1915/96 og rådsforordning (EF) nr. 1426/96, nr. 1427/96, nr. 1428/96, nr. 1429/96, nr. 1592/96 og nr. 1594/96 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 16. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 15. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 290 av 23.10.1997, s. 32, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 44 av 23.10.1997, s. 22.

VEDLEGG

til EØS-komiteens beslutning nr. 102/97

I TILLEGG 1 til avtalens PROTOKOLL 47 OM OPPHEVELSE AV TEKNISKE HINDRINGER FOR HANDEL MED VIN gjøres følgende endringer:

1. I nr. 15 (rådsforordning (EØF) nr. 822/87) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 R 1592:** Rådsforordning (EF) nr. 1592/96 av 30. juli 1996 (EFT nr. L 206 av 16.8.1996, s. 31).”
2. I nr. 16 (rådsforordning (EØF) nr. 823/87) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 R 1426:** Rådsforordning (EF) nr. 1426/96 av 26. juni 1996 (EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 1).”
3. I nr. 19 (rådsforordning (EØF) nr. 4252/88) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 R 1594:** Rådsforordning (EF) nr. 1594/96 av 30. juli 1996 (EFT nr. L 206 av 16.8.1996, s. 35).”
4. I nr. 22 (rådsforordning (EØF) nr. 2392/89) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 R 1427:** Rådsforordning (EF) nr. 1427/96 av 26. juni 1996 (EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 3).”
5. I nr. 38 (rådsforordning (EØF) nr. 2332/92) skal nye strekpunkter lyde:

“- **396 R 1428:** Rådsforordning (EF) nr. 1428/96 av 26. juni 1996 (EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 7),

- **396 R 1429:** Rådsforordning (EF) nr. 1429/96 av 26. juni 1996 (EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 9),

- **396 R 1594:** Rådsforordning (EF) nr. 1594/96 av 30. juli 1996 (EFT nr. L 206 av 16.8.1996, s. 35).”
6. I nr. 42c (kommisjonsforordning (EF) nr. 554/95) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 R 1915:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1915/96 av 3. oktober 1996 (EFT nr. L 252 av 4.10.1996, s. 10).”
7. Etter nr. 42c (kommisjonsforordning (EF) nr. 554/95) skal nytt nr. 42d lyde:

“42d. **396 R 1128:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1128/96 av 24. juni 1996 om gjennomføringsregler for samanstikking av bordvinar i Spania (EFT nr. L 150 av 25.6.1996, s. 13).”

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1128/96**av 24. juni 1996****om gjennomføringsreglar for samanstikking av bordvinar i Spania(*)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR-**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 822/87 av 16. mars 1987 om den felles markedsordning for vin⁽¹⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 1544/95⁽²⁾, særleg artikkel 16 nr. 5 og artikkel 83, og

ut frå desse synsmåtane:

Etter artikkel 16 nr. 5 i forordning (EØF) nr. 822/87 er det i prinsippet forbode å stikke ein kvit bordvin saman med ein raud bordvin, men det er fastsett eit unntak for Spania.

På grunnlag av dette unntaket bør det fastsetjast særlege gjennomføringsreglar for Spania, og desse bør sjåast i samanheng med vindyrkingsstrukturen og forbruksvanane, som utviklar seg seint, inntil problemet vert løyst i samband med reformen i vinsektoren.

For at kvite bordvinar og raude bordvinar berre skal kunne stikkast saman i den staten der det er naudsynt, er det svært viktig å syte for at vinar som er framstilte etter ein slik praksis, ikkje kan konsumerast utanfor Spania.

I kommisjonsforordning (EØF) nr. 2238/93⁽³⁾ er det fastsett kva dokument som skal følgje med ved transport av vinprodukt.

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Forvaltingsutvalet for vin-

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

1. I medhald av artikkel 16 nr. 5 i forordning (EØF) nr. 822/87 skal det på territoriet til Spania vere tillate å stikke ein vin eigna til å gje ein kvit bordvin eller ein kvit bordvin saman med ein vin eigna til å gje ein raud bordvin eller med ein raud bordvin, på det vilkåret at det framstilte produktet har kjenneteikna til ein raud bordvin og inneheld minst 75 % raudvin.

2. Spanske raude bordvinar og rosébordvinar som er framstilte ved samanstikking slik det er gjort greie for i nr. 1, kan ikkje gå inn i handelen med dei andre medlemsstatane eller eksporterast til tredjestatar.

3. Ved gjennomføringa av nr. 2 skal den rette styresmakta som er peika ut av Spania, attestere opphavet til spanske raude bordvinar og rosébordvinar ved å setje eit stempel i den rubrikken som etter orda «vin som ikke er framstilt ved hvit/rød sammenstikning» er sett av til offisielle merknader i det dokumentet som er fastsett i forordning (EØF) nr. 2238/93.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde den dagen ho vert kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Ho skal nyttast frå 1. januar 1996.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 24. juni 1996.

For Kommissjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommissjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjord i EFT nr. L 206 av 16.8.1996, s. 31, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 84 av 27.3.1987, s. 1.

(²) TEF nr. L 148 av 30.6.1995, s. 31.

(³) TEF nr. L 200 av 10.8.1993, s. 10.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1915/96

av 3. oktober 1996

**om endring av forordning (EF) nr. 554/95 om nærmere regler for
betegnelse på og presentasjon av musserende viner og
kullyreimpregnerte musserende viner(*)****KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 822/87 av 16. mars 1987 om den felles markedsordning for vin⁽¹⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 1592/96⁽²⁾, særleg artikkel 72 nr. 5, og

ut frå desse synsmåttane:

I rådsforordning (EØF) nr. 2333/92⁽³⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 1429/96⁽⁴⁾, er det fastsett allmenne reglar for nemning på og presentasjon av musserande vinar og kolsyreimpregnerte musserande vinar.

Den tradisjonelle særnemninga «Qualitätsschaumwein garantierten Ursprungs» vart godkjend for Tyskland ved artikkel 15 nr. 2 bokstav a) fjerde strekpunktet i rådsforordning (EØF) nr. 823/87 av 16. mars 1987 om fastsettelse av særlege bestemmelser om kvalitetsviner fra bestemte dyrkingsområder⁽⁵⁾, sist endra ved forordning (EF) nr. 1426/96⁽⁶⁾. For at denne nemninga skal kunne nyttast som varenemning på ein musserande kvvd, må ho setjast inn for Tyskland i artikkel 4 nr. 1 i kommisjonsforordning (EF) nr. 554/95⁽⁷⁾.

Som følge av endring av den tyske og den spanske lovgjevinga bør lista over geografiske namn i vedlegg I til forordning (EF) nr. 554/95 tilpassast.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 3. oktober 1996.

For Kommissjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommissjonen

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Forvaltingsutvalet for vin -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

I forordning (EF) nr. 554/95 vert det gjort følgjande endringar:

1. I artikkel 4 nr. 1 skal ny bokstav g) lyde:

«g) for Tyskland:

«Qualitätsschaumwein garantierten Ursprungs».

2. I vedlegg I

a) nr. 1 «For Tyskland» går bokstav c) «Saar» ut under den geografiske eininga «Rhein-Mosel»,

b) nr. 3 «For Spania» går den geografiske eininga «Almendralejo» ut.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde sjuande dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjord i EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. L 84 av 27.3.1987, s. 1.

(2) TEF nr. L 206 av 16.8.1996, s. 31.

(3) TEF nr. L 231 av 13.8.1992, s. 9.

(4) TEF nr. L 184 av 24.7.1996, s. 9.

(5) TEF nr. L 84 av 27.3.1987, s. 59.

(6) TEF nr. L 184 av 24.7.1996, s. 1.

(7) TEF nr. L 56 av 14.3.1995, s. 3.

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1426/96

av 26. juni 1996

om endring av forordning (EØF) nr. 823/87 om fastsettelse av særlige bestemmelser om kvalitetsviner fra bestemte dyrkingsområder(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet, særleg artikkel 43,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Europaparlamentet⁽²⁾,

med tilvising til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽³⁾ og

ut frå desse synsmåtane:

Visse tradisjonelle særnemningar er vortne godkjende i Tyskland. Desse nemningane bør innarbeidast i rådsforordning (EØF) nr. 823/87⁽⁴⁾ for å sikre at dei vert verna i alle medlemsstatane.

Etter sedvane i samsvar med spansk lovgjeving er uttrykket «Manzanilla» vorte einstyddande med eit geografisk namn som vert nytta som nemning på ein kvalitetsvin frå eit særskilt dyrkingsområde (kvsd). For denne kvsd bør det gjerast unntak frå prinsippet om at det særskilde området der vinen er framstilt, må nemnast med det geografiske namnet sitt, og det førnemnde tradisjonelle uttrykket bør tillatast som nemning på dette produktet.

I medhald av artikkel 15 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 823/87 kan namnet på eit særskilt dyrkingsområde som ein medlemsstat har gjeve ein kvsd, ikkje nyttast som nemning på andre produkt i vinsektoren. I visse tilfelle bør det likevel gjevast løyve til å lage nye opphavsnemningar av namn som før vart nytta på visse bordvinar. Det bør òg fastsetjast ein overgangsperiode der desse namna kan nyttast samstundes, slik at tradisjonelle brukarar kan tilpasse seg den nye situasjonen.

Når drikkar som ikkje høyrer inn under vinsektoren, og visse basisråstoff som vert nytta til å framstille slike drikkar, vert marknadsførde under geografiske nemningar som til vanleg vert nytta på vin, vil dette kunne villeie forbrukaren med omsyn til arta av og opphavet til produkt med ei slik nemning og skade interessene til vinprodusentane. Difor bør bruken av slike nemningar berre tillatast dersom det ikkje finst fare for forveksling, eller dersom den aktuelle geografiske nemninga er tilbørleg godkjend på bakgrunn av dei røynslene som er gjorde, særleg når det gjeld visse drikkar som har nær samanheng med vinsektoren -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

I forordning (EØF) nr. 823/87 vert det gjort følgjande endringar:

- I artikkel 15 nr. 2 bokstav a) vert følgjande strekpunkt lagde til:
  - «— «Qualitätswein garantierten Ursprungs»,
  - «Qualitätschamwein garantierten Ursprungs».»
- I artikkel 15 nr. 3 andre leddet vert følgjande strekpunkt lagt til:
  - «— «Manzanilla»,».
- I artikkel 15 nr. 4 skal tredje leddet lyde:
  - «Som unntak fra første ledd kan Rådet etter forslag fra Kommisjonen beslutte med kvalifisert flertall inntil 31. august 2001 å tillate at visse geografiske navn som tradisjonelt benyttes som betegnelse på en bordvin og er blitt navnet på et bestemt dyrkingsområde, fortsatt kan benyttes også som betegnelse på bordviner i høyst tre vinproduksjonsår.»

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 206 av 16.8.1996, s. 35, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 15 av 20.1.1996, s. 5, og TEF nr. C 74 av 14.3.1996, s. 12.

(2) Fråsegn gjeven 21. juni 1996 (TEF nr. C 198 av 8.7.1996).

(3) Fråsegn gjeven 24. april 1996 (TEF nr. C 204 av 15.7.1996).

(4) TEF nr. L 84 av 27.3.1987, s. 59. Forordninga sist endra ved forordning (EF) nr. 3011/95 (TEF nr. L 314 av 28.12.1995, s. 14).

4. Artikkel 15 nr. 5 skal lyde:

«5. Følgende navn og betegnelser:

- navnet på en vinstokksort omhandlet i artikkel 4,
- en tradisjonell særbetegnelse omhandlet i nr. 2, eller
- en utfyllende tradisjonell betegnelse, såfremt den er tildelt av en medlemsstat til betegnelse av en vin etter fællesskapsbestemmelsene vedtatt i henhold til artikkel 72 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 822/87,

kan ikke benyttes som betegnelse på, til presentasjon av og til reklame for en annen drikk enn vin eller druemost, med mindre enhver fare for forveksling med hensyn til drikkens art, opprinnelse eller kilde og sammensetning er utelukket.

Bruk av et navn eller en betegnelse som omhandlet i første ledd eller et av uttrykkene «Hock», «Claret», «Liebfrauenmilch» og «Liebfraumilch», selv om det ledsages av uttrykk som «art», «type», «lignende», «etterligning» eller tilsvarende, skal være forbudt med hensyn til betegnelse på og presentasjon av

- en vare som hører inn under KN-kode 2206, med mindre den aktuelle varen faktisk stammer fra det angitte stedet,
- en vare som markedsføres med tydelige anvisninger om hvordan forbrukeren kan framstille en vinlignende hjemmelagd drikk av den; navnet på en vinstokksort kan likevel benyttes dersom den aktuelle varen faktisk er framstilt av denne sorten, med mindre navnet kan forveksles med navnet på et bestemt dyrkingsområde eller en geografisk enhet som benyttes som betegnelse på en kvbd.

Navnet

- på et bestemt dyrkingsområde som er omhandlet i artikkel 3 og oppført i listen utarbeidet i henhold til artikkel 1 tredje ledd,
- på en geografisk enhet som er mindre enn det bestemte dyrkingsområdet, såfremt navnet er tildelt av en medlemsstat til betegnelse av en vin etter fællesskapsbestemmelsene vedtatt i henhold til artikkel 72 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 822/87,

kan ikke benyttes som betegnelse på, til presentasjon av og til reklame for en annen drikk enn vin eller druemost, med mindre,

- a) når det gjelder produkter som hører inn under KN-kode 2009, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208 og 2209, og produkter som er framstilt av et råstoff fra vinsektoren, men som ikke er omhandlet i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 822/87, ovennevnte navn og betegnelser er godkjent i produktets opprinnelsesmedlemsstat og slik godkjenning er i samsvar med fællesskapsretten,
- b) når det gjelder andre drikker enn dem som er nevnt i bokstav a), enhver fare for forveksling med hensyn til drikkens art, opprinnelse eller kilde og sammensetning er utelukket.

Godkjenningen nevnt i tredje ledd bokstav a) må gis innen 31. desember 1999; før denne dato og inntil slik godkjenning er gitt, skal det aktuelle produktet fortsatt være omfattet av regelen omhandlet i tredje ledd bokstav b).»

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde sjuande dagen etter at ho er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Luxembourg, 26. juni 1996.

For Rådet

M. PINTO

Formann

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1427/96**av 26. juni 1996****om endring av forordning (EØF) nr. 2392/89 om fastsettelse av alminnelige regler for betegnelse på og presentasjon av vin og druemost(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 822/87 av 16. mars 1987 om den felles markedsordning for vin⁽¹⁾, særlig artikkel 72 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

Gjeldende bestemmelser om nærmere opplysninger om produktets art eller farge bør utfylles, slik at det kan vises til andre egenskaper, særlig organoleptiske, ved det berørte produktet. Produsenten bør ha et visst spillerom når det gjelder formuleringen av disse opplysningene.

Opplysninger om naturlige eller tekniske forhold som har betydning for produksjonen av vinen, er særlig viktige for forbrukeren. For viner med betegnelse som kan utfylles med sortsangivelse, bør det derfor dels klart framgå at vinstokksortene som er anvendt, kan nevnes innen rammen av slike opplysninger, dels presiseres hvilke vilkår som gjelder for denne henvisningen.

Visse betegnelser på bordviner som betegnes med en geografisk angivelse, er blitt godkjent i Italia eller søkt godkjent i Det forente kongerike. Disse betegnelsene bør tas inn i rådsforordning (EØF) nr. 2392/89⁽³⁾ for å sikre dem beskyttelse i samtlige medlemsstater. Betegnelsene bør benyttes i henhold til reglene fastsatt i artikkel 4 nr. 3 i nevnte forordning.

I flere artikler om betegnelse i offisielle dokumenter bør det presiseres at obligatorisk angivelse av alkoholstyrke i volumprosent og nominelt volum må oppgis i dokumentene, uten at dette medfører unntak fra de særlige bestemmelser som er vedtatt i henhold til artikkel 70 og 71 i forordning (EØF) nr. 822/87 med hensyn til omsetning av produktene nevnt i forordningen.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 av 27.3.1987, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1544/95 (EFT nr. L 148 av 30.6.1995, s. 31).

⁽²⁾ EFT nr. C 74 av 14.3.1996, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 232 av 9.8.1989, s. 13. Forordningen sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

I artikkel 13 nr. 3 annet ledd bokstav b) i forordning (EØF) nr. 2392/89 er det fastsatt at medlemsstatene inntil 31. august 1995 har mulighet til å tillate at en kvalitetsvin fra et bestemt dyrkingsområde bærer navnet til en gitt geografisk enhet som er mindre enn et bestemt dyrkingsområde, dersom minst 85 % av den mengde druer som er benyttet i framstillingen, er høstet i den aktuelle enheten. Denne overgangsperioden har for enkelte medlemsstater vært for kort til å opprette større enheter. Den bør derfor forlenges. Ettersom dette unntaket berører bare særskilte tilfeller, bør betegnelsene på disse geografiske enhetene og bestemte dyrkingsområdene oppføres i en liste og offentliggjøres i C-serien av *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Framgangsmåten som hittil har vært benyttet for å utarbeide en liste over viner som importeres fra tredjestater, og som på etiketten kan betegnes med et geografisk navn, har vist seg å være for tungvint og bør derfor avskaffes. Det må likevel sikres at de importerte vinene oppfyller bestemte vilkår. Så lenge den multilaterale ordningen med melding og registrering fastsatt i artikkel 23 nr. 4 i avtalen om handelsrelaterte sider ved immaterielle rettigheter (TRIPS-avtalen)⁽⁴⁾, som er vedlegg til den multilaterale avtalen om Verdens handelsorganisasjon⁽⁵⁾, ikke får anvendelse, bør det særlig kontrolleres at geografiske navn som benyttes, ikke fører til forveksling med kvalitetsviner fra bestemte dyrkingsområder, heretter kalt «kvbd», med bordviner betegnet med en geografisk angivelse fra lister offentliggjort i C-serien av De Europeiske Fællesskaps Tidende eller med viner fra andre tredjestater betegnet med en geografisk angivelse fra lister offentliggjort i bilaterale eller multilaterale avtaler som er inngått mellom Fællesskapet og tredjestater-

VEDTATT DENNE FORORDNING:**Artikkel 1**

I forordning (EØF) nr. 2392/89 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 nr. 2 bokstav h) tilføyes følgende strekpunkt etter siste setningsledd:

«— enhver annen egenskap, særlig organoleptisk, som kjennetegner produktet.»

⁽⁴⁾ EFT nr. L 336 av 23.12.1994, s. 213.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 336 av 23.12.1994, s. 3.

- 2) I artikkel 2 nr. 3
- a) bokstav h) skal annet strekpunkt lyde:
- «— naturlige eller tekniske forhold som har betydning for produksjonen av vinen, herunder eventuelt vinstokksortene som er anvendt, også når det dreier seg om tre eller flere sorter, og i så fall forutsatt at de nevnte sortene utgjør minst 85 % av alle de sorter som anvendes til produksjon av den aktuelle vinen.»
- b) bokstav i) skal
- uttrykket «vino tipico» i tredje strekpunkt erstattes med uttrykket «indicazione geografica tipica»,
- sjetten strekpunkt lyde:
- «— «vinho regional» for bordvin med opprinnelse i Portugal,»
- nytt strekpunkt lyde:
- «— «Regional wine» for bordviner med opprinnelse i Det forente kongerike.»
- 3) I artikkel 4 nr. 4
- a) første ledd første strekpunkt
- erstattes uttrykket «vino tipico» med uttrykket «indicazione geografica tipica»,
- utgår ordene «eller, fra begynnelsen av annet trinn i overgangsperioden som er fastsatt for Portugal,»,
- tilføyes ordene «eller «Regional wine»»,
- b) skal siste ledd lyde:
- «Navnet på det bestemte dyrkingsområdet kan imidlertid tillates brukt i samsvar med bestemmelsene i artikkel 15 nr. 4 tredje ledd i forordning (EØF) nr. 823/87.»
- 4) I artikkel 8 nr. 1 skal ny bokstav e) lyde:
- «e) sann alkoholstyrke i volumprosent og nominelt volum forutsatt at slike angivelser er fastsatt i gjennomføringsregler vedtatt i henhold til artikkel 71 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 822/87.»
- 5) I artikkel 8 nr. 2 skal bokstav e) og f) lyde:
- «e) eventuelt ordet eller uttrykket «Landwein», «vin de pays», «indicazione geografica tipica», «í í í í á ó ß á é á ó ü ó á ñ ü á í ó», «í ß í ð ö í ð é ü ð», «vino de la tierra», «vinho regional» samt «Regional wine» eller et tilsvarende ord eller uttrykk på et offisielt fællesskapspråk,
- f) opplysninger om naturlige eller tekniske forhold som har betydning for produksjonen av vinen, i samsvar med artikkel 2 nr. 3 bokstav h) annet strekpunkt.»
- 6) I artikkel 11 nr. 2
- a) bokstav k) tilføyes følgende strekpunkt etter siste setningsledd:
- «— enhver annen egenskap, særlig organoleptisk, som kjennetegner produktet.»
- b) bokstav t) skal annet strekpunkt lyde:
- «— naturlige eller tekniske forhold som har betydning for produksjonen av vinen, herunder eventuelt vinstokksortene som er anvendt, også når det dreier seg om tre eller flere sorter, og i så fall forutsatt at de nevnte sortene utgjør minst 85 % av alle de sorter som anvendes til produksjon av den aktuelle vinen.»
- 7) I artikkel 13 nr. 3
- a) annet ledd skal bokstav b) lyde:
- «b) navnet på den geografiske enhet nevnt i nr. 1, når denne vinen er framstilt ved å blande druer, druemost, ung ikke ferdiggjæret vin eller, inntil 31. august 2003, vin med opprinnelse i den geografiske enheten hvis navn skal brukes som betegnelse på vinen, med et produkt fra det samme bestemte dyrkingsområdet, men framstilt utenfor denne enheten, forutsatt at minst 85 % av druene som er brukt til å framstille den aktuelle kvbd, er høstet i den geografiske enhet som den bærer navnet til og, med hensyn til unntaket som utløper i 2003, forutsatt at en slik ordning er blitt fastsatt i den berørte produsentmedlemsstatens bestemmelser innen 1. september 1995.»

- b) tilføyes følgende ledd etter annet ledd:
- «Produsentmedlemsstatene skal utarbeide en liste over de aktuelle typer geografiske enheter og navnene på de bestemte dyrkingsområder som disse enhetene hører inn under, og som omfattes av unntaket i bokstav b) som får anvendelse til 31. august 2003. Listen skal oversendes Kommisjonen, som skal offentliggjøre den i C-serien av *De Europiske Fællesskaps Tidende*.
- 8) I artikkel 17
- a) nr. 1 skal ny bokstav f) lyde:
- «f) sann alkoholstyrke i volumprosent og nominelt volum forutsatt at slike angivelser er fastsatt i gjennomføringsregler vedtatt i henhold til artikkel 71 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 822/87.»
- b) nr. 2 skal bokstav f) lyde:
- «f) opplysninger om naturlige eller tekniske forhold som har betydning for produksjonen av vinen, i samsvar med artikkel 11 nr. 2 bokstav t) annet strekpunkt.»
- 9) I artikkel 25 nr. 1 første ledd skal ordene «som ikke er oppført i listen nevnt i artikkel 26 nr. 1» i første setningsledd erstattes med følgende:
- «som ikke betegnes med en geografisk angivelse nevnt i artikkel 26 nr. 1».
- 10) I artikkel 26 nr. 1 første ledd utgår ordene «og er oppført i en liste som skal vedtas» i første setningsledd.
- 11) I artikkel 26 nr. 2
- a) oppheves bokstav b),
- b) bokstav k) tilføyes følgende strekpunkt etter siste setningsledd:
- «— enhver annen egenskap, særlig organoleptisk, som kjennetegner produktet,»
- c) bokstav p) skal annet strekpunkt lyde:
- «— naturlige eller tekniske forhold som har betydning for produksjonen av vinen, herunder eventuelt vinstokksortene som er anvendt, også når det dreier seg om tre eller flere sorter, og i så fall forutsatt at de nevnte sortene utgjør minst 85 % av alle de sorter som anvendes til produksjon av den aktuelle vinen.»
- 12) I artikkel 28 nr. 6 skal siste ledd lyde:
- «Navn på vinstokksortene nevnt i artikkel 26 nr. 2 bokstav d) og p) og deres synonymer skal angis slik de er oppført i listen nevnt i artikkel 30 nr. 1 bokstav a).»
- 13) I artikkel 29 skal nr. 1 lyde:
- «1. Dersom etikettbetegnelsen på en importert vin omfatter en geografisk angivelse i henhold til artikkel 26 nr. 1 bokstav a), kan det benyttes navn på en geografisk enhet
- a) med hensyn til viner med opprinnelse i en tredjestat som er medlem av Verdens handelsorganisasjon, eller i et område eller på et sted som ligger på tredjestatens territorium, bare dersom den geografiske angivelsen brukes i samsvar med avtalen om handelsrelaterte sider ved immaterielle rettigheter, heretter kalt «TRIPS-avtalen», som er vedlegg til den multilaterale avtalen om Verdens handelsorganisasjon.
- For dette formål skal den berørte tredjestat oppføres i en liste som skal vedtas. Tredjestaten skal på forhånd framlegge for Kommisjonen sin lovgivning om anvendelsen av TRIPS-avtalen nevnt i første ledd,
- b) med hensyn til tredjestater som ikke anvender avsnitt 3 i TRIPS-avtalen, bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
- 1) den aktuelle geografiske angivelsen betegner et vinproduksjonsområde som er klart avgrenset og mindre enn den berørte tredjestats vindyrkingsområde,
- 2) druene som er benyttet ved framstillingen av produktet, stammer fra denne geografiske enheten,
- 3) druene som gir vin som oppfyller typiske kvalitetskriterier, høstes i denne geografiske enheten,
- 4) den geografiske angivelsen brukes som betegnelse på vin på opprinnelsestredjestatens hjemmemarked og er fastsatt for dette formål i denne statens lovgivning.
- For dette formål skal den berørte tredjestat oppføres i en liste som skal vedtas. Tredjestaten skal på forhånd framlegge for Kommisjonen sin lovgivning på området.
- De geografiske angivelsene nevnt i bokstav a) og b) må ikke føre til forveksling med en angivelse benyttet i betegnelsen på en kvbd oppført i listen nevnt i artikkel 1 nr. 3 i forordning

(EØF) nr. 823/87, en bordvin oppført i listen utarbeidet i forbindelse med artikkel 2 nr. 3 bokstav i) i denne forordning eller en annen importert vin oppført i lister i avtalene som er inngått mellom tredjestater og Fellesskapet.»

14) I artikkel 32 nr. 1

a) skal første setningsledd lyde:

«1. For importert vin nevnt i artikkel 25 skal betegnelsen i de offisielle dokumentene omfatte angivelse av»

b) skal ny bokstav d) lyde:

«d) sann alkoholstyrke i volumprosent og nominelt volum forutsatt at slike angivelser er fastsatt i gjennomføringsregler vedtatt i henhold til artikkel 70 nr. 8 og artikkel 71 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 822/87.»

15) I artikkel 32 nr. 2

a) første ledd

— skal første setningsledd og bokstav a) lyde:

«2. For importert vin beregnet på direkte forbruk som betegnes med en geografisk angivelse, og som er nevnt i artikkel 26, skal betegnelsen i de offisielle dokumentene omfatte angivelse av

a) navnet på en geografisk enhet som nevnt i artikkel 26 nr. 1 bokstav a),»

— skal ny bokstav d) lyde:

«d) sann alkoholstyrke i volumprosent og nominelt volum forutsatt at slike angivelser er fastsatt i gjennomføringsregler vedtatt i henhold til artikkel 70 nr. 8 og artikkel 71 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 822/87.»

b) annet ledd

— oppheves bokstav a),
— skal bokstav f) lyde:

«f) opplysninger om naturlige eller tekniske forhold som har betydning for produksjonen av vinen, i samsvar med artikkel 26 nr. 2 bokstav p) annet strekpunkt.»

16) I artikkel 33

a) bokstav a)

— skal første setningsledd lyde:

«a) for importert vin beregnet på direkte forbruk som er nevnt i artikkel 25:»

— skal første strekpunkt lyde:

«— angivelsene nevnt i artikkel 32 nr. 1 bokstav a), b) og c),»

b) bokstav b)

— skal første setningsledd lyde:

«b) for importert vin beregnet på direkte forbruk som betegnes med en geografisk angivelse, og som er nevnt i artikkel 26 nr. 1:»

— skal første strekpunkt lyde:

«— angivelsene nevnt i artikkel 32 nr. 2 første ledd bokstav a), b) og c),».

17) I artikkel 40 nr. 2 annet ledd bokstav d) erstattes ordene «som er oppført i listen nevnt i artikkel 26 nr. 1» med ordene «som er nevnt i artikkel 26 nr. 1».

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den sjuende dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

a) Bestemmelsene nevnt i artikkel 1

— nr. 2 bokstav b) første strekpunkt,
— nr. 3 bokstav a) første strekpunkt,
— nr. 7 bokstav a),

får anvendelse fra 1. september 1995.

- b) Bestemmelsene nevnt i artikkel 1
- nr. 9,
  - nr. 10,
  - nr. 11 bokstav a),
  - nr. 13,
  - nr. 14 bokstav a),
- nr. 15 bokstav a) første strekpunkt og bokstav b) første strekpunkt,
  - nr. 16 bokstav a) første strekpunkt og bokstav b) første strekpunkt,
  - nr. 17,
- får anvendelse fra 1. september 1997.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Luxembourg, 26. juni 1996.

For Rådet

M. PINTO

Formann

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1428/96**av 26. juni 1996****om endring av forordning (EØF) nr. 2332/92 om musserende viner
produsert i Fellesskapet(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 43,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Europaparlamentet⁽²⁾,

med tilvising til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽³⁾ og

ut frå desse synsmåttane:

For å lette kontrollen og på bakgrunn av tidlegare vanskar i samband med gjennomføringa bør metoden for å rekne ut auken i alkoholstyrken i vinblandinga ved tilsetjing av sukker- og gjærløysing, gjerast klarare.

I artikkel 14 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 2332/92⁽⁴⁾ er det fastsett at medlemsstatane inntil 31. desember 1995 unntaksvis kan tillate at ein musserande kvalitetsvin frå eit særskilt dyrkingsområde (musserande kvsd) vert framstilt ved at vinblandinga vert tilsett eitt eller fleire vinprodukt som ikkje stammar frå det særskilde dyrkingsområdet som gjev namn til vinen. Dette tidsrommet har synt seg å vere for kort til at marknadsdeltakarane i visse særskilde dyrkingsområde kan tilpasse seg dei tekniske krava som er fastsette. Difor bør tidsrommet lengjast. Ettersom dette unntaket berre gjeld særlege tilfelle, bør namna på desse musserande kvsd først opp i ei liste og offentleggjerast i C-serien av Tidend for Dei europeiske fellesskapa.

På grunnlag av noverande vitenskapleg kunnskap og det noverande utviklingssteget i teknikken kan Rådet i medhald av artikkel 17 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 2332/92 endre det tidsrommet som vinblandinga i medhald av nr. 2 i den førnemnde artikkelen skal gjære for å verte musserande og skal ligge på bermen.

I lys av dei røynsleane som er gjorde med ulike typar musserande vin, og ut frå resultata av vitenskapleg forskning og det noverande utviklingssteget i teknikken er det ikkje grunnlag for å fastsetje ulike tidsrom som vinblandinga skal gjære og ligge på bermen, for dei ulike gjæringsmetodane som vert nytta, anna enn for det tilfellet der gjæringa går føre seg i romfang med røreinnetningar. Difor er det berre denne metoden som bør skiljast ut -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

I forordning (EØF) nr. 2332/92 vert det gjort følgjande endringar:

1. I artikkel 4 nr. 2 skal andre leddet lyde:

«Tilsetjing av sukker- og gjærløysning må ikke forårsake en økning i vinblandingens totale alkoholstyrke i volumprosent på mer enn 1,5 volumprosent. Denne økningen skal måles ved å beregne forskjellen mellom vinblandingens totale alkoholstyrke i volumprosent og den musserende vinen totale alkoholstyrke i volumprosent før det eventuelt tilsettes etterfyllingsvæske for søttingsgrad.»

2. Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

Sukker- og gjærløysning for musserende viner kan bare inneholde

- druemost,
- druemost i gjæring,
- konsentrert druemost,
- rektifisert konsentrert druemost, eller
- sukrose og vin.»

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 7, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 74 av 14.3.1996, s. 14.

(2) Fråsegn gjeven 21. juni 1996 (TEF nr. L 198 av 8.7.1996).

(3) Fråsegn gjeven 24. april 1996 (TEF nr. C 204 av 15.7.1996).

(4) TEF nr. L 231 av 13.8.1992, s. 1. Forordninga sist endra ved forordning (EF) nr. 1547/95 (TEF nr. L 148 av 30.6.1995, s. 35).

3. I artikkel 14 nr. 2

a) skal den innleiande delen lyde:

«2. Som unntak fra nr. 1 første strekpunkt og med forbehold for bestemmelsene i artikkel 18 kan en produsentmedlemsstat, dersom det utføres passende kontroll, inntil 31. august 2003 gi uttrykkelig tillatelse til at en musserende kvbd framstilles ved at basisproduktet for vinen justeres ved tilsetning av ett eller flere vin-produkter som ikke stammer fra det bestemte dyrkingsområdet hvis navn vinen bærer, forutsatt at»

b) vert følgjande ledd lagde til:

«Unntaket nevnt i første ledd får anvendelse dersom en slik bestemmelse var fastsatt i den berørte produsentmedlemsstatens lovgivning før 31. desember 1995.

Medlemsstatene skal utarbeide en liste over navnene på de musserende kvbd som er omhandlet i dette nummer, og oversende den til Kommisjonen, som skal offentliggjøre den i C-serien av *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.»

4. Artikkel 15 nr. 1 skal lyde:

«1. Sukker- og gjærløsningen for musserende kvalitetsviner kan bare inneholde

- sukrose,
- konsentrert druemost,
- rektifisert konsentrert druemost og
- druemost eller druemost i gjæring som det kan framstilles vin av som egner seg til framstilling av bordvin,
- viner som egner seg til framstilling av bordvin,
- bordviner eller
- kvbd.

Sukker- og gjærløsningen for musserende kvbd kan bare inneholde

- sukrose,
- konsentrert druemost,
- rektifisert konsentrert druemost og
- druemost,
- druemost i gjæring,
- vin,
- kvbd,

som egner seg til framstilling av den samme musserende kvbd som den som tilsettes sukker- og gjærløsningen.»

5. I artikkel 17

a) skal nr. 2 lyde:

«2. Det tidsrom som vinblandingen skal gjære for å bli musserende og skal ligge på bermen, skal være minst

- 90 dager,
- 30 dager dersom gjæringen finner sted i beholdere med røreinnretninger.»

b) Nr. 3 vert oppheva.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde sjuande dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

- a) Artikkel 1 nr. 3 bokstav a) skal nyttast frå 1. januar 1996.
- b) Artikkel 1 nr. 2 og 4 skal nyttast frå 1. september 1996.
- c) Artikkel 1 nr. 5 bokstav a) skal nyttast frå 1. september 1997.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Luxembourg, 26. juni 1996.

For Rådet

M. PINTO

Formann

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1429/96**av 26. juni 1996****om endring av forordning (EØF) nr. 2333/92 om alminnelige regler om betegnelse på og presentasjon av musserende viner og kullsyreimpregnerte musserende viner(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 822/87 av 16. mars 1987 om den felles markedsordning for vin⁽¹⁾, særlig artikkel 72 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

Angivelse av produsentens navn på etiketten kan hjelpe forbrukerne til å identifisere produksjonsstedet for en musserende vin, særlig musserende kvalitetsviner fra et bestemt dyrkingsområde, heretter kalt «musserende kvbd». Under disse omstendigheter bør det bli tillatt for produsentmedlemsstatene å innføre obligatorisk angivelse av produsentens navn på den musserende vinens etikett.

Slik det allerede er tilfellet i visse medlemsstater, bør det bli mulig å bruke ett eller flere tradisjonelle uttrykk som varebetegnelse for visse musserende viner.

Sukkeret i ferdige musserende viner kan bestå av restsukker så vel som av tilsatt sukker. Rådsforordning (EØF) nr. 2333/92⁽³⁾ bør tilpasses dette forhold.

Angivelsene som skal informere forbrukerne om sukkerinnholdet, bør presiseres.

For å unngå enhver misbruk av navn på vinstokksorter på etiketten, må gjentakelse av dem forbys, med unntak av homonymer.

Bruk av navnet på en vinstokksort for å betegne en musserende vin skaper en forestilling om kvalitet hos forbrukerne. Denne faktoren bør styrkes, og det bør fastsettes minstekrav til hvor lenge framstillingsprosessen og gjæringsprosessen for den aktuelle musserende vinen skal vare for at dette navnet skal kunne brukes på etiketten.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 184 av 24.7.1996, s. 9, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 74 av 14.3.1996, s. 14.

(2) Fråsegn gjeven 21. juni 1996 (TEF nr. L 198 av 8.7.1996).

(3) Fråsegn gjeven 24. april 1996 (TEF nr. C 204 av 15.7.1996).

I produksjonen av visse musserende viner må det anvendes tre vinstokksorter for at vinen skal få sin karakter. Det bør fastsettes mulighet til å bruke navnet på de tre vinstokksortene på etikettene til disse musserende vinene.

De europeiske fællesskaps domstol opphevet i sak C-309/89⁽⁴⁾ bokstav b) i artikkel 6 nr. 6 i forordning (EØF) nr. 2333/92 og dermed også vilkårene for bruk av betegnelsen «crémant». Denne betegnelsen brukes imidlertid på produkter som oppfyller strenge produksjons- og framstillingsvilkår, og som derfor har fått et visst omdømme hos forbrukerne. For å hindre at betegnelsen utvannes, bør det fastsettes minstekrav til produksjon og framstilling for at betegnelsen skal kunne brukes.

I enkelte medlemsstater er det fastsatt vilkår for bruk av visse betegnelser. For å unngå å forvirre og villedde forbrukerne, bør det fastsettes at betegnelsene må brukes bare på disse vilkårene.

Musserende viner kan markedsføres bare på etiketterte glassflasker som er lukket med en soppformet kork, på de vilkår som er fastsatt i reglene. Det bør fastsettes unntak for produkter som ennå er under framstilling, på visse vilkår og særlig forutsatt at unntakene underkastes kontroll. Med hensyn til musserende kvalitetsviner bør slike unntak være tidsbegrenset og uttrykkelig godkjent av medlemsstatene, slik at det kan tas hensyn til de erfaringer som gjøres.

Flasker av «musserende vin-typen» eller flasker av tilsvarende type har i svært lang tid vært brukt til markedsføring av musserende viner. Forbrukeren forbinder visse egenskaper med drikker på slike flasker, særlig at det dreier seg om en gjæret drikk. For å unngå misbruk av denne flasketypen, bør den ikke tillates brukt til produkter som kan skade oppfatningen av disse vinproduktene, særlig musserende viner, som kvalitetsprodukter samt villedde forbrukeren med hensyn til hvilken type drikk det dreier seg om.

Musserende kvbd må markedsføres i etiketterte glassflasker med soppformet kork som skal være påført navnet på det bestemte dyrkingsområdet. Dersom en vin ikke anses som musserende kvbd etter kontrollen, kan det oppstå problemer med hensyn til om den kan selges som musserende vin eller musserende kvalitetsvin selv om navnet på det bestemte dyrkingsområdet er angitt på korken. Det bør derfor gis rom for at det vedtas passende ordninger for å løse disse problemene innenfor rammen av gjennomføringsbestemmelsene -

(4) TEF nr. L 231 av 13.8.1992, s. 1. Forordninga sist endra ved forordning (EF) nr. 1547/95 (TEF nr. L 148 av 30.6.1995, s. 35).

VEDTATT DENNE FORORDNING:**Artikkel 1**

I forordning (EØF) nr. 2333/92 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 3 nr. 2 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Produsentmedlemsstatene kan imidlertid gjøre det obligatorisk å angi navnet eller forretningsnavnet til produsenten, skrevet fullt ut.»

2) I artikkel 5

a) i nr. 2 bokstav c) tilføyes følgende ledd:

«Medlemsstatene kan imidlertid for visse musserende kvbd produsert på deres territorium kreve at enkelte av uttrykkene nevnt i første ledd skal brukes enten enkeltvis eller i kombinasjon.»

b) i nr. 3

— utgår alle forekomster av «rest»,

— første ledd erstattes strekpunktene med følgende strekpunkter:

«— med «brut nature», «Natur herb», «bruto natural», «pas dosé», «dosage zéro» eller «dosaggio zero»:

dersom sukkerinnholdet er lavere enn 3 gram per liter. Disse betegnelsene kan brukes bare på produkter som ikke er tilsatt sukker etter annengangsgjæring,

— med «extra brut», «extra herb» eller «extra bruto»:

dersom sukkerinnholdet er mellom 0 og 6 gram per liter,

— med «brut», «herb» eller «bruto»:

dersom sukkerinnholdet er lavere enn 15 gram per liter,

— med «extra dry», «extra trocken» eller «extra seco»:

dersom sukkerinnholdet er mellom 12 og 20 gram per liter,

— med «sec», «trocken», «secco» eller «asciutto», «dry», «tør», «îçñüð», «seco», «torr» eller «kuiva»:

dersom sukkerinnholdet er mellom 17 og 35 gram per liter,

— med «demi-sec», «halbtrocken», «abboccato», «medium dry», «halvtør», «çîßîçñüð», «semi seco», «meio seco», «halvtorr» eller «puolikuiva»:

dersom sukkerinnholdet er mellom 33 og 50 gram per liter,

— med «doux», «mild», «dolce», «sweet», «sød», «ãëðêýð», «dulce», «doce», «söt» eller «makea»:

dersom sukkerinnholdet er høyere enn 50 gram per liter.»

3) I artikkel 6 nr. 2 annet ledd

a) innsettes følgende bokstav etter bokstav c):

«ca) navnet på denne sorten ikke gjentas i samme uttrykk, med mindre det finnes flere sorter med samme navn og navnet er oppført i en liste som skal utarbeides av produsentmedlemsstaten. Denne listen skal sendes Kommisjonen, som skal underrette de øvrige medlemsstater om dette,»

b) innsettes følgende bokstav etter bokstav d):

«e) produksjonsprosessens lengde, herunder modning i framstillingsforetaket, regnet fra begynnelsen av gjæringsprosessen som skal gjøre vinblandingen musserende, ikke har vært under 90 dager, og forutsatt at gjæringsprosessen som skal gjøre vinblandingen musserende, og vinblandings kontakt med bermen har vart

— minst 60 dager,

— minst 30 dager dersom gjæringen har funnet sted i beholdere med røreverk.

Denne bestemmelsen får imidlertid ikke anvendelse på de musserende vinene av aromatisk type som er nevnt i artikkel 18 i rådsforordning (EØF) nr. 2332/92 av 13. juli 1992 om musserende viner produsert i Fællesskapet.»

4) I artikkel 6 nr. 2 tredje ledd skal annet strekpunkt lyde:

«— tillate bruk av navnet på to eller tre vinstokksorter dersom det er fastsatt i reglene i produsentmedlemsstaten, og forutsatt at alle druene som produktet ble laget av, kommer fra disse vinstokksortene, med unntak av produktene som finnes i sukker- og gjærløsningen eller etterfyllingsvæsken for søtningsgrad, og at blandingen av disse vinstokksortene er av avgjørende betydning for

det aktuelle produktets egenskaper,»

5) I artikkel 6 nr. 3 annet ledd skal bokstav c) lyde:

«c) gjæringsprosessen som skal gjøre vinblandingen musserende, og vinblandingsens kontakt med bermen har vart i minst 90 dager.»

6) I artikkel 6 nr. 6 skal bokstav b) lyde:

«b) skal uttrykket «crémant» forbeholdes musserende kvbd

— som av medlemsstaten der vinen ble framstilt, betegnes med dette uttrykket sammen med navnet på det bestemte dyrkingsområdet,

— som er framstilt av most som for hvite, musserende kvbd oppnås ved pressing av hele druer, og som ikke må overstige 100 l per 150 kg høstede druer,

— som har et svoveldioksidinnhold på høyst 150 mg/l,

— som har et sukkerinnhold som er lavere enn 50 g/l, og

— som er framstilt i samsvar med eventuelle særlige tilleggsregler for framstilling og betegnelse av dem, fastsatt av medlemsstaten der framstillingen fant sted.

Som unntak fra første strekpunkt kan produsenter av musserende kvbd som den berørte medlemsstat ikke har gitt betegnelsen «crémant» i samsvar med denne bestemmelse, bruke denne betegnelsen forutsatt at de tradisjonelt har brukt den i minst 10 år før 1. juli 1996.

Den berørte medlemsstat skal underrette Kommissjonen om de tilfeller der dette unntak får anvendelse.»

7) I artikkel 6 nr. 11 skal nytt ledd lyde:

«Betegnelsen «Réserve» kan eventuelt utfylles med en beskrivelse på vilkår som fastsettes av produsent-medlemsstaten.»

8) I artikkel 10

a) nr. 1 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Når det gjelder produktene nevnt i artikkel 1 nr. 1 som er framstilt ved annengangsgjæring på flaske som omhandlet i artikkel 6 nr. 3 og 4, kan det imidlertid for musserende viner som ennå er under framstilling, og som lukkes med en midlertidig propp og ikke har

etikett, gis unntak

a) som fastsettes av produsentmedlemsstaten, forutsatt at disse vinene

— er beregnet på å bli musserende kvbd,

— er i omsetning bare mellom produsenter innenfor det berørte bestemte dyrkingsområdet,

— har et følgedokument og

— underkastes særskilt kontroll,

b) som får anvendelse inntil 31. desember 2001 for produsenter av musserende kvalitetsviner som uttrykkelig har tillatelse fra den berørte medlemsstat, og som overholder vilkårene fastsatt av medlemsstaten, særlig med hensyn til kontroll.

Før 30. juni 2000 skal de berørte medlemsstater framlegge for Kommissjonen en rapport om anvendelsen av disse unntakene. Kommissjonen skal om nødvendig framlegge nødvendige forslag om videreføring av unntakene.»

b) innsettes nr. 1a nedenfor etter nr. 1:

«1a. På flasker av «musserende vin-typen» eller flasker av lignende type utstyrt med en lukkeinnetning som nevnt i nr. 1 bokstav a) kan det med henblikk på salg, markedsføring eller eksport tappes bare

— produkter som nevnt i artikkel 1 nr. 1,

— drikker som tradisjonelt tappes på slike flasker, og

— som svarer til definisjonen av perlende vin eller kullsyreimpregneret perlende vin i punkt 17 og 18 i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 822/87, eller

— som framstilles ved alkoholgjæring av en frukt eller en annen landbruksråvare, særlig produkter som nevnt i artikkel 43 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 2392/89 og produktene som omfattes av forordning (EØF) nr. 1601/91, eller

— som har en sann alkoholstyrke i volumprosent på inntil 1,2 % vol,

— produkter som selv om de tappes på slik flasker, ikke vil kunne forvirre eller villedde forbrukeren med hensyn til produktets art.

Gjennomføringsbestemmelsene i første ledd skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 83 i forordning (EØF) nr. 822/87.»

9) I artikkel 13 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Betegnelse på, presentasjon av og reklame for andre produkter enn dem som er nevnt i artikkel 1 nr. 1, må ikke angi, gi inntrykk av eller antyde at det berørte produkt er en musserende vin.»

10) I artikkel 15 nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Unntaksbestemmelser om merking av korken omhandlet i nr. 1 første ledd skal vedtas etter samme framgangsmåte dersom en musserende vin ikke anses som en musserende kvbd etter at vedkommende myndighet har foretatt kontroll.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den sjuende dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 1 nr. 3 bokstav b) og nr. 5 får anvendelse fra 1. september 1997.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Luxembourg, 26. juni 1996.

For Rådet

M. PINTO

Formann

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1592/96**av 30. juli 1996****om endring av forordning (EØF) nr. 822/87 om den felles
markedsordning for vin(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

All nyplanting av vinstokker er forbudt til 31. august 1996. På bakgrunn av markedssituasjonen i vinsektoren og i påvente av Rådets vedtak om reform av sektoren bør nåværende forbud forlenges med to vinår. På den ene side bør imidlertid dette forbudet ikke omfatte arealer beregnet på produksjon av borddruer, og på den annen side bør det gjøres unntak for visse viner som markedet etterspør på grunn av deres kvalitative egenskaper.

For å ta hensyn til de særlige vilkår for produksjon av bordviner i Spania bør det fastsettes midlertidige unntak når det gjelder sammenstikning av og totalt syreinnhold i visse bordviner som produseres i denne medlemsstaten. Unntaket når det gjelder totalt syreinnhold bør utvides til også å omfatte bordviner produsert i Portugal.

I henhold til artikkel 17 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 822/87⁽⁴⁾ er en viss form for avstyrning tillatt bare i en overgangsfase. For at det skal kunne treffes en endelig beslutning om denne teknikken, bør nåværende praksis forlenges minst til slutten av vinåret 1996/1997.

Ettersom virkeområdet for forbudet mot all nyplanting ikke omfatter arealer beregnet på produksjon av borddruer, bør det ikke lenger være tillatt å framstille vin av disse druene, og artikkel

36 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 822/87 bør derfor endres. For at produsentene skal kunne tilpasse seg den nye ordningen, bør denne bestemmelsen ikke få anvendelse før 1. august 1997.

I artikkel 39 nr. 12 og artikkel 65 nr. 5 i forordning (EØF) nr. 822/87 er det fastsatt at Kommissjonen i løpet av vinåret 1995/1996 skal framlegge for Rådet rapporter dels om virkningene av strukturtiltakene og deres sammenheng med obligatorisk destillasjon og dels om største innhold av svoveldioksid i vin samt eventuelle forslag i denne forbindelse. Rapporter om vindyrkingssonene og om virkningene av strukturtiltakene og deres sammenheng med obligatorisk destillasjon er ikke lenger nødvendige, på grunn av ny politikk i sektoren. Kommissjonen har nylig framlagt sin rapport om anriking. Det er derfor ikke lenger nødvendig å vise til disse rapportene.

Utviklingen i vindyrkingspotensialet i visse produksjonsområder nevnt i artikkel 39 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 822/87 har hatt avgjørende innvirkning på situasjonen i forskjellige underområder, og dette kan føre til at det blir vanskelig å anvende enkelte av referansene i nevnte nummer. For vinproduksjonsåret 1996/1997 bør det derfor fastsettes at nevnte utvikling skal kunne tas i betraktning.

I henhold til artikkel 46 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 822/87 kan salgsfremmende kampanjer for å fremme forbruket av drueråsaft gjennomføres bare til vinåret 1995/1996. For at virkningen av dem skal kunne vurderes, bør de kunne gjennomføres i enda et vinår.

Den betydning problemet med svoveldioksidinnhold har for vinsektoren, krever at det utarbeides forslag som tar hensyn til alle tilgjengelige data, særlig Det internasjonale vinkontors arbeider. Tidsfristen bør derfor forlenges med et vinår.

Den erfaring som er gjort, viser at to framgangsmåter for framstilling av musserende vin bør tilføyes listen over tillatte ønologiske framstillingsmåter og behandlingsmetoder -

VEDTATT DENNE FORORDNING:

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 252 av 4.10.1996, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. C 125 av 27.4.1996, s. 45.

(²) EFT nr. C 166 av 10.6.1996.

(³) EFT nr. C 204 av 15.7.1996, s. 57.

(⁴) EFT nr. L 84 av 27.3.1987, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1544/95 (EFT nr. L 148 av 30.6.1995, s. 31).

Artikkel 1

I forordning (EØF) nr. 822/87 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 6 skal nr. 1 lyde:

«1. Enhver nyplanting av vinstokksorter, bortsett fra dem som for den berørte administrative enhet er klassifisert utelukkende som borddruer, er forbudt til 31. august 1998.

Medlemsstatene kan imidlertid gi tillatelse til nyplanting på arealer som er beregnet på produksjon av

- kvalitetsviner fra bestemte dyrkingsområder, eller
- bordviner med én av følgende betegnelser: «Landwein», «vin de pays», «indicazione geografica tipica», «ἰνὴ ἀπό τῆς ἐπιπέδα», «ἰνὴ ἀπὸ τῆς ἐπιπέδα», «vino de la tierra», «vinho regional» eller «regional wine»,

og der Kommisjonen har anerkjent at produksjonen på grunn av sine kvalitative egenskaper langt fra er tilstrekkelig til å dekke etterspørselen.

Annet ledd får på et samlet areal på 10 000 hektar anvendelse på nyplanting som foretas i løpet av vinproduksjonsåret 1996/1997 og/eller 1997/1998, i henhold til følgende fordeling:

Tyskland:	289
Hellas:	208
Spania:	3 615
Frankrike:	2 584
Italia:	2 442
Luxembourg:	4
Østerrike:	139
Portugal:	719.»

2) I artikkel 16 nr. 5 tredje ledd endres «mellom 1. januar 1996 og 31. august 1996» til «mellom 1. januar 1996 og 31. august 1997».

3) I artikkel 17 nr. 3 endres «31. august 1996» til «31. august 1997».

4) I artikkel 18 nr. 3 oppheves annet ledd.

5) I artikkel 36 skal nr. 1 lyde:

«1. Inntil 31. juli 1997 skal viner framstilt av druesorter som ikke står oppført som vindruesort i klassifiseringen over vinstokksorter for den administrative enheten der disse druene er høstet, og som ikke eksporteres i det aktuelle vinår, destilleres før en dato som skal fastsettes. Med mindre det gjøres unntak, kan omsetningen av denne vinen begrenses til destillasjonsforetak.

Fra 1. august 1997 kan det ikke framstilles vin av druene nevnt i første ledd.»

6) I artikkel 39 gjøres følgende endringer:

a) i nr. 3 tredje ledd endres «til utgangen av vinåret 1995/1996» til «til utgangen av vinåret 1996/1997»,

b) i nr. 3 fjerde ledd endres «fra vinåret 1996/1997» til «fra vinåret 1997/1998»,

c) i nr. 10

— endres «1995/1996» til «1996/1997»,

— skal nytt ledd lyde:

«Som unntak fra denne artikkel og på anmodning fra den berørte medlemsstat kan mengden som skal destilleres i en region i vinproduksjonsåret 1996/1997, fordeles mellom underområder som skal fastsettes i henhold til kriterier med andre referanser enn dem som er nevnt i nr. 3 tredje ledd annet strekpunkt. Fordelingen av mengder samt avgrensningen av underområder skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 83.»

d) i nr. 11 endres «1995/1996» til «1996/1997»,

e) nr. 12 oppheves.

7) I artikkel 46 nr. 4 endres «1995/1996» til «1996/1997».

8) I artikkel 65 gjøres følgende endringer:

a) i nr. 2 tilføyes følgende strekpunkt på slutten av bokstav b):

«— hvite kvbd med opprinnelse i Det forente kongerike som i samsvar med britisk lovgivning er betegnet og presentert med uttrykket «botrytis» eller tilsvarende uttrykk, f.eks. «noble harvest», «noble late harvest» eller «special late harvest».

b) i nr. 5 endres «1. april 1996» til «1. april 1997» og «1. september 1996» til «1. september 1997».

9) I vedlegg I nr. 13 skal tredje ledd lyde:

«For vinåret 1996/1997 kan bordviner som er produsert i Portugal og i andre spanske deler av vindyrkingszone C enn regionene Asturias, Balearene, Cantabria og Galicia samt provinsene Guipúzcoa og Vizcaya, og som er frigitt for forbruk på henholdsvis det portugisiske og det spanske marked, ha et totalt syreinnhold på minst 3,5 gram per liter, uttrykt i vinsyre.»

10) I vedlegg VI nr. 3 innsettes følgende strekpunkter:

«ta) bruk av tørrgjær eller gjær suspendert i vin for framstilling av musserende vin,

tb) tilsetning av ammoniumsalt og tiaminsalt til basisvinen for å fremme gjærutviklingen ved framstilling av musserende vin, på følgende vilkår:

— for næringssalter, diammoniumfosfat eller ammoniumsulfat innenfor en grense på 0,3 g/l (uttrykt i salt),

— for vekstfremmende stoffer, tiamin i form av tiaminhydroklorid innenfor en grense på 0,6 mg/l (uttrykt i tiamin)».

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Den får anvendelse fra 1. september 1996.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 30. juli 1996.

For Rådet

H. COVENEY

Formann

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1594/96**av 30. juli 1996****om endring av forordning (EØF) nr. 2332/92 om musserende viner produsert i Fellesskapet og forordning (EØF) nr. 4252/88 om framstilling og markedsføring av sterkviner produsert i Fellesskapet(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR -****Artikkel 1**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 43,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegn frå Europaparlamentet⁽²⁾,

med tilvising til fråsegn frå Økonomi- og sosialutvalet⁽³⁾ og

ut frå desse synsmåtane:

I artikkel 11 og 16 i forordning (EØF) nr. 2332/92⁽⁴⁾ og artikkel 6 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 4252/88⁽⁵⁾ er det fastsett eit høgste innhald av svoveldioksid i musserande vinar og sterkvinar. Etter dei førnemnde artiklane skal Kommisjonen innan 1. april 1996 leggje fram for Rådet ein rapport om dette innhaldet, saman med eventuelle framlegg. Dei tiltaka som det vert gjort framlegg om, bør vere i samsvar med andre tiltak som Kommisjonen må utarbeide utkast til. Difor bør den førnemnde fristen lengjast. Det same gjeld dei fristane som er fastsette i artikkel 4 nr. 2 i forordning (EØF) nr. 4252/88 -

I forordning (EØF) nr. 2332/92 vert det gjort følgjande endringar:

1. I artikkel 11 nr. 3 vert «1. april 1996» og «1. september 1996» endra til høvesvis «1. april 1997» og «1. september 1997».
2. I artikkel 16 nr. 3 vert «1. april 1996» og «1. september 1996» endra til høvesvis «1. april 1997» og «1. september 1997».

Artikkel 2

I forordning (EØF) nr. 4252/88 vert det gjort følgjande endringar:

1. I artikkel 4 nr. 2 vert «1. april 1995» og «1. september 1995» endra til høvesvis «1. april 1997» og «1. september 1997».
2. I artikkel 6 nr. 2 vert «1. april 1996» og «1. september 1996» endra til høvesvis «1. april 1997» og «1. september 1997».

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 3**

Denne forordninga tek til å gjelde tredje dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfjerda i Brussel, 30. juli 1996.

For Rådet

H. COVENEY

Formann

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjord i EFT nr. L 150 av 25.6.1996, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/97 av 15. desember 1997 om endring av EØS-avtalens protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 125 av 27.4.1996, s. 48.

(2) TEF nr. C 166 av 10.6.1996.

(3) TEF nr. C 204 av 15.7.1996, s. 57.

(4) TEF nr. L 231 av 13.8.1992, s. 1. Forordninga sist endra ved forordning (EF) nr. 1547/95 (TEF nr. L 148 av 30.6.1995, s. 35).

(5) TEF nr. L 373 av 31.12.1988, s. 59. Forordninga sist endra ved forordning (EF) nr. 1547/95.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/20****nr. 103/97
av 17. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XI er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 7/96 av 29. februar 1996⁽¹⁾.

Rådsresolusjon av 21. november 1996 om nye politiske prioriteringar i samband med informasjonssamfunnet⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XI etter nr. 29 (rådsrekommandasjon 95/144/EF) skal nytt nr. 30 lyde:

“30. **396 Y 1212 (01)**: Rådsresolusjon 96/C 376/01 av 21. november 1996 om nye politiske prioriteringar i samband med informasjonssamfunnet (EFT nr. C 376 av 12.12.1996, s. 1).”

Artikkel 2

Teksten til rådsresolusjon 96/C 376/01 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

(¹) EFT nr. L 102 av 25.4.1996, s. 50, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 18 av 25.4.1996, s. 21.

(²) EFT nr. C 376 av 12.12.1996, s. 1.

RÅDSRESOLUSJON

av 21. november 1996

om nye politiske prioriteringar i samband med informasjonssamfunnet(*)

(96/C 376/01)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN -

som viser til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

som viser til rådsresolusjon av 18. november 1991 om elektronikk og informasjon- og kommunikasjonsteknologi⁽¹⁾,

som viser til konklusjonane til Rådet av 28. september 1994 om informasjonssamfunnet,

som viser til rådsresolusjon av 21. november 1994 om styrking av konkurranseevna til industrien i Fællesskapet⁽²⁾,

som viser til rådsresolusjon av 22. desember 1994 om prinsippene og tidsplanen for liberalisering av telekommunikasjonsinfrastrukturene⁽³⁾,

som viser til konklusjonane til Rådet av 7. april 1995 om industriell konkurranseevne,

som viser til rådsresolusjon av 27. november 1995 om de industrielle aspekter i Den europeiske union i forbindelse med informasjonssamfunnets utvikling⁽⁴⁾,

som viser til konklusjonane til formannskapet under møta til Det europeiske rådet på Korfu, i Cannes, i Madrid og i Firenze,

som viser til kvitboka frå Kommissjonen av desember 1993 om vekst, konkurranseevne og sysselsetjing,

som viser til kommisjonsmeldinga av 19. juli 1994 med tittelen «Europa på veg mot informasjonssamfunnet. Ein handlingsplan»,

som viser til kommisjonsmeldinga av september 1994 om ein politikk for industriell konkurranseevne i Den europeiske unionen,

som merkjer seg framlegga frå Kommissjonen om eit direktiv om klarleik i regelverket for den indre marknaden for informasjonssamfunnstenester,

som merkjer seg kommisjonsmeldinga «Informasjonssamfunnet: frå Korfu til Dublin — nye prioriteringar å ta omsyn til», kommisjonsmeldinga «Verknadene av informasjonssamfunnet på politikken til Den europeiske unionen — førebuing av dei neste stega», grønboka «Å leve og arbeide i informasjonssamfunnet: mennesket i forgrunnen» og meldinga «Standardisering og det verdsumfattande informasjonssamfunnet»,

som merkjer seg kommisjonsmeldinga om tenester av allmenn interesse i Europa, og

som legg desse synsmåtane til grunn:

Dei initiativa som vert tekne innan ramma av informasjonssamfunnet, må ta omsyn til politikken på tilgrensande område, særleg på det audiovisuelle området og kulturområdet, og må ikkje røre ved nasjonale tiltak som er sette i verk i samsvar med regelverket til Fællesskapet på desse områda.

Den økonomiske globaliseringa fører til auka konkurransepress og krev større fleksibilitet og effektivitet, samstundes som ho gjev nye høve til avsetnad, noko som kan medverke til at den økonomiske veksten og sysselsetjinga aukar.

Ei snøgg og samanhengande utvikling av informasjonssamfunnet er særskild viktig for konkurranseevna og sysselsetjinga i Europa.

Liberaliseringa av telekommunikasjonsmarknadene innan den fristen som er sett, vil stimulere dei private og offentlege investeringane som er naudsynte for utviklinga av informasjonssamfunnet i Europa.

Prinsippa for den indre marknaden bør gjelde for dei framveksande informasjonssamfunnstenestene, slik at det på den europeiske marknaden kan utviklast strukturar som er konkurransedyktige på internasjonalt plan.

Informasjonssamfunnet banar vegen for djuptgripande økonomiske og sosiale endringar som vil verke inn på alle område av menneskeleg verksemd.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. C 376 av 12.12.1996, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 103/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF nr. C 325 av 14.12.1991, s. 2.

(2) TEF nr. C 343 av 6.12.1994, s. 1.

(3) TEF nr. C 379 av 31.12.1994, s. 4.

(4) TEF nr. C 341 av 19.12.1995, s. 5.

Informasjonssamfunnet kan medverke til å fremje eit høgt sysselsetjingsnivå og til å betre levestandarden og livskvaliteten i Fællesskapet.

Informasjonssamfunnet og bruken av ny teknologi bør medverke til at borgarane og forbrukarane kan verne effektivt om og utøve dei grunnleggjande rettane og fridomane sine.

Spreiing av ulovleg materiale som har skadeleg innverknad på den offentlege orden og moralen, kan skade tilliten til det nye informasjonssamfunnet og gjere det vanskelegare å godta.

Bruken av framveksande teknologi kan medverke til å styrkje den regionale utjamninga i Europa på ein kostnadseffektiv måte.

Dei økonomiske, sosiale og kulturelle kreftene i Den europeiske unionen må gå saman om å skape nye framtidsutsikter for alle borgarane.

Utdanning og opplæring med sikte på og ved hjelp av informasjonssamfunnet, basert på prinsippa om livslang læring, vil spele ei avgjerande rolle når det gjeld å gje folk dei kvalifikasjonane som dei har bruk for i både yrkeslivet og privatlivet.

Handlingsplanen må reviderast og ajourførast.

Informasjonssamfunnet er eit resultat av den teknologiske samanføringa av den audiovisuelle sektoren, informatikksektoren og telekommunikasjonssektoren.

Rådet må, i kvar av dei samansetnadene det kan ha, vurdere og snarast råd vedta det regelverket som er naudsynt-

I

1. SEIER SEG NØGD MED at Kommisjonen har teke initiativet til framlegginga av ei rekkje utgreiingar og framlegg med sikte på vidareutvikling av den politiske ramma for informasjonssamfunnet,
2. MERKJER SEG dei store framstega som i samband med gjennomføringa av handlingsplanen «Europa på veg mot informasjonssamfunnet» er gjorde i form av
  - a) vedtaking av tiltak med sikte på full liberalisering av telekommunikasjonsmarknadene,
  - b) vellukka iverksetjing av tre særprogram for forskning innan informasjons- og kommunikasjonsteknologi og utvikling av telematikkbrukarprogram innan ramma av det fjerde rammeprogrammet,
  - c) europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personar i forbindelse med behandling av personopplysningar og om fri utveksling av slike opplysningar⁽¹⁾, felles

haldning til framlegget til særdirrektiv om vern av privatlivet og personopplysningar i telekommunikasjonssektoren og europaparlaments- og rådsdirektiv 96/9/EF av 11. mars 1996 om rettslig vern av databaser⁽²⁾,

- d) vedtaking av retningslinjer for TEN-ISDN, som er eit viktig steg i retning av å skipe ei overordna ramma for det transeuropeiske telekommunikasjonsnett (TEN-telekommunikasjon),
- e) vedtaking av programmet INFO 2000 for å stimulere utviklinga av den europeiske multimedie-innhaldsindustrien,
- f) gjennomføring av ei rekkje prosjekt i samband med informasjonssamfunnet på industrielle bruksområde, innan standardisering, regionpolitikk og internasjonalt samarbeid,
- g) igangsetjing av særlege tiltak for å gje ålmenta auka medvit om informasjonssamfunnet,
- h) auka internasjonalt samarbeid, medrekna gjennomføring av G7-forsøksiltak, og særleg samarbeid med dei sentral- og austuropeiske statane, middelhavsstatane og utviklingslanda,

3. SANNKJENNER

- a) at det ligg ei utfordring i den verdsomfattande konkurransen og i endringane i forretningsklimaet i informasjonssamfunnet, og at informasjons- og kommunikasjonsteknologien er svært viktig for konkurranseevna til den europeiske industrien og såleis for skipinga av nye arbeidsplassar,
- b) at informasjonssamfunnet gjev den europeiske økonomien nye høve til avsetnad og sysselsetjing, t.d. på områda elektronisk handel og multimedie-innhald,
- c) at alle partar som det kjem ved, må ta omsyn til dei sosiale og samfunnsmessige sidene ved informasjonssamfunnet og respektere at det har ein menneskeleg dimensjon som er svært viktig,
- d) at det er trengst felles prinsipp for yting og finansiering av allmenne tenester, samstundes som det vert teke omsyn til at omgrepet allmenn teneste må utviklast i takt med dei teknologiske framstega, marknadsutviklinga og endringane i etterspurnaden hjå brukarane,
- e) at det trengst rammereglar som er gunstige for alle europeiske føretak, særleg for å betre tilhøva for teknologiretta små og mellomstore føretak,

⁽¹⁾ TEF nr. L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ TEF nr. L 77 av 27.3.1996, s. 20.

- f) at fællesskapsorgana må betre informasjons- og kommunikasjonssystema sine, slik at arbeidet deira kan forvaltast betre,
- g) at det trengst effektive og priskonkurransedyktige transeuropeiske fellestenester for kommunikasjon og utveksling av data,
- h) at utdanning og kultur er viktige for å gje betre innsikt i informasjonssamfunnet,
- i) at teknisk harmonisering er viktig for utviklinga av det verdsomfattande informasjonssamfunnet,

4. STREKAR UNDER saman med Kommisjonen

- a) at snøgg vedtaking og effektiv gjennomføring av dei rammereglane som er naudsynte for å liberalisere telekommunikasjonssektoren i heile Fællesskapet, er avgjerande for å sikre at konkurransen utviklar seg til gagn for alle brukarane,
- b) at ein sterk og konkurransedyktig europeisk industri innan informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) er svært viktig for at føremonene med informasjonssamfunnet skal kunne utnyttast fullt ut,
- c) at den europeiske konkurransepolitikken må halde oppe konkurransen i Fællesskapet og gjere det mogleg for europeiske verksemdar å lukkast på dei internasjonale marknadene,
- d) at verkemåten til den indre marknaden må betrast; fordi tenester utgjer ein stadig større del av økonomien, er det særskild viktig med yting av og fri rørsle for tenester, særleg nye tenester,
- e) at det er naudsynt å påskunde vedtakinga av formelle standardar både på europeisk plan og på verdsbasis og å sikre innsyn i og klarleik i tekniske spesifikasjonar, slik at utløyrlig utnytting av dominerande stillingar på marknaden kan unngåast,
- f) at det er viktig med ei vellukka fullføring innan 15. februar 1997 av forhandlingane i Verds handelsorganisasjonen om grunnleggjande telekommunikasjonstenester,
- g) at det er viktig med ei vellukka fullføring av det arbeidet med nye internasjonale avtaler om vern av opphavsrett og nærståande rettar i informasjonssamfunnet som er sett i gang i Verdsorganisasjonen for immaterialrett (WIPO),

5. LEGG VEKT PÅ

- a) at det er viktig at alle marknadsdeltakarar snarast mogleg tek til å nytte informasjons- og kommunikasjonsteknologi,
- b) at forskning og utvikling i IKT-sektorane spelar ein avgjerande rolle for konkurranse- og nytenkingsevna i den europeiske industrien,
- c) at kvalifikasjonane jamleg må betrast og tilpassast for at endringar i krava på arbeidsmarknaden skal kunne møtast,
- d) at det er viktig å fremje framveksten av nye former for sysselsetjing,
- e) at bruken av IKT må fremjast med sikte på ei berekraftig utvikling innan produksjon, distribusjon og forbruk,
- f) at potensialet til informasjonssamfunnet må utnyttast for å fremje kulturelt, språkleg eller anna mangfald,
- g) at føremonene med informasjonssamfunnet må gjerast tilgjengelege for alle europeiske borgarar, utan omsyn til kvar dei bur, eller til andre tilhøve som kan hindre tilgjenget til føremonene,
- h) at det er viktig å verne om grunnleggjande rettar og fridommar og dessutan rettane til brukarar og forbrukarar i informasjonssamfunnet,

6. STØTTAR

- a) planane til Kommisjonen om å demonstrere bruken av kommunikasjonsteknologi i det administrative arbeidet sitt, t.d. i forvaltninga av europeiske forskingsprogram,
- b) innsatsen til medlemsstatane og Kommisjonen for å fremje direkte kommunikasjon mellom offentlege styresmakter i Den europeiske unionen, samstundes som nasjonal lovgjeving vert stetta, særleg når det gjeld tryggleiken til medlemsstatane,

7. MERKJER SEG med interesse det første rettleiingsdokumentet til Kommisjonen med omsyn til det femte rammeprogrammet, og seier seg nøgd med framlegget om å gje forskning om informasjonssamfunnet ei sentral rolle,

8. MERKJER SEG med interesse — med tanke på kor viktig utdanning og opplæring er for konkurransevna til verksemdene — at Kommisjonen har lagt fram handlingsplanen «Læring i informasjonssamfunnet», som Det europeiske rådet bad om under møtet sitt i Firenze i år,

9. STREKAR UNDER kor viktig det er å ha ei føremålstenleg og einsarta rettsleg ramme for informasjonssamfunnet på europeisk og internasjonalt plan,
10. STREKAR UNDER kor viktig det er at det skjer ei fullgod samordning mellom dei aktuelle reguleringsstyresmaktene, særleg når det gjeld utferding av lisensar og tildeling av frekvensar og nummer,
11. STREKAR UNDER kor viktig det er fullt ut å ta omsyn til spørsmålet om tjamning, særleg ved å hjelpe vanskelegstilte regionar slik at dei i røynda kan ta del i informasjonssamfunnet.

II

RÅDET OPPMODAR INNTRENGJANDE MEDLEMS-
STATANE OM Å

12. oppmuntre til igangsetjing av, vekst i og utvikling av nyskapande selskap og små og mellomstore føretak på IKT-området,
13. betre dei offentlege tenestene, t.d. innan utdanning, kultur, helsestell, transport, administrasjon, og tilgangen til offentlege opplysningar gjennom auka bruk av dei hjelpemidla som høyrer til i informasjonssamfunnet, og gjennom partnerskap mellom den offentlege og den private sektoren, samstundes som det vert sikra at borgarane får tillit til at bruken av desse nye hjelpemidla ikkje påverkar dei grunnleggjande rettane og fridommene deira, særleg retten til vern av personopplysningar,
14. syte for einsarta og effektiv gjennomføring i nasjonal lovgjeving av telekommunikasjonsreformene innan dei fastsette fristane.

III

RÅDET OPPMODAR MEDLEMSSTATANE OG
KOMMISSJONEN OM PÅ KVART SITT
ANSVAR SOMRÅDE Å

15. granske problemet med spreiring over elektroniske nett av ulovleg materiale som har skadeleg innverknad på den offentlege orden og moralen,
16. utarbeide einsarta tiltak for å sikre at elektronisk overførde dokument når fram fullstendige og uforfalska,
17. fremje forhandlingar om avtala om informasjonsteknologi med sikte på fleirsidige avtaler i framtida,
18. sikre nært samarbeid mellom og nær samordning av dei ulike programma og tiltaka på IKT-området,

19. syte for betre samordning av initiativa deira i samband med informasjonssamfunnet, slik at nytten av dei kan verte størst mogleg, og oppmodar Kommisjonen om jamleg å leggje fram rapport om desse initiativa, slik at dei ulike tiltaka kan utfylle kvarandre.

IV

RÅDET OPPMODAR KOMMISSJONEN OM Å

20. følgje opp, der det er føremålstenleg, dei igangverande høyringsrundane i samband med grønbøkene «Å leve og arbeide i informasjonssamfunnet», «Nye audiovisuelle tenester», «Opphavsrett og nærstående rettar i informasjonssamfunnet», «Det rettslege vernet av krypterte tenester» og «Kommersielle kommunikasjonstenester på den indre marknaden»,
21. granske moglege hindringar for utviklinga av nye informasjonssamfunnsstenester, særleg elektronisk handel,
22. granske korleis informasjons- og kommunikasjonsteknologien påverkar konkurranseevna til visse industrisektorar, og å gjere framlegg om eit europeisk initiativ for å fremje bruken av IKT, særleg i små og mellomstore føretak,
23. styrkje det internasjonale samarbeidet, særleg gjennom å hjelpe dei statane som har søkt om medlemskap i EU, med å førebu overgangen til informasjonssamfunnet og gjennom å betre kommunikasjonen med andre regionar med sikte på å fremje det verdsomfattande informasjonssamfunnet,
24. leggje fram for Rådet rapport om den konkurransemessige stillinga til IKT-industrien og om statusen for gjennomføringa av resolusjonen av 18. november 1991 om elektronikk og informasjons- og kommunikasjonsteknologi.

V

RÅDET OPPMODAR INDUSTRIEN OM Å

25. sannkjenne ansvaret sitt for å
- betre dugleiken til leiarar og tilsette når det gjeld bruken av IKT,
  - utnytte det potensialet som IKT har, til å betre konkurranseevna,
  - skape og fremje nye informasjonssamfunnsstenester og -produkt og for å oppmuntre til at det i tide vert vedteke høvelege og marknadsbaserte standardar og spesifikasjonar,

26. medverke aktivt i utforminga av informasjonssamfunns-politikken på nasjonalt og europeisk plan, samstundes som det vert lagt vekt på dei sosiale og samfunnsmessige sidene ved informasjonssamfunnet,
27. utvikle og marknadsføre kostnadseffektive transeuropeiske fellestenester med sikte på utveksling av data.

VI

RÅDET

28. OPPMODAR Kommissjonen og medlemsstatane om å vurdere føremålstenlege tiltak, medrekna tiltak som kan vedtakast i samsvar med eksisterande regionpolitiske ordningar, for å sikre at einskildpersonar og føretak kan utnytte dei føremonene som informasjonssamfunnet gjev,
29. MEINER det trengst større klarleik i nasjonale initiativ og fellesskapsinitiativ, medrekna rammereglane, med sikte på å utvikle informasjonssamfunnstenester,
30. OPPMODAR INNTRENGJANDE medlemsstatane og Kommissjonen om å gjere ein vedvarande innsats for å auke medvitet om, innsikta og deltakinga i informasjonssamfunnet blant ålmenta,
31. OPPMODAR fellesskapsorgana om i samarbeid med medlemsstatane og innan ein rimeleg frist å skipe eit integrert system for forvaltning av tverrinstitusjonelle kommunikasjonstenester,
32. SANNKJENNER at det trengst ein nærmare analyse av dei spørsmåla som ligg til grunn for utviklinga av informasjonssamfunnsolitikken på internasjonalt plan, med sikte på å nå fram til semje om dei midla og vilkåra som skal gjelde for bruken av verdsomfattande informasjonsnett, og strekar under kor viktig det er å samordne initiativa på desse områda, både i Fællesskapet og i andre internasjonale fora,
33. SEIER SEG NØGD MED det tyske tilbodet om å halde ein internasjonal konferanse om dette temaet som skal førebuast i nært samarbeid med Kommissjonen og medlemsstatane,
34. SEIER SEG NØGD MED at Kommissjonen tek sikte på å leggje fram ein revidert og ajourført versjon av handlingsplanen «Europa på veg mot informasjons-samfunnet» innan utgangen av inneverande år.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/21**

nr. 104/97
av 17. desember 1997

om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester)
og vedlegg XIV (Konkurranseregler)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XI og vedlegg XIV er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 25/95 av 19. mai 1995⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 95/51/EF av 18. oktober 1995 om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til oppheving av begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett for yting av teletjenester som allerede er avmonopolisert⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XI nr. 3 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **395 L 0051:** Kommisjonsdirektiv 95/51/EF av 18. oktober 1995 (EFT nr. L 256 av 26.10.1995, s. 49).”

Artikkel 2

I avtalens vedlegg XIV nr. 13 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **395 L 0051:** Kommisjonsdirektiv 95/51/EF av 18. oktober 1995 (EFT nr. L 256 av 26.10.1995, s. 49).

Bestemmelsene i direktiv 95/51/EF skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Island skal iverksette de tiltak som er nødvendige for å etterkomme direktiv 95/51/EF fra 1. januar 1998, med forbehold om

- i) at framtidige leverandører av telefontjenester gis tillatelse til å starte forsøktjenester på midlertidig grunnlag før denne dato, og
- ii) at framtidige godkjenningsskrav offentliggjøres før denne dato.”

Artikkel 3

Teksten til kommisjonsdirektiv 95/51/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 251 av 19.10.1995, s. 31, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 39 av 19.10.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 256 av 26.10.1995, s. 49.

KOMMISJONSDIREKTIV 95/51/EF**av 18. oktober 1995****om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til oppheving av begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett for yting av teletjenester som allerede er avmonopolisert(*)****KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 90 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Ved kommisjonsdirektiv 90/388/EØF av 28. juni 1990 om konkurranse på markedene for teletjenester⁽¹⁾, endret ved direktiv 94/46/EF⁽²⁾, ble visse teletjenester åpnet for konkurranse, og medlemsstatene ble oppfordret til å treffe de nødvendige tiltak for å sikre alle markedsdeltakere adgang til å yte slike teletjenester. Med hensyn til telefontjenester til offentligheten gir direktivet medlemsstatene mulighet til å opprettholde særretter eller eneretter. Rådet godtar i sin resolusjon av 22. juli 1993⁽³⁾ at dette unntaket kan bringes til opphør 1. januar 1998, med en overgangsperiode for visse medlemsstater. Telekstjenesten, mobile kommunikasjonstjenester og kringkasting av radio og fjernsyn til offentligheten ble særskilt unntatt fra direktivets virkeområde. Satellittkommunikasjon ble omfattet av direktivets virkeområde gjennom direktiv 94/46/EF.

Under den offentlige høringen om situasjonen innen telekommunikasjonssektoren som Kommisjonen arrangerte i 1992 etter sin melding av 21. oktober 1992, ble effektiviteten av tiltakene som skal avmonopolisere telekommunikasjonssektoren, særlig avmonopoliseringen av datakommunikasjon, verdikjøkende tjenester og yting av data- og telefontjenester til virksomheter og lukkede brukergrupper, trukket i tvil av mange ytere og brukere av slike tjenester.

2) Den vedvarende flaskehalssituasjonen skyldes hovedsakelig bestemmelser som forbyr bruk av annen infrastruktur for yting av avmonopoliserte tjenester, særlig bestemmelser om bruk av kabelfjernsynsnett. Potensielle tjenesteytere er nå avhengige av leide samband tilbudt av teleoperatører som ofte også er konkurrenter på markedet for avmonopoliserte tjenester. For å løse dette problemet

oppfordret Europaparlamentet i sin resolusjon av 20. april 1993⁽⁴⁾ Kommisjonen til snarest å treffe de tiltak som er nødvendige for at potensialet i kabelnettenes eksisterende infrastruktur skal kunne utnyttes fullt ut til teletjenester, og til omgående å avskaffe eksisterende begrensninger i medlemsstatene på bruk av kabelnett til konkurranse-tjenester.

3) Etter denne resolusjonen har Kommisjonen gjennomført to undersøkelser om bruk av kabelfjernsynsnett og annen infrastruktur for yting av teletjenester som allerede er blitt åpnet for konkurranse i henhold til fællesskapsretten, nemlig «The effects of Liberalisation of Satellite Infrastructure on the Corporate and Closed User Group Market», Analysis, 1994, og «L'impact de l'autorisation de la fourniture de services de télécommunications libéralisées par les câblo-opérateurs», Idate, 1994. De viktigste resultatene av disse undersøkelsene viser tydelig at bl.a. kabelfjernsynsnett spiller en potensielt viktig rolle når det gjelder å rydde av veien de bekymringer som er blitt uttrykt med hensyn til den trege nyskapningen og den langsomme gjennomføringen av avmonopoliserte tjenester i Den europeiske union. En åpning av slike nett ville gjøre det mulig å overvinne problemer som er forbundet med høyt prisnivå og utilstrekkelig kapasitet, og som i stor grad skyldes at infrastrukturen i de fleste medlemsstater tilbys på et eksklusivt grunnlag. Nettene som drives av godkjente kabelselskaper, gjør det faktisk mulig å yte et økt antall tjenester, bortsett fra kringkasting av fjernsyn, dersom det foretas ytterligere investeringer. Eksempler fra det amerikanske markedet viser at det oppstår nye tjenester, som kombinerer bilde og telekommunikasjon, dersom hindringer i lovverket avskaffes.

4) Enkelte medlemsstater har derfor fjernet tidligere begrensninger på yting av visse datatjenester og/eller ikke-reserverte telefontjenester over kabelfjernsynsnett. En medlemsstat tillater telefontjenester. Andre medlemsstater har imidlertid opprettholdt omfattende begrensninger på yting av andre tjenester enn utsending av fjernsynsprogrammer over disse nettene.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 256 av 26.10.1995, s. 49, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 104/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester) and vedlegg XIV (Konkurranse), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 192 av 24.7.1990, s. 10.

(2) EFT nr. L 268 av 19.10.1994, s. 15.

(3) EFT nr. C 213 av 6.8.1993, s. 1.

(4) EFT nr. C 150 av 31.5.1993, s. 39.

- 5) Medlemsstatenes nåværende begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett for yting av andre tjenester enn utsending av fjernsynsprogrammer skal hindre at telefontjenester til offentligheten ytes over andre nett enn det offentlige svitsjede telefonnettet, for derved å beskytte teleoperatørens viktigste inntektskilde.

De fleste teleoperatører i Fællesskapet er gitt enerett til å yte telefontjenester til offentligheten for å sikre dem de økonomiske ressursene som er nødvendige for å bygge ut og drive et universelt nett, dvs. et nett som har et allment geografisk dekningsområde, og som på anmodning tilbys alle tjenesteytere eller brukere innen rimelig tid.

- 6) Ettersom disse begrensningene på bruk av kabelfjernsynsnett skyldes statlige tiltak, og ettersom de på de enkelte nasjonale markedene der de finnes, har som formål å særbehandle teleoperatørene som eies av medlemsstatene, og som disse har gitt særretter eller eneretter, må de vurderes i henhold til traktatens artikkel 90 nr. 1. Ifølge denne artikkel skal medlemsstatene i forbindelse med slike foretak ikke treffe eller opprettholde tiltak som strider mot reglene i traktaten, særlig konkurransereglene. Artikkelen inneholder et forbud mot å opprettholde tiltak i forbindelse med teleoperatører som begrenser den frie tjenesteytingen i Fællesskapet, eller som medfører utilbørlig utnyttning av en dominerende stilling til ulempe for brukerne av en gitt tjeneste.
- 7) Dersom teleoperatører gis enerett til å tilby overføringskapasitet for yting av teletjenester til offentligheten, vil slik rett og de lovgivningsmessige begrensninger som følger av den på bruk av kabelfjernsynsnett for andre formål enn utsending av radio- og fjernsynsprogrammer, særlig for nye tjenester, f.eks. interaktivt fjernsyn og bestillingsfjernsyn samt multimedietjenester i Fællesskapet som ikke kan ytes på annen måte, nødvendigvis begrense adgangen til å yte slike tjenester til eller fra andre medlemsstater. Slike lovgivningsmessige begrensninger kan ikke begrunnes ut fra allmenne hensyn eller grunnleggende krav ettersom de sistnevnte, særlig det grunnleggende kravet om evne til samtrafikk mellom nettene i tilfelle sammenkopling av kabelfjernsynsnett og telenett, kan ivaretas ved hjelp av mindre restriktive tiltak som registrerings- og konsesjonsvilkår som er objektive, sikrer likebehandling og gir innsyn.
- 8) Tiltak som gir teleoperatører enerett til å tilby overføringskapasitet, og de lovmessige begrensninger som følger på bruk av infrastruktur for kabelfjernsyn for yting av andre teletjenester som allerede er åpnet for konkurranse, utgjør derfor en overtredelse av bestemmelsene i traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59. Det faktum at begrensningene gjelder uten forskjell for alle andre foretak enn de berørte teleoperatørene, er ikke tilstrekkelig til at særbehandlingen av disse operatørene faller utenfor

virkeområdet til traktatens artikkel 59. Det er faktisk ikke nødvendig at alle foretak i en medlemsstat særbehandles i forhold til utenlandske foretak. Det er tilstrekkelig at visse nasjonale markedsdeltakere drar fordel av særbehandlingen.

- 9) I henhold til traktatens artikkel 86 skal ett eller flere foretaks utilbørlige utnyttning av sin dominerende stilling på det felles marked eller i en vesentlig del av det være uforenlig med det felles marked og forbudt.
- 10) På hvert enkelt av de berørte nasjonale markeder har teleoperatørene en dominerende stilling i forbindelse med tilbud av overføringskapasitet for teletjenester ettersom de er alene om å ha offentlige, landsdekkende telenett i disse statene. En annen side ved denne dominerende stillingen er markedets særlige kjennetegn, især dets sterke kapitalintensive karakter. Ettersom anleggning av et nytt nett ved siden av det gamle krever betydelige investeringer, ser man en tydelig tendens til å bruke eksisterende nett. Dette styrker de berørte teleoperatørens strukturelle dominans og utgjør en potensiell hindring for adgangen til markedet. For det tredje drar teleoperatørene på grunn av sin markedsandel fordel av å være i besittelse av detaljerte opplysninger om telekommunikasjonsstrømmer som nye markedsdeltakere ikke har adgang til. Det dreier seg bl.a. om opplysninger om abonnentenes brukermønstre, som er nødvendige for å kunne henvende seg til spesifikke brukergrupper, og om priselastisiteten i etterspørselen i hvert markedssegment og i hver region. Endelig bidrar også det faktum at de berørte teleoperatørene har enerett til å yte telefontjenester, til å sikre dem en dominerende stilling på det tilstøtende, men atskilte markedet for tilbud av overføringskapasitet.
- 11) Å skape en dominerende stilling på et gitt marked ved å gi enerett er i seg selv ikke uforenlig med artikkel 86. En medlemsstat har imidlertid ikke adgang til å opprettholde et lovfestet monopol dersom det berørte foretaket blir tvunget eller tilskyndet til å misbruke sin dominerende stilling på en måte som kan påvirke handelen mellom medlemsstatene.
- 12) Forbudet mot å bruke annen infrastruktur, særlig kabelfjernsynsnett, for å yte teletjenester har ansporet teleoperatørene til å ta høye priser i forhold til prisene i andre land, selv om nyskaping med hensyn til utbygging av europeiske bedriftsnett og yting av konkurransetjenester samt innføring av de anvendelsesformer som er foreslått i rapporten om Europa og det globale informasjons-samfunnet, i alt vesentlig er avhengig av muligheten til å disponere infrastruktur, særlig leide samband, til fallende priser. Takstene for bruk av høykapasitetsinfrastruktur er i gjennomsnitt ti ganger høyere i Fællesskapet enn i Nord-Amerika for tilsvarende kapasitet og avstand. Foreligger det ingen begrunnelse for dette, f.eks. høyere kostnader, må disse takstene anses for å være urimelige i henhold til artikkel 86 annet ledd bokstav a).

De høye prisene i Fellesskapet er en direkte følge av de begrensninger som medlemsstatene har pålagt bruk av annen infrastruktur enn teleoperatørens, særlig kabelselskapenes infrastruktur, for yting av teletjenester. De høye prisene kan ikke forklares bare med de underliggende kostnadene ettersom det forekommer betydelige takstforskjeller mellom medlemsstater der man skulle forvente omtrent de samme kostnadsstrukturer.

- 13) De statlige tiltak som hindrer kabelselskapene i å tilby overføringskapasitet for yting av avmonopoliserte tjenester i konkurranse med teleoperatørene, begrenser dessuten det samlede tilbudet av kapasitet på markedet og ansporer ikke teleoperatørene til raskt å øke kapasiteten i sine nett, redusere de gjennomsnittlige kostnadene og senke takstene. De høye takstene teleoperatørene følgelig anvender, og den utilstrekkelige grunnleggende infrastrukturen som disse operatørene tilbyr, og som andre foretak kunne benytte når de tilbyr avmonopoliserte tjenester, har forsinket utviklingen av bedriftsnett av høyhastighetstypen, næringslivets og private brukeres fjerntilgang til databaser og utviklingen av innovative tjenester som telebank, fjernundervisning, datamaskinassistert markedsføring osv., jf. kommisjonsmelding til Europaparlamentet og Rådet av 25. oktober 1994 «Grønnbok om liberalisering av telekommunikasjonsinfrastruktur og kabelfjernsynsnett - del I». Teleoperatørens nett er for øyeblikket ikke i stand til å dekke den potensielle etterspørselen etter overføringskapasitet for yting av disse teletjenestene, noe både brukere og ytere av tjenestene har framhevet, se melding til Europaparlamentet og Rådet om høring med sikte på vurdering av situasjonen innen teletjenestesektoren av 28. april 1993, side 5 punkt 2. Resultatene av vurderingen viste at en forpliktelse til å tilby leide samband etter ønske ikke i seg selv var tilstrekkelig for å unngå begrensninger i adgangen til teletjenestemarkedene og begrensninger i brukernes valgfrihet.

De nåværende begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett for yting av slike tjenester har derfor skapt en situasjon der teleoperatørene bare ved å utøve sin enerett til å tilby overføringskapasitet for offentlige teletjenester i seg selv forsinkes, som definert i traktatens artikkel 86 bokstav b), framveksten av bl.a. nye tjenester som betalingsfjernsyn, interaktivt fjernsyn og bestillingsfjernsyn samt multimedietjenester i Fellesskapet som kombinerer audiovisuell kommunikasjon og telekommunikasjon, tjenester som ofte ikke kan ytes i tilstrekkelig omfang over teleoperatørens nett.

På grunn av begrensningene i antallet tjenester de kan tilby, utsetter kabelselskaper på den annen side ofte investeringer i sine egne nett, særlig investeringer i innføring av optiske fibrer, som kunne betale seg dersom de kunne avskrives over et større antall tjenester. Begrensningene i bruk av kabelnett for yting av andre tjenester enn kringkasting medfører derfor også at utviklingen av nye teletjenester og

multimedietjenester forsinkes, og bremser på denne måten de tekniske framskrittene på dette området.

- 14) Som Domstolen uttaler i en dom av 19. mars 1991, sak C 202/88 Frankrike mot Kommisjonen⁽¹⁾, forutsetter et marked med fri konkurranse som omhandlet i traktaten at de ulike markedsaktørene er sikret like muligheter. Å gi et foretak som selger teletjenester, i oppgave å tilby en uunnværlig råvare, dvs. overføringskapasitet, til alle selskaper som yter teletjenester, er faktisk det samme som å gi vedkommende foretak myndighet til å avgjøre etter eget forgodtbefinnende hvilke tjenester konkurrentene skal kunne yte, til hvilke kostnader og i hvilke tidsrom, og dermed å gi det aktuelle foretaket en klar fordel i forhold til konkurrentene.
- 15) Eneretten teleoperatørene innrømmes til å tilby overføringskapasitet for teletjenester til offentligheten, og de begrensningene som følger på bruk av kabelnett for yting av avmonopoliserte tjenester, er derfor uforenlige med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 86. I henhold til traktatens artikkel 90 nr. 2 kan artikkel 86 fravikes når anvendelsen av den rettslig eller faktisk hindrer teleoperatørene i å utføre de særlige oppgaver som er tillagt dem. I samsvar med denne bestemmelsen har Kommisjonen undersøkt virkningen av en avmonopolisering av bruken av kabelnett for yting av teletjenester og multimedietjenester.

I henhold til direktiv 90/388/EØF kan medlemsstatene fram til en bestemt dato fortsette å forbeholde sin nasjonale teleoperatør adgangen til å yte telefontjenesten for å sikre denne operatøren tilstrekkelige inntekter til å bygge ut et universelt telefonnett. Telefontjeneste defineres i artikkel 1 i direktiv 90/388/EØF som et kommersielt tilbud til offentligheten om direkte formidling og svitsjing av sanntidstale mellom termineringspunkter i offentlig svitsjet nett, slik at enhver bruker kan benytte utstyr tilknyttet et hvilket som helst termineringspunkt for å kommunisere med et annet termineringspunkt. I de tilfeller der kabelfjernsynsnett gjøres om til svitsjede nett som yter telefontjeneste til en hvilken som helst abonnent, skal disse nettene anses for også å være offentlige svitsjede nett og deres termineringspunkter for å være termineringspunkter i slike nett. Den aktuelle telefontjenesten blir da telefontjeneste i henhold til nevnte definisjon, som medlemsstatene i samsvar med artikkel 2 i direktiv 90/388/EØF kan fortsette å forby yting av over kabelfjernsynsnettet.

Et slikt midlertidig forbud mot å yte telefontjenesten over kabelfjernsynsnettet kan tilsynelatende begrunnes på samme måte som når ytingen skjer over telenettet. Når det omvendt ytes svitsjede telefontjenester til lukkede brukergrupper og/eller tilbys åpen overføringskapasitet i form av leide samband over kabelfjernsynsnett, kan disse nettene ikke anses for å være offentlige svitsjede nett, og medlemsstatene kan derfor ikke legge begrensninger på de

⁽¹⁾ Sml. (1991) s. I-1271, domsgrunn 51.

aktuelle tjenestene selv om de medfører bruk av et koplingspunkt på det offentlige svitsjede telefonnettet.

Bortsett fra telefontjenesten er ingen andre begrensninger på ytingen av avmonopoliserte tjenester berettiget i henhold til traktatens artikkel 90 nr. 2, særlig ikke når det tas hensyn til hvor lite de tjenestene som nå ytes over teleoperatørens egne nett, men som kan omdirigeres til kabelnettene, bidrar til teleoperatørens omsetning. Det minnes om at det i forbindelse med tiltakene for avmonopolisering av telefontjenesten skal tas hensyn til behovet for å finansiere en universell tjeneste, også i den formen den måtte få i framtiden, se punkt V.2 i kommisjonsmelding til Europaparlamentet og Rådet av 3. mai 1995.

- 16) Selv om de nåværende begrensninger på bruk av kabelnett med sikte på yting av tjenester avskaffes, kan man innføre de samme konsesjonsrutiner eller registreringsordninger som for yting av de samme tjenestene over offentlige telenett.
- 17) Kringkasting over disse nettene av audiovisuelle programmer for offentligheten og innholdet i disse programmene skal fortsatt være underlagt særlige regler vedtatt av medlemsstatene i samsvar med fællesskapsretten og skal derfor ikke omfattes av bestemmelsene i dette direktiv.
- 18) Dersom medlemsstatene innrømmer det samme foretaket adgang til å anlegge både kabelfjernsynsnett og telenett, setter de vedkommende foretak i en situasjon der det ikke er i foretakets interesse å tiltrekke brukere til det nettet som er best egnet for yting av den aktuelle tjenesten, så lenge det er overskuddskapasitet i det andre nettet. I dette tilfellet er det tvert imot i foretakets interesse å ta for høye takster for bruk av kabelinfrastruktur ved yting av konkurransetjenester for å øke trafikken i sitt eget telenett. Innføring av rettferdig konkurranse krever ofte at det treffes særlige tiltak som tar hensyn til de særlige forholdene som gjør seg gjeldende på de berørte markedene. Ettersom den faktiske situasjonen varierer fra medlemsstat til medlemsstat, er det de nasjonale myndigheter som best kan vurdere hvilke tiltak som egner seg best, og særlig om det er nødvendig å holde de to virksomhetene atskilt. I de første fasene av avmonopoliseringen er det av avgjørende betydning at det føres nøye kontroll med kryssubsidiering, og at regnskapet gir innsynsmulighet. For å kunne kontrollere om det eventuelt foreligger utilbørlig atferd, skal medlemsstatene minst kreve at finansregnskapet for de to virksomhetene føres separat, selv om en fullstendig strukturell atskillelse ville være å foretrekke.
- 19) For å muliggjøre kontroll med en eventuell ulovlig kryssubsidiering mellom kabelfjernsynsoperatørens kringkastingsoppgaver, som utføres i henhold til en enerett i et gitt konsesjonsområde, og virksomheten de utøver som tilbydere av kapasitet for teletjenester, skal medlemsstatene

sikre innsyn slik at det framgår om en tilbyder anvender midler fra en av virksomhetene til å utvide sin dominerende stilling til også å omfatte det andre markedet. Ettersom nettilbydernes finansregnskap er innviklet, er det ytterst vanskelig å avgjøre om det forekommer kryssubsidiering mellom den reserverte virksomheten og de tjenester som ytes på konkurransevilkår. Det må derfor kreves at disse kabelselskapene fører separate regnskaper, der inntekter og utgifter fra yting av tjenester som hører under deres enerett, og fra tjenester som ytes på konkurransevilkår, føres særskilt når deres telekommunikasjonsvirksomhet innebærer en betydelig omsetning i konsesjonsområdet. For tiden bør en omsetning på over 50 millioner ECU anses som en betydelig omsetning. Skulle et slikt krav utgjøre en urimelig stor byrde for de berørte foretakene, kan medlemsstatene gi utsettelse for begrensede tidsrom forutsatt at de underliggende årsakene til dette på forhånd meddeles Kommisjonen.

De berørte markedsdeltakerne skal for kostnadsregnskapet bruke et egnet system som kan kontrolleres av revisorer og sikrer at de registrerte tallene er pålitelige.

De separate regnskapene omhandlet ovenfor bør i det minste gjenspeile prinsippene i artikkel 10 nr. 2 i rådsdirektiv 92/44/EØF av 5. juni 1992 om anvendelse av vilkår for tilgang til åpne telenett på leide samband⁽¹⁾, endret ved kommisjonsvedtak 94/439/EF⁽²⁾. For hybride tjenester skal det sondres mellom kostnader for reserverte tjenester og kostnader for konkurransetjenester.

- 20) Dersom den berørte medlemsstaten ikke tillater konkurrerende distribusjonsnett, skal Kommisjonen på nytt overveie om det vil være tilstrekkelig med separate regnskaper for å hindre misbruk og vurdere om en slik kombinert yting ikke vil føre til en begrensning av det potensielle tilbudet av overføringskapasitet på bekostning av tjenesteyterne i det aktuelle området, eller om det er behov for ytterligere tiltak.
- 21) Medlemsstatene skal avstå fra å innføre nye tiltak som kan sette gjennomføringen av dette direktivs mål i fare -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 90/388/EØF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 nr. 1 gjøres følgende endringer:

- a) femte strekpunkt skal lyde:

«— «teletjenester», tjenester som består helt eller delvis i overføring og/eller ruting av signaler i et telenett.»

⁽¹⁾ EFT nr. L 165 av 19.6.1992, s 27.

⁽²⁾ EFT nr. L 181 av 15.7.1994, s. 40.

b) etter siste strekpunkt skal nytt strekpunkt lyde:

«— «kabelfjernsynsnett», all kabelbasert infrastruktur som en medlemsstat har godkjent for videresending eller utsending av lydprogram- og fjernsynssignaler til offentligheten.

Bestemmelsene i dette direktiv berører ikke de særlige regler som medlemsstatene har vedtatt i samsvar med fellesskapsretten med hensyn til utsending av audiovisuelle programmer til offentligheten og innholdet i disse programmene».

2. I artikkel 4 skal nytt tredje ledd lyde:

«Medlemsstatene skal

- oppheve alle begrensninger på tilbud av overføringskapasitet over kabelfjernsynsnett og tillate at disse nettene brukes til yting av andre teletjenester enn telefontjenesten,
- påse at en sammenkopling av kabelfjernsynsnett og offentlige telenett godkjennes for slike formål, særlig en sammenkopling av kabelfjernsynsnett og leide samband, og at alle begrensninger på kabelselskapers direkte sammenkopling av kabelfjernsynsnett oppheves.»

Artikkel 2

Når medlemsstatene opphever begrensninger på bruk av kabelfjernsynsnett, skal de treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre innsyn i regnskaper og likebehandling i de tilfeller der en tilbyder som har enerett til å tilby offentlig telenettinfrastruktur, også tilbyr infrastruktur for kabelfjernsynsnett, og særlig for å sikre en oppdeling av regnskapene på de enkelte nett og disses virksomhet som yter av teletjenester.

Dersom et kabelselskap har enerett til å tilby infrastruktur for kabelfjernsynsnett i et gitt geografisk område, skal medlemsstatene også påse at selskapet fører separat finansregnskap for sin virksomhet som tilbyder av nettkapasitet for teletjenester når det oppnår en omsetning på over 50 millioner ECU på markedet for teletjenester, bortsett fra kringkasting av radio- og fjernsynstjenester. Skulle et slikt krav utgjøre en urimelig stor byrde for de berørte foretakene, kan medlemsstatene gi utsettelse for begrensede tidsrom forutsatt at de underliggende årsakene til dette på forhånd meddeles Kommisjonen.

Kommisjonen skal innen 1. januar 1998 foreta en generell vurdering av hvilken innvirkning det har på dette direktivs mål at en enkelt operatør tilbyr begge nett eller yter begge tjenester som omhandlet i første ledd.

Artikkel 3

Medlemsstatene skal senest ni måneder etter at dette direktiv er trådt i kraft, gi Kommisjonen opplysninger som gjør det mulig for den å fastslå at bestemmelsene i artikkel 1 og 2 i dette direktiv er overholdt.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft 1. januar 1996.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 18. oktober 1995.

For Kommisjonen

Karel VAN MIERT

Medlem av Kommisjonen

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/22****nr. 105/97
av 17. desember 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester)
og vedlegg XIV (Konkurranseregler)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XI og vedlegg XIV er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 25/95 av 19. mai 1995⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 96/2/EF av 16. januar 1996 om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til mobil- og personkommunikasjon⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XI nr. 3 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0002:** Kommisjonsdirektiv 96/2/EF av 16. januar 1996 (EFT nr. L 20 av 26.1.1996, s. 59).”

Artikkel 2

I avtalens vedlegg XIV nr. 13 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0002:** Kommisjonsdirektiv 96/2/EF av 16. januar 1996 (EFT nr. L 20 av 26.1.1996, s. 59).

Bestemmelsene i direktiv 96/2/EF skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Island skal iverksette de tiltak som er nødvendige for å etterkomme direktiv 96/2/EF fra 1. januar 1998, med forbehold om at framtidig godkjenningsskrav offentliggjøres før denne dato.”

Artikkel 3

Teksten til kommisjonsdirektiv 96/2/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 251 av 19.10.1995, s. 31, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 39 av 19.10.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 20 av 26.1.1996, s. 59.

KOMMISJONSDIREKTIV 96/2/EF**av 16. januar 1996****om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til mobil- og personkommunikasjon(*)****KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 90 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I sin melding av 23. november 1994 om høringen i forbindelse med grønnboken om mobil- og personkommunikasjon fastsatte Kommisjonen de viktigste tiltak som kreves for å utarbeide de framtidige rammeregler som er nødvendige for å utnytte dette kommunikasjonsmidlets muligheter. Den vektla behovet for snarest mulig å avskaffe alle gjenværende eneretter og særretter i denne sektor ved å gi Fellesskapets konkurranseregler full anvendelse og ved om nødvendig å endre kommisjonsdirektiv 90/388/EØF av 28. juni 1990 om konkurranse på markedene for teletjenester⁽¹⁾, sist endret ved direktiv 95/51/EF⁽²⁾. Den behandlet videre avskaffingen av restriksjonene på mobilnettoperatørens adgang til å drive og utvikle nettene for å utøve virksomhet som dekkes av deres konsesjoner eller godkjenninger, herunder fritt valg av underliggende infrastruktur. Et slikt skritt ble ansett som avgjørende for å komme den eksisterende konkurransevidningen til livs, ikke minst for å gi slike operatører mulighet til å oppnå kontroll over sine kostnader.
- 2) I sin resolusjon av 29. juni 1995 om videreutvikling av mobil- og personkommunikasjon i Den europeiske union⁽³⁾ ga Rådet generell støtte til de nødvendige tiltak som anbefales i Kommisjonens melding av 23. november 1994, og anså det som et viktig mål å avskaffe eneretter og særretter på dette området.
- 3) I sin resolusjon av 14. desember 1995 om utkast til kommisjonsdirektiv om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til mobil- og personkommunikasjon⁽⁴⁾ godkjente Europaparlamentet dette direktiv med hensyn til både prinsipper og mål.
- 4) Flere medlemsstater har allerede åpnet visse mobilkommunikasjonstjenester for konkurranse og innført konsesjonsordninger for disse tjenestene. I mange medlemsstater er tildelingen av konsesjoner likevel begrenset på skjønsmessig grunnlag eller, når det gjelder markedsdeltakere som konkurrerer med teleoperatørene, underlagt tekniske restriksjoner som forbud mot bruk av annen infrastruktur enn den som disse operatørene tilbyr. Mange medlemsstater har f.eks. ennå ikke tildelt konsesjoner for mobiltefontjeneste av typen DCS 1800.

Dessuten har enkelte medlemsstater opprettholdt den enerett til å yte mobil- og personkommunikasjonstjenester som er tildelt den nasjonale teleoperatøren.
- 5) I direktiv 90/388/EØF er det bestemt at de særretter og eneretter til å yte teletjenester som medlemsstatene har gitt, skal avskaffes. Mobilkommunikasjonstjenester er imidlertid ennå ikke omfattet av direktivets virkeområde.
- 6) Når medlemsstatene ved bruk av særretter og til og med eneretter begrenser antallet foretak med tillatelse til å yte mobil- og personkommunikasjonstjenester, utgjør disse rettighetene restriksjoner som kan være uforenlige med traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59, dersom begrensningen ikke er begrunnet i særlige bestemmelser i traktaten eller i grunnleggende krav, fordi rettighetene hindrer andre foretak i å yte de aktuelle tjenestene til og fra andre medlemsstater. I forbindelse med mobil- og personkommunikasjonsnett og -tjenester omfatter de grunnleggende krav som får anvendelse, effektiv bruk av frekvensspekteret og forhindring av sjenerende forstyrrelser mellom radiobaserte telekommunikasjonssystemer og andre rombaserte eller jordbaserte tekniske systemer. Dersom utstyret som benyttes til å yte tjenestene, også oppfyller disse grunnleggende kravene, er de eksisterende særrettene og i enda større grad de eksisterende enerettene til å yte mobilkommunikasjonstjenester følgelig ikke begrunnet, og de bør derfor behandles på samme måte som de øvrige teletjenester som allerede omfattes av direktiv 90/388/EØF. Direktivets virkeområde bør derfor utvides til å omfatte mobil- og personkommunikasjonstjenester.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 20 av 26.1.1996, s. 59, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 105/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester) og vedlegg XIV (Konkurranse), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 192 av 24.7.1990, s. 10.

(2) EFT nr. L 256 av 26.10.1995, s. 49.

(3) EFT nr. C 188 av 22.7.1995, s. 3.

(4) Resolusjon A4-0306/95.

- NORSK utgave
- 7) Ved innføring av konkurranse på markedene for mobil- og personkommunikasjon skal medlemsstatene prioritere bruk av felleseuropeiske standarder på dette området, f.eks. GSM, DCS 1800, DECT og ERMES, slik at det blir mulig å utvikle og yte mobil- og personkommunikasjonstjenester på tvers av grensene.
  - 8) Noen medlemsstater gir på det nåværende tidspunktet konsesjoner for digitale mobile radiobaserte kommunikasjonstjenester i frekvensbåndet 1700-1900 MHz etter DCS 1800-standarden. Kommisjonens melding av 23. november 1994 fastsetter at DCS 1800 skal betraktes som en del av GSM-systemet. De øvrige medlemsstater har ikke gitt tillatelse til slike tjenester, selv ikke når det finnes ledige frekvenser i dette båndet, og hindrer derfor at disse tjenestene ytes på tvers av grensene. Dette er også uforenlig med traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59. For å avhjelpe denne situasjonen bør de medlemsstater som ennå ikke har innført en rutine for tildeling av slike konsesjoner, gjøre dette i løpet av et rimelig tidsrom. I denne forbindelse bør det tas tilbørlig hensyn til behovet for å fremme nyinntrederes investeringer. Medlemsstatene bør kunne unnlate å gi konsesjon til eksisterende operatører, f.eks. operatører av GSM-systemer som allerede finnes på deres territorium, dersom det kan påvises at en slik tildeling ville fjerne effektiv konkurranse, særlig ved å utvide en dominerende stilling. Spesielt gjelder det at dersom en medlemsstat tildeler eller allerede har tildelt DCS 1800-konsesjoner, kan det tildeles nye konsesjoner eller tilleggskonsesjoner til eksisterende GSM- eller DCS 1800-operatører bare dersom det skjer på vilkår som sikrer effektiv konkurranse.
  - 9) Digital europeisk trådløs telekommunikasjon (DECT) er også et viktig element i utviklingen av personkommunikasjon. DECT er et alternativ til det nåværende aksessnett til det offentlige svitsjede telefonnettet. 3. juni 1991 utpekte Rådet ved direktiv 91/287/EØF⁽¹⁾ frekvensbånd for samordnet innføring av digital europeisk trådløs telekommunikasjon (DECT) i Fællesskapet innen 31. desember 1991. Noen medlemsstater hindrer imidlertid at de aktuelle frekvenser benyttes til slike tjenester ved ikke å gi konsesjon til selskaper som ønsker å begynne å yte DECT-tjenester. I de tilfeller der teleoperatører har enerett til å bygge ut det offentlige svitsjede telefonnettet, fører slike avslag til at teleoperatørenes dominerende stilling styrkes, og også til at framveksten av personkommunikasjonstjenester forsinkes. Slike tiltak begrenser derfor den tekniske utviklingen på brukernes bekostning i strid med traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 86 bokstav b). For å avhjelpe denne situasjonen bør medlemsstater som ennå ikke har innført en rutine for tildeling av slike konsesjoner, gjøre dette i løpet av et rimelig tidsrom.
  - 10) Selv når medlemsstatene har gitt konsesjon til konkurrerende mobilnettoperatører, har de i enkelte tilfeller på skjønnsmessig grunnlag tildelt en av dem særlige lovfestede fordeler som ikke er blitt innrømmet de øvrige operatørene. I en slik situasjon kan disse fordelene oppveies av særlige forpliktelser og hindrer ikke nødvendigvis de øvrige operatørene i å få adgang til markedet eller i å konkurrere på dette. Spørsmålet om hvorvidt slike fordeler er forenlige med traktaten, må derfor vurderes i hvert enkelt tilfelle, samtidig som det tas hensyn til den virkning de har på andre foretaks faktiske adgang til å yte den samme teletjenesten på effektiv vis, og til om de er begrunnet sett i forhold til den aktuelle virksomheten.
  - 11) De gjeldende enerettene innen mobilkommunikasjon er i alminnelighet blitt tildelt foretak som allerede har en dominerende stilling på grunn av sin etablering av jordbaserte nett, eller et av deres datterselskaper. I en slik situasjon fører disse rettighetene til at nevnte foretaks dominerende stilling utvides og dermed styrkes, noe som ifølge Domstolens rettspraksis utgjør en utilbørlig utnyttning av en dominerende stilling som definert i traktatens artikkel 86. Enerettene som er gitt innenfor mobil- og personkommunikasjon, er derfor uforenlige med artikkel 90 sammenholdt med artikkel 86. Slike eneretter må derfor avskaffes.
  - 12) Ettersom det med hensyn til nye mobilkommunikasjonstjenester er vanskelig å sikre seg at teleoperatører i medlemsstater som har mindre utbygde nett, og som har krav på en overgangsperiode for å avskaffe eneretten som nevnte operatører er innrømmet for å bygge ut og tilby infrastrukturen som er nødvendig for en gitt mobilkommunikasjonstjeneste, ikke utnytter sin stilling for å utvide eneretten til å omfatte markedet for den omhandlede mobilkommunikasjonstjenesten, bør disse medlemsstatene dessuten for å hindre traktatstridig, utilbørlig utnyttning av en dominerende stilling avstå fra å gi disse teleoperatørene eller tilknyttede selskaper konsesjon for den aktuelle mobilkommunikasjonstjenesten. Dersom teleoperatørene ikke eller ikke lenger har enerett til å bygge ut og tilby offentlig nettinfrastruktur, bør de imidlertid ikke på forhånd utelukkes fra å komme i betraktning ved tildeling av slike konsesjoner.
  - 13) Eneretter begrenser ikke bare markedsadgangen, men virker også slik at de til ulempe for brukerne begrenser eller hindrer bruk av mobil- og personkommunikasjon som ellers kunne ha vært tilbudt, og bremser derved den tekniske utviklingen på dette området. Teleoperatørene har særlig opprettholdt høye takster for mobilkommunikasjon i forhold til telefontjenesten over fast nett, noe som hindrer konkurranse som kan være til skade for deres hovedinntektskilde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 144 av 8.6.1991, s. 45.

Når foretak skal treffe beslutninger om investeringer på områder der de har enerett, kan de prioritere fastnetsteknologi, mens nyinntredere vil kunne tenkes å anvende teknologi for mobil- og personkommunikasjon, også for å konkurrere med fasttjenester, særlig med hensyn til aksessnett. Eneretter virker derfor slik at de begrenser utviklingen av mobil- og personkommunikasjon, noe som er uforenlig med traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 86.

- 14) For å legge forholdene til rette for yting av mobil- og personkommunikasjonstjenester kan medlemsstatene, med forbehold for proporsjonalitetsprinsippet, innføre konsesjonsrutiner og registreringsordninger for å sikre at de gjeldende grunnleggende krav og spesifikasjoner for offentlig tjeneste i form av bransjeforskrifter overholdes. Spesifikasjonene for offentlig tjeneste i form av bransjeforskrifter gjelder vilkår for tjenestens bestandighet, tilgjengelighet og kvalitet. Slike spesifikasjoner kan omfatte en forpliktelse til å gi tjenesteytere samtaletid («airtime») på vilkår som er minst like gunstige som vilkårene som gjelder for tjenesteyting utøvd av en operatør som eier et mobilnett, eller av et tilknyttet foretak. Dette berører ikke harmoniseringen av rammereglene for tildeling av konsesjoner i Fællesskapet.

Antallet konsesjoner kan begrenses bare dersom det er mangel på frekvenser. Det er derimot ingen grunn til å benytte konsesjonstildeling dersom en registreringsordning er tilstrekkelig til at det oppsatte målet kan nås.

Med hensyn til videresalg av samtaletid («airtime») og annen ren yting av tjenester fra uavhengige tjenesteytere eller direkte fra mobilnettoperatører over allerede godkjente mobilkommunikasjonssystemer, er det ikke etter noen gjeldende grunnleggende krav grunnlag for å innføre eller opprettholde konsesjonsrutiner ettersom slike tjenester ikke består i å yte teletjenester eller å drive et mobilkommunikasjonsnett, men i detaljsalg av godkjente tjenester, og ytingen av disse er etter all sannsynlighet underlagt vilkår som sikrer at grunnleggende krav eller spesifikasjoner for offentlig tjeneste i form av bransjeforskrifter overholdes.

I tillegg til å omfattes av nasjonale regler for god markedsføringsskikk som får anvendelse på all tilsvarende detaljhandel, kan slike tjenesteytere bare underkastes plikt til å registrere sin virksomhet hos den nasjonale tilsynsmyndigheten i medlemsstatene der de velger å drive virksomhet. Mobilnettoperatører kan imidlertid nekte tjenesteytere å forhandle deres tjenester, særlig dersom tjenesteyterne for sin virksomhet ikke følger et regelverk som er i samsvar med traktatens konkurranseregler, forutsatt at et slikt regelverk finnes.

- 15) I forbindelse med mobil- og personkommunikasjonssystemer er radiofrekvenser en ressurs av avgjørende

betydning som det er knapphet på. Dersom medlemsstatene tildeler radiofrekvenser for mobil- og personkommunikasjonssystemer etter andre kriterier enn kriterier som er objektive, ikke-diskriminerende og sikrer innsyn, utgjør dette en restriksjon som er uforenlig med traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59, dersom operatører fra andre medlemsstater behandles ufordelaktig. Utvikling av effektiv konkurranse innen telekommunikasjonssektoren kan være en objektiv grunn til å avslå å tildele frekvenser til operatører som allerede har en dominerende stilling i et gitt geografisk marked.

Medlemsstatene bør påse at ordningene for tildeling av frekvenser bygger på objektive kriterier og ikke virker diskriminerende. I denne forbindelse bør medlemsstatene med hensyn til framtidig tildeling av frekvenser for bestemte kommunikasjonstjenester gjøre kjent hvilke frekvensplaner de har, og hvordan operatørene skal gå fram for å oppnå frekvenser i de utpekte frekvensbåndene. Den nåværende frekvenstildelingen bør gjennomgå av medlemsstatene med jevne mellomrom. I tilfeller der antallet konsesjoner er begrenset på grunn av et utilstrekkelig frekvensspektrum, skal medlemsstatene også vurdere på nytt om teknologiske framskritt gjør det mulig å stille frekvenser til rådighet for ytterligere konsesjoner. Eventuelle avgifter for bruk av frekvenser bør være proporsjonale med antallet kanaler som faktisk tildeles.

- 16) De fleste medlemsstater pålegger på det nåværende tidspunkt mobilnettoperatørene å bruke samband leid av teleoperatørene både til interne nettforbindelser og til ruting av fjernsamtaler. Ettersom leie for samband utgjør en vesentlig del av mobilnettoperatørens grunnkostnader, gir dette kravet teleoperatøren som tilbyr sambandet, dvs. i mange tilfeller mobilnettoperatørens direkte konkurrent, mulighet til å øve stor innflytelse på mobilnettoperatørens forretningsmessige lønnsomhet og kostnadsstruktur. Begrensninger i mobilnettoperatørens mulighet til å skaffe egen infrastruktur og bruk av tredjemanns infrastruktur bremser dessuten utbyggingen av mobilkommunikasjonstjenester, særlig fordi effektiv felleseuropeisk søking (roaming) til GSM forutsetter anvendelse av et felles signalsystem, en teknologi som ennå ikke tilbys av alle teleoperatører i Fællesskapet.

Slike restriksjoner på tilbud av og bruk av infrastruktur begrenser ytingen av mobil- og personkommunikasjonstjenester fra operatører fra andre medlemsstater og er derfor uforenlige med traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59. I den grad konkurransebasert yting av mobiltelefon tjenester hindres fordi teleoperatøren ikke er i stand til å oppfylle mobilnettoperatørens behov for infrastruktur eller vil gjøre det bare på grunnlag av takster som ikke står i forhold til kostnadene for de leide samband det gjelder, favoriserer slike restriksjoner uvilkårlig teleoperatørens yting av telefon tjenester over det faste

nettet, som de fleste medlemsstater fortsatt opprettholder enerett for. Restriksjonen på tilbud og bruk av infrastruktur utgjør derfor et brudd på traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 86. Medlemsstatene må derfor avskaffe disse restriksjonene og etter anmodning gi de berørte mobilnettoperatører adgang på ikke-diskriminerende grunnlag til de nødvendige knappe ressurser for å bygge ut egen infrastruktur, herunder radiofrekvenser.

- 17) Slik forholdene nå er, er direkte sammenkopling mellom mobilkommunikasjonssystemer samt mellom mobilkommunikasjonssystemer og faste telenett i en medlemsstat eller mellom systemer i forskjellige medlemsstater begrenset i konsesjonene utstedt av mange medlemsstater uten at dette er teknisk begrunnet. Dessuten finnes det begrensninger med hensyn til muligheten til sammenkopling av disse nettene over andre telenett enn de offentlige telenett. I de berørte medlemsstatene er mobilnettoperatørene derfor tvunget til å kople seg til andre mobilnettoperatører over teleoperatørens faste nett. Et slikt krav medfører ekstra kostnader og hindrer derved særlig utviklingen av yting av mobilkommunikasjonstjenester på tvers av grensene i Fællesskapet og er derfor i strid med traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59.

Ettersom eneretten til å yte telefontjenesten og til å tilby offentlig infrastruktur for faste nett opprettholdes i de fleste medlemsstater, kan en eventuell utilbørlig utnyttning av vedkommende teleoperatørs dominerende stilling unngås bare dersom medlemsstatene sikrer at det er mulig å kople offentlige mobilkommunikasjonssystemer til disse teleoperatørens offentlige telenett ved hjelp av definerte grensesnitt, og påser at vilkårene for tilkoplingen bygger på objektive kriterier basert på hva det koster å yte tilkoplingstjenesten, gir innsyn, sikrer likebehandling og er offentliggjort på forhånd, og at de muliggjør den nødvendige takstfleksibilitet, herunder anvendelse av særlige takster for trafikksvake perioder. Innsyn er særlig påkrevd med hensyn til vurdering av kostnader hos operatører som driver både faste nett og mobilkommunikasjonsnett. Særretter og eneretter til å bygge ut infrastruktur for telefontjenesten på tvers av grensene berøres ikke av dette direktiv.

For å sikre at dette direktiv får full anvendelse på sammenkopling, skal det etter anmodning gis opplysninger om sammenkoplingsavtaler til Kommisjonen.

Innføring av nasjonale konsesjons- og sammenkoplingsrutiner må ikke være til hinder for en harmonisering av slike rutiner på fællesskapsplan innen rammen av europaparlaments- og rådsdirektiver, særlig direktiver om tilgang til åpne telenett (ONP).

- 18) I henhold til traktatens artikkel 90 nr. 2 kan traktatens regler, særlig artikkel 86, fravikes i tilfeller der anvendelsen av sistnevnte artikkel rettslig eller faktisk hindrer

teleoperatørene i å utføre de særlige oppgaver som er tillagt dem. I samsvar med dette tillater direktiv 90/388/EØF at eneretter opprettholdes i en overgangsperiode med hensyn til telefontjenesten.

Telefontjenesten defineres i artikkel 1 i direktiv 90/388/EØF som et kommersielt tilbud til offentligheten om direkte formidling og svitsjing av sanntidstale mellom termineringspunkter i offentlig svitsjet nett, slik at enhver bruker kan benytte utstyr tilknyttet et hvilket som helst termineringspunkt for å kommunisere med et annet termineringspunkt. Direkte formidling og svitsjing av tale over mobil- og personkommunikasjonsnett skjer ikke mellom to termineringspunkter i offentlig svitsjet nett og er derfor ikke telefontjeneste som definert i direktiv 90/388/EØF.

Etter traktatens artikkel 90 nr. 2 er imidlertid spesifikasjoner for offentlig tjeneste i form av bransjeforskrifter som får anvendelse på alle godkjente operatører som yter mobilteletjenester til offentligheten, begrunnet for å sikre at målsetninger av allmenn økonomisk betydning oppfylles, f.eks. en bestemt geografisk dekning eller gjennomføring av en standard på fællesskapsplan.

- 19) I sin vurdering av restriksjonene som nå er pålagt operatører med hensyn til utbygging og bruk av egen infrastruktur eller bruk av tredjemanns infrastruktur, vil Kommisjonen ta hensyn til behovet for å fastsette ytterligere overgangsperioder for medlemsstater med mindre utbygde nett, slik det slås til lyd for i rådsresolusjon av 22. juli 1993 om undersøkelse av situasjonen innen telekommunikasjonssektoren og av behovet for ytterligere utvikling på telekommunikasjonsmarkedet⁽¹⁾ og i rådsresolusjon av 22. desember 1994 om prinsippene og tidsplanen for liberalisering av telekommunikasjonsinfrastrukturene⁽²⁾. Selv om det ikke er omfattet av disse resolusjonene, bør det være mulig å anmode om en ytterligere overgangsperiode for direkte sammenkopling av mobilnett. De medlemsstater som kan anmode om et slikt unntak, er Spania, Irland, Hellas og Portugal. Det er imidlertid bare noen av disse medlemsstatene som ikke tillater GSM-mobilnettoperatører å bruke sin egen infrastruktur og/eller tredjemanns infrastruktur. Det bør innføres en særlig rutine for å vurdere om det som fastsatt i ovennevnte resolusjoner er grunnlag for å opprettholde denne ordningen for yting av mobil- og personkommunikasjonstjenester i en overgangsperiode.
- 20) Dette direktiv er ikke til hinder for at det vedtas tiltak i samsvar med fællesskapsretten og gjeldende internasjonale forpliktelser for å sikre at medlemsstatenes borgere får tilsvarende behandling i tredjestater -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

⁽¹⁾ EFT nr. C 213 av 6.8.1993, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 379 av 31.12.1994, s. 4.

Artikkel 1

I direktiv 90/388/EØF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) nye strekpunkter etter niende strekpunkt skal lyde:

«— mobil- og personkommunikasjonstjenester, andre tjenester enn satellittjenester, som helt eller delvis består i å bygge ut radiokommunikasjon med en mobilbruker, og som helt eller delvis gjør bruk av mobil- og personkommunikasjonssystemer,

— mobil- og personkommunikasjonssystemer, systemer som består i å bygge ut og drive mobilnettinfrastruktur, uansett om denne er koplet til termineringspunkter i offentlig nett eller ikke, for å sikre overføring og yting av radiokommunikasjonstjenester til mobilbrukere.»

b) trettende strekpunkt skal lyde:

«— grunnleggende krav, allmenne hensyn av ikke-økonomisk art som kan medføre at en medlemsstat innfører vilkår for utbygging og/eller drift av telenett eller yting av teletjenester. Slike hensyn er nettets driftssikkerhet, sikring av nettets integritet samt, når dette er begrunnet, tjenestenes samtrafikkevne, datasikring, miljøvern, by- og distriktsplanleggingshensyn, effektiv bruk av frekvensspekteret og forebygging av sjenerende forstyrrelser mellom radiobaserte telekommunikasjonssystemer og andre rombaserte eller jordbaserte tekniske systemer.

Datasikring kan omfatte sikring av persondata, beskyttelse av overført eller lagret informasjon samt vern av privatlivets fred.»

2. Artikkel 1 nr. 2 skal lyde:

«2. Dette direktiv får ikke anvendelse på telekstjenesten.»

3. Etter artikkel 3 skal ny artikkel 3a-3d lyde:

«Artikkel 3a

I tillegg til de vilkår som er fastsatt i artikkel 2 annet ledd, skal medlemsstatene ved fastsettelse av vilkår i konsesjoner eller generelle godkjenninger for mobil- og personkommunikasjonssystemer påse at konsesjonsvilkårene

i) ikke inneholder andre vilkår enn vilkår som er begrunnet med hensynet til grunnleggende krav og, når det gjelder systemer beregnet på offentligheten, i hensynet til spesifikasjoner for offentlig tjeneste i form av bransjeforskrifter som definert i artikkel 3,

ii) for mobilnettoperatører, med hensyn til fastnettoperatører og mobilnettoperatører som eier mobil- og personkommunikasjonssystemer i fellesskap, sikrer atferd som gir innsyn og ikke virker diskriminerende,

iii) ikke omfatter ubegrunnede tekniske restriksjoner. Medlemsstatene skal særlig avstå fra å hindre at konsesjoner kombineres, eller fra å begrense tilbudet av forskjellig teknologi som benytter særskilte frekvenser dersom det er tale om multistandardutstyr.

I den grad det finnes tilgjengelige frekvenser, skal medlemsstatene gi konsesjon til alle søkere i henhold til åpne rutiner som ikke virker diskriminerende og sikrer innsyn.

Medlemsstatene kan begrense antallet konsesjoner for mobil- og personkommunikasjonssystemer bare ut fra hensynet til grunnleggende krav og bare i forbindelse med mangel på disponibelt frekvensspekter og når det er begrunnet ut fra hensynet til proporsjonalitetsprinsippet.

Konsesjonsrutinene kan ta hensyn til spesifikasjoner for offentlig tjeneste i form av bransjeforskrifter som definert i artikkel 3 dersom den minst konkurransebegrensende løsningen velges. Relevante vilkår i form av bransjeforskrifter kan være vedlagt utstedte konsesjoner.

Medlemsstater som innrømmes en ytterligere gjennomføringsfrist for å avskaffe restriksjoner med hensyn til infrastruktur omhandlet i artikkel 3c, skal i løpet av dette tidsrommet ikke gi teleoperatører eller tilknyttede operatører nye konsesjoner for mobil- eller personkommunikasjon. Dersom teleoperatørene i disse medlemsstatene ikke eller ikke lenger har enerett eller særrett som definert i artikkel 2 første ledd bokstav b) og c) til å bygge ut og tilby infrastruktur for offentlige nett, skal de ikke på forhånd være utelukket fra slike konsesjonsrutiner.

Artikkel 3b

Utpekingen av radiofrekvenser for bestemte kommunikasjonstjenester skal skje på grunnlag av objektive kriterier. Ordningene for dette skal sikre innsyn og offentliggjøres på en passende måte.

Medlemsstatene skal hvert år offentliggjøre eller etter anmodning utlevere en oversikt over tildelingen av frekvenser forbeholdt mobil- og personkommunikasjonstjenester i samsvar med oversikten i vedlegget, herunder planer for framtidige utvidelser av tildelingen av frekvenser. Frekvensutpekingen skal vurderes på nytt av medlemsstatene med jevne mellomrom.

Artikkel 3c

Medlemsstatene skal sikre at alle restriksjoner pålagt operatører av mobil- og personkommunikasjonssystemer med hensyn til utbygging av egen infrastruktur, bruk av tredjemanns infrastruktur samt felles bruk av infrastruktur, andre anlegg og plasseringssteder, avskaffes, forutsatt at operatørene begrenser bruken av slik infrastruktur til virksomhet omfattet av deres konsesjon eller godkjenning.

Artikkel 3d

Uten at det berører den framtidige harmoniseringen av nasjonale regler for sammenkopling innen rammen av ONP, skal medlemsstatene sikre at direkte sammenkopling mellom mobilkommunikasjonssystemer samt mellom mobilkommunikasjonssystemer og faste telenett er tillatt. For å oppnå dette skal restriksjonene på sammenkopling avskaffes.

Medlemsstatene skal sikre at sammenkopling mellom mobilkommunikasjonssystemer beregnet på offentligheten og telenett er tillatt. For dette formålet skal medlemsstatene i konsesjonene for mobilkommunikasjonstjenester sikre adgang til det nødvendige antall tilkoplingspunkter for samtrafikk med det offentlige telenettet. Medlemsstatene skal påse at de tekniske grensesnittene som benyttes ved disse tilkoplingspunktene, er de minst restriktive grensesnittene sett i relasjon til de funksjoner mobilkommunikasjonstjenestene omfatter.

Medlemsstatene skal sikre at vilkårene for tilkopling til teleoperatørens offentlige telenett fastsettes på grunnlag av objektive kriterier, og at de sikrer innsyn, ikke virker diskriminerende og er forenlige med proporsjonalitetsprinsippet. I tilfelle klage skal de sikre at nasjonale tilsynsmyndigheter har fri tilgang til sammenkoplingsavtalene, og at disse opplysningene etter anmodning gjøres tilgjengelige for Kommisjonen.»

- 4) I første punktum i artikkel 4 innsettes «faste» foran «offentlige telenett».

Artikkel 2

1. Uten at bestemmelsene i artikkel 2 i direktiv 90/388/EØF berøres, og med forbehold for bestemmelsene i nr. 4 skal medlemsstatene ikke nekte å gi konsesjoner til drift av mobilkommunikasjonssystemer som oppfyller DCS 1800-standarden, senest etter at Den europeiske radiokommunikasjonskomité har truffet beslutning om tildeling av DCS 1800-frekvenser, og under alle omstendigheter senest 1. januar 1998.

2. Med forbehold for bestemmelsene i nr. 4 kan medlemsstatene med virkning fra dette direktivs ikrafttredelse ikke nekte å gi konsesjoner for tilslutning til det offentlige nettet/ telepunktapplikasjoner, herunder for systemer som fungerer etter DECT-standarden.

3. Medlemsstatene skal ikke begrense kombinasjon av mobilkommunikasjonsteknologier eller -systemer, særlig ikke når multistandardutstyr er tilgjengelig. Medlemsstater som utvider eksisterende konsesjoners virkeområde til å omfatte slike kombinasjoner, skal sikre at utvidelsen er begrunnet i samsvar med bestemmelsene i nr. 4.

4. Medlemsstatene skal om nødvendig vedta tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne artikkel gjennomføres, idet det tas hensyn til behovet for å sikre effektiv konkurranse mellom operatører som konkurrerer på de relevante markedene.

Artikkel 3

Medlemsstatene skal senest ni måneder etter at dette direktiv er trådt i kraft, gi Kommisjonen opplysninger som gjør det mulig for den å fastslå at bestemmelsene i artikkel 1 og artikkel 2 nr. 2 er overholdt.

Medlemsstatene skal senest 1. januar 1998 gi Kommisjonen opplysninger som gjør det mulig for den å fastslå at bestemmelsene i artikkel 2 nr. 1 er overholdt.

Artikkel 4

Medlemsstater med mindre utbygde nett kan senest tre måneder etter at dette direktiv er trådt i kraft, anmode om en ytterligere frist på inntil fem år for å gjennomføre visse eller samtlige vilkår fastsatt i artikkel 3c og artikkel 3d første ledd i direktiv 90/388/EØF, dersom dette er begrunnet ut fra behovet for å foreta en strukturell omlegging. En slik anmodning skal omfatte en detaljert beskrivelse av den planlagte omleggingen og en nøyaktig angivelse av tidsplanen for gjennomføringen. Disse opplysningene skal på anmodning gjøres tilgjengelige for alle berørte parter.

Kommisjonen vil vurdere slike anmodninger og treffe en grunnlagt beslutning innen tre måneder om prinsippet og konsekvensene og om hvor lang den ytterligere fristen høyst kan være.

Artikkel 5

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 16. januar 1996.

For Kommisjonen

Karel VAN MIERT

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

1. Frekvensbånd tildelt mobilkommunikasjonssystemer.

(Med angivelse av antallet kanaler, tjeneste frekvensen er tildelt for, og dato for ny vurdering av tildelingen.)

2. Frekvensbånd som vil bli stilt til rådighet for mobilkommunikasjonssystemer i det påfølgende år.
3. Ordninger som er tenkt brukt ved tildeling av disse frekvensene til eksisterende eller nye operatører.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/23**

nr. 106/97
av 17. desember 1997

om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester)
og vedlegg XIV (Konkurranseregler)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XI og vedlegg XIV er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 25/95 av 19. mai 1995⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 96/19/EF av 13. mars 1996 om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til innføring av fri konkurranse på telekommunikasjonsmarkedene⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XI nr. 3 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0019:** Kommisjonsdirektiv 96/19/EF av 13. mars 1996 (EFT nr. L 74 av 22.3.1996, s. 13).”

Artikkel 2

1. I avtalens vedlegg XIV nr. 13 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

“- **396 L 0019:** Kommisjonsdirektiv 96/19/EF av 13. mars 1996 (EFT nr. L 74 av 22.3.1996, s. 13).

Bestemmelsene i direktiv 96/19/EF skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Island skal iverksette de tiltak som er nødvendige for å etterkomme direktiv 95/19/EF fra 1. januar 1998, med forbehold om

- i) at framtidige leverandører av telefontjenester gis tillatelse til å starte forsøktjenester på midlertidig grunnlag før denne dato, og
- ii) at framtidige godkjenningskrav offentliggjøres før denne dato.”

2. I avtalens vedlegg XIV nr. 13 (kommisjonsdirektiv 90/388/EØF) skal tilpasning a) lyde:

“a) Artikkel 3 femte ledd annet punktum skal lyde:

“Før disse utkastene iverksettes, skal EF-kommisjonen eller EFTAs overvåkningsorgan ifølge sin respektive kompetanse undersøke om de er forenlige med EØS-avtalen.»

Artikkel 3

Teksten til kommisjonsdirektiv 96/19/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 18. desember 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 1997.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

⁽¹⁾ EFT nr. L 251 av 19.10.1995, s. 31, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 39 av 19.10.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 74 av 22.3.1996, s. 13.

KOMMISJONSDIREKTIV 96/19/EF

av 13. mars 1996

om endring av direktiv 90/388/EØF med hensyn til innføring av fri konkurranse på telekommunikasjonsmarkedene(*)**KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 90 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved kommisjonsdirektiv 90/388/EØF av 28. juni 1990 om konkurranse på markedene for teletjenester⁽¹⁾, sist endret ved direktiv 96/2/EF⁽²⁾, ble disse tjenestene åpnet for konkurranse, med unntak av telefontjenesten beregnet på allmennheten og tjenester som uttrykkelig er unntatt fra direktivets virkeområde, dvs. telekstjenesten, mobilkommunikasjon og kringkasting av radio og fjernsyn til allmennheten. Satelittkommunikasjon ble omfattet av direktivets virkeområde ved kommisjonsdirektiv 94/46/EF⁽³⁾. Kabelfjernsynsnett ble omfattet av direktivets virkeområde ved kommisjonsdirektiv 95/51/EF⁽⁴⁾, og mobil- og personkommunikasjon ble omfattet av direktivets virkeområde ved direktiv 96/2/EF. I henhold til direktiv 90/388/EØF skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å sikre alle markedsdeltakere adgang til å yte nevnte teletjenester.
- 2) Etter den offentlige høringen om situasjonen innen telekommunikasjonssektoren som Kommisjonen arrangerte i 1992 (rapporten av 1992), anså Rådet enstemmig i sin resolusjon av 22. juli 1993⁽⁵⁾ at et hovedmål for Fællesskapets telekommunikasjonspolitik bør være å avmonopolisere alle offentlige telefontjenester senest 1. januar 1998, mens medlemsstater som har mindre utbygde nett, dvs. Spania, Hellas, Irland og Portugal, skulle innrømmes ytterligere overgangsperioder på inntil fem år for å foreta de nødvendige strukturelle tilpasninger, særlig av takster. Rådet anså også at svært små nett for sin del skulle innrømmes en tilpasningsperiode på inntil to år

dersom det var berettiget. Det erkjente også enstemmig i sin resolusjon av 22. desember 1994⁽⁶⁾ at tilbudet av telekommunikasjonsinfrastruktur bør avmonopoliseres innen 1. januar 1998 med de samme overgangsperioder som for avmonopoliseringen av telefontjenesten. Videre fastsatte Rådet i sin resolusjon av 18. september 1995⁽⁷⁾ retningslinjer for de framtidige rammereglene.

- 3) I direktiv 90/388/EØF er det fastslått at opprettholdelse av eneretter eller særretter til å yte teletjenester utgjør en overtredelse av traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59 fordi det begrenser ytingen av tjenester på tvers av landegrensene. Med hensyn til teletjenester og telenett ble særretter definert i nevnte direktiv.

I henhold til direktiv 90/388/EØF er tildeling av eneretter til å yte teletjenester dessuten uforenlig med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 86 dersom de tildeles teleoperatører som også har særretter eller eneretter til å etablere telenett og tilby disse til brukerne, ettersom denne tildelingen medfører at en dominerende stilling styrkes eller utvides, eller fører til annen utilbørlig utnyttelse av en slik stilling.

- 4) I henhold til traktatens artikkel 90 nr. 2 gjorde imidlertid Kommisjonen i 1990 et unntak for telefontjenesten ettersom de økonomiske ressursene som var nødvendige for å bygge ut nettet, fremdeles i hovedsak kom fra driften av denne tjenesten, og ettersom en avmonopolisering av den på det daværende tidspunkt kunnet ha truet teleoperatørens økonomiske stabilitet og hindret dem i å utføre den oppgaven av allmenn økonomisk betydning som de er tillagt, og som består i å etablere og drive et universelt nett, dvs. et nett som har et allment geografisk dekningsområde, og som på anmodning innen rimelig tid kan tilbys alle tjenesteytere eller brukere.

Videre var alle teleoperatører på det tidspunkt da direktiv 90/388/EØF ble vedtatt, i ferd med å digitalisere sine nett for å utvide tilbudet av tjenester til sluttbrukeren. I dag er det allerede oppnådd dekning og innført digitalisering i en rekke medlemsstater. I betraktning av framskrittene innen bruk av radiofrekvenser og de store igangsatte

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 74 av 22.3.1996, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 106/97 av 17. desember 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester) og vedlegg XIV (Konkurranse), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 192 av 24.7.1990, s. 10.

(2) EFT nr. L 20 av 26.1.1996, s. 59.

(3) EFT nr. L 268 av 19.10.1994, s. 15.

(4) EFT nr. L 256 av 26.10.1995, s. 49.

(5) EFT nr. C 213 av 6.8.1993, s. 1.

(6) EFT nr. C 379 av 31.12.1994, s. 4.

(7) EFT nr. C 258 av 3.10.1995, s. 1.

investeringsprogrammene forventes det en betydelig forbedring av den fiberoptiske dekningen og av nettdekningen i de øvrige medlemsstater i de kommende år.

I 1990 ble det også gitt uttrykk for bekymring for en øyeblikkelig åpning av telefontjenesten for konkurranse fordi teleoperatørens takststruktur ikke sto i forhold til de reelle kostnadene. En åpning av markedet på dette tidspunkt ville ha satt nyinntredere i stand til å konsentrere seg om de lønnsomste tjenestene, som f.eks. den internasjonale telefontjenesten, og å vinne markedsandeler bare på grunnlag av skjeve takststrukturer. I mellomtiden er det som en forberedelse til avmonopoliseringen gjort en betydelig innsats for å utligne forskjellene mellom takst- og kostnadstrukturene. Europaparlamentet og Rådet har siden erkjent at det finnes mindre restriktive måter å ivareta denne oppgaven av allmenn økonomisk betydning på enn å tildele eneretter eller særretter.

- 5) Av disse årsaker og i samsvar med Rådets resolusjoner av 22. juli 1993 og 22. desember 1994 er en fortsatt opprettholdelse av særretter og eneretter for telefontjenesten ikke lenger berettiget. Unntaket som ble innrømmet ved direktiv 90/388/EØF, bør oppheves, og nevnte direktiv, herunder definisjonene, bør endres i samsvar med dette. For å gi teleoperatørene mulighet til å fullføre sine forberedelser for alminnelig konkurranse, særlig den påkrevde utligningen av takstene, kan medlemsstatene opprettholde de nåværende eneretter og særretter for telefontjenesten fram til senest 1. januar 1998. For medlemsstater som har mindre utbygde nett eller svært små nett, skal det kunne gjøres et midlertidig unntak dersom det er begrunnet ut fra behovet for å foreta strukturelle tilpasninger, men bare i det omfang det er nødvendig av hensyn til disse tilpasningene. Slike medlemsstater bør etter anmodning innrømmes en ytterligere frist på henholdsvis høyst fem år eller høyst to år dersom det er påkrevd for å fullføre nødvendige strukturelle tilpasninger. De medlemsstater som kan anmode om et slikt unntak, er Spania, Irland, Hellas og Portugal med hensyn til mindre utbygde nett og Luxembourg med hensyn til svært små nett. Muligheten for å innføre slike overgangsperioder ble også omtalt i resolusjonene av 22. juli 1993 og 22. desember 1994.
- 6) Opphevingen av eneretter og særretter skal særlig gi etablerte teleoperatører mulighet til å yte sin telefontjeneste direkte i andre medlemsstater fra 1. januar 1998. Disse operatørene har allerede de ferdigheter og den erfaring som er nødvendige for å gå inn på disse markedene når de åpnes for konkurranse. De vil imidlertid i nesten alle medlemsstater måtte konkurrere med de nasjonale teleoperatørene som er innrømmet enerett eller særrett ikke bare til å yte den aktuelle tjenesten, men også til å etablere og drive all infrastruktur som er nødvendig i denne forbindelse, herunder anskaffelse av umistelige rettigheter til å bruke internasjonale samband. Flexibiliteten og stordriftsfordelene som dette

muliggjør, vil hindre at disses dominerende stilling innen telefontjenesten trues i den alminnelige konkurransen når telefontjenesten avmonopoliseres. Dermed vil de nasjonale teleoperatørene kunne bevare sin dominerende stilling på sitt hjemmemarked med mindre nyinntredere på markedet for telefontjenesten tildeles de samme rettigheter og forpliktelser. Særlig dersom nyinntredere ikke gis fritt valg med hensyn til nødvendig infrastruktur for å yte sine tjenester i konkurranse med den dominerende operatøren, vil en slik restriksjon i realiteten hindre dem i å etablere seg på markedet for telefontjenesten, herunder for å yte tjenester på tvers av landegrensene. Opprettholdelsen av særretter som innskrenker antallet foretak med tillatelse til å etablere og drive telekommunikasjonsinfrastruktur, vil følgelig begrense adgangen til å yte tjenester etter traktatens artikkel 59. Det faktum at begrensningen i adgangen til å etablere egen infrastruktur tilsynelatende ville få anvendelse uten forskjell for alle foretak i den berørte medlemsstaten som yter telefontjenester, med unntak av den nasjonale teleoperatøren, ville ikke være tilstrekkelig til å unnta særbehandlingen av sistnevnte fra virkeområdet til traktatens artikkel 59. Ettersom de fleste nyinntredere kommer fra andre medlemsstater, vil et slikt tiltak i praksis berøre utenlandske foretak mer enn innenlandske. I tillegg til at disse restriksjonene ikke virker berettiget, ville det dessuten under alle omstendigheter finnes mindre restriktive måter å ivareta allmenne oppgaver av ikke-økonomisk betydning på, f.eks. godkjenningsordninger.

- 7) Dessuten ville en oppheving av eneretter og særretter med hensyn til telefontjenesten bare ha liten eller ingen effekt dersom nyinntredere ble tvunget til å bruke de offentlige telenettene til etablerte teleoperatører som de vil konkurrere med på markedet for telefontjenesten. Å forbeholde et foretak som selger teletjenester, oppgaven å tilby konkurrentene de nødvendige råvarene, dvs. overføringskapasiteten, er ensbetydende med å gi det myndighet til etter eget forogdtbefinnende å bestemme hvor, når og til hvilken pris konkurrentene kan yte sine tjenester, og til å føre tilsyn med kundene de har, og trafikken de skaper. Det ville bringe dette foretaket i en situasjon der det kunne bli tilskyndet til å utnytte sin dominerende stilling på utilbørlig vis. Direktiv 90/388/EØF berører ikke direkte utbygging og drift av telenett, fordi det ble gjort et unntak i henhold til traktatens artikkel 90 nr. 2 med hensyn til eneretter og særretter for den økonomisk sett viktigste tjenesten som ytes over telenettene, dvs. telefontjenesten. Direktivet inneholder likevel en bestemmelse om at Kommisjonen skal foreta en samlet vurdering av situasjonen innen hele telekommunikasjonssektoren i 1992.

Det er riktig at rådsdirektiv 92/44/EØF av 5. juni om anvendelse av vilkår for tilgang til åpne telenett på leide samband⁽¹⁾, endret ved kommisjonsvedtak 94/439/EF⁽²⁾, harmoniserer de grunnleggende prinsipper for tilbudet av leide samband, men det harmoniserer bare vilkårene for tilgang til og bruk av leide samband. Formålet med direktivet

(1) EFT nr. L 165 av 19.6.1992, s. 27.

(2) EFT nr. L 181 av 15.7.1994, s. 40.

er ikke å løse interessekonflikten mellom teleoperatørene som tjenesteytere og som tilbydere av infrastruktur. Det foretar ingen strukturell sondring mellom teleoperatørens virksomhet som tilbydere av leide samband og som tjenesteytere. Klager viser at selv i medlemsstater som har gjennomført direktivet, utnytter teleoperatørene fremdeles sin kontroll med vilkårene for tilgang til nettet på bekostning av konkurrentene på tjenestemarkedet. Klagen viser at teleoperatørene fortsetter å anvende for høye takster, og at de bruker opplysninger om konkurrentenes planer om å yte tjenester som de har skaffet seg ved å tilby infrastruktur, til å kretse inn kunder på markedet for tjenester. Direktiv 92/44/EØF fastsetter bare prinsippet om kostnadsorientering og hindrer for øvrig ikke teleoperatørene i å bruke opplysninger om abonnentenes atferdsmønstre som de har skaffet seg i egenskap av tilbydere av kapasitet, og som er nødvendige for å kretse inn særlige grupper av brukere, eller opplysninger om etterspørselens elasticitet i hvert markedssegment og i de enkelte deler av vedkommende medlemsstat. De nåværende rammeregler løser ikke ovennevnte interessekonflikt. Den beste måten å løse denne konflikten på er derfor å åpne opp for at tjenesteytere kan bruke egen eller tredjemanns telekommunikasjonsinfrastruktur og ikke sin viktigste konkurrents infrastruktur for å yte tjenester til sluttbrukeren. I sin resolusjon av 22. desember 1994 godkjente Rådet også prinsippet om avmonopolisering av infrastrukturtilbudet.

Medlemsstatene bør derfor oppheve de gjeldende eneretter til å tilby og bruke telekommunikasjonsinfrastruktur, som utgjør en overtredelse av traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 59 og 86, og bør tillate at ytere av telefontjenesten bruker sin egen infrastruktur og/eller annen infrastruktur etter eget valg.

- 8) Ifølge direktiv 90/388/EØF får traktatens regler, herunder konkurransereglene, anvendelse på telekstjenesten. Samtidig fastslås det at det er i strid med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 59 å gi teleoperatører eneretter og særretter til å yte teletjenester fordi de begrenser ytingen av tjenester på tvers av landegrensene. Imidlertid ble det i direktivet ansett at det var behov for en særskilt framgangsmåte fordi en rask reduksjon av telekstjenestens betydning var forventet. I mellomtiden har det vist seg at telekstjenesten vil fortsette å eksistere side om side med nye tjenester som f.eks. telefakstjenesten i overskuelig framtid, særlig fordi telekstjenesten er det eneste standardiserte nettet med verdensomspennende dekning der meldingene kan anvendes som gyldig bevis for domstolene. Det er derfor ikke lenger grunnlag for å opprettholde den opprinnelige framgangsmåten.
- 9) Med hensyn til nye konkurrenters adgang til telekommunikasjonsmarkedene kan begrensninger i de grunnleggende friheter fastsatt i traktaten bare begrunnes

med hensynet til grunnleggende krav. Slike restriksjoner skal begrenses til det som er nødvendig for å nå fastsatte mål av ikke-økonomisk art. Medlemsstatene kan derfor innføre konsesjons- eller registreringsordninger bare dersom det er uomgjengelig nødvendig for å garantere at grunnleggende krav sikres, og, med hensyn til telefontjenesten og den underliggende infrastrukturen, innføre bransjeforskrifter bare dersom det er nødvendig for å sikre at den særlige oppgaven å utføre offentlige tjenester som vedkommende foretak er tillagt på telekommunikasjonsområdet, ivaretas i samsvar med traktatens artikkel 90 nr. 2, og/eller for å sikre et bidrag til finansieringen av den universelle tjenesten. I samsvar med artikkel 56 og 66 og med forholdsmessighetsprinsippet kan medlemsstatene innta krav om offentlige tjenester i bestemte typer konsesjoner. Bestemmelsene i direktiv 90/388/EØF skal derfor ikke hindre at medlemsstatenes bestemmelser om offentlig sikkerhet, særlig bestemmelser om lovlig telefonavlytting, får anvendelse når de er fastsatt ved lov eller forskrift.

I forbindelse med innføringen av godkjenningvilkår i henhold til direktiv 90/388/EØF viste det seg at visse medlemsstater påla nyinntredere forpliktelser som ikke på noen måte sto i forhold til hensynet til allmenne interesser. For å unngå at slike tiltak brukes for å hindre at teleoperatørens dominerende stilling utfordres ved konkurranse når telefontjenesten avmonopoliseres, og at det derved blir mulig for teleoperatørene å opprettholde sin dominerende stilling på markedene for telefontjenesten og offentlige telenett og på den måten å styrke vedkommende operatørs dominerende stilling, må medlemsstatene underrette Kommisjonen om konsesjons- eller registreringsvilkår før de innføres, slik at Kommisjonen kan vurdere om de er forenlige med traktaten, og særlig om de pålagte forpliktelsene er rimelige.

- 10) I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet kan antallet konsesjoner ikke begrenses med mindre det er uomgjengelig nødvendig for å sikre grunnleggende krav med hensyn til bruk av ressurser det er knapphet på. I sin melding om høringen om grønnboken om liberalisering av telekommunikasjonsstrukturer og kabelfjernsynsnett framholder Kommisjonen at bare en fysisk begrensning — et utilstrekkelig frekvensspekter — kan rettferdiggjøre en begrensning av antallet konsesjoner.

Med hensyn til yting av telefontjenesten, tilbud av faste offentlige nett og andre telenett som medfører bruk av radiofrekvenser, vil det av hensyn til grunnleggende krav være berettiget å innføre eller opprettholde en individuell konsesjonsordning. I alle andre tilfeller gir en allmenn tillatelse eller en registreringsordning tilstrekkelig garanti for at grunnleggende krav sikres. Tildeling av konsesjoner er ikke berettiget dersom en registreringsordning er tilstrekkelig for å nå det fastsatte mål.

Med hensyn til pakke- og linjesvitsjede datatjenester tillot direktiv 90/388/EØF i henhold til traktatens artikkel 90 nr. 2 medlemsstatene å vedta bransjeforskrifter i form av spesifikasjoner for å ivareta relevante krav til offentlige tjenester. Kommisjonen har i 1994 vurdert virkningene av tiltakene som er blitt vedtatt i henhold til denne bestemmelsen. Resultatene av denne vurderingen ble offentliggjort i Kommisjonens melding om status for og gjennomføring av direktiv 90/388/EØF. På grunnlag av nevnte vurdering, som også tok hensyn til erfaringene i de fleste medlemsstater der fastsatte mål for offentlige tjenester er blitt oppfylt uten anvendelse av slike spesifikasjoner, er en opprettholdelse av denne særordningen ikke lenger berettiget, og de nåværende forskriftene bør derfor avskaffes. Medlemsstatene kan imidlertid erstatte disse forskriftene med registreringsordninger eller allmenne tillatelser.

- 11) Nylig godkjente mobiltelefonoperatører vil kunne konkurrere effektivt med etablerte teleoperatører bare dersom de tildeles et tilstrekkelig antall numre for sine abonnenter. Når numrene tildeles av en nasjonal teleoperatør, vil sistnevnte dessuten kjenne seg tilskyndet til å forbeholde seg selv de beste numrene og til å gi konkurrentene et utilstrekkelig antall numre eller numre som ikke er så fordelaktige for en virksomhet, særlig på grunn av lengden. Ved å la teleoperatørene beholde slik myndighet vil medlemsstatene derfor tilskynde dem til å utnytte sin stilling på markedet for telefontjenesten på utilbørlig vis og til å overtre traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 86.

Opprettelse og drift av en nasjonal nummerplan bør derfor overdras til et organ som er uavhengig av teleoperatørene, og det bør eventuelt utarbeides en ordning for tildeling av numre på grunnlag av kriterier som er objektive, sikrer innsyn og ikke virker diskriminerende. Dersom en abonnent skifter tjenesteyter, skal teleoperatørene i et tilstrekkelig tidsrom og på den måte og i det omfang traktatens artikkel 86 stiller krav om, gi opplysning om hans nye nummer til personer som forsøker å kontakte ham på hans tidligere nummer. Abonnenter som skifter tjenesteyter, skal også ha mulighet til å beholde sitt nummer mot et rimelig bidrag til kostnadene forbundet med overføring av nevnte nummer.

- 12) Ettersom medlemsstatene etter dette direktiv er forpliktet til å oppheve eneretter og særretter til å tilby og drive faste offentlige telenett, må forpliktelsen fastsatt i direktiv 90/388/EØF til å treffe de nødvendige tiltak for å sikre at vilkårene for tilgang til nettene er objektive, ikke virker diskriminerende og blir offentliggjort, tilpasses i samsvar med dette.
- 13) Nye telefontjenesteyteres adgang til mot et rimelig vederlag å kople sine nett sammen med eksisterende offentlige telenett ved de nødvendige tilkoplingspunkter for samtrafikk for å gjennomføre samtaler, herunder tilgang til abonnent-databasen som er nødvendig for å tilby nummeropplysning,

er av avgjørende betydning i den første tiden etter opphevingen av særretter og eneretter med hensyn til telefontjenesten og telekommunikasjonsinfrastruktur. Sammenkoplingen skal i prinsippet gjøres til gjenstand for forhandlinger mellom partene, med forbehold for konkurransereglene som får anvendelse på foretak. På grunn av den manglende balansen i forhandlingsmessig tyngde mellom nyintredere og teleoperatører som i kraft av sine særretter og eneretter har oppnådd monopol, er det meget trolig at sammenkoplingen vil bli forsinket på grunn av uenighet om vilkårene som skal få anvendelse, så lenge Europaparlamentet og Rådet ikke har fastsatt en harmonisert ramme. Slike forsinkelser kan bringe nye operatørers adgang til markedet i fare og derved hindre at opphevingen av eneretter og særretter blir effektiv. Dersom medlemsstatene unnlater å innføre beskyttelse-stiltak for å unngå en slik situasjon, vil det medføre at de gjeldende eneretter og særretter, som som nevnt ovenfor er i strid med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 59 og 86, i praksis forlenges.

For å muliggjøre effektiv markedsadgang og hindre at eneretter og særretter i praksis opprettholdes i strid med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 59 og 86, bør medlemsstatene sikre at teleoperatørene i det tidsrommet som er nødvendig for at konkurrenter kan komme inn på markedet, offentliggjør standardvilkår for sammenkopling med de telefonnett som tilbys allmennheten, herunder lister over takster for sammenkopling og forbindelsespunkter, senest seks måneder før den faktiske datoen for avmonopoliseringen av telefontjenesten og teleoverføringskapasiteten. Disse standardtilbudene skal ikke virke diskriminerende og må ikke bestå av pakker i en slik grad at nyintredere ikke kan kjøpe bare de delene av et tilbud om sammenkopling som de faktisk har behov for. Videre må de ikke virke diskriminerende på grunnlag av anropenes og/eller nettenes opprinnelse.

- 14) For å tillate kontroll av sammenkoplingsforpliktelsene i henhold til konkurranseretten bør systemet for kostnadsberegning som innføres for ytingen av telefontjenesten og tilbudet av det underliggende offentlige telenettet, i det tidsrommet som er nødvendig for at konkurrenter kan komme inn på markedet, muliggjøre en tydelig angivelse av kostnadselementer som er relevante for fastsettelsen av takster for sammenkopling, og det bør for hvert element i sammenkoplingstilbudet særlig angi grunnlaget for dette kostnadselementet for å sikre at takstfastsettelsen bare inneholder relevante elementer, dvs. tilknytningsavgift, samtaleavgift og andel av utgifter for å sikre lik tilgang og mulighet til å overføre numre og for å sikre grunnleggende krav, eventuelt også tilleggsavgifter for å dele nettokostnadene for den universelle tjenesten og i en overgangsperiode for å oppveie forskjeller i telefontakster. En slik kostnadsberegning skal videre gi mulighet til å oppdage om en teleoperatør tilbyr store brukere av hans nett lavere takster enn telefonnettoperatører.

I mangel av en hurtig, billig og effektiv ordning for å løse tvister om sammenkopling og en ordning som kan hindre teleoperatører i å forårsake forsinkelser eller anvende sine økonomiske ressurser for å øke kostnadene ved bruk av rettsmidler som står til rådighet innen rammen av nasjonal rett eller fællesskapsretten, vil det være mulig for teleoperatørene å opprettholde sin dominerende stilling. Medlemsstatene bør derfor innføre en særlig klageordning for å løse sammenkøplings tvister.

- 15) Forpliktelsen til å offentliggjøre standardtakster og sammenkøplingsvilkår berører ikke kravet om at teleoperatører i en dominerende stilling etter traktatens artikkel 86 skal forhandle fram særlige eller skreddersydde avtaler om en særlig kombinasjon eller bruk av enkelte komponenter i et svitsjet offentlig telefonnett og/eller innrømmelse av spesialrabatt til bestemte tjenesteytere eller store brukere dersom dette er berettiget og ikke virker diskriminerende. Alle rabatter på sammenkøpling skal være objektivt grunnlagt og sikre innsyn.
  - 16) Kravet om offentliggjøring av standardvilkår for sammenkøplingen berører heller ikke den forpliktelsen som operatører i en dominerende stilling etter traktatens artikkel 86 har til å tillate at sammenkøplede operatører fra hvis nett et anrop kommer, fortsatt skal være ansvarlige for fastsettelsen av takstene for kundene mellom den som anroper, og den som anropes, og for å rute sine kunders trafikk fram til det tilkøplingspunktet for samtrafikken som de selv velger.
  - 17) Enkelte medlemsstater opprettholder fremdeles eneretter til å utarbeide og tilby telefonkataloger og til å yte nummeropplysningstjenester. Slike eneretter gis i alminnelighet til teleoperatører som allerede har en dominerende stilling på markedet for telefontjenesten, eller til et av deres datterselskaper. I en slik situasjon virker enerettene slik at de utvider og dermed styrker disse operatørenes dominerende stilling. Ifølge rettspraksis ved De europeiske fællesskaps domstol er dette utilbørlig utnyttelse av en dominerende stilling som definert i traktatens artikkel 86. Eneretter til å yte katalogtjenester er derfor i strid med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 86. Disse enerettene bør følgelig oppheves.
  - 18) Katalogtjenestene er et viktig verktøy for å få tilgang til telefontjenester. For å sikre abonnenter på alle telefontjenester tilgang til nummeropplysninger kan medlemsstatene i sine ordninger for individuell konsesjon eller allmenn tillatelse innføre en forpliktelse til å gi allmennheten slike opplysninger.
- I henhold til traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 86 annet ledd bokstav b) skal en slik forpliktelse imidlertid ikke begrense tilbudet av slike opplysninger ved hjelp av ny teknologi eller tilbudet av spesialiserte og/eller regionale og lokale telefonkataloger.
- 19) Dersom den universelle tjenesten kan ivaretas bare med tap eller mot et vederlag som faller utenfor alminnelige forretningsvilkår, kan forskjellige finansieringsordninger overveies for å sikre den universelle tjenesten. Innføringen av effektiv konkurranse på de tidspunkter som er fastsatt for den totale avmonopoliseringen, ville imidlertid bli betydelig forsinket dersom medlemsstatene skulle anvende et finansieringssystem som pålegger nyinntredere en større byrde enn det som er nødvendig for å finansiere den universelle tjenesten.
- Finansieringssystemer som pålegger nyinntredere uforholdsmessig store byrder, og som derved hindrer at teleoperatørenes dominerende stilling utsettes for konkurranse etter avmonopoliseringen av telefontjenesten, og som på den måten setter teleoperatørene i stand til å styrke sin dominerende stilling, ville være uforenlig med traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 86. Uansett hvilken finansieringsplan medlemsstatene bestemmer seg for, bør de sikre at bare operatører som tilbyr offentlige telenett, bidrar til dekning og/eller finansiering av forpliktelser om en universell tjeneste harmonisert innen rammen av tilgangen til åpne nett (ONP), og at nøkkelen for fordeling dem imellom bygger på kriterier som er objektive, ikke virker diskriminerende og er i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet. Dette prinsippet er ikke til hinder for at medlemsstatene gjør unntak for nyinntredere som ennå ikke har oppnådd særlig stor markedsandel.
- Videre skal finansieringsordningen som vedtas, sikre at markedsdeltakerne bare bidrar til finansieringen av den universelle tjenesten og ikke av virksomhet som ikke er direkte forbundet med yting av den universelle tjenesten.
- 20) Med hensyn til takststrukturen for telefontjenesten bør det sondres mellom tilknytningsavgift, månedlig leie og lokaltakster, takster til resten av landet og takster til utlandet. De ulike takstelementene i tjenesten som ytes av teleoperatører i visse medlemsstater, er fremdeles ikke kostnadsbasert. Noen kategorier samtaler tilbys med tap og krysssubsidieres med overskudd fra andre kategorier. Kunstig lave takster begrenser imidlertid konkurransen fordi det ikke er interessant for potensielle nyinntredere å gå inn i det aktuelle segmentet i markedet for telefontjenesten. Slike takster er i strid med traktatens artikkel 86 med mindre de er berettiget etter artikkel 90 nr. 2 med hensyn til visse sluttbrukere eller visse kategorier sluttbrukere. Medlemsstatene bør snarest mulig foreta en gradvis oppheving av alle uberettigede restriksjoner på teleoperatørenes utligning av takstene, særlig restriksjoner som hindrer tilpasning av takster som ikke står i forhold til kostnadene, og som øker byrden ved yting av den universelle tjenesten. I berettigede tilfeller kan den delen av nettokostnadene som ikke er fullt ut dekket av takststrukturen, fordeles likt mellom alle brukere på en måte som ikke virker diskriminerende, og som sikrer innsyn.

21) Ettersom utligningen kan gjøre visse telefontjenester dyrere for visse brukergrupper på kort sikt, kan medlemsstatene fastsette særbestemmelser for å avhjelpe virkningen av utligningen. Dermed vil en overkommelig telefontjeneste være sikret i overgangsperioden, mens teleoperatørene likevel kan fortsette utligningsprosessen. Dette er i samsvar med Kommisjonens uttalelse om rådsresolusjonen om prinsippene for universelle tjenester innen telekommunikasjonssektoren⁽¹⁾, som sier at det er viktig at takstene er rimelige og overkommelige i hele Fællesskapet både for tilknytning, abonnement, periodisk leie og tilgang til og bruk av tjenesten.

22) Dersom medlemsstatene gir sin teleoperatør ansvaret for anvendelsen av finansieringsordningen for forpliktelsen om en universell tjeneste og gir operatøren adgang til å inn drive en del av beløpet fra sine konkurrenter, vil førstnevnte kjenne seg tilskyndet til å kreve et høyere beløp enn berettiget med mindre medlemsstatene sikrer at bidraget til den universelle tjenesten faktureres atskilt og tydelig i forhold til sammenkplingsavgifter (tilknytning og ruting). Dessuten skal det føres nøye kontroll med ordningen, og det må innføres effektive og raske ordninger for klage til et uavhengig organ, slik at tvister om beløp som skal betales, kan løses raskt uten at de øvrige rettsmidler i nasjonal rett eller fællesskapsretten derved berøres.

Kommisjonen bør vurdere situasjonen i medlemsstatene på nytt fem år etter at det er innført fri konkurranse, for å sikre at dette finansieringssystemet ikke fører til situasjoner som er uforenlige med fællesskapsretten.

23) Operatører av offentlige telenett har behov for å føre sine nett fram gjennom offentlig og privat eiendom for å nå sluttbrukerne. I mange medlemsstater har teleoperatører lovfestede privilegier som gir dem adgang til å installere sine nett på offentlig og privat grunn uten betaling eller mot bare å dekke kostnadene som derved oppstår. Dersom medlemsstatene ikke ga godkjente nyinntredere lignende muligheter til å anlegge nett, ville dette forsinke utbyggingen, og på noen områder ville det være ensbetydende med at teleoperatørens særretter opprettholdes i praksis.

Videre krever traktatens artikkel 90 sammenholdt med artikkel 59 at medlemsstatene ikke forskjellsbehandler nyinntredere, som vanligvis kommer fra andre medlemsstater, i forhold til den nasjonale teleoperatøren og andre nasjonale foretak som har fått framføringsrett for å kunne anlegge sine nett.

Dersom grunnleggende krav med hensyn til miljøvern eller by- og distriktsplanlegging tilsier at en lignende framføringsrett ikke skal gis til nyinntredere som ennå ikke har egen infrastruktur, skal medlemsstatene i det minste sikre at disse, når det er teknisk mulig og de har behov for det for å anlegge sine nett, på rimelige vilkår har tilgang til kabelkanaler og master som teleoperatørene har anlagt i

henhold til sin framføringsrett. I mangel av slike krav ville teleoperatørene kjenne seg tilskyndet til å begrense tilgangen til disse viktige installasjonene og dermed utnytte sin dominerende stilling på utilbørlig vis. Å unnlate å innføre slike krav ville være i strid med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 86.

I henhold til traktatens artikkel 86 skal dessuten alle operatører av offentlige telenett som råder over grunnleggende ressurser som det ikke finnes et rimelig alternativ til, gi sine konkurrenter fri tilgang til slike ressurser på vilkår som ikke virker diskriminerende.

24) Oppheving av særretter og eneretter på telekommunikasjonsmarkedet vil gjøre det mulig for foretak som har slike retter i andre sektorer enn telekommunikasjonssektoren, å få fotfeste på dette markedet. For å muliggjøre kontroll etter relevante bestemmelser i traktaten med eventuell konkurransevridende krysssubsidiert mellom områder der ytere av teletjenester og tilbydere av telekommunikasjonsinfrastruktur har særretter eller eneretter, og deres virksomhet på telekommunikasjonsmarkedet bør medlemsstatene treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre innsyn med hensyn til bruk av ressurser fra slik beskyttet virksomhet for å få adgang til det avmonopoliserte telekommunikasjonsmarkedet. Medlemsstatene bør i det minste kreve at slike foretak, når de oppnår en betydelig omsetning i det aktuelle markedet for teletjenester eller telekommunikasjonsinfrastruktur, skal føre atskilt regnskap som son drer mellom inntekter og utgifter forbundet med tjenester de yter i henhold til sine særretter og eneretter, og tjenester de yter på konkurransevilkår. For tiden kan en omsetning på over 50 millioner ECU anses som betydelig omsetning.

25) For øyeblikket opprettholder de fleste medlemsstater også eneretter til å tilby telekommunikasjonsinfrastruktur beregnet på andre tjenester enn telefontjenesten.

I henhold til direktiv 92/44/EØF skal medlemsstatene sikre at teleoperatørene tilbyr visse typer leide samband til alle som yter teletjenester. Nevnte direktiv omhandler likevel bare et harmonisert tilbud av visse typer leide samband opp til en viss båndbredde. Foretak som har behov for større båndbredde for å yte tjenester basert på høyhastighetsteknologi som SDH (Synchronous Digital Hierarchy), klager over at teleoperatørene ikke kan dekke deres behov, som imidlertid kunne dekkes over de fiberoptiske nettene til andre potensielle tilbydere av telekommunikasjonsinfrastruktur dersom enerettene ikke eksisterte. Opprettholdelsen av disse rettene forsinke r derfor innføringen av nye avanserte teletjenester og bremser på den måten den tekniske utviklingen på bekostning av brukerne i strid med traktatens artikkel 90 nr. 1 sammenholdt med artikkel 86 annet ledd bokstav b).

⁽¹⁾ EFT nr. C 48 av 16.2.1994, s. 8.

- 26) Ettersom en oppheving av disse rettene i hovedsak berører tjenester som ennå ikke ytes i dag, og ikke berører telefонтjenesten, som fremdeles er teleoperatørens viktigste inntektskilde, vil den derfor ikke undergrave teleoperatørens økonomiske situasjon. Opprettholdelse av eneretter til å etablere og drive nett beregnet på andre tjenester enn telefонтjenesten er følgelig ikke berettiget. Medlemsstatene bør særlig sikre at alle restriksjoner på yting av andre teletjenester enn telefонтjenesten over nett anlagt av den som yter teletjenesten, på bruk av infrastruktur tilbudt av tredjemann og på deling av nett og andre installasjoner og arbeidssteder oppheves fra 1. juli 1996.

Av hensyn til den særlige situasjonen i medlemsstater med mindre utbygde nett og i medlemsstater med svært små nett vil Kommisjonen på anmodning innrømme disse lengre overgangsperioder.

- 27) Selv om direktiv 95/51/EF opphevet alle restriksjoner på adgangen til å yte avmonopoliserte teletjenester over kabelfjernsynsnett, opprettholder visse medlemsstater restriksjoner på bruk av offentlige telenett for å tilby kabelfjernsynskapasitet. Kommisjonen bør vurdere situasjonen med hensyn til slike restriksjoner i lys av nevnte direktivs mål når telekommunikasjonsmarkedene nærmer seg total avmonopolisering.

- 28) Opphevingen av alle særretter og eneretter som begrenser ytingen av teletjenester og tilbudet av underliggende nettkapasitet fra foretak etablert i Fællesskapet, berører ikke kommunikasjonens bestemmelses- eller opprinnelsessted.

Med hensyn til foretak som ikke er etablert i Fællesskapet, er direktiv 90/388/EØF imidlertid ikke til hinder for at det vedtas tiltak i samsvar med fællesskapsretten og gjeldende internasjonale forpliktelser for å sikre medlemsstatenes borgere tilsvarende og effektiv behandling i tredjestater. Foretak fra Fællesskapet bør i tredjestater få en behandling og en effektiv markedsadgang som kan sammenlignes med den behandling og den markedsadgang som Fællesskapets rammebestemmelser gir foretak som eies eller i praksis kontrolleres av borgere av vedkommende tredjestat. Forhandlingene om telekommunikasjon innen rammen av Verdens handelsorganisasjon bør føre til en avbalansert multilateral avtale som sikrer operatører fra Fællesskapet effektiv og sammenlignbar markedsadgang i tredjestater.

- 29) Gjennomføringen av fri konkurranse på telekommunikasjonsmarkedene reiser viktige spørsmål av sosial og sysselsettingsmessig art. Disse spørsmålene behandles i Kommisjonens melding om høringen om grønnboken av 3. mai 1995 om liberalisering av telekommunikasjonsinfrastrukturer og kabelfjernsynsnett.

Med ideen om en samordnet politikk for øye skal det nå gjøres en innsats for å styrke overgangen til et helt avmonopolisert telekommunikasjonsmarked. Ansvar for slike tiltak faller i første omgang på medlemsstatene, selv om fællesskapsstrukturer som Det europeiske sosialfond også kan bidra. Eksisterende initiativer i Fællesskapet bør spille en rolle ved å forenkle tilpasningen for og omskoleringen av arbeidstakere hvis tradisjonelle beskjeftigelse kan komme til å forsvinne i den industrielle omstillingsprosessen.

- 30) Innføring av ordninger på nasjonalt plan for konsesjonstildeling, sammenkopling, universell tjeneste, nummertildeling og framføringsretter berører ikke en senere harmonisering av disse spørsmålene gjennom de formålstjenlige virkemidler av lovgivningsmessig art som Europaparlamentet og Rådet måtte vedta, særlig i forbindelse med anvendelsen av prinsippene om tilgang til åpne nett (ONP). Kommisjonen bør treffe alle formålstjenlige tiltak for å sikre at det foreligger samsvar mellom disse virkemidlene og direktiv 90/388/EØF -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 90/388/EØF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 1 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

- i) Fjerde strekpunkt erstattes med følgende strekpunkter:

«— offentlig telenett, telenett som bl.a. brukes til yting av offentlige teletjenester,

— offentlig teletjeneste, teletjeneste som er tilgjengelig for allmennheten.»

- ii) Femtende strekpunkt skal lyde:

«— grunnleggende krav, allmenne hensyn av ikke-økonomisk art som kan medføre at en medlemsstat innfører begrensninger for etablering og/eller drift av telenett eller yting av teletjenester. Slike hensyn er nettets driftssikkerhet, sikring av nettets integritet samt, når dette er begrunnet, tjenestenes samtrafikkevne, datasikring, miljøvern, by- og distriktsplanleggingshensyn, effektiv bruk av frekvensspekteret og forebygging av sjenerende forstyrrelser mellom radiobaserte telekommunikasjonssystemer og andre rombaserte eller jordbaserte tekniske systemer.

Datasikring kan omfatte sikring av persondata, beskyttelse av overført eller lagret informasjon samt vern av privatlivets fred.»

iii) Nye strekpunkter skal lyde:

«— telenett, overføringsutstyr og eventuelt svitsjeutstyr og andre ressurser som gjør det mulig å formidle signaler mellom definerte termineringspunkter i nettet ved hjelp av trådforbindelser, radiobølger, optiske medier eller andre elektromagnetiske medier,

— tilknytning, fysisk og logisk forbindelse mellom telekommunikasjonsinstallasjoner hos operatører som tilbyr nettkapasitet og/eller yter teletjenester, for å gjøre det mulig for en teleoperatørs brukere å kommunisere med en annen eller den samme teleoperatørs brukere eller å få tilgang til tjenester som ytes av tredjemann.»

b) Nr. 2 oppheves.

2. Artikkel 2 skal lyde:

«Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal oppheve alle tiltak som

- a) gir eneretter til å yte teletjenester, herunder etablering og drift av telenett som kreves for å yte disse tjenestene,
- b) gir særretter som på grunnlag av annet enn kriterier som er objektive og forholdsmessige og ikke virker diskriminerende, begrenser til to eller flere antallet foretak med tillatelse til å yte slike teletjenester eller til å drive slike nett,
- c) gir særretter som på grunnlag av annet enn kriterier som er objektive og forholdsmessige og ikke virker diskriminerende, utpeker flere konkurrerende foretak til å yte slike teletjenester eller til å tilby eller drive slike nett.

2. Medlemsstatene skal treffe alle de tiltak som er nødvendige for å sikre at ethvert foretak har adgang til å yte teletjenestene nevnt i nr. 1 eller til å etablere og drive nettene nevnt i nr. 1.

Medlemsstatene kan med forbehold for artikkel 3c og artikkel 4 tredje ledd opprettholde særretter og eneretter fram til 1. januar 1998 for telefontjenesten og etablering og tilbud av kapasitet i offentlige telenett.

Medlemsstatene skal imidlertid treffe alle de tiltak som er nødvendige for å sikre at alle resterende restriksjoner på adgangen til å yte andre teletjenester enn telefontjenesten over nett etablert av yteren av teletjenesten, ved bruk av tredjemanns infrastruktur og ved deling av nett, installasjoner og arbeidssteder oppheves senest 1. juli 1996, og at Kommisjonen underrettes om alle relevante tiltak senest samme dato.

Med hensyn til datoene fastsatt i annet og tredje ledd i dette nummer, i artikkel 3 og i artikkel 4a nr. 2 skal medlemsstater med mindre utbygde nett på anmodning innrømmes en ytterligere gjennomføringsperiode på høyst fem år og medlemsstater med svært små nett på anmodning innrømmes en ytterligere gjennomføringsperiode på høyst to år, i den utstrekning det er nødvendig av hensyn til påkrevde strukturelle tilpasninger. Anmodningen skal inneholde en detaljert beskrivelse av de planlagte tilpasningene samt en nøyaktig vurdering av tidsplanen som er fastsatt for gjennomføringen. Disse opplysningene skal på anmodning stilles til rådighet for enhver berørt part, men slik at det tas hensyn til teleoperatørens legitime interesse i å beskytte sine egne forretningshemmeligheter.

3. Medlemsstater som gjør ytingen av disse tjenestene eller etableringen og driften av nettene betinget av konsesjon, allmenn tillatelse eller en registreringsordning for å sikre samsvar med grunnleggende krav, skal påse at de aktuelle vilkårene er objektive, ikke virker diskriminerende, er forholdsmessige og sikrer innsyn, at eventuelle avslag er behørig grunnlagt, og at det finnes en ordning for å påklage avslag.

Yting av andre teletjenester enn telefontjenesten samt etablering og drift av offentlige telenett og andre telenett som medfører bruk av radiofrekvenser, kan gjøres betinget bare av allmenn tillatelse eller en registreringsordning.

4. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om kriteriene som konsesjoner, allmenne tillatelser og registreringsordninger bygger på, samt om vilkårene for disse.

Medlemsstatene skal holde Kommisjonen underrettet om alle planer om å innføre nye konsesjoner, allmenne tillatelser og registreringsordninger eller om å endre gjeldende ordninger.»

3. Artikkel 3 skal lyde:

«Artikkel 3

Med hensyn til telefontjenesten og tilbudet av kapasitet i offentlige telenett skal medlemsstatene senest 1. januar 1997 underrette Kommisjonen om alle konsesjons- og registreringsordninger som skal sikre oppfyllelse av

- grunnleggende krav,
- bransjeforskrifter om tjenestens bestandighet, tilgjengelighet og kvalitet,
- økonomiske forpliktelser med hensyn til den universelle tjenesten i samsvar med prinsippene i artikkel 4c.

Vilkårene for tilgjengelighet kan omfatte krav om å sikre tilgang til abonnentdatabaser for å gi opplysninger innen rammen av den universelle katalogtjenesten.

Alle disse vilkårene skal til sammen utgjøre et sett med spesifikasjoner for offentlige tjenester og være objektive, ikke virke diskriminerende, være forholdsmessige og sikre innsyn.

Medlemsstatene kan begrense antallet konsesjoner bare når det er tale om manglende tilgjengelighet i frekvensspekteret, og bare når det er berettiget av hensyn til forholdsmessighetsprinsippet.

Medlemsstatene skal sikre at registrerings- og konsesjonsordninger for yting av telefontjenesten og tilbud av kapasitet i offentlige telenett offentliggjøres senest 1. juli 1997. Før disse utkastene gjennomføres, skal Kommissjonen etterprøve om de er forenlige med traktaten.

Med hensyn til pakke- og linjesvitsjede datatjenester skal medlemsstatene oppheve spesifikasjonene for offentlige tjenester som de har vedtatt. Disse spesifikasjonene kan erstattes med registreringsordningene eller de allmenne tillatelsene nevnt i artikkel 2.»

4. I artikkel 3b skal nytt ledd lyde:

«Medlemsstatene skal påse at et tilstrekkelig antall numre står til rådighet for alle teletjenester senest 1. juli 1997. Tildelingen av numre skal være objektiv, ikke virke diskriminerende, være forholdsmessig og sikre innsyn, særlig dersom tildelingen skjer på grunnlag av individuell søknadsbehandling.»

5. I artikkel 4 skal første ledd lyde:

«Så lenge medlemsstatene opprettholder særretter eller eneretter til å etablere og drive faste offentlige telenett, skal de treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at vilkårene for tilgang til nett er objektive og ikke virker diskriminerende, og de skal offentliggjøre disse vilkårene.»

6. Ny artikkel 4a-4d skal lyde:

«Artikkel 4a

1. Uten at Europaparlamentets og Rådets kommende harmonisering av nasjonale sammenkopplingsordninger innen rammen av tilgang til åpne nett (ONP) berøres, skal medlemsstatene påse at teleoperatørene sikrer sammenkopling til deres telefontjeneste og til deres offentlige, svitsjede telenett for andre foretak som har tillatelse til å yte slike tjenester eller til å tilby slik nettkapasitet, på vilkår som ikke virker diskriminerende, er forholdsmessige, sikrer innsyn og bygger på objektive kriterier.

2. Medlemsstatene skal særlig påse at teleoperatørene senest 1. juli 1997 offentliggjør vilkårene for sammenkopling med grunnleggende funksjonskomponenter i deres telefontjeneste og deres offentlige, svitsjede telefonnett, herunder tilkoplingspunkter for samtrafikk og grensesnitt etter markedets behov.

3. Videre skal medlemsstatene ikke hindre at foretak som yter teletjenester og/eller tilbyr kapasitet i telenett, på anmodning kan forhandle fram sammenkopplingsavtaler med teleoperatørene om særlig tilgang til det offentlige, svitsjede nettet og/eller vilkår som dekker deres særlige behov.

Dersom forretningsmessige forhandlinger ikke fører til en avtale innen rimelig tid, skal medlemsstatene på anmodning fra en av partene og innen en rimelig tidsfrist gjøre et grunnlagt vedtak som fastsetter økonomiske og driftsmessige vilkår og krav for sammenkoplingen, uten at de øvrige rettsmidler i nasjonal rett eller fællesskapsretten derved berøres.

4. Medlemsstatene skal påse at metoden for kostnadsberegning som teleoperatørene bruker med hensyn til ytingen av telefontjenesten og tilbudet av kapasitet i offentlige telenett, identifiserer kostnadselementene som er relevante for fastsettelsen av takster for sammenkopling.

5. Tiltakene fastsatt i nr. 1 til 4 får anvendelse i et tidsrom på fem år regnet fra det tidspunkt da teleoperatørens eneretter og særretter til å yte telefontjenesten faktisk oppheves. Kommissjonen skal imidlertid ta denne artikkelen opp til ny vurdering dersom Europaparlamentet og Rådet vedtar et direktiv om harmonisering av sammenkopplingsvilkårene før utgangen av nevnte tidsrom.

Artikkel 4b

Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å oppheve alle eneretter til å etablere og yte katalogtjenester på deres område, herunder utgivelse av telefonkataloger og nummeropplysningstjenester.

Artikkel 4c

Uten at Europaparlamentets og Rådets harmonisering innen rammen av tilgang til offentlige nett (ONP) berøres, skal enhver nasjonal ordning som er nødvendig for å dele nettostnadene ved oppfyllelsen av teleoperatørens forpliktelse om en universell tjeneste med andre foretak, enten det dreier seg om et system med tilleggstakster eller et fond for den universelle tjenesten,

- a) bare gjelde foretak som driver offentlige telenett,
- b) fordele de respektive kostnadene på hvert foretak etter kriterier som er objektive og ikke virker diskriminerende, og i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om alle ordninger av denne typen, slik at den kan etterprøve om de er forenlige med traktaten.

Medlemsstatene skal tillate sine teleoperatører å utligne sine takster, idet det tas hensyn til særlige markedsvilkår og behovet for å sikre en universell tjeneste til en overkommelig pris, og medlemsstatene skal særlig tillate dem å tilpasse nåværende takster som ikke er kostnadsbasert, og som øker byrden ved yting av en universell tjeneste, for å oppnå takster basert på faktiske kostnader. Dersom utligningen ikke kan gjennomføres innen 1. januar 1998, skal de berørte medlemsstater framlegge rapport for Kommisjonen om den gradvise utligningen av de resterende takstforskjellene. Rapporten skal inneholde en detaljert tidsplan for gjennomføringen.

Under alle omstendigheter skal Kommisjonen senest tre måneder etter at Europaparlamentet og Rådet har vedtatt et direktiv om harmonisering av sammenkoplingsvilkår, undersøke om det er behov for ytterligere initiativer for å sikre samsvar mellom de to direktivene, og treffe de nødvendige tiltak.

Kommisjonen skal senest 1. januar 2003 vurdere situasjonen i medlemsstatene og særlig undersøke om de gjeldende finansieringsordninger ikke begrenser adgangen til de aktuelle markedene. I så fall vil Kommisjonen undersøke om det finnes andre metoder, og framlegge formålstjenlige forslag.

Artikkel 4d

Medlemsstatene skal ikke forskjellsbehandle tilbydere av offentlige telenett ved tildeling av framføringsretter med sikte på tilbud av slike nett.

Dersom det av hensyn til gjeldende grunnleggende krav ikke er mulig å gi foretak som ønsker å etablere offentlige telenett, ytterligere framføringsrett, skal medlemsstatene på rimelige vilkår sikre tilgang til eksisterende installasjoner som er etablert i henhold til framføringsretter, og som ikke kan kopieres.»

7. I artikkel 7 innsettes «nummertildeling samt» før «tilsyn».
8. Artikkel 8 skal lyde:

«Artikkel 8

Innen rammen av godkjenningsordningene for yting av telefontjenesten og tilbud av kapasitet i offentlige telenett skal medlemsstatene minst sikre, dersom godkjenning gis til foretak som også har særretter eller eneretter på andre områder enn telekommunikasjon, at disse foretakene fører atskilt regnskap for sin virksomhet som yter av telefontjenesten og/eller tilbyder av nettkapasitet og for sin øvrige virksomhet så snart de når en omsetning på over 50 millioner ECU i det aktuelle telekommunikasjonsmarkedet.»

9. Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

Innen 1. januar 1998 skal Kommisjonen foreta en samlet vurdering av situasjonen med hensyn til resterende restriksjoner på bruk av offentlige telenett for å tilby kabelfjernsynskapasitet.»

Artikkel 2

Medlemsstatene skal senest ni måneder etter at dette direktiv er trådt i kraft, gi Kommisjonen opplysninger som gjør det mulig for den å fastslå at bestemmelsene i artikkel 1 nr. 1-8 er overholdt.

Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes eksisterende forpliktelse til senest henholdsvis 31. desember 1990, 8. august 1995 og 15. november 1996 å underrette om de tiltak de har truffet for å overholde bestemmelsene i direktiv 90/388/EØF, 94/46/EF og 96/2/EF.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 13. mars 1996.

For Kommissjonen

Karel VAN MIERT

Medlem av Kommissjonen

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**98/EØS/27/24****nr. 107/97
av 2. februar 1998****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIV (Konkurranseregler)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIV er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 84/97 av 12. november 1997⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EØF) nr. 417/85⁽²⁾ og nr. 418/85⁽³⁾ av 19. desember 1984 om anvendelse av traktatens artikkel 85 nr. 3 på grupper av henholdsvis spesialiseringsavtaler og forsknings- og utviklingsavtaler er allerede innlemmet i avtalen.

Ettersom gyldighetsperioden for forordning (EØF) nr. 417/85 og nr. 418/85 utløper 31. desember 1997, har imidlertid Kommisjonen besluttet å endre forordningene ved å forlenge gyldighetsperioden til 31. desember 2000.

For å opprettholde rettssikkerheten for foretak og et ensartet europeisk økonomisk samarbeidsområde, skal kommisjonsforordning (EF) nr. 2236/97 av 10. november 1997 om endring av forordning (EØF) nr. 417/85 og (EØF) nr. 418/85 om bruk av artikkel 85 nr. 3 i traktaten på grupper av høvesvis spesialiseringsavtaler og forsknings- og utviklingsavtaler⁽⁴⁾ innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XIV nr. 6 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 417/85/EØF) gjøres følgende endringer:

1. Nytt strekpunkt skal lyde:

“- **397 R 2236:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2236/97 av 10. november 1997 (EFT nr. L 306 av 11.11.1997, s. 12).”

2. Tilpasning i) utgår.

Artikkel 2

I avtalens vedlegg XIV nr. 7 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 418/85) gjøres følgende endringer:

1. Nytt strekpunkt skal lyde:

“- **397 R 2236:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2236/97 av 10. november 1997 (EFT nr. L 306 av 11.11.1997, s. 12).”

2. Tilpasning j) utgår.

Artikkel 3

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 2236/97 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 3. februar 1998, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 2. februar 1998.

For EØS-komiteen

Formann

E. Bull

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2236/97

av 10. november 1997

om endring av forordning (EØF) nr. 417/85 og (EØF) nr. 418/85 om bruk av artikkel 85 nr. 3 i traktaten på grupper av høvesvis spesialiseringsavtaler og forskings- og utviklingsavtaler(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellelesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2821/71 av 20. desember 1971 om anvendelse av traktatens artikkel 85 nr. 3 på grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden⁽¹⁾, sist endra ved tilmeldingsakta for Austerrike, Finland og Sverige, særleg artikkel 1,

etter at utkastet til forordninga er offentliggjort⁽²⁾,

etter samråd med Det rådgevingande utvalet for konkurransaker og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonsforordning (EØF) nr. 417/85⁽³⁾ og (EØF) nr. 418/85⁽⁴⁾, begge sist endra ved tilmeldingsakta for Austerrike, Finland og Sverige, om bruk av artikkel 85 nr. 3 i traktaten på grupper av høvesvis spesialiseringsavtaler og forskings- og utviklingsavtaler, sluttar å gjelde 31. desember 1997.

Kommisjonen har nyleg sett i gang ei gransking med sikte på å slå fast kva problem bruken av dei førnemnde forordningane har ført til for dei føretaka det gjeld. I samband med dette er det føremålstenleg å granske alle rettslege, økonomiske og politiske faktorar som er avgjerande for samarbeidet mellom føretak som driv verksemd på den same marknaden.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 10. november 1997.

For Kommisjonen

Karel VAN MIERT

Medlem av Kommisjonen

Det bør fastsetjast ein frist som er lang nok til at granska kan gjennomførast og resultatane vurderast, og til at det kan trekkjast konklusjonar for den framtidige reguleringa på området.

Dette arbeidet kan ikkje fullførast tidleg nok til at ei ny forordning kan vedtakast og kunngjerast før 31. desember 1997.

For å halde ved lag rettstryggleiken for føretak bør forordning (EØF) nr. 417/85 og (EØF) nr. 418/85 endrast slik at dei held fram med å gjelde inntil 31. desember 2000 -

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:**Artikkel 1**

I artikkel 10 i forordning (EØF) nr. 417/85 vert «31. desember 1997» endra til «31. desember 2000».

Artikkel 2

I artikkel 13 i forordning (EØF) nr. 418/85 vert «31. desember 1997» endra til «31. desember 2000».

Artikkel 3

Denne forordninga tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fellelesskapa*.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjord i EFT nr. L 306 av 11.11.1997, s. 12, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 107/97 av 2. februar 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIV (Konkurranse), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellelesskaps Tidende.

(¹) TEF nr. L 285 av 29.12.1971, s. 46.

(²) TEF nr. C 190 av 21.6.1997, s. 3.

(³) TEF nr. L 53 av 22.2.1985, s. 1.

(⁴) TEF nr. L 53 av 22.2.1985, s. 5.

EF-ORGANER

KOMMISJONEN

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1245 – Valeo/ITT Electricals)

98/EØS/27/25

1. Kommisjonen mottok 26. juni 1998 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Valeo overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over virksomheten til ITT Industries, Inc. (ITT) innen elektriske systemer, ved kjøp av aksjer, aktiva og eierandeler.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
  - Valeo: bilsystemer og bildeler.
  - ITT: bilsystemer og bildeler, forsvarsindustri, elektronikk og væsketeknologi.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT nr. C 212 av 8.7.1998. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1245 – Valeo/ITT Electricals, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 av 30.12.1989, s. 1, rettet ved EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13, og sist endret ved forordning (EF) nr. 1310/97, EFT nr. L 180 av 9.7.1997, s. 1, rettet ved EFT nr. L 40 av 13.2.1998, s. 17.

**Melding om et fellesforetak
(Sak nr. IV/C2/36.878)****98/EØS/27/26**

1. Kommisjonen mottok 5. januar 1998 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning nr. 17/62⁽¹⁾ om en avtale, der selskapene Warner Home Video Española S.A. og Sogecable S.A. oppretter et fellesforetak (Warner Sogefilms) i Spania. Formålet med fellesforetaket er distribusjon i Spania av kinofilmer som de to morselskapene har rettighetene til.
2. De viktigste virksomhetsområdene til Warner Home Video Española S.A., et spansk datterselskap av Time Warner Entertainment Company LP, er kjøp, salg, distribusjon, utleie og kommersiell utnyttelse av filmer gjennom kinodistribusjon, video og lignende media.

Sogecable S.A. er et spansk selskap som har som sitt viktigste virksomhetsområde levering av betalingsfjernsynstjenester direkte til seerne via jordstasjon eller satellitt.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at det meldte fellesforetaket kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning nr. 17/62.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den aktuelle avtalen. I samsvar med artikkel 20 i rådsforordning 17/62 vil slike merknader være underlagt taushetsplikt
5. Merknadene må være Kommisjonen i hende senest 15 dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT nr. C 208 av 4.7.1998. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 98 04) eller med post, med referanse IV/C2/36.878 – Warner-Sogefilms, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate C
Office C 150 - 3/157
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

**Statsstøtte
Sak nr. C 29/95
Italia****98/EØS/27/27**

Kommisjonen har besluttet å avslutte den formelle behandlingen innledet 24.5.1995 i henhold til EF-traktatens artikkel 93 nr. 2 med hensyn til en gjenvinningsavgift på polyetylen i Italia (se EFT nr. C 199 av 25.6.1998 for nærmere opplysninger).

**Statsstøtte
Sak nr. C 17/97
Portugal****98/EØS/27/28**

Kommisjonen har besluttet å avslutte den formelle behandlingen innledet 12.3.1997 i henhold til EF-traktatens artikkel 93 nr. 2 med hensyn til støtte som Portugal har til hensikt å tildele Cordex S.A., et foretak som produserer syntetiske fibre i Ovar (se EFT nr. C 207 av 3.7.1998 for nærmere opplysninger).

⁽¹⁾ EFT nr. 13 av 21.2.1962, s. 204/62.

Statsstøtte
Sak nr. C 84/97
Østerrike

98/EØS/27/29

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling i henhold til EF-traktatens artikkel 93 nr. 2 med hensyn til støttetiltak til fordel for foretaket Siemens Bauelemente OHG (se EFT nr. C 203 av 30.6.1998 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter, slik at de kan sende sine merknader til de aktuelle tiltakene, innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
DG IV-G-5
200, rue de la Loi
B-1049 Brussel

Merknadene vil bli oversendt til Østerrike.

Statsstøtte
Sak nr. C 24/98
Østerrike

98/EØS/27/30

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling i henhold til EF-traktatens artikkel 93 nr. 2 med hensyn til støtte tildelt foretaket Kiener Deponie Bachmanning, Østerrike (se EFT nr. C 201 av 27.6.1998 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter, slik at de kan sende sine merknader til de aktuelle tiltakene, innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
DG IV-G-5
200, rue de la Loi
B-1049 Brussel
Faks: +32 2 296 9816

Merknadene vil bli oversendt til Østerrike.

Statsstøtte
Sak nr. C 25/98
Spania

98/EØS/27/31

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling i henhold til EF-traktatens artikkel 93 nr. 2 med hensyn til visse gjennomførte eller planlagte støttetiltak til fordel for foretaket Brilén S.A. i Aragon (se EFT nr. C 199 av 25.6.1998 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter, slik at de kan sende sine merknader til de aktuelle tiltakene, innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
Directorate-General for Competition (DG IV)
State Aid Directorate
200, rue de la Loi
B-1049 Brussel
Faks: +32 2 296 9579

Merknadene vil bli oversendt til Spania.

Statsstøtte
Sak nr. C 27/98
Tyskland

98/EØS/27/32

Kommisjonen har besluttet å innlede formell behandling i henhold til EF-traktatens artikkel 93 nr. 2 med hensyn til støtte tildelt foretaket Draiserwerke GmbH, Tyskland (se EFT nr. C 203 av 3.7.1998 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen underretter med dette de øvrige EØS-stater og andre interesserte parter, slik at de kan sende sine merknader til de aktuelle tiltakene, innen en måned etter at dette ble offentliggjort i EF-tidende, til:

European Commission
DG IV-G-5
200, rue de la Loi
B-1049 Brussel
Faks: +32 2 296 9816

Merknadene vil bli oversendt til Tyskland.